Είναι η Καινή Διαθήκη ο Λόγος του Θεού;

[Ελληνικά - Greek - يوناني]

Δρ. Μούνκιδ μπιν Μαχμούντ Ας-Σακκάρ

ഇ ൽ

Μετάφραση :

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

& Ρηγάλου Αριστέα

Επιμέλεια:

Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-'Αμίρ

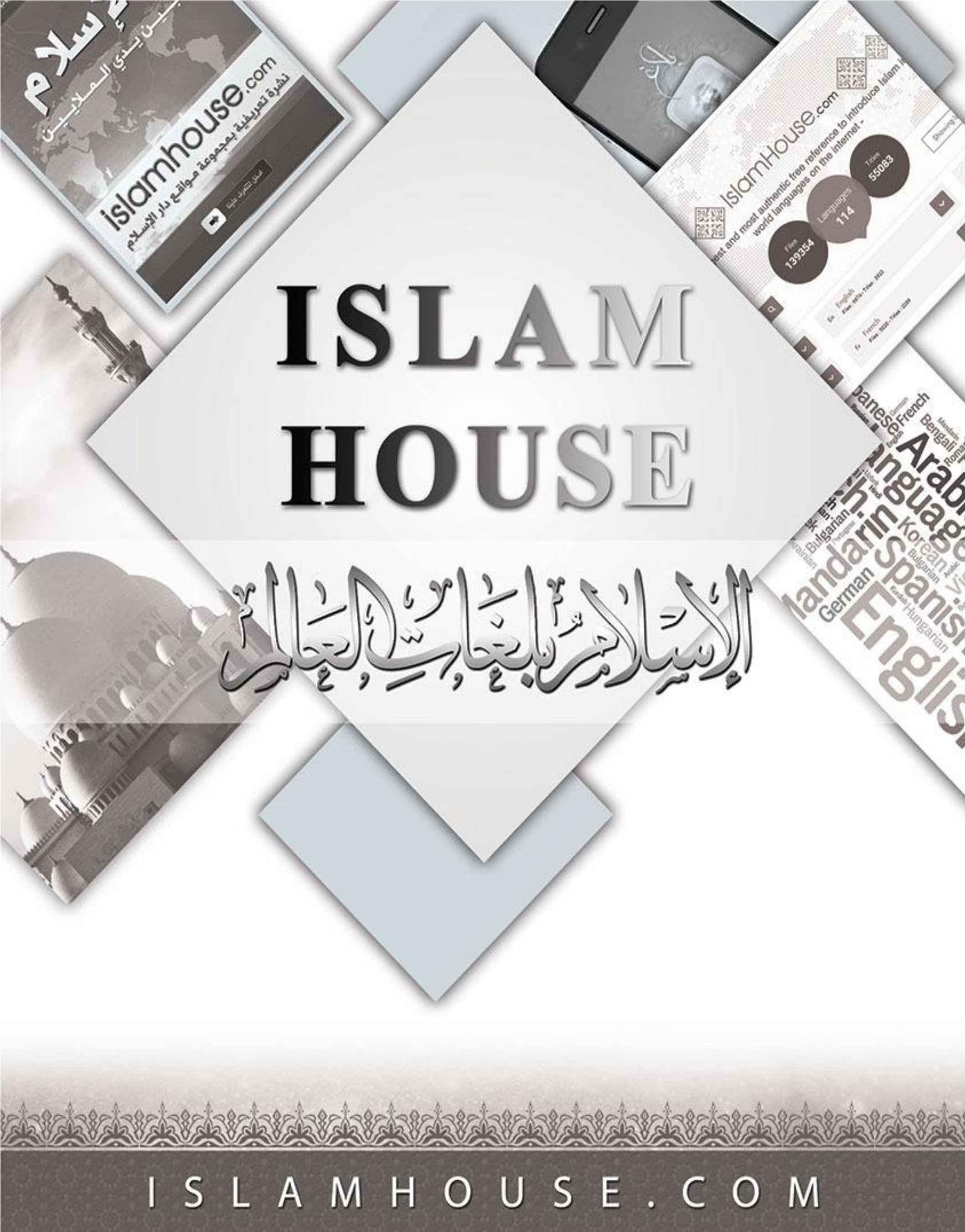
هل العهد الجديد كلمة الله ؟

منقذ بن محمود السقار

ترجمة: المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& ريجالو أريستيا

مراجعة: أحمد الأمير & تساكورا فيفيان

THE LARGEST AND MOST AUTHENTIC FREE REFERENCE TO INTRODUCE ISLAM IN THE WORLD LANGUAGES

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Πρώτα, όλη η δόξα και οι ευχαριστίες είναι για τον Αλλάχ –το Θεό τον Παντοδύναμο. Με ιδιαίτερη τιμή παρουσιάζω αυτό το ταπεινό έργο στον αναγνώστη μου, ελπίζοντας πως ο Παντοδύναμος Θεός θα τον βοηθήσει και θα θέσει κι εμένα κι εκείνον ανάμεσα σ' αυτούς που γνωρίζουν την αλήθεια και ανάμεσα στους καθοδηγημένους.

Ακολουθώντας την παράδοση του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ) αναφορικά με την ευχαριστία ανθρώπων που μας έκαναν κάποια χάρη, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους ανθρώπους οι οποίοι με ωφέλησαν στην ολοκλήρωση αυτού του έργου, και πιθανότατα η επιτυχία μου σε αυτό να ήταν αποτέλεσμα των δικών τους προσευχών στον Παντοδύναμο Θεό ώστε να με βοηθήσει να το κάνω.

Θα επιθυμούσα να εκφράσω την εκτίμηση και την ευγνωμοσύνη μου στους ευγενείς γονείς μου, που έκαναν σε μένα την σπουδαιότερη χάρη, ενθαρρύνοντάς με συνεχώς και δείχνοντας μου την αγάπη τους για μένα. Επεκτείνω, επίσης, την εκτίμησή μου στην πιστή σύζυγό μου, για τη διαρκή υποστήριξή της, τη βοήθεια της και για το ότι στάθηκε δίπλα μου καθόλη τη διάρκεια της ολοκλήρωσης του έργου αυτού.

Θα ήθελα, επίσης, ολόκαρδα να εκφράσω τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μου στους μεταφραστές, που διαδραμάτισαν πρωταρχικό ρόλο στο να φτάσει αυτό το βιβλίο στους ομιλητές άλλων γλωσσών.

Επεκτείνω, ακόμη, τις ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μου σε όλους τους αδελφούς μου, φίλους και συναδέλφους, που έπαιξαν οποιονδήποτε ρόλο στην ολοκλήρωση αυτού του βιβλίου.

Δρ. Μούνκιδ μπιν Μαχμούντ Ασ-Σακκάρ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο Αλλάχ[1] (ﷻ)[2] έστειλε τους Αγγελιαφόρους Του –τον ένα μετά τον άλλο –με Σημεία, αληθινή Καθοδήγηση και Φως, ώστε να τα αποκαλύψει στους ανθρώπους.

Ανάμεσα σε αυτούς τους πιστούς Προφήτες ήταν ο σπουδαίος Αγγελιαφόρος και Προφήτης, ο Μεσσίας, ο Ιησούς (ﷺ)[3]. Ο Αλλάχ (ﷻ) του έδωσε το πρωτότυπο Ευαγγέλιο. **«Στείλαμε, λοιπόν, να ακολουθούν τα βήματά τους** ***(του Νόε και του Αβραάμ)*****, τους Αγγελιαφόρους Μας και Στείλαμε μετά τον Ιησού, τον υιό της Μαρίας, και του Δώσαμε το** ***Ιν-τζίλ (το πρωτότυπο Ευαγγέλιο του Ιησού)*****. Και Τοποθετήσαμε στις καρδιές εκείνων που τον ακολούθησαν συμπόνια και έλεος. Αλλά αυτοί επινόησαν**

---

[1] Το όνομα του Αληθινού Δημιουργού είναι «Αλλάχ», το οποίο είναι ένα από τα πολλά Όμορφα Ονόματα του Παντοδύναμου Θεού. Η λέξη «Αλλάχ» είναι αγνή και μοναδική σε αντίθεση με την ελληνική λέξη «Θεός» που μπορεί να χρησιμοποιηθεί σε πολλές μορφές. Αν προσθέσουμε την κατάληξη –οι, γίνεται «Θεοί», που είναι ο πληθυντικός του Θεός. Ο Αλλάχ είναι Ένας, δεν υπάρχει πληθυντικός του Αλλάχ. Αν προσθέσουμε την κατάληξη –τητα, γίνεται «Θεότητα», που σημαίνει το θηλυκό Θεό. Δεν υπάρχει αρσενικός Αλλάχ ή θηλυκός Αλλάχ.

[2] Οι Μουσουλμάνοι δεν αναφέρουν το όνομα του Αλλάχ χωρίς δοξασία. Το σύμβολο «ﷻ» αποτελεί συντομογραφία των αραβικών λέξεων «Σομπχάναχου Ουά τάλα», που σημαίνει, «Δοξασμένος και Ύψιστος είναι!». Συνεπώς, σε αυτό το βιβλίο θα χρησιμοποιώ τις λέξεις «Αλλάχ (ﷻ)» όταν αναφέρομαι στον Παντοδύναμο Θεό, εκτός από αποσπάσματα και παραπομπές. (προσθήκη του μεταφραστή)

[3] Οι Μουσουλμάνοι, επίσης, δεν αναφέρουν το όνομα ενός Προφήτη χωρίς να τον τιμούν με προσευχή και επίκληση.

μοναχισμό για τον εαυτό τους, τον οποίο δεν ορίσαμε Εμείς γι' αυτούς, μα *(αυτοί τον επινόησαν)* με σκοπό για να αποκτήσουν την Ευαρέστηση του Αλλάχ, μα δεν τον τήρησαν όπως πρέπει *(αφού άλλαξαν και αλλοίωσαν τη Θρησκεία του Αλλάχ)*. Έτσι, Δώσαμε σ' αυτούς που πίστεψαν ανάμεσά τους την αμοιβή τους, μα στ' αλήθεια πολλοί απ' αυτούς είναι *Φασικούν* *(παράκουσαν τις αληθινές διδασκαλίες και βγήκαν από τον Ίσιο Δρόμο)*.» (Αλ-Χαντίντ:27)

Ο Αλλάχ (ﷻ) ζητά από τους πιστούς να πιστεύουν σε όλους τους προφήτες και στις αποκαλύψεις. Εκείνος (ﷻ) τους τα έδωσε. **«Πείτε *(Ω, Μουσουλμάνοι)*: Πιστέψαμε στον Αλλάχ και σε ό,τι στάλθηκε σε μας, και σε ό,τι στάλθηκε στον Αβραάμ, τον Ισμαήλ, τον Ισαάκ, τον Ιακώβ και στους Αλ-Ασμπάτ *[τους δώδεκα γιους του Ιακώβ]*, και σε ό,τι δόθηκε στο Μωυσή και στον Ιησού, και σε ό,τι δόθηκε στους Προφήτες από τον Κύριό τους. Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από αυτούς, και είμαστε σ' Αυτόν Μουσουλμάνοι *(υποταγμένοι)*.»** (Αλ-Μπάκαρα:136)

Περιγράφοντας τους πιστούς, ο Αλλάχ (ﷻ) λέει, **«Ο Αγγελιαφόρος *(ο Μωχάμμαντ)* πίστεψε σ' ότι τού έχει σταλεί από τον Κύριό του, και *(το ίδιο και)* οι πιστοί. Όλοι πίστεψαν στον Αλλάχ, στους Αγγέλους Του, στα Βιβλία Του και στους Αγγελιαφόρους Του. *(Λένε)*, 'Δεν κάνουμε διάκριση ανάμεσα σε κανέναν από τους Αγγελιαφόρους'.»** (Αλ-Μπάκαρα:285)

Το Ευαγγέλιο που αποκάλυψε ο Αλλάχ (ﷻ) στον Ιησού (ﷺ) δεν είναι τα κεφάλαια από την Καινή Διαθήκη, τα οποία οι Χριστιανοί θεωρούν ιερά, και γράφτηκαν από τους μαθητές του Ιησού (ﷺ) και αυτούς που τους διαδέχθηκαν. Αυτές οι ανθρώπινες ιστορίες, βιογραφίες και επιστολές δεν είναι η αποκάλυψη που αποκάλυψε ο Αλλάχ (ﷻ) στον Ιησού (ﷺ).

Πώς μπορούν οι άνθρωποι να αποδίδουν ψευδώς τις δικές τους γραφές στον Αλλάχ (ﷻ);

«Αλίμονο, λοιπόν, σ' αυτούς που γράφουν το Βιβλίο ***(τη Βίβλο)*** **με τα δικά τους χέρια και έπειτα λένε, «Αυτό είναι από τον Αλλάχ.», για να λάβουν ως αντάλλαγμα γι' αυτό πενιχρό τίμημα! Αλίμονό σ' αυτούς για ό,τι έγραψαν τα χέρια τους και αλίμονό σ' αυτούς για ό,τι κερδίζουν μ' αυτό.»** (Σούρα Αλ-Μπάκαρα 2:79)

Αυτό το εδάφιο αποτελεί ξεκάθαρη θεία απόδειξη πως οι άνθρωποι του βιβλίου (Εβραίοι και Χριστιανοί) άλλαξαν και αλλοίωσαν το λόγο του Θεού. Δηλώνει πως αυτά που έχουν τώρα, η Παλαιά και η Καινή Διαθήκη, δεν είναι ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ).

Παρόλα αυτά, οι Μουσουλμάνοι δεν έχουν καμία αντίρρηση πως λίγα από τα εδάφια της Καινής Διαθήκης, που μας μιλούν για τις συμβουλές, τα λόγια και τις πράξεις του Ιησού (ﷺ) είναι αληθινά. Αυτή είναι η άποψη των Μουσουλμάνων αναφορικά με αυτό το θέμα. Οι Χριστιανοί πιστεύουν πως η Καινή διαθήκη είναι ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ) που γράφτηκε από τους αγίους με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος.

Ωστόσο, τα επιστημονικά ιστορικά στοιχεία (και ακόμη και τα εδάφια της Καινής Διαθήκης) υποστηρίζουν αυτό που λέει το Κοράνιο ή υποστηρίζουν την Χριστιανική άποψη;

Στο πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς, αποδείξαμε πως η Παλαιά Διαθήκη δεν είναι ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ). Σε αυτό το μήνυμα, που είναι το δεύτερο σε αυτή τη σειρά, θα απαντήσουμε σε ένα άλλο ερώτημα· είναι η Καινή Διαθήκη ο λόγος του Θεού;

Προκειμένου να απαντήσουμε σε αυτήν την ερώτηση, θα διερευνήσουμε την Αγία Γραφή, καθώς και τις παρατηρήσεις

Χριστιανών θεολόγων, ερευνητών και τους λογίων φυσικής και ιστορίας, ακολουθώντας επιστημονική μεθοδολογία.

Επικαλούμενος και προσευχόμενος στον Αλλάχ (ﷻ) να μας καθοδηγήσει όλους στον Ίσιο Δρόμο, παρουσιάζω αυτό το έργο σε όποιον αναζητά την αλήθεια.

Δρ. Μούνκιδ μπιν Μαχμούντ Ασ-Σακκάρ

Μέκκα Αλ-Μοκάρραμα

Δουλ-Χιτζά, 1423 Χίτζρα (Σεληνιακό Ημερολόγιο)

mongiz@maktoob.com

Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ

Η Καινή Διαθήκη: είναι η συλλογή των τεσσάρων Ευαγγελίων, του βιβλίου των Πράξεων, των είκοσι μία Επιστολών, και της Αποκάλυψης τα οποία αποτελούν και το περιεχόμενο του ιερού βιβλίου των Χριστιανών. Το πρώτο πράγμα που παρατηρούμε σχετικά με τα χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης είναι ότι δεν γράφτηκαν από τους ανθρώπους στους οποίους αποδίδονται, δε γράφτηκαν όσο εκείνοι βρίσκονταν εν ζωή, και το πρώτο χειρόγραφο γράφτηκε τουλάχιστον δύο αιώνες μετά το θάνατο αυτών των ανθρώπων.

Οι Χριστιανοί αποδίδουν αυτά τα βιβλία σε οχτώ συγγραφείς, οι οποίοι έζησαν κατά την πρώτη και δεύτερη γενιά του Χριστιανισμού· στο Ματθαίο, το Μάρκο, το Λουκά και τον Ιωάννη, τους συγγραφείς των Ευαγγελίων, τον Παύλο, το συγγραφέα των δεκατεσσάρων επιστολών[4], και τον Πέτρο, τον Ιάκωβο και τον Ιούδα, , στους οποίους αποδίδονται μερικές επιστολές, και τον Ιωάννη, συγγραφέα της Αποκάλυψης

Ο Ματθαίος, ο Ιωάννης, ο Πέτρος, ο Ιάκωβος και ο Ιούδας ήταν μαθητές του Ιησού (ﷺ). Ο Μάρκος, ο οποίος ήταν μαθητής του Πέτρου, και ο Παύλος έγιναν Χριστιανοί μετά την εποχή του Ιησού (ﷺ), και δεν τον συνάντησαν ποτέ αυτοπροσώπως. Ο Λουκάς, ο οποίος ήταν μαθητής του Παύλου, έγινε Χριστιανός από τον Παύλο, ο οποίος όπως αναφέραμε δε συνάντησε τον Ιησού (ﷺ).

[4] Αν δεχτούμε την άποψη ορισμένων λογίων, που αποδίδουν την επιστολή «προς Εβραίους» στον Παύλο.

Οι Χριστιανοί ομολογούν πως οι μαθητές του Ιησού (ﷺ) και οι ακόλουθοί τους έγραψαν τα Ευαγγέλια και τις Επιστολές, πώς, λοιπόν, οι γραφές κάποιων ανθρώπων έγιναν ιερές;

Κατά τη διάρκεια της Συνόδου του Βατικανού (1869-1870), η εκκλησία πήρε μια απόφαση αναφορικά με την Αγία Γραφή, την Παλαιά και την Καινή Διαθήκη. Λέει, «Τα Βιβλία της Αγίας Γραφής δημιουργήθηκαν από το Θεό, γράφτηκαν με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος και δόθηκαν ως έχουν στην Εκκλησία.»

Λιγότερο από έναν αιώνα μετά, πραγματοποιήθηκε στο Βατικανό μια ακόμη Σύνοδος. Αυτή η Σύνοδος (1962-1965) οργανώθηκε με σκοπό να συζητήσει τα προβλήματα που αντιμετώπιζε η εκκλησία με τις κριτικές μελέτες της Αγίας Γραφής. Αποφάσισε, με πλειοψηφία 2344 ανθρώπων, και την ένσταση έξι μόνο ανθρώπων, το εξής:

«Η Τορά απέτυχε (να είναι ο λόγος του Θεού), και τα Ευαγγέλια είναι καλύτερα από αυτήν την άποψη· και αυτά (τα Ευαγγέλια) ήρθαν σε μας με μια θεία έμπνευση από το Άγιο Πνεύμα. Η Εκκλησία αναφέρει, με τεράστια επιμονή πως τα τέσσερα Ευαγγέλια επιβεβαιώνουν πάντα την ιστορική τους αυθεντικότητα. Τα Ευαγγέλια μας μιλούν με ειλικρίνεια για τις πράξεις και τις διδασκαλίες του Ιησού του Υιού του Θεού. Οι άγιοι συγγραφείς έγραψαν τα τέσσερα Ευαγγέλια για να μας αποκαλύψουνε αληθινά και ειλικρινή πράγματα για το Χριστό.»[5]

Η Εκκλησία δηλώνει επίσης πως οι συγγραφείς άλλαξαν μερικά από τα λόγια· συνεπώς, ο Αλλάχ (ﷻ) δεν είναι ο συγγραφέας, αλλά οι ευαγγελιστές με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Στο

[5] Differences in the translations of the Holy Bible (Διαφορές στις μεταφράσεις της Αγίας Γραφής), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 91-92.

βιβλίο τους, «Summary of the Coptic Nation's History» (Περίληψη της Ιστορίας του Έθνους των Κοπτών), οι Κόπτες λόγιοι είπαν, «Η Αγία Γραφή είναι μια συλλογή βιβλίων που γράφτηκαν από τους ανθρώπους του Αλλάχ με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος κατά τη διάρκεια διαφορετικών περιόδων.»

Οι Χριστιανοί δεν πιστεύουν στη λογοτεχνική έμπνευση (λέξη προς λέξη ή γράμμα προς γράμμα) όπως κάνουν οι Μουσουλμάνοι. Πιστεύουν ότι, «Αν ο Θεός, ο Παντοδύναμος, ήθελε να πει στους ανθρώπους μερικά από τα μυστικά Του, θα ενέπνεε έναν εκλεκτό συγγραφέα για να γράψει το κεφάλαιο. Έπειτα, θα υποστηρίξει το συγγραφέα και θα τον εμπνεύσει να επιλέξει τα γεγονότα, τις καταστάσεις, τις πράξεις και τις λέξεις που Εκείνος θέλει προς όφελος των δούλων Του. Ο Θεός θα είναι επίσης ο Μέντορας και ο Οδηγός του συγγραφέα, και θα τον προστατέψει από οποιοδήποτε σφάλμα ή αδυναμία, ώστε να γράψει μόνο όσα ο Θεός τον ενέπνευσε να γράψει…αυτό είναι αρκετό για να αποδώσει κανείς το βιβλίο στον Θεό.»

Ο Ιερέας Fender εξήγησε την άποψη των Χριστιανών για την αποκάλυψη. Εκείνος είπε, «Πιστεύουμε πως οι προφήτες και οι μαθητές υπόκειντο σε αμέλεια και λάθη στα πάντα, αλλά ήταν αλάνθαστοι στο λόγο και τη γραφή. Αν ένας αναγνώστης παρατηρήσει μερικές διαφορές ή αδυνατότητα κάπου στις γραφές τους, η αιτία είναι η έλλειψη γνώσης και κατανόησης του αναγνώστη.»[6]

Αυτή είναι εν συντομία η άποψη των Χριστιανών για την Καινή Διαθήκη.

[6] "The Truth Revealed" (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τόμ. 1, σελ. 39-42.

Ο ΚΩΔΙΚΑΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Λαμβάνουμε τα βιβλία της Καινής Διαθήκης μέσα από χιλιάδες χειρόγραφα, για τα οποία οι Χριστιανοί είναι τόσο περήφανοι. Πιστεύουν πως αυτά τα χειρόγραφα –με τον υψηλό αριθμό τους – αποτελούν ξεκάθαρες αποδείξεις του αλάθητου του λόγου του Αλλάχ (ﷻ), τον οποίο έγραψαν οι μαθητές του Ιησού (ﷺ).

Προκειμένου να κατανοήσουμε την σημασία αυτών των χειρογράφων και τις ημερομηνίες τους για τους Χριστιανούς, θα παραθέσουμε αυτό που είπε ο Ιερέας Jimmy Swaggart στη συζήτησή του με τον Μουσουλμάνο λόγιο Άχμαντ Ντιντάτ. Εκείνος είπε, «Υπάρχουν περίπου είκοσι τέσσερις χιλιάδες γραμμένα στο χέρι χειρόγραφα του λόγου του Θεού της Καινής Διαθήκης, το παλαιότερο ανήκει στο τριακόσια πενήντα πέντε μ.χ. Ωστόσο, το πρωτότυπο αντίγραφο ή πρώτο χειρόγραφο του λόγου του Θεού δεν υπάρχει.»

Τα χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης εντάσσονται σε τρεις κατηγορίες.

Πρώτον, ο Κώδικας Πάπυρος

Η γραφή σε πάπυρο χρησιμοποιούταν κατά τη διάρκεια του δευτέρου και τρίτου αιώνα. Αυτά τα χειρόγραφα περιλαμβάνουν δύο μέρη της Καινής Διαθήκης. Το ένα περιλαμβάνει δύο εδάφια του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου (18:31 και 18:37-38) και γράφτηκε το δεύτερο αιώνα και τώρα βρίσκονται στο Μάντσεστερ. Το άλλο περιλαμβάνει δύο εδάφια του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου (1:1-9 και 12:14-20). Υπάρχουν επίσης χαρτιά παπύρου που ανήκουν σε

μεταγενέστερους αιώνες τα οποία περιλαμβάνουν σύντομα βιβλικά εδάφια.

Δεύτερον, ο Ελληνικός Κώδικας

Αυτά τα χειρόγραφα γράφτηκαν σε δέρμα ζώων, και αυτός ο τρόπος γραφής υπήρχε κατά τον τέταρτο αιώνα. Υπάρχουν πολλά τέτοια χειρόγραφα και περιλαμβάνουν τα πιο σημαντικά κείμενα του κώδικα, τον Αλεξανδρινό Κώδικα, των Σιναϊτικό Κώδικα, και τον Κώδικα του Βατικανού.

Τρίτον, χειρόγραφα που ανήκουν στον δέκατο τρίτο αιώνα και έπειτα.

Ο Βασιλειανός Κώδικας είναι ο πιο σημαντικός ανάμεσα σ’ αυτά τα χειρόγραφα.

Ο Αλεξανδρινός Κώδικας, ο Σιναϊτικός Κώδικας και ο Κώδικας του Βατικανού είναι οι πιο σημαντικοί ανάμεσα στους Ελληνικούς Κώδικες. Γράφτηκαν, όπως αναφέραμε, τουλάχιστον τον τέταρτο αιώνα. Τους έχουμε εξηγήσει στο προηγούμενό μας βιβλίο σχετικά με την Παλαιά Διαθήκη, συνεπώς θα αναφέρουμε μόνο όσα αφορούν την Καινή Διαθήκη.

1. Κώδικας του Βατικανού

Η εισαγωγή της Καθολικής Καινής Διαθήκης λέει, «Τα πιο παλιά χειρόγραφα που περιλαμβάνουν την πλειοψηφία των βιβλίων της Καινής Διαθήκης ή τα πλήρη κείμενά της είναι δύο ιερά βιβλία που ανήκουν στον τέταρτο αιώνα και ο Κώδικας του

Βατικανού είναι το πιο σημαντικό. Δε γνωρίζουμε την πηγή αυτού του κώδικα και δυστυχώς έχει κάποιες φθορές. Περιλαμβάνει την Καινή Διαθήκη εκτός τους Εβραίους (9:14, 13:25), την πρώτη και δεύτερη επιστολή προς τον Τιμόθεο, τον Επιστολή προς Τίτον, το Φιλήμονα, και την αποκάλυψη, και κάποιος άγνωστος συγγραφέας προσέθεσε αυτές τις επιστολές κατά το δέκατο πέμπτο αιώνα. Σε αυτόν τον κώδικα, το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο λήγει με το εδάφιο (16:9).»

2. Σιναϊτικός Κώδικας

Η γαλλική εισαγωγή της Καινής Διαθήκης λέει, «Όχι απλά αυτός ο κώδικας περιλαμβάνει όλες τις επιστολές της Καινής Διαθήκης, αλλά προσθέτει επίσης την επιστολή του Βαρνάβα και μέρος του Ποιμένος του Ερμά, που δεν ανήκουν στα κείμενα του κανόνα.» Αυτός ο κώδικας δεν περιλαμβάνει το τέλος του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου (16:9-20), και δεν υπάρχει κενή σελίδα, αλλά η αρχή του Κατά Λουκάν ξεκινά αμέσως μετά το εδάφιο (8).»

3. Αλεξανδρινός Κώδικας

Αυτός ο κώδικας περιλαμβάνει την Καινή Διαθήκη με κάποιες ελλείψεις. Ένα παράδειγμα αυτών των ελλείψεων είναι από την αρχή του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου έως το κεφάλαιο (25:6) και στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο από το (6:51) έως το (8:52). Περιλαμβάνει, επίσης, τις δύο επιστολές του Κλημέντη, και άλλα κείμενα, τα οποία δεν περιλαμβάνονται στην Αγία Γραφή.

4. Παλίμψηστο του Εφραίμ του Σύρου

Αυτός ο κώδικας περιλαμβάνει μόνο την Καινή Διαθήκη, και βρίσκεται τώρα στην Εθνική Βιβλιοθήκη στο Παρίσι. Μελετητές υποθέτουν πως γράφτηκε κατά τον έκτο ή έβδομο αιώνα, ενώ μερικοί λένε κατά τον πέμπτο.

5. Κώδικας Βέζα

Αυτός ο κώδικας ανήκει στον πέμπτο αιώνα, και βρίσκεται τώρα στο Πανεπιστήμιο Cambridge. Περιλαμβάνει τα τέσσερα Ευαγγέλια και τα Βιβλία των Πράξεων, με έλλειψη πολλών χωρίων όπως την αρχή του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου. Ο συγγραφέας αυτού του κώδικα αντέγραφε ελεύθερα. Αντέγραψε τη λίστα καταγωγής του Ιησού που καταγράφηκε στο Κατά Ματθαίον, και έπειτα, όταν αντέγραψε τη λίστα του Λουκά και παρατήρησε τη διαφορά, εισήγαγε τη λίστα του Κατά Ματθαίον στο Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο. Ωστόσο, εφόσον από τη λίστα του Κατά Ματθαίον λείπουν πολλά ονόματα, προσέθεσε μερικά ονόματα από το μυαλό του.

6. Βασιλειανός Κώδικας

Οι μελετητές υποστηρίζουν πως ανήκει στον όγδοο αιώνα, και βρίσκεται τώρα στη βιβλιοθήκη του Πανεπιστημίου Basel στην Ελβετία. Περιλαμβάνει την Καινή Διαθήκη με τεράστιες ελλείψεις.

7. Λαουδιανός Κώδικας

Αυτός ο κώδικας ανήκει στον ένατο αιώνα, και βρίσκεται τώρα στη Βιβλιοθήκη Boldeian στην Οξφόρδη. Περιλαμβάνει μόνο το Βιβλίο των Πράξεων.[7]

[7] Βλ. “Comparison between religions” (Σύγκριση μεταξύ θρησκειών), Mohammad Ezzat Tahtawi, σελ 47 – 51, “The holy Bible in the Scale” (Η Βίβλος στην Ζυγαριά), Abd As-Salam Mohammad, σελ. 91, “Readings in the Holly Bible” (Αναγνώσματα στην Βίβλο), Abd Ar-Rahim Mohammad, Τομ. 2, σελ. 269 – 270.

ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΣΤΟΥΣ ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Το πρώτο πράγμα που παρατηρούμε σχετικά με τα χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης είναι ότι δεν γράφτηκαν από τους ανθρώπους στους οποίους αποδίδονται, δε γράφτηκαν όσο εκείνοι βρίσκονταν εν ζωή, και το πρώτο χειρόγραφο γράφτηκε τουλάχιστον δύο αιώνες μετά το θάνατο αυτών των ανθρώπων.

Οι Χριστιανοί δεν μπορούν να αποδείξουν το αντίθετο, και ο ιερέας Fringe το παραδέχθηκε αυτό κατά τη διάρκεια μιας συζήτησης με το Μουσουλμάνο λόγιο Αλ-Χίνντι. Απολογούμενος, ο Ιερέας Fringe, είπε, «Ο λόγος που εμείς (οι Χριστιανοί) χάσαμε αυτά τα αρχεία είναι οι δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι Χριστιανοί για τριακόσια δεκατρία χρόνια.» Ο Μουσουλμάνος λόγιος Αλ-Χίνντι δέχθηκε αυτήν την εξήγηση, μα αυτό δεν τους απαλλάσσει από το ότι έφεραν αυτά τα αρχεία, καθώς τέτοια πράγματα δεν μπορούν να βασιστούν σε υποθέσεις, προσωπικές εκτιμήσεις και αβεβαιότητα. Επιπλέον, δεν υπάρχουν ούτε δύο πανομοιότυπα χειρόγραφα μεταξύ όλων των χειρογράφων της Καινής Διαθήκης. Όλα τους υπόκεινται στην προσθήκη κα διαγραφή σύμφωνα με τη γνώμη του συγγραφέα, και αυτό ασπάζονται οι Χριστιανοί.

Προσπαθώντας να μειώσει τη διαφορά μεταξύ αυτών των χειρογράφων, ο Jimmy Swaggart είπε, «Αναφορικά με τις αρχαίες γραφές, οι επιστημονικές αρχές μας λένε ότι αν έχουμε δέκα αντίγραφα ενός ορισμένου βιβλίου, δε χρειαζόμαστε το πρωτότυπό του. Έχουμε είκοσι τέσσερις χιλιάδες αντίγραφα και δεν αρνούμαστε ότι υπάρχουν ανάμεσά τους διαφορές. Ωστόσο, το σημαντικό είναι ότι η ουσία του περιεχομένου δεν αλλάζει.»

Στο Βιβλίο του, «The truth about the Bible» (Η αλήθεια σχετικά με τη Βίβλο), ο Δρ. Robert δε συμφώνησε με τον Swaggart και του απάντησε. Επιπλέον, ο Robert προετοίμασε ένα επιστημονικό φυλλάδιο ώστε να εκτυπωθεί με την Αγία Γραφή, αλλά δεν του επιτράπηκε να το κάνει. Όταν ρωτήθηκε γιατί, είπε, «Αυτό το φυλλάδιο θα έκανε τους ανθρώπους να χάσουν την εμπιστοσύνη τους σ' αυτό το βιβλίο.»

Είπε, επίσης, «Δεν υπάρχει βιβλίο που να περιλαμβάνει μεταβολές, λάθη και επινοήσεις όπως η Αγία Γραφή», και προσέθεσε πως οι πατέρες της εκκλησίας ομολογούν τις εσκεμμένες επινοήσεις, αλλά η διαφωνία ανάμεσά τους είναι μόνο ως προς το ποιος τις δημιούργησε. Προσέθεσε, «Κανείς δεν θα ισχυριζόταν πως ο Θεός είναι ο συγγραφέας όλων των μερών της Αγίας Γραφής, ή ότι ο Θεός ενέπνευσε αυτές τις επινοήσεις.»[8]

Ο Kem Rime είπε, «Οι θεολόγοι σήμερα συμφωνούν σε ένα πράγμα, ότι μόνο πολύ μικρά μέρη της Αγίας Γραφής δεν υπέστησαν αλλαγές.»

Στη Βρετανική Εγκυκλοπαίδεια, ο Maurice Nourn είπε, «Ο πρώτος κώδικας των Ευαγγελίων του Κανόνα γράφτηκε τον πέμπτο αιώνα. Το διάστημα ανάμεσα στους μαθητές και τον πέμπτο αιώνα δεν μας αφήνει κανένα κώδικα των τεσσάρων αυτών Ευαγγελίων. Παρόλο που είναι κοντά στην εποχή μας, έχει σημαντικότατες επινοήσεις, ιδιαίτερα στα Ευαγγέλια Κατά Μάρκον και Κατά Ιωάννην.»

Αναφορικά με το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο, στο βιβλίο του «Saint Mark» (Άγιος Μάρκος), ο Dennis Nineham είπε,

[8] Βλ. "The biggest Debate between Al Hindi and the Priest Fender" (Η Μεγαλύτερη Δημόσια Συζήτηση Ανάμεσα Στον Αλ-Χίνντι Και Τον Ιερέα Fender), σελ. 372.

«Αναπόφευκτα αλλαγές, σκόπιμες και μη, διείσδυσαν, και από τα εκατοντάδες χειρόγραφα (δηλαδή αντίγραφα γραμμένα στο χέρι) του Κατά Μάρκον που έχουν επιβιώσει, ούτε δύο δε συμφωνούν ακριβώς.»[9] Είπε επίσης, «Δεν έχουμε κανέναν κώδικα γραμμένο στο χέρι που να μπορεί να συγκριθεί με τους άλλους.»

Ο ιερέας Chorer είπε πως τα χειρόγραφα των Ευαγγελίων περιλαμβάνουν 50.000 διαφορές, ενώ ο Kris Bach μίλησε για 150.000. Η Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάννικα επιβεβαιώνει αυτό, λέγοντας, «Η επιλογή των Πατέρων της Εκκλησίας για την Καινή Διαθήκη, που την καλύπτει σχεδόν όλη, δείχνει περισσότερες από εκατό πενήντα χιλιάδες διαφορές ανάμεσα στα εδάφια.»

Οι Χριστιανοί προσπαθούν να βρουν μια δικαιολογία για αυτές τις διαφορές. Στο Βιβλίο του, «The Seekers Guidance» (Αυτοί που αναζητούν καθοδήγηση), ο Δρ. Σαλμάν Καλχούν είπε, «Μην εκπλήσσεστε με τις διαφορές των αντιγράφων των ιερών βιβλίων, διότι, πριν την ανακάλυψη της τυπογραφίας τον δέκατο πέμπτο αιώνα, αυτά τα αντίγραφα γράφονταν στο χέρι, ορισμένοι από αυτούς τους γραφείς ήταν αδαείς και αφηρημένοι.»[10]

Αυτό είναι αλήθεια, μα είναι μόνο η μισή αλήθεια, καθώς αγνοεί τις εσκεμμένες επινοήσεις των γραφέων, τις οποίες ομολογούν οι γραφείς της γαλλικής εισαγωγής της Καινής Διαθήκης.

Λέει, «Τα χειρόγραφα της Καινής Διαθήκης που έχουμε δεν είναι ίδια, μα ένα άτομο μπορεί να δει πολλές διαφορές ποικίλης σημασίας…Υπάρχουν διαφορές που περιλαμβάνουν διαφορετικές

---

[9] Saint Mark, D.E. Nineha, σελ. 11

[10] Βλ. “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ.2, σελ. 542 – 543, “The holy Bible in the Scale” (Η Βίβλος στη Ζυγαριά), Abd As-Salam Mohammad, σελ. 94 - 95

σημασίες ολόκληρων παραγράφων, και το να ανακαλύψουμε το λόγο γι' αυτές τις διαφορές δεν είναι δύσκολο. Γραφείς, η ικανότητα εργασίας των οποίων διαφέρει, έχουν αντιγράψει το κείμενο της Καινής Διαθήκης κατά τη διάρκεια των αιώνων, και κανείς τους δεν είναι αλάνθαστος σε διάφορα λάθη…Επιπλέον, ορισμένοι αντιγραφείς προσπάθησαν ορισμένες φορές να διορθώσουν αυτό που σε εκείνους φαινόταν πως περιείχε φανερά λάθη ή έλλειψη ακρίβειας σε θεολογική έκφραση, και συνεπώς εισήγαγαν μια νέα ανάγνωση του κειμένου που είναι σχεδόν όλη εσφαλμένη.

Μπορούμε σε όλα αυτά να προσθέσουμε πως η χρήση πολλών παραγράφων της Καινής Διαθήκης στην πορεία της λατρείας οδήγησε στην εισαγωγή ορισμένων ωραιοποιήσεων προκειμένου να τις κάνουν καλύτερες ή ευκολότερες κατά τη διάρκεια της απαγγελίας.

Είναι ξεκάθαρο πως όσα εισήγαγαν οι γραφείς συσσωρεύτηκαν με το πέρασμα των αιώνων. Το κείμενο που τελικά έφτασε στην εποχή της τυπογραφίας ήταν γεμάτο μεταβολές και αλλαγές…Ο υψηλότερος στόχος της επιστήμης της κριτικής είναι να εξετάσουμε τα κείμενα των διάφορων αρχείων, προκειμένου να ορίσουμε το κείμενο όσο το δυνατόν πιο κοντά γίνεται στο πρωτότυπο, και είναι πιθανό να φτάσουμε στο αρχικό αντίγραφο.»

Στο βιβλίο του, «The Gospels, their origin and their growth» (Τα Ευαγγέλια, η προέλευσή τους και η ανάπτυξή τους), ο Frederick Grant, καθηγητής θεολογικών μελετών της Βίβλου στο Ίδρυμα θεολογίας Federal στη Νέα Υόρκη είπε, «Το κείμενο διατηρούταν σε χειρόγραφα που αντιγράφονταν από κουρασμένους γραφείς. Σήμερα, υπάρχουν 4.700 από αυτά τα χειρόγραφα ανάμεσα σε κομμάτια χαρτιού και ολόκληρα έντυπα χειρογράφων από δέρμα ή ύφασμα. Τα κείμενα όλων αυτών των χειρογράφων ποικίλλουν σε

σημαντικό βαθμό, και δεν μπορούμε να βασιστούμε στο ότι κάποιο από αυτά δεν περιέχει λάθη. Τα περισσότερα αντίγραφα όλων των μεγεθών έχουν υποβληθεί σε αλλαγές από τους διορθωτές, η δουλεία των οποίων δεν ήταν πάντα η σωστή επαν-ανάγνωση.»[11]

Το δημοσιευμένο κείμενο της Καινής Διαθήκης δεν είναι και το τελευταίο. Εξαρτάται από την ανακάλυψη περισσότερων χειρογράφων. Η εισαγωγή της Καινής Διαθήκης της Ιησουιτικής Ιεροσύνης λέει, «Σήμερα, μπορούμε να προετοιμάσουμε το κείμενο της Καινής Διαθήκης ως καλό, και δεν χρειάζεται να το αναθεωρήσουμε εκτός κι αν βρούμε νέα αρχεία.»

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΠΡΟΚΥΨΕΙ ΚΑΤΙ ΝΕΟ!

Παραδείγματα των μεταβολών που έκαναν οι αντιγραφείς

Κανείς που να εξετάζει τα κείμενα του Ευαγγελίου δεν θα έβρισκε δύσκολο να βρει ορισμένες από τις σκόπιμες προσθήκες των αντιγραφέων στο κείμενο. Οι ακόλουθες παράγραφοι θα δείξουν ορισμένες από αυτές.

Στο Κατά Ματθαίον διαβάζουμε, «Όταν, λοιπόν, δείτε το βδέλυγμα της ερήμωσης, για το οποίο μίλησε ο προφήτης Δανιήλ, να στέκεται στον άγιο τόπο, (εκείνος που διαβάζει, ας καταλάβει). Τότε, αυτοί που βρίσκονται στην Ιουδαία ας φεύγουν προς τα βουνά·.» (Κατά Ματθαίον 24:15-16). Η πρόταση (***εκείνος που***

[11] “The Gospels, their origin and their growth” (Τα Ευαγγέλια, η Προέλευσή τους και η εξέλιξή τους), Frederick Grant, σελ. 32

διαβάζει, ας καταλάβει) αποτελεί προσθήκη του αντιγραφέα που θέλησε να τονίσει τη σημασία του υποκειμένου, δεν ειπώθηκε από τον Ιησού (ﷺ) καθώς μιλούσε στους μαθητές του.

Στο τέλος του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου διαβάζουμε ως εξής, « Αυτός είναι ο μαθητής, ο οποίος δίνει μαρτυρία γι' αυτά, και που τα έγραψε· και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή.» (Κατά Ιωάννην 21:24). Η πρόταση «***και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή***» αποτελεί προσθήκη των αντιγραφέων. Εκφράζοντας τη γνώμη τους σχετικά με αυτό, οι εκδότες της έκδοσης της Αγίας Γραφής της Ιησουιτικής Ιεροσύνης είπαν, «Η ομάδα που έγραψε αυτό το Ευαγγέλιο το είδε ως μόνιμη μαρτυρία που συμφωνούσε με εκείνη την εποχή, την οποία έφερε ο αγαπητός μαθητής.»

Ένα άλλο εδάφιο του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου είναι, «Ένας από τους στρατιώτες του τρύπησε την πλευρά με λόγχη κι αμέσως βγήκε αίμα και νερό από την πληγή. Και αυτός που το είδε δίνει μαρτυρία, και η μαρτυρία του είναι αληθινή, και εκείνος ξέρει ότι λέει την αλήθεια, ώστε και σεις να το πιστέψετε.» (Κατά Ιωάννην 19:34-35) Στην τελευταία πρόταση, ο συγγραφέας ήθελε να τονίσει και να επιβεβαιώσει την ειλικρίνεια του Ιωάννη, δεν είναι ο Ιωάννης.

Ανάμεσα στις προσθήκες του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου είναι όσα απέδωσε στον Ιησού (ﷺ) απαντώντας στους δύο μαθητές, Ιωάννη και Ιάκωβο, όταν τον ρώτησαν αν θα μπορούσαν να φέρουν στη γη φωτιά ώστε να καταστρέψουν τους Σαμαρείτες. «Εκείνος τότε στράφηκε προς το μέρος τους και τους επέπληξε». Ωστόσο, οι γραφείς προσέθεσαν, «και είπε: Ξεχάσατε πιο πνεύμα κατευθύνει τη ζωή σας.» (Κατά Λουκάν 9:55).

Ο Πατέρας Μάττα (Ματθαίος) Αλ Μισκείν είπε, «*Με Καμία εξαίρεση, όλοι οι θεολόγοι συμφωνούν πως αυτό το εδάφιο αποτελεί προσθήκη που προστέθηκε πρόσφατα από έναν αντιγραφέα, καθώς ο πρώτος κώδικας δεν την περιείχε. Όπως και να 'χει, συμφωνεί με το νόημα και την κατάσταση του κειμένου. Στον αρχαίο κώδικα, το εδάφιο λήγει με τις λέξεις,* «τους επέπληξε.»[12].

Αυτή η προσθήκη αφαιρέθηκε από μερικές εκδόσεις της Αγίας Γραφής, όπως την Αμερικανική Standard Version, την Αγγλική Standard Version και την Good News Bible.

Ομοίως, οι αντιγραφείς είτε προσέθεσαν είτε αφαίρεσαν κάποιο εδάφιο στο πέμπτο κεφάλαιο του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου. Λέει, «[3]Σ' αυτές ήταν κατάκοιτο ένα μεγάλο πλήθος από ανθρώπους που ασθενούσαν: Από τυφλούς, χωλούς, παράλυτους, που περίμεναν την κίνηση του νερού. [4]Επειδή, ένας άγγελος κατέβαινε κατά καιρούς στη μικρή λίμνη, και τάραζε το νερό· όποιος, λοιπόν, έμπαινε πρώτος, ύστερα από την ταραχή τού νερού, γινόταν υγιής από οποιαδήποτε αρρώστια και αν έπασχε. [5]Υπήρχε εκεί και κάποιος άνθρωπος, που για 38 χρόνια έπασχε από ασθένεια.» (Κατά Ιωάννην 5:3,4,5)

Σύμφωνα με τον Πατέρα Μάττα (Ματθαίος) (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν[13], η πλειοψηφία των σημαντικών κωδίκων δεν περιέχουν τη φράση (που περίμεναν την κίνηση του νερού. Επειδή, ένας άγγελος κατέβαινε κατά καιρούς στη μικρή λίμνη, και τάραζε το νερό· όποιος, λοιπόν, έμπαινε πρώτος, ύστερα από την ταραχή τού νερού, γινόταν υγιής από οποιαδήποτε αρρώστια και αν έπασχε.)

---

[12] Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, Πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ Μισκείν, σελ. 428

[13] Το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, Πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ Μισκείν, Τομ. 1, σελ. 328

Συνεπώς, οι εκδότες της αγγλικής Good News και άλλων εκδόσεων της Βίβλου την αφαίρεσαν. “Σ' αυτές ήταν κατάκοιτο ένα μεγάλο πλήθος από ανθρώπους που ασθενούσαν: Από τυφλούς, χωλούς, παράλυτους. Υπήρχε εκεί και κάποιος άνθρωπος, που για 38 χρόνια έπασχε από ασθένεια. (Κατά Ιωάννην 5:3 και 5 – δεν υπάρχει αρ. 4 – Βίβλος Good News)

Διάψευση του ισχυρισμού πως οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης ήταν εμπνευσμένοι

Κανείς από τους συγγραφείς της Καινής Διαθήκης –εκτός του Παύλου –δεν ισχυρίστηκε πως είχε εμπνευστεί, μα τα κείμενα τους ομολογούν πως τα έργα τους αποτελούσαν ανθρώπινες προσπάθειες που δεν είχαν την πρόθεση να γίνουν ιερά βιβλία.

Ο Λουκάς εξομολογήθηκε στο βιβλίο του πως δεν είχε ιδέα σχετικά με την έμπνευση ή κάτι τέτοιο. Είπε, «[1]Επειδή, πολλοί επιχείρησαν να συντάξουν διήγηση για τα πράγματα που σε μας είναι πλήρως βεβαιωμένα, **[2]καθώς μας τα παρέδωσαν αυτοί που εξαρχής έγιναν αυτόπτες μάρτυρες και έγιναν κήρυκες αυτού του χαρμόσυνου μηνύματος**, [3]φάνηκε εύλογο και σε μένα, που παρακολούθησα ακριβώς τα πάντα από την αρχή, να σου γράψω γι' αυτά με τη σειρά, εξοχότατε Θεόφιλε· [4]για να γνωρίσεις τη βεβαιότητα των πραγμάτων, για τα οποία κατηχήθηκες.» (Κατά Λουκάν 1:1-4)

Η εισαγωγή του δείχνει πως το Ευαγγέλιό του είναι μια προσωπική επιστολή, την έγραψε για προσωπικά θέματα, αντέγραψε με ακρίβεια κάποιες αναφορές, και πολλοί άλλοι έγραψαν επίσης γι' αυτό το θέμα. Ο Λουκάς δεν ανέφερε στην εισαγωγή του για τη θεία έμπνευση που τον ενέπνευσε να γράψει, ούτε πως το Άγιο Πνεύμα κατήλθε σ' αυτόν, δεν ισχυρίστηκε, ούτε καν γνώριζε, πως ήταν εμπνευσμένος!

Αυτό δεν ισχύει μόνο για τον Λουκά, αλλά για όλους τους συγγραφείς της Καινής Διαθήκης. Δεν ισχυρίστηκαν έμπνευση για τα κείμενά τους. Ο ιερέας Δρ. Μάνις Αμπντ Αν-Νουρ είπε, «Ποτέ δεν πέρασε από το μυαλό κανενός από τους συγγραφείς της Καινής Διαθήκης πως τα κείμενα τους για το Χριστό θα

γινόντουσαν το ιερό βιβλίο των Χριστιανών, το οποίο θα διάβαζαν για αιώνες οι Χριστιανοί σε όλον τον κόσμο.»[14]

Εφόσον οι μαθητές και οι οπαδοί τους δεν γνώριζαν, ούτε ισχυρίζονταν πως ήταν εμπνευσμένοι, πώς το γνώριζαν αυτό οι Χριστιανοί; Δεν υπάρχει απόδειξη στα Ευαγγέλια που να το υποστηρίζει, εκτός από αυτά που ισχυρίστηκε ο Παύλος για τον εαυτό του.

Προσωπικές επιστολές που δεν έχουν καμία σχέση με έμπνευση

Η ανάγνωση των επιστολών του Παύλου και των μαθητών, θα δείξει, σε πολλά σημεία, εδάφια που μαρτυρούν πως αυτές οι επιστολές είναι προσωπικές και δεν έχουν σχέση με έμπνευση.

Ο Ιωάννης είπε, «Σε χαιρετούν τα παιδιά τής εκλεκτής αδελφής σου.» (Επιστολή Β΄ Ιωάννου 1:13). Συνέχισε να στέλνει περισσότερους χαιρετισμούς στον αγαπημένο του. «ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ προς τον Γάιο, τον αγαπητό, τον οποίο εγώ αγαπώ αληθινά. Αγαπητέ, εύχομαι σε όλα να ευοδώνεσαι και να υγιαίνεις, καθώς ευοδώνεται η ψυχή σου. …ελπίζω, όμως, γρήγορα να σε δω, τότε θα τα πούμε από κοντά. Ειρήνη σε σένα. Σε χαιρετούν οι φίλοι. Χαιρέτα μου τούς φίλους έναν-έναν ονομαστικά.» (Επιστολή Γ΄ Ιωάννου 1:1-2, 1:14)

Οι επιστολές του Παύλου περιλαμβάνουν τα ίδια. «Σας χαιρετούν οι εκκλησίες τής Ασίας. Σας χαιρετούν πολύ εν Κυρίω ο Ακύλας και η Πρίσκιλλα, … Σας χαιρετούν όλοι οι αδελφοί.

[14] “Fake suspicions about the Bible” (Ψευδείς Υποψίες για τη Βίβλο), Ιερέας Manees A. Noor, σελ. 42

Χαιρετήστε μέ αδελφικό φίλημα ο ένας τον άλλον.» (Επιστολή προς Κορινθίους Α΄ 16:19-20)

Ο Παύλος κατέγραψε, επίσης, τα αισθήματά του προς τον φίλο του Τιμόθεο στην αρχή της επιστολής του. Είπε, «…[4]ότι αδιάκοπα σε θυμάμαι στις δεήσεις μου νύχτα και ημέρα. Επιποθώντας να σε δω, καθώς θυμάμαι τα δάκρυά σου, για να γεμίσω από χαρά· [5]ανακαλώντας στη μνήμη μου την ανυπόκριτη πίστη, που είναι μέσα σου, η οποία πρώτα κατοίκησε στη γιαγιά σου Λωίδα, και στη μητέρα σου Ευνίκη· είμαι δε πεπεισμένος ότι την έχεις και εσύ.» (Επιστολή Β΄ προς Τιμόθεον 1:3-5)

Έπειτα έγραψε ορισμένες από τις προσωπικές του ανάγκες και είπε στον Τιμόθεο να τις μεταφέρει στους φίλους του στην Κόρινθο. Είπε, «[13]Καθώς θα έρχεσαι, φέρε το χοντρό επανωφόρι, που άφησα στον Κάρπο, στην Τρωάδα, και τα βιβλία, προπαντός αυτά που είναι γραμμένα σε μεμβράνες… [19]Χαιρέτησε την Πρίσκα και τον Ακύλα, και την οικογένεια του Ονησιφόρου. [20]Ο Έραστος έμεινε στην Κόρινθο· τον δε Τρόφιμο τον άφησα ασθενή στη Μίλητο. Φρόντισε να έρθεις πριν από τον χειμώνα.» (Επιστολή Β΄ προς Τιμόθεον 4:13-21) Οι επιστολές του Παύλου συνεχίζουν με τον ίδιο τρόπο της αποστολής χαιρετισμών και ευχών σε φίλους και συγγενείς, και είναι μεγάλες, σχεδόν από μία σελίδα η κάθε μία. (Βλ. Επιστολή προς Ρωμαίους 16:1-21)

Έστειλε μια επιστολή στον Επιστολή προς Τίτον, η οποία έλεγε, «ΟΤΑΝ στείλω σε σένα τον Αρτεμά ή τον Τυχικό, φρόντισε να έρθεις το συντομότερο σε μένα στη Νικόπολη· επειδή, εκεί αποφάσισα να περάσω το χειμώνα. Τον νομικό Ζηνά και τον Απολλώ να τους εφοδιάσεις πλουσιοπάροχα με ό,τι χρειάζονται για το ταξίδι τους, ώστε να μη τους λείψει τίποτε.» (Επιστολή προς Τίτον 3:12-13). Ο αναγνώστης μπορεί να παρατηρήσει πως ο Παύλος –που εμπνεύστηκε να γράψει αυτό το εδάφιο σύμφωνα με

όσους πιστεύουν στην αγιότητα των επιστολών του –δε γνώριζε ποιον από τους φίλους του θα έστελνε να καλέσει τον Επιστολή προς Τίτον στη Νικόπολη όπου θα περνούσε το χειμώνα!

Υπάρχουν πολλοί τέτοιοι χαιρετισμοί (Βλ. (Επιστολή προς Κορίνθιους Α΄ 16:10), (Επιστολή προς Φιλήμονα 1:21-24) και (Επιστολή προς Φιλιππήσιους 2:26-2 & 4:21-22). Είναι αυτά τα λόγια και η έμπνευση του Αλλάχ;!

Εδάφια που είναι αδύνατον να αποτελούν έμπνευση

Όταν διαβάζουμε τα Ευαγγέλια, δε βρίσκουμε σε κανένα από αυτά κάτι που να υποδεικνύει πως ο συγγραφέας ήταν εμπνευσμένος. Ο Λουκάς, για παράδειγμα είπε, «Κι αυτός ο Ιησούς άρχιζε να είναι περίπου 30 χρόνων, ο οποίος ήταν -καθώς νομιζόταν- γιος τού Ιωσήφ, του Ηλί» (Κατά Λουκάν 3:23). Οι φράσεις «περίπου, καθώς νομιζόταν», δεν θα έπρεπε να προέρχονται από κάποιον που ήταν εμπνευσμένος, γνώριζε και ήταν βέβαιος για αυτά που έγραφε. Αυτά τα λόγια προβλημάτισαν τους λόγιους της Εκκλησίας, κι έτσι τα διέγραψαν από μεταγενέστερες εκδόσεις, όπως η Αγγλική Revised Standard έκδοση της Βίβλου.

Ο Ιωάννης, επίσης, δε γνώριζε την απόσταση που έπλευσαν οι μαθητές πριν να δουν τον Ιησού (ﷺ). Είπε, «Αφού, λοιπόν, κωπηλάτησαν περίπου 25 ή 30 στάδια, βλέπουν τον Ιησού να περπατάει επάνω στη θάλασσα, και να πλησιάζει στο πλοίο.» (Κατά Ιωάννην 6:19), αν ήταν εμπνευσμένος, θα γνώριζε την ακριβή απόσταση.

Είπε επίσης, «Αυτός είναι ο μαθητής, ο οποίος δίνει μαρτυρία γι' αυτά, και τα έγραψε· και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι

αληθινή.» Δεν ανέφερε τίποτα για έμπνευση, και έπειτα έγραψε κάτι που αποδεικνύει πως το κείμενό του είναι δουλειά ανθρώπου. Είπε, «ΕΙΝΑΙ δε και πολλά άλλα, όσα έκανε ο Ιησούς, τα οποία αν γραφούν ένα προς ένα, ούτε ολόκληρος ο κόσμος, νομίζω, δεν θα χωρούσε τα βιβλία που θα γράφονταν. Αμήν.» (Κατά Ιωάννην 21:24-25) Αυτή η υπερβολή είναι προφανής και πρόκειται για δουλειά του συγγραφέα προκειμένου να ελκύσει την προσοχή του αναγνώστη.

Υπάρχουν εδάφια στις επιστολές που ομολογούν από μόνα τους πως ο συγγραφέας μιλούσε με δική του σκέψη και απόφαση και δεν είχε καμία σχέση με έμπνευση. Εκφράζοντας την άποψή του για έναν άνδρα που ήταν παντρεμένος με μία άπιστη, ο Παύλος είπε, «Προς τους υπόλοιπους, όμως, λέω εγώ, όχι ο Κύριος» (Επιστολή προς Κορίνθιους Α΄ 7:12) Η άποψή του αναφορικά με αυτό το θέμα δεν έχει καμία σχέση με έμπνευση, αλλά οι Χριστιανοί τη θεωρούν μέρος του λόγου του Αλλάχ (ﷻ). Αναφορικά με τη μνηστευμένη γυναίκα είπε, «Για τις παρθένες, όμως, προσταγή τού Κυρίου δεν έχω· αλλά, γνώμη δίνω, ως ελεημένος τού Κυρίου να είμαι πιστός.» (Επιστολή προς Κορίνθιους Α΄ 7:25). **Πρέπει να πιστέψουμε τον Παύλο σε αυτήν την ομολογία ή τους Χριστιανούς που λένε ότι πρόκειται για τα λόγια του Αλλάχ (ﷻ)**;

Ο Παύλος τόνισε ξανά πως όσα έρχονται από εκείνον είναι απλά η ανθρώπινή του άποψη. Είπε, «Δεν το λέω αυτό σαν διαταγή, αλλά σας μιλώ για το ζήλο των άλλων, για να σας παρακινήσω να αποδείξετε τη γνησιότητα και της δικής σας αγάπης. Γνωρίζετε βέβαια τη χάρη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ήταν πλούσιος κι έγινε για χάρη σας φτωχός, για να μπορέσετε εσείς να πλουτίσετε με τη φτώχεια εκείνου. Πάνω σ'αυτό σας δίνω τη γνώμη μου: Αυτό συμφέρει σ' εσάς, που από πέρυσι αρχίσατε πρώτοι όχι μόνο

να κάνετε, αλλά και να θέλετε αυτό το έργο.» (Επιστολή προς Κορίνθιους Β΄ 8:8-10)

Ανέφερε επίσης πως τα λόγια του δεν είναι ιερά. Είπε, «Ό,τι μιλάω σε τούτο το θάρρος τής καύχησης, δεν το μιλάω σύμφωνα με τον Κύριο, αλλά ως άφρονας» (Επιστολή προς Κορίνθιους Β΄ 11:17), και προσπαθώντας να φανεί καλός στο κοινό του είπε, «Είθε να υποφέρετε για λίγο την αφροσύνη μου· αλλά, και να με υποφέρετε·» (Επιστολή προς Κορίνθιους Β΄ 11:1). Ήταν εμπνευσμένος να αποκαλέσει τον εαυτό του άφρονα, ή ο Αλλάχ (ﷻ) απολογείται και φοβάται πως η έμπνευσή Του είναι πολύ βαριά για όσους τη διαβάζουν;

Σημαντικά γεγονότα που ο εμπνευσμένος συγγραφέας δεν πρέπει να ξεχάσει

Αυτό που διαψεύδει τον ισχυρισμό περί έμπνευσης των συγγραφέων είναι το γεγονός πως πολλοί από αυτούς δεν αναφέρουν ιδιαίτερα σημαντικά γεγονότα, παρόλο που αναφέρουν πολλά μη χρήσιμα και ασήμαντα περιστατικά.

Οι τέσσερις ευαγγελιστές ανέφεραν το γεγονός κατά το οποίο ο Ιησούς ανέβηκε και σε ένα γαϊδουράκι και σε ένα πουλάρι, μα μόνο ένας από αυτούς (ο Ιωάννης) ανέφερε το πρώτο θαύμα του Ιησού, κατά το οποίο μετατρέπει το νερό σε κρασί (βλ. Κατά Ιωάννην 2:1-11). Ήταν το ότι ίππευσε τα δύο αυτά ζώα σημαντικότερο από αυτό το θαύμα;

Ο Ιωάννης είναι ο μοναδικός ευαγγελιστής που ανέφερε το θαύμα της επαναφοράς του Λαζάρου στη ζωή από τους νεκρούς. Ήταν το ότι ίππευσε τα δύο ζώα πιο σημαντικό από την επαναφορά του Λαζάρου στη ζωή ενώπιον ενός τεράστιου

πλήθους που πίστεψε μετά από αυτό στον Ιησού; (Βλ. Κατά Ιωάννην 11:1-46)

Επιπλέον, η είσοδος στην Ιερουσαλήμ πάνω σε δύο ζώα δεν είναι –σε καμία περίπτωση –πιο σημαντική από το κήρυγμα του Ιησού στα έθνη και από το βάπτισμα ανθρώπων στο όνομα του Πατρός, του Υιού και του Αγίου Πνεύματος. Αυτό το μοναδικό και σημαντικό εδάφιο αποτελεί το στυλοβάτη των Χριστιανών για την απόδειξη της Αγίας Τριάδας , ωστόσο, μόνο ο Ματθαίος το έχει αναφέρει. Βλ. (Κατά Ματθαίον 19:28)

Η άνοδος του Ιησού στον ουρανό είναι ένα εξαιρετικά σημαντικό γεγονός. Ωστόσο, οι δύο μαθητές, ο Ματθαίος και ο Ιωάννης –που υποτίθεται ότι ήταν παρόντες και μάρτυρες στο περιστατικό –δεν το ανέφεραν. Ο Μάρκος και ο Λουκάς –που δεν ήταν παρόντες εκείνη την ημέρα –εμπνεύστηκαν να αναφέρουν αυτό το γεγονός!

Η διάψευση από τους λόγιους ότι οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης είχαν εμπνευστεί την επιφοίτηση

Τα εδάφια που αναφέραμε παραπάνω και άλλα, έκαναν τους λόγιους και τους ερευνητές να αρνηθούν το ότι οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης ήταν εμπνευσμένοι. Οι συγγραφείς της Οικουμενικής Μετάφρασης είπαν, «Οι Ευαγγελιστές συνέλεξαν και έγραψαν σύμφωνα με την προσωπική τους άποψη, αυτά που έλαβαν από προφορικές παραδόσεις.» Δεν υπάρχει συνεπώς επιφοίτηση.

Αναφορικά με την επιστολή του Ιακώβου, ο Λούθηρος, ο ιδρυτής της Προτεσταντικής Χριστιανικής αίρεσης, είπε, «Είναι μια εντελώς ασήμαντη επιστολή, παρόλο που είναι από τον

Ιάκωβο. Ο μαθητής δεν είχε καμία δικαιοδοσία να κάνει θρησκευτική πρόβλεψη από μόνος του. Αυτή η θέση ανήκε μόνο στον Ιησού.». Κατανοούμε από τα λόγια του Λούθηρου πως δεν θεωρούσε τον Ιάκωβο εμπνευσμένο.

Στην εγκυκλοπαίδειά του, ο Reese είπε, «Ο Meckel θεωρούσε τα βιβλία που γράφτηκαν από τους οπαδούς των μαθητών –του Μάρκου, του Λουκά και των Πράξεων –μη εμπνευσμένα.»

Υποδεικνύοντας ένα σημαντικό και αληθινό γεγονός αναφορικά με τον Παύλο, ο Χαμπίμπ Σα'ίντ είπε, «Όταν ο Παύλος έγραψε τις επιστολές του, δε γνώριζε ούτε καν σκέφτηκε πως τα λόγια του θα ήταν απόκτημα των επερχόμενων γενεών.». Προς έκπληξή μας, ο ίδιος ο Παύλος δε γνώριζε την ιερότητα του λόγου του, αλλά οι Χριστιανοί επιμένουν να λένε πως γνώριζε.

Στο Βατικανό, ο Πάπας Ιωάννης σχημάτισε μια επιτροπή καθοδηγούμενη από τον Hans Comb για τη μελέτη των Ευαγγελίων, και ύστερα από βαθιά έρευνα, η επιτροπή κατέληξε, «Τα Ευαγγέλια είναι λόγια ανθρώπων, και δεν υπάρχει απόδειξη πως ήρθαν άμεσα από το Θεό.»[15].

Διάψευση του ισχυρισμού πως οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης ήταν αγγελιαφόροι

Καταρχήν οι Μουσουλμάνοι δε θεωρούν κανέναν από τους μαθητές αγγελιαφόρο. Επιπλέον, κανείς τους δεν ανέφερε κάτι τέτοιο εκτός του Παύλου. Ούτε πιστεύουν οι Μουσουλμάνοι στις

[15] "The Truth Revealed" (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Rahmat Allah Al-Hindi, Τομ. 2, σελ. 356 – 379. "Two Debates In Stockholm" (Δύο Δημόσιες Συζητήσεις στην Στοκχόλμη), Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 27

μαρτυρίες των Χριστιανών που απέδιδαν προφητική ιδιότητα σε αυτούς τους συγγραφείς.

Οι Μουσουλμάνοι δεν πιστεύουν πως το Άγιο Πνεύμα κατήλθε στους μαθητές πενήντα ημέρες μετά την άνοδο του Ιησού στον ουρανό, σ' αυτό το παράξενο γεγονός που ανέφερε ο Λουκάς. Είπε, «Και έγιναν όλοι πλήρεις από το Άγιο Πνεύμα, και άρχισαν να μιλούν ξένες γλώσσες, όπως το Πνεύμα έδινε σ' αυτούς ικανότητα να μιλούν.» (Πράξεις Αποστόλων 2:4). Επιπλέον, ο Παύλος και ο Λουκάς δεν ανήκαν σ' αυτούς τους ανθρώπους, δεν ήταν ακόμη πιστοί τότε.

Οι Μουσουλμάνοι, επίσης, δεν πιστεύουν στα θαύματα που αποδίδει η Καινή Διαθήκη στους μαθητές, καθώς αυτές οι ειδήσεις δεν έχουν αξιόλογες αποδείξεις. Η έρευνα και η μελέτη των βιβλίων της Καινής Διαθήκης αποδεικνύουν πως εκείνοι οι μαθητές δεν ήταν αγγελιαφόροι. Ήταν άνθρωποι όπως και όλοι οι άλλοι, με τη διαφορά πως ήταν μαζί με τον Ιησού (ﷺ) και τους ζήτησε να κηρύξουν το μήνυμά του μετά από αυτόν.

Καταρχήν, ήταν οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης προφήτες;

Τα Ευαγγέλια και οι Επιστολές είναι γεμάτες εδάφια που διαψεύδουν αυτόν τον ισχυρισμό. Την προφητική ιδιότητα αυτών των συγγραφέων πρέπει να την θέσουμε στη βάση ότι οι μαθητές πήραν από τον κύριό τους. Στην πρώτη Επιστολή του Ιωάννη διαβάζουμε, «Αγαπητοί, μη πιστεύετε σε κάθε πνεύμα, αλλά δοκιμάζετε τα πνεύματα αν είναι από τον Θεό· επειδή, πολλοί ψευδοπροφήτες έχουν βγει στον κόσμο.» (Επιστολή Α΄ Ιωάννου 4:1)

Πώς θεωρούν οι Χριστιανοί τον Παύλο ή τους μαθητές αλάνθαστους και έμπιστους σε θέμα έμπνευσης και προφητικής ιδιότητας, ενώ ανάμεσά τους βρισκόταν και ο Ιούδας ο προδότης; Ο Ιούδας ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές που έστειλε ο Ιησούς. Οι αγγελιαφόροι και οι προφήτες δεν κάνουν τέτοιες προδοσίες.

Οι αγγελιαφόροι και οι προφήτες δεν κάνουν αυτό που έκανε ο Πέτρος όταν πρόδωσε τον Ιησού τρεις φορές τη νύχτα της αιχμαλωσίας του, που ήταν μια πολύ δύσκολη νύχτα. Βλ. (Κατά Λουκάν 22:34)

Παραθέτοντας τα λόγια του Ιησού, ο Λουκάς είπε, «Όποιος όμως με απαρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, και ο υιός τού ανθρώπου θα τον απαρνηθεί μπροστά στους αγγέλους τού Θεού, κατά την τελική κρίση.» (Κατά Λουκάν 12:9). Αυτή η άρνηση ανάγκασε τον Πάστορα Ιμπραήμ Σαγίντ να περιγράψει τον Πέτρο ως «Βυθισμένο σε μια θάλασσα απιστίας»[16] και η συντροφιά του Ιησού δεν θα μεσολαβήσει για εκείνον.

Πώς μπορεί ένας άνθρωπος, ο Πέτρος, που είχε μέσα του το Άγιο Πνεύμα να αρνηθεί τον Ιησού, και πώς μπορούμε να θεωρήσουμε έναν άνθρωπο τον οποίο ο Ιησούς αποκαλεί «Σατανά» προφήτη; «Και εκείνος, αφού στράφηκε, είπε στον Πέτρο, ‘‘Πήγαινε πίσω μου, σατανά! Εσύ μου γίνεσαι εμπόδιο, γιατί δε σκέφτεσαι όπως θέλει ο Θεός, αλλά όπως θέλουν οι άνθρωποι.’’» (Κατά Ματθαίον 16:23)

Τα εδάφια των Ευαγγελίων μάς κάνουν να αμφιβάλλουμε για τη πίστη των κοντινότερων μαθητών του Ιησού, πράγμα που τους καθιστά αναξιόπιστους στην κήρυξη των διδασκαλιών του, πόσο

[16] “Explaining Luke’s Gospel” (Εξηγώντας το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο), Ibraheem Saeed, σελ. 580

μάλλον στην προφητική ιδιότητα. Σύμφωνα με το Ματθαίο, ο Ιησούς είπε στον Πέτρο, «Ολιγόπιστε, σε τι δίστασες;» (Κατά Ματθαίον 14:31), αυτό έκανε τον Άγιο Eckstein να περιγράψει τον Πέτρο λέγοντας, *«Ήταν ασταθής επειδή πίστευε ορισμένες φορές κα αμφέβαλε ορισμένες άλλες.»*[17]

Αν αυτό ειπώθηκε για τον Πέτρο, ήταν οι υπόλοιποι μαθητές καλύτεροι; Σε πολλά εδάφια, η Καινή Διαθήκη μάς λέει ότι ήταν επίσης αδύναμοι στην πίστη. Ο Ιησούς τους περιέγραψε με τέτοιο τρόπο πολλές φορές. Ο Ματθαίος είπε, «Και οι μαθητές του, αφού ήρθαν σ' αυτόν, τον ξύπνησαν, λέγοντας: Κύριε, σώσε μας, χανόμαστε. Και τους λέει: Γιατί είστε δειλοί, ολιγόπιστοι;» (Κατά Ματθαίον 8:25-26), και είπε επίσης, «Και καθώς ο Ιησούς κατάλαβε, είπε σ' αυτούς: Τι σκέψεις κάνετε μέσα σας, ότι δεν πήρατε ψωμιά, ολιγόπιστοι;» (Κατά Ματθαίον 16:8)

Ο Λουκάς είπε, «Αλλά, αν το χορτάρι, που σήμερα είναι στο χωράφι, και αύριο ρίχνεται σε καμίνι, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, πόσο περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι;» (Κατά Λουκάν 12:28). Επίσης, «Γιατί είστε τόσο δειλοί; Γιατί δεν έχετε πίστη;» (Κατά Μάρκον 4:40), «Αν όμως ο Θεός ντύνει έτσι το αγριόχορτο, που σήμερα υπάρχει και αύριο θα το ρίξουν στη φωτιά, δεν θα φροντίσει πολύ περισσότερο για σας, ολιγόπιστοι;» (Κατά Ματθαίον 6:30). Πρέπει να πιστεύουμε τις ιστορίες αυτών των ανθρώπων, πόσο μάλλον να τους θεωρούμε εμπνευσμένους;

Το ισχυρότερο από αυτά τα παραδείγματα είναι όταν ο Ιησούς (ﷺ) τους περιέγραψε ως εντελώς απίστους. Ο Ματθαίος είπε, «Γιατί εμείς δεν μπορέσαμε να το βγάλουμε; Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εξαιτίας της απιστίας σας· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Αν

[17] "The Truth Revealed" (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ. 1, σελ. 234

έχετε πίστη σαν κόκκον σιναπιού, θα πείτε σ' αυτό το βουνό: Πήγαινε από εδώ εκεί, και θα πάει, και δεν θα είναι σε σας τίποτε αδύνατο» (Κατά Ματθαίον 17:19-20). Είναι αυτοί που δεν έχουν πίστη σαν κόκκον σιναπιού προφήτες και αξιόπιστοι ώστε να γράψουν την έμπνευση του Αλλάχ (ﷻ)

Κατά δεύτερον, τα θαύματα των μαθητών δεν αποδεικνύουν πως ήταν προφήτες

Αν οι Χριστιανοί θεωρούν τους μαθητές προφήτες ή αγγελιαφόρους επειδή τέλεσαν ορισμένα θαύματα, η τέλεση θαυμάτων δεν αποδεικνύει αυτό. Ο Ιησούς είπε, «Επειδή, θα σηκωθούν ψευδόχριστοι και ψευδοπροφήτες, και θα δείξουν μεγάλα σημεία και τέρατα, ώστε να πλανήσουν, αν είναι δυνατόν, και τους εκλεκτούς. Δέστε, σας τα προ είπα..». (Κατά Ματθαίον 24:24-25)

Επιπλέον, η Καινή Διαθήκη δεν αναφέρει κανένα θαύμα για το Μάρκο ή το Λουκά.

Ο Ιησούς (ﷺ) έχει προειδοποιήσει γι' αυτούς τους ψευδούς προφήτες, και είπε πως θα ισχυριστούν ότι πιστεύουν στο μήνυμά του. Είπε, «Πολλοί θα μου πουν κατά την ημέρα εκείνη: Κύριε, Κύριε, δεν προφητεύσαμε στο όνομά σου, και στο όνομά σου εκβάλαμε δαιμόνια, και στο όνομά σου κάναμε πολλά θαύματα; Και, τότε, θα ομολογήσω σ' αυτούς, ότι: Ποτέ δεν σας γνώρισα· φεύγετε από μένα εσείς που εργάζεστε την ανομία.. Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με ενδύματα προβάτων… Θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους» (Κατά Ματθαίον 7:15-23)

Τα θαύματα δεν είναι –σε καμία περίπτωση –αποδείξεις για κάτι περισσότερο από πίστη. Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, κάθε πιστός είναι ικανός να τελέσει θαύματα. Παραθέτοντας τα λόγια του Ιησού, ο Ματθαίος είπε, «Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Εξαιτίας της απιστίας σας· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Αν έχετε πίστη σαν κόκκον σιναπιού, θα πείτε σ' αυτό το βουνό: Πήγαινε από εδώ εκεί, και θα πάει, και δεν θα είναι σε σας τίποτε αδύνατο.» (Κατά Ματθαίον 17:20)

Σχολιάζοντας αυτό το εδάφιο, η Ιησουιτική Ιεροσύνη λέει, «Ο πιστός είναι ικανός να μετακινήσει ένα βουνό όπως ο Ίδιος ο Θεός.»

Ο Ιησούς είπε επίσης, «Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος πιστεύει σε μένα, τα έργα που εγώ κάνω, θα κάνει κι εκείνος, και μεγαλύτερα απ' αυτά θα κάνει· επειδή, εγώ πηγαίνω προς τον Πατέρα μου.» (Κατά Ιωάννην 14:12)

Σύμφωνα με αυτό, κάθε Χριστιανός είναι ικανός να τελέσει τα θαύματα του Ιησού συμπεριλαμβανομένων της θεραπείας αρρώστων, της επαναφοράς νεκρών στη ζωή και ακόμη μεγαλύτερα θαύματα. Οι Χριστιανοί λόγιοι βρίσκονταν σε αμήχανη θέση εξαιτίας αυτού του εδαφίου, καθώς δεν είναι σωστό να λέμε πως οι μαθητές και οι πιστοί μπορούν να τελέσουν θαύματα μεγαλύτερα από τα θαύματα του Ιησού. Ωστόσο, είπαν, «Ο Κύριος Χριστός δεν είπε πως οι μαθητές του θα τελούσαν μεγαλύτερα θαύματα από τα δικά του, το να επαναφέρουμε τους νεκρούς είναι το περισσότερο που μπορούμε να κάνουμε.»[18]

Το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να επαναφέρουν νεκρούς στη ζωή!

---

[18] “Applied Interpretation of the Holy Bible” (Εφαρμοσμένη Ερμηνεία της Βίβλου), από διάφορους θεολόγους, σελ. 2222

Τρίτον, η προφητική ιδιότητα –σύμφωνα με την Αγία Γραφή –δεν εγγυάται το αλάνθαστο στο κήρυγμα

Το να θεωρήσουμε τους μαθητές προφήτες, δε σημαίνει –σύμφωνα με τις αντιλήψεις των Χριστιανών –πως ήταν απαλλαγμένοι από λάθη στο λόγο ή ακόμη και από ψεύδη. Στο Α΄ Βασιλέων διαβάζουμε, «Και στη Βαιθήλ κατοικούσε κάποιος γέροντας προφήτης· και ήρθαν οι γιοι του, και του διηγήθηκαν όλα τα έργα, που είχε κάνει ο άνθρωπος του Θεού εκείνη την ημέρα στη Βαιθήλ… και πήγε πίσω από τον άνθρωπο του Θεού, και τον βρήκε να κάθεται κάτω από μια βελανιδιά· και του είπε: Εσύ είσαι ο άνθρωπος του Θεού, αυτός που ήρθε από τον Ιούδα; Κι εκείνος είπε: Εγώ. Και του είπε: Έλα μαζί μου στο σπίτι, και φάε ψωμί. Κι εκείνος είπε: Δεν μπορώ να επιστρέψω μαζί σου ούτε να᾽ρθω μαζί σου· ούτε να φάω ψωμί ούτε να πιώ νερό μαζί σου, σε τούτο τον τόπο· επειδή, μου μιλήθηκε από τον λόγο τού Κυρίου: Μη φας ψωμί ούτε να πιείς νερό εκεί ούτε να επιστρέψεις πηγαίνοντας από τον δρόμο από τον οποίο ήρθες. Και του είπε: Κι εγώ προφήτης είμαι, όπως εσύ· και ένας άγγελος μου μίλησε με τον λόγο τού Κυρίου, λέγοντας: Επίστρεψέ τον μαζί σου στο σπίτι σου, για να φάει ψωμί και να πιει νερό. Του είπε, όμως, ψέματα. Και γύρισε μαζί του, και έφαγε ψωμί στο σπίτι του, και ήπιε νερό.» (Α’ Βασιλέων 13:11-19) Έπειτα, το κεφάλαιο συνεχίζει για να αναφέρει την τιμωρία αυτού του πτωχού προφήτη που υπάκουσε τον ψεύτη προφήτη, πιστεύοντας πως του έλεγε τις εντολές και την έμπνευση του Θεού.

Ένα ακόμη παράδειγμα είναι στο Β΄ Βασιλέων. Όταν ο Βεν-Αδάδ, ο βασιλιάς της Συρίας έστειλε τον Αζαήλ στον Προφήτη Ελισσαιέ για να τον ρωτήσει για την ασθένεια που είχε, ο Προφήτης Ελάιζα (μακράν απέχει κάθε προφήτης από το ψεύδος)

είπε ψέματα στην απάντησή του. Είπε, «Πήγαινε, πες του: Ναι, θα αναρρώσεις· όμως, ο Κύριος μου έδειξε ότι θα πεθάνει οπωσδήποτε.» (Β΄ Βασιλέων 8:10).

Στο προηγούμενο τεύχος της σειράς True Guidance and Light (Αληθινή Καθοδήγηση και Φως), συζητήσαμε πολλές επαίσχυντες πράξεις που αποδίδει η Τορά στους προφήτες και καθιστούν αδύνατο σε μας να πιστέψουμε στο αλάθητο αυτών των προφητών, πόσο μάλλον των μαθητών.

ΔΙΑΨΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ ΤΩΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΣΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ

Τα είκοσι επτά βιβλία της Καινής Διαθήκης ανήκουν σε οχτώ συγγραφείς, ο καθένας έχει γράψει διαφορετικό αριθμό. Ενώ η επιστολή του Ιούδα είναι δύο σελίδες, τα κείμενα που αποδίδονται στον Παύλο είναι περισσότερα από εκατό σελίδες.

Επιπλέον, η σχέση ανάμεσα σε εκείνους τους συγγραφείς και τον Ιησού ποικίλλει. Ενώ ο Ιωάννης, ο Πέτρος, ο Ιούδας και ο Ιάκωβος ανήκαν στους δώδεκα μαθητές, ο Λουκάς και ο Μάρκος δεν τον είχαν συναντήσει, και ο Παύλος έγινε Χριστιανός μετά την ανάληψη του Ιησού (ﷺ).

Οι Χριστιανοί θεωρούν αυτούς τους οχτώ συγγραφείς εμπνευσμένους ανθρώπους που έγραψαν όσα τους υπαγόρευσε το Άγιο Πνεύμα, ο καθένας με τον δικό του τρόπο. Αποδείξαμε πως οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης δεν ήταν εμπνευσμένοι στα όσα έγραψαν.

Ωστόσο, είναι σωστό να αποδίδουμε τα βιβλία της Καινής Διαθήκης σε αυτούς τους οχτώ συγγραφείς, ιδιαίτερα στο Ματθαίο, τον Ιωάννη και τον Πέτρο που υποτίθεται πως είναι οι διακεκριμένοι μαθητές του Ιησού (από τους 12), ή και η απόδοση είναι μια ακόμη σκευωρία; Είναι δυνατόν αυτά τα λόγια –στην Καινή Διαθήκη –να προήλθαν από τους μαθητές του Ιησού, τους οποίους εκείνος ανέθρεψε στα χρόνια της αποστολής του και τους οποίους ύμνησε το Κοράνιο;

Η προσεκτική μελέτης της Καινής Διαθήκης έκανε τους μελετητές να αμφιβάλουν για το ότι οι μαθητές του Ιησού, οι πιστοί, έγραψαν αυτά τα βιβλία. Έτσι μελέτησαν προσεκτικά την απόδοση αυτών των βιβλίων σε εκείνους.

Δεν θα εξετάσουμε την αυθεντικότητα ορισμένων βιβλίων, καθώς αυτοί που τα έγραψαν δεν ήταν οι μαθητές του Ιησού. Βάσει αυτού, δεν έχει σημασία αν ο Μάρκος και ο Λουκάς έγραψαν τα βιβλία που αποδόθηκαν σ' αυτούς ή οποιοσδήποτε Χριστιανός που έζησε στο τέλος του πρώτου αιώνα. Κανείς τους δεν ήταν αλάνθαστος, εμπνευσμένος, ούτε είχε τον έπαινο ή τη σύσταση του Ιησού. Το ίδιο ισχύει και για τις επιστολές του Παύλου, του εχθρού του Ιησού, που ισχυρίστηκε πως ήταν αγγελιαφόρος και αλάνθαστος παρόλο που δεν γνώρισε ποτέ του τον Ιησού.

Πρώτον: Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο

Είναι το πρώτο βιβλίο στην Καινή Διαθήκη. Αυτό το βιβλίο αποτελείται από είκοσι οχτώ κεφάλαια που μας μιλούν για τη ζωή του Ιησού και τις διδασκαλίες του από την ημέρα που γεννήθηκε μέχρι την ανάληψή του στον ουρανό.

Η εκκλησία αποδίδει αυτό το βιβλίο στο Ματθαίο, έναν από τους δώδεκα μαθητές τον οποίο επέλεξε ο Ιησούς. Η εκκλησία ισχυρίζεται πως ο Ματθαίος έγραψε αυτό το βιβλίο με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Παρόμοιες αναφορές θεωρούν πως ο Ματθαίος έγραψε το βιβλίο του για το λαό της Παλαιστίνης, που είναι οι Εβραίοι νέο-Χριστιανοί. Οι αναφορές σχετικά με την ημερομηνία συγγραφής ποικίλλουν αλλά συμφωνούν στο ότι γράφτηκε ανάμεσα στα έτη 37-100 μ.Χ.

Στην εισαγωγή του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου στην έκδοση των μοναχών λέει, «Πολλοί συγγραφείς χρονολογούν αυτό το βιβλίο ανάμεσα στο έτος 80 και 90, ή ίσως λίγο νωρίτερα, μα δεν μπορούμε να είμαστε πολύ σίγουροι γι’ αυτό το θέμα.».

Ο Fenton, ο σχολιαστής του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου (σελ. 11), θεώρησε ότι, «Γράφτηκε ανάμεσα στο έτος 85 και 105 μ.Χ.», κάτι που βρίσκεται κοντά σ’ αυτό που εκτίμησε ο Καθηγητής Haring όταν είπε, «το βιβλίο του Ματθαίου γράφτηκε το έτος 80 έως 100 μ.Χ.»[19]. Αναφορικά με τη γλώσσα στην οποία γράφτηκε

[19] “The Torah, The Gospel, the Quran and Science” (Η Τορά, το Ευαγγέλιο, το Κοράνιο και η Επιστήμη), Maurice Bucaille, σελ. 8–12. “The History of the Church”, (Η Ιστορία της Εκκλησίας), Ευσέβιος, σελ. 146. “Christ in the Christians’ Creeds Resources” (Ο Χριστός στις Πηγές του Χριστιανικού Δόγματος), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 59

το βιβλίο, όλοι οι μελετητές συμφωνούν πως ήταν η Εβραϊκή, ενώ ορισμένοι πιστεύουν πως ήταν η Συριακή ή η Ελληνική.

Η πιο σημαντική ιστορική μαρτυρία αναφορικά με αυτό το Ευαγγέλιο είναι η μαρτυρία του Παπία της Ιεραπόλεως (155 μ.Χ.). Λέει, «Ο Ματθαίος έγραψε τις ρήσεις του στα Εβραϊκά, και έπειτα, καθένας από τους μεταφραστές στα Ελληνικά τις μετέφρασε όσο καλύτερα μπορούσε.». Στο βιβλίο του, «Κατά των Αιρέσεων», ο Ειρηναίος της Λυών (200 μ.Χ.) είπε, «Ο Ματθαίος έγραψε ένα Ευαγγέλιο για τους Εβραίους στη δική τους γλώσσα.»[20].

Όλα τα υπάρχοντα χειρόγραφα των Ευαγγελίων είναι στα ελληνικά, συνεπώς, οι μελετητές αναρωτήθηκαν ποιος ήταν ο πρώτος μεταφραστής από τα Εβραϊκά στα Ελληνικά. Υπάρχουν πολλές απόψεις γι' αυτό, αλλά καθόλου αποδεικτικά στοιχεία. Σχολιάζοντας αυτό, ο Πατέρας Μάττα (Ματθαίος) (Ματθαίος) Αλ Μισκείν είπε πως είναι «υποθέσεις χωρίς στοιχεία.». Άλλοι είπαν πως ο μεταφραστής ήταν ο ίδιος ο Ματθαίος, ή ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής και άλλοι.

Γεγονός είναι αυτό που είπε ο Άγιος Ιερώνυμος (420 μ.Χ.). Είπε, «Ο μεταφραστής του βιβλίου του Ματθαίου από τα Εβραϊκά στα Ελληνικά είναι άγνωστος.» Είναι πιθανότερο να μεταφράστηκε από περισσότερους από έναν μεταφραστή, όπως είπε ο Παπίας.

Ο Norton, που είναι γνωστός ως «Ο φύλακας του Ευαγγελίου» είπε σχετικά με αυτόν τον άγνωστο μεταφραστή, «Αυτός που μετέφρασε το βιβλίο του Ματθαίου ήταν σαν κάποιον άνθρωπο που συλλέγει ξύλο τη νύχτα, ο οποίος δεν διακρίνει μεταξύ του

[20] "The History of the Church" (Η Ιστορία της Εκκλησίας), Ευσέβιος, σελ. 146 - 214

υγρού και του στεγνού ξύλου. Μετέφρασε το σωστό και το λάθος.»[21]

Η Βιογραφία του Ματθαίου

Ποιος ήταν ο Ματθαίος; Ποια είναι η σχέση του με το Ευαγγέλιο που του αποδόθηκε; Περιλαμβάνει αυτό το Ευαγγέλιο το λόγο του Θεού και την επιφοίτησή του από το Άγιο Πνεύμα;

Απαντώντας σε αυτά τα ερωτήματα, αυτά που γνωρίζουμε για το Ματθαίο είναι όσα είπαν για εκείνον οι Χριστιανοί μελετητές ότι ήταν ένας από τους δώδεκα μαθητές, εργαζόταν ως τελώνης στο χωριό της Καπερναούμ και ακολούθησε μετά απ' αυτό τον Ιησού.

Ιστορικές πηγές αναφέρουν πως ο Ματθαίος πήγε στην Αβησσυνία και δολοφονήθηκε εκεί το 70 μ.Χ. Η Καινή Διαθήκη δεν τον αναφέρει παρά μόνο δύο φορές. Η πρώτη είναι όταν ο Ιησούς τον κάλεσε στο χώρο εργασίας του (Βλ. Κατά Ματθαίον 9:9), η δεύτερη φορά είναι στο εδάφιο όπου αναφέρονται τα ονόματα των δώδεκα μαθητών (Βλ. Κατά Ματθαίον 10:3, Κατά Λουκάν 6:15).

Πρέπει να αναφέρουμε εδώ πως ο Μάρκος και ο Λουκάς είπαν πως ο τελώνης που γνώρισε τον Ιησού στο θάλαμο των φόρων, ήταν ο Λευί ο γιος του Αλφαίου, (Βλ. Κατά Μάρκον 2:14 και Κατά Λουκάν 5:27), δεν ανέφεραν το Ματθαίο. Ωστόσο, η εκκλησία ισχυρίζεται –χωρίς απόδειξη –πως ο Λευί, ο γιος του Αλφαίου είναι ένα ακόμη όνομα για το Ματθαίο τον τελώνη.

---

[21] 'The Truth Revealed' (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Al-Hindi, Τομ.2, σελ. 523- 533. Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν, σελ. 29

Ο John Fenton, ο σχολιαστής του βιβλίου του Ματθαίου και ο Πρύτανης του Τμήματος Θεολογίας στο Λίντσφιλντ είπε πως δεν υπάρχουν αποδείξεις πως ο Ματθαίος είναι το Χριστιανικό όνομα για το όνομα Λευί. Πιστεύει πως είναι περισσότερο πιθανό το ότι «υπήρχε σχέση μεταξύ του Ματθαίου, του μαθητή και της εκκλησίας, για την οποία έγραψε το Ευαγγέλιό του. Συνεπώς, ο συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου απέδωσε το έργο του στον ιδρυτή ή διδάσκαλο αυτής της εκκλησίας, το όνομα του οποίου ήταν Ματθαίος. Είναι πιθανό ο συγγραφέας του Ευαγγελίου να είχε λάβει την ευκαιρία που του δόθηκε από το Μάρκο, όταν μίλησε για το κάλεσμα ενός από τους μαθητές και το συνέδεσε με το Ματθαίο, εφόσον αυτός ήταν ο διδάσκαλος της εκκλησίας που ακολουθούσε.»[22]

Οι αποδείξεις της Εκκλησίας για την απόδοση της συγγραφής του Ευαγγελίου στο Ματθαίο

Η εκκλησία επιβεβαιώνει πως ο Ματθαίος είναι ο συγγραφέας του Ευαγγελίου βασισμένη σε κάποια σημεία.

Πρώτον, «Υπάρχουν ενδείξεις και καθαρά αποδεικτικά στοιχεία πως ο συγγραφέας ήταν ένας Εβραίος που προσηλυτίστηκε στο Χριστιανισμό.».

Δεύτερον, «Δεν έχει νόημα ένα τόσο σημαντικό Ευαγγέλιο –το πρώτο από τα Ευαγγέλια –να αποδοθεί σε κάποιο άγνωστο άτομο, αλλά μάλλον καλύτερα να αποδοθεί σε έναν από τους μαθητές του Ιησού.»

---

[22] “Christ in the Christians’ Creeds Resources” (Ο Χριστός στις Πηγές του Χριστιανικού Δόγματος), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 58

Τρίτον, ο Παπίας ανέφερε ότι, «Το δεύτερο αιώνα ο Ματθαίος συγκέντρωσε τις ρήσεις του Ιησού.»

Τέλος, «Είναι αναμφισβήτητο πως η δουλειά του λογιστή είναι να κρατά όλα τα αρχεία, καθώς είναι ένα από τα πιο σημαντικά καθήκοντα για την υποβολή των δηλώσεων, συνεπώς, αυτός ο ευαγγελιστής διατήρησε με ακρίβεια όλες τις ρήσεις του Ιησού.»[23]

Παρατηρήσεις για το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο:

Μελετώντας τα προηγούμενα χριστιανικά στοιχεία, οι μελετητές πιστεύουν πως οι Χριστιανοί δεν έχουν βάσιμες αποδείξεις για την απόδοση του Ευαγγελίου στο Ματθαίο. Δεν είναι απαραίτητο ότι ο λογιστής θα πρέπει να διορθώσει τις θρησκευτικές του σημειώσεις, με τον ίδιο προσεκτικό τρόπο που επιδεικνύει στη δουλειά του. Επιπλέον, τα κείμενα του Ματθαίου για τις ρήσεις του Ιησού δεν υποστηρίζουν τη σημερινή απόδοση του Ευαγγελίου σ’ αυτόν. Πολλά στοιχεία δείχνουν πως ο συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου δεν ήταν ένας από τους μαθητές του Ιησού, καθώς αναφέρεται σε διάφορα μέρη του Ευαγγελίου πως ο συγγραφέας του δεν ήταν ο Ματθαίος ο μαθητής.

-Ο Ματθαίος βασίστηκε στο Ευαγγέλιο του Μάρκου, καθώς αντέγραψε 600 εδάφια από τα 612 του Ευαγγελίου του Μάρκου. Βασίστηκε, επίσης, σε ένα ακόμη έγγραφο, το οποίο οι μελετητές αποκάλεσαν **M**.

Στην εισαγωγή του για το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο, ο J.B. Philips, ένας καθηγητής θεολογίας στην Αγγλικανική εκκλησία, είπε, «Ο Άγιος Ματθαίος παρέθεσε αποσπάσματα από το

[23] Λεξικό της Βίβλου, σελ. 832

Ευαγγέλιο του Αγίου Μάρκου, και το αναθεώρησε προσπαθώντας να φτάσει σε μια καλύτερη εικόνα του Θεού.».

Στο βιβλίο του, «The introduction to the Gospel» (Εισαγωγή στο Ευαγγέλιο), ο Πάστορας Φαχίμ Αζίζ είπε πως η υιοθέτηση του Ευαγγελίου του Μάρκου από το Ματθαίο είναι γνωστή σε όλους όσους μελέτησαν τη Βίβλο. Αν ο Ματθαίος, ο μαθητής, ήταν ο συγγραφέας του Ευαγγελίου, **γιατί να αντέγραφε το Μάρκο, ο οποίος ήταν δέκα χρονών την εποχή του Ιησού**; Γιατί οποιοσδήποτε από τους δώδεκα μαθητές να αντέγραφε από αυτόν; Θα αντέγραφε κάποιος που ήταν μάρτυρας των γεγονότων από κάποιον που δεν τα είχε δει;[24]

-Το Ευαγγέλιο του Ματθαίου αναφέρει τον Ματθαίο, τον τελώνη δύο φορές, και δεν υποδεικνύει σε καμία περίπτωση πως ήταν ο συγγραφέας. Ο συγγραφέας ανέφερε το όνομά του ως έναν από τους δώδεκα μαθητές, δεν τον ανέφερε ούτε πρώτο, ούτε τελευταίο. Έπειτα, είπε πως ακολουθούσε τον Ιησού, και ανέφερε το όνομά τους σε τρίτο πρόσωπο. Είπε, «Και ο Ιησούς, διαβαίνοντας από εκεί, **είδε** έναν άνθρωπο να κάθεται στο τελωνείο, ο οποίος λεγόταν Ματθαίος· **και του λέει:** Ακολούθα με. Και αφού σηκώθηκε, **τον ακολούθησε**.» (Κατά Ματθαίον 9:9)

Αν ο Ματθαίος ήταν ο συγγραφέας, θα έλεγε «μου είπε», «τον ακολούθησα», «με είδε», και αυτό υποδεικνύει πως ο Ματθαίος δεν ήταν ο συγγραφέας.

-Διαβάζοντας προσεκτικά το Ευαγγέλιο, θα αντιληφθείς την τεράστια γνώση του συγγραφέα για την Τορά, πράγμα που τον

[24] “Two Debates in Stockholm” (Δύο Δημόσιες Συζητήσεις στη Στοκχόλμη), Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 66. “Judaism and Christianity” (Ιουδαϊσμός και Χριστιανισμός), Μωχάμμαντ Ντία Αλ-Θαμι, σελ., 321

κατέστησε τον πιο ενδιαφέρων στις προφητείες της Τορά για τον Ιησού. Αυτό δεν θα μπορούσε να γίνει από έναν τελώνη. Ο συγγραφέας δεν ήταν ο Ματθαίος ο τελώνης.

Στους σχολιασμούς του για την Καινή Διαθήκη, ο A. Tricot (1960) είπε πως η αντίληψη πως ο Ματθαίος ήταν τελώνης από το χωριό Καπερναούμ, και τον οποίο ο Ιησούς κάλεσε να διδάξει, δεν είναι πλέον αποδεκτή. Δεν είναι όπως ισχυρίστηκαν οι πατέρες της Εκκλησίας.[25]

Αυτοί που αρνήθηκαν την απόδοση της συγγραφής του Ευαγγελίου στο Ματθαίο

Πολλοί από τους παλιούς και νέους Χριστιανούς μελετητές αρνήθηκαν την απόδοση του Ευαγγελίου στο Ματθαίο. Ο Festus κατά τον τέταρτο αιώνα είπε, «Το Ευαγγέλιο που αποδόθηκε στο Ματθαίο δεν γράφτηκε από εκείνον», και ο Saint Williams και ο Πατέρας De Bon στο βιβλίο του «The life of Christ» (Η ζωή του Χριστού), πίστευε το ίδιο.

Στην εισαγωγή του στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου, ο J.B. Philips είπε, «Η παλιά παράδοση απέδωσε αυτό το Ευαγγέλιο στο Ματθαίο το μαθητή, αλλά οι περισσότεροι μελετητές σήμερα απορρίπτουν αυτήν την άποψη.»

Ο Καθηγητής Haring είπε, «Το Ευαγγέλιο του Ματθαίου δεν γράφτηκε από το Ματθαίο, αλλά γράφτηκε από έναν άγνωστο

[25] "The Torah, The Gospel, the Quran and Science" (Η Τορά, το Ευαγγέλιο, το Κοράνιο και η Επιστήμη), Maurice Bucaille , σελ. 80

συγγραφέα που απέκρυψε την ταυτότητά του για κάποιους λόγους.»

Η μοναστική εισαγωγή στο Ευαγγέλιο του Ματθαίου λέει, «Όσο για το συγγραφέα, το Ευαγγέλιο δεν αναφέρει τίποτα γι' αυτόν. Η παλαιότερη παράδοση της εκκλησίας (Παπίας της Ιεραπόλεως (155 μ.Χ.)) την απέδωσε στον Απόστολο Ματθαίο…Ωστόσο, η έρευνα στο Ευαγγέλιο δεν αποδεικνύει αυτήν την άποψη, ούτε την διαψεύδει. Εφόσον δεν είμαστε βέβαιοι για το ποιος ήταν ο συγγραφέας, πρέπει να είμαστε ικανοποιημένοι με ορισμένα από τα χαρακτηριστικά που βρίσκουμε στο ίδιο το Ευαγγέλιο...»

Στο βιβλίο του, «The Introduction to the Gospel» (Εισαγωγή στο Ευαγγέλιο), ο Πάστορας Φαχίμ Αζίζ είπε σχετικά με τον άγνωστο συγγραφέα του Ευαγγελίου του Ματθαίου, «Δεν μπορούμε να του δώσουμε κάποιο όνομα, ο συγγραφέας μπορεί να είναι ο Ματθαίος ο απόστολος ή μπορεί να είναι κάποιος άλλος.». Στο σχολιασμό του γι' αυτό το Ευαγγέλιο (σελ. 136) ο John Fenton είπε, «Η ταυτότητά του (Ευαγγελίου) με αυτόν το μαθητή είναι σχεδόν σίγουρα μύθος.»[26].

Οι Εβιονίτες και οι Ενωτικοί, αρχαίες Χριστιανικές αιρέσεις, αμφισβητούν την απόδοση αυτού του Ευαγγελίου στο Ματθαίο. Πίστευαν πως τα πρώτα δύο κεφάλαια προστέθηκαν σ' αυτό και πως η πραγματική αρχή του Ευαγγελίου είναι, «ΚΑΙ κατά τις ημέρες εκείνες έρχεται ο Ιωάννης ο Βαπτιστής» (Κατά Ματθαίον 3:1). Έτσι, το Ευαγγέλιο ξεκινά με την ιστορία του Ιωάννη του Βαπτιστή, όπως και τα Ευαγγέλια του Μάρκου και του Ιωάννη.

Επιπλέον, η ρήση του «κατά τις μέρες εκείνες» δεν αναφέρεται στα δύο προηγούμενα κεφάλαια, καθώς το τέλος του δευτέρου κεφαλαίου μας μιλά για τη δολοφονία των παιδιών από τον Ηρώδη

[26] "Saint Matthew" (Άγιος Ματθαίος), J. C. Fenton, σελ.136

μετά τη γέννηση του Ιησού. Ήταν η εποχή της παιδικής ηλικίας τόσο του Ιησού όσο και του Ιωάννη, ο οποίος περνούσε τον Ιησού για έξι μόνο μήνες, ενώ το τρίτο κεφάλαιο μας μιλά για το κήρυγμα του Ιωάννη –όταν ήταν νεαρός –που σημαίνει πως υπήρξε διαγραφή πριν από το τρίτο κεφάλαιο, ή πως αυτό είναι η αληθινή αρχή του Ευαγγελίου.[27]

Ποιος είναι ο πραγματικός συγγραφέας του Κατά Ματθαίον Ευαγγελίου;

Αν ο Ματθαίος δεν ήταν ο συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου που φέρει το όνομά του, τότε, ποιος ήταν ο πραγματικός συγγραφέας;

Για να απαντήσουμε σε αυτό το ερώτημα, τα αποτελέσματα των δυτικών μελετών απέδειξαν πως ο συγγραφέας του Ευαγγελίου δεν είναι ο Ματθαίος ο μαθητής. Ο πραγματικός συγγραφέας, που μπορεί να είναι ένας από τους μαθητές του Ματθαίου, το απέδωσε στο Ματθαίο από το δεύτερο αιώνα.

Ο Coleman και οι σχολιαστές της οικουμενικής μετάφρασης προσπάθησαν να αναγνωρίσουν ορισμένα χαρακτηριστικά του πραγματικού συγγραφέα. Ο συγγραφέας –όπως φαίνεται στο ευαγγέλιό του –είναι ένας Εβραιο-Χριστιανός που συνέδεσε την Τορά με τη ζωή του Ιησού. Όπως περιέγραψε ο Coleman, ήθελε να αποκόψει τη σχέση του με τον Ιουδαϊσμό, με την πρόθεση όμως να συνεχίσει στη γραμμή της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι ένας Εβραίος συγγραφέας που σέβεται το Νόμο, και έτσι θεωρείται ότι απέχει πολύ από τον Παύλο που δε σέβεται το Νόμο. Ο συγγραφέας του

[27] “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ. 2 σελ. 538

Ευαγγελίου είπε, «Όποιος, λοιπόν, αθετήσει μία από τούτες τις ελάχιστες εντολές, και διδάξει έτσι τους ανθρώπους, ελάχιστος θα ονομαστεί στη βασιλεία των ουρανών· όποιος, όμως, εκτελέσει και διδάξει, αυτός θα ονομαστεί μέγας στη βασιλεία των ουρανών.» (Κατά Ματθαίον 5:19)

Η ατράνταχτη απόδειξη πως ο Ματθαίος δεν έγραψε το Ευαγγέλιο είναι ότι πολλοί μελετητές πιστεύουν –όπως αναφέρθηκε προηγουμένως –πως το Ευαγγέλιο γράφτηκε μετά το 70 μ.Χ., το έτος κατά το οποίο πέθανε ο Ματθαίος. Αναρωτιόμαστε τώρα που είναι το Ευαγγέλιο που έγραψε ο Ματθαίος το δεύτερο αιώνα, όπως ανέφερε ο Παπίας.

Για να απαντήσουμε σ’ αυτήν την ερώτηση λέμε πως ο Παπίας ανέφερε πως ο Ματθαίος έγραψε και συνέλεξε τις ρήσεις του Ιησού. Ωστόσο, αυτό που βλέπουμε στο Ευαγγέλιο είναι μια ολοκληρωμένη ιστορία για τη ζωή του Ιησού, όχι μια συλλογή των ρήσεών του. Επιπλέον, αν αποδειχθεί πως ο Ματθαίος δεν έγραψε αυτό το Ευαγγέλιο, αυτό δε σημαίνει πως δεν έγραψε κάποιο άλλο. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε πως **ανάμεσα στα Ευαγγέλια που απέρριψε η εκκλησία ήταν και «Το Ευαγγέλιο του Ματθαίου»** και ίσως ο Παπίας να εννοούσε αυτό.

Όσα έχουμε αναφέρει δεν απέχουν πολύ από όσα είπε ο μελετητής Mayor, καθώς έκλεισε την έρευνά του λέγοντας πως ο Ματθαίος έγραψε τις ρήσεις του Ιησού και μεταφράστηκε στα ελληνικά και εκδόθηκε έπειτα στη μορφή που έχουμε σήμερα.[28]

Συνεπώς, μελετητές πιστεύουν πως υπάρχουν πολλά πράγματα που δεν μας επιτρέπουν να πούμε πως αυτό το Ευαγγέλιο είναι ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ) και η έμπνευσή Του. Είναι –όπως είπε ο

[28] “Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο”, Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν, σελ. 28

λόγιος Αμπού Ζάχρα –«Ένα Ευαγγέλιο που γράφτηκε από έναν άγνωστο συγγραφέα. Δε γνωρίζουμε πότε γράφτηκε, σε ποια γλώσσα, πού γράφτηκε και για ποιον. Δε γνωρίζουμε το χαρακτήρα του συγγραφέα του, τη γνώση του για τη θρησκεία και τις δύο γλώσσες, αυτή από την οποία μεταφράστηκε και αυτή στην οποία μεταφράστηκε, όλα αυτά είναι πληροφορίες που λείπουν από την επιστημονική έρευνα.»[29]

[29] 'Speeches on Christianity' (Ομιλίες Σχετικά με το Χριστιανισμό), Mohammad Abu Zahra, σελ. 54

Δεύτερον: Το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο

Το δεύτερο Ευαγγέλιο της Καινής Διαθήκης το οποίο οι Χριστιανοί αποδίδουν στο Μάρκο.

Ποιος είναι ο Μάρκος; Τι γνωρίζουμε σχετικά με το συγγραφέα αυτού του Ευαγγελίου; Είναι σωστό να το αποδίδουμε στο Μάρκο;

Το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο αποτελείται από δεκαέξι κεφάλαια, λέγοντας την ιστορία του Ιησού από τη βάπτισή του από τον Ιωάννη το Βαπτιστή μέχρι τον υποτιθέμενο θάνατο και την υποτιθέμενη ανάστασή του μετά την υποτιθέμενη σταύρωση.

Είναι το συντομότερο από όλα τα Ευαγγέλια και οι κριτικοί το θεωρούν –όπως είπε ο Wills –το πιο ακριβές Ευαγγέλιο που μιλά για τη ζωή του Ιησού. Οι κριτικοί συμφωνούν πως ήταν το πρώτο Ευαγγέλιο που γράφτηκε και ο Ματθαίος και ο Λουκάς αντέγραψαν από αυτό.

Οι συγγραφείς του βιβλίου, «Introduction to the Holy Bible» (Εισαγωγή στην Αγία Γραφή) είπαν, «Ίσως το Ευαγγέλιο του Μάρκου είναι το παλαιότερο από τα τέσσερα Ευαγγέλια. Γράφτηκε ανάμεσα στο 65-70 μ.Χ. πριν την καταστροφή του λαού της Ιερουσαλήμ. Φαίνεται πως ο Ματθαίος και ο Λουκάς αντέγραψαν από το Ευαγγέλιο του Μάρκου.»[30]

Ο Γερμανός μελετητής Royce είπε, «Αυτό το Ευαγγέλιο είναι το πρωτότυπο από το οποίο αντέγραψαν ο Ματθαίος και ο Λουκάς. Είναι το ένα και μοναδικό Ευαγγέλιο που αποκαλείται το Ευαγγέλιο του Χριστού, καθώς ξεκινά με «Η ΑΡΧΗ τού

[30] “Introduction to the Holy Bible” (Εισαγωγή στην Βίβλο), John Palkin και Άλλοι

Ευαγγελίου τού Ιησού Χριστού, του Υιού τού Θεού».» (Κατά Μάρκον 1:1)

Χριστιανικές πηγές ισχυρίζονται πως ο Μάρκος έγραψε το ευαγγέλιό του στη Ρώμη ή ίσως στην Αλεξάνδρεια. Γράφτηκε – σύμφωνα με πολλές διαφορετικές πηγές –μεταξύ του 39-75 μ.Χ. Είναι περισσότερο πιθανό να γράφτηκε μεταξύ του 44-75 μ.Χ., βάσει της μαρτυρίας του ιστορικού Ειρηναίου ο οποίος είπε, «Ο Μάρκος έγραψε ένα Ευαγγέλιο μετά το θάνατο του Παύλου και του Πέτρου.»

Η παλαιότερη αναφορά αυτού του Ευαγγελίου ήταν από τον ιστορικό Παπία (140 μ.Χ.) όταν είπε, «Ο Μάρκος έγραψε το ευαγγέλιό του βασισμένος σε αναμνήσεις που περάστηκαν σ' αυτόν από τον Πέτρο.»[31]

Ποιος είναι ο Μάρκος;

Ερευνητές διέδωσαν όσα ανέφεραν οι Χριστιανικές πηγές για τη βιογραφία του Μάρκου, που βρίσκεται στο λεξικό της Αγίας Γραφής. Ονομαζόταν Μάρκος, το πραγματικό του όνομα ήταν Ιωάννης και συνόδευσε τον Βαρνάβα και τον Παύλο στο ταξίδι τους και έπειτα τους εγκατέλειψε και επέστρεψε αργότερα για να συνοδεύσει τον Παύλο.

Οι βιογράφοι συμφωνούν στο ότι υπήρξε μεταφραστής για τον Πέτρο, πράγμα που σχετίζεται κάπως με αυτό το Ευαγγέλιο. Ο Josephus, ο ιστορικός ανέφερε πως ο Μάρκος ήταν ο πρώτος που κήρυξε το Ευαγγέλιο στην Αλεξάνδρεια όπου και δολοφονήθηκε.

[31] "Critical study of the Gospel of Mark" (Κριτική Έρευνα του Κατά Μάρκον Ευαγγελίου), Μωχάμμαντ Αμπντ Αλ-'Αλείμ Άμπου Ασάντ, σελ. 265-267, Λεξικό της Βίβλου σελ. 854

Ο Μάρκος ήταν ένας από τους 70 μαθητές του Ιησού, οι οποίοι απίστησαν και αρνήθηκαν τον Ιησού. (βλ. Κατά Ιωάννην 6:66). Επίσης, ο Μάρκος ήταν αυτός που έτρεξε γυμνός εκείνο το βράδυ κατά το οποίο έπιασαν τον Ιησού (βλ. Κατά Μάρκον 14:51).

Παρατηρήσεις για Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο

Οι ερευνητές μελέτησαν σε βάθος αυτό το Ευαγγέλιο και το συγγραφέα του και έκαναν ορισμένες παρατηρήσεις:

Ο Μάρκος δεν ήταν μαθητής του Ιησού, αλλά ήταν μαθητής του Παύλου και του Πέτρου. Ο Dennis Nineham είπε στην εξήγησή του για το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο (σελ. 39), «Κανείς με αυτό το όνομα δεν είναι γνωστό να βρισκόταν σε ιδιαίτερα στενή σχέση με τον κύριό μας ή να ήταν ιδιαίτερα εξέχων στην πρώτη εκκλησία.»

Υπάρχει μια ακόμη ισχυρή απόδειξη από τον ιστορικό Παπία, όταν είπε, «Ο Ιωάννης ο πρεσβύτερος, συνήθιζε να λέει: «Ο Μάρκος έγινε μεταφραστής του Πέτρου, έγραφε με λεπτομέρειες όσα του έλεγε ο Πέτρος. Ωστόσο, όσα έγραφε δεν ήταν παρόμοια με αυτά που έλεγε ή έκανε ο Ιησούς, καθώς ποτέ δε συνάντησε ούτε άκουσε τον Ιησού, αλλά –όπως είπα –ακολούθησε τον Πέτρο, ο οποίος διαμόρφωσε τις διδασκαλίες του Ιησού Χριστού ώστε να ταιριάζουν στις ανάγκες των ακροατών. Δεν έφτιαχνε μια ιστορία που σχετιζόταν γνησίως με τον Ιησού στις ομιλίες του.»

Ο Dennis Nineham είπε (σελ. 39): «Είναι αβέβαιο αν ο συγγραφέας του Ευαγγελίου του Μάρκου είναι ο Ιωάννης Μάρκος που αναφέρεται στο βιβλίο των Πράξεων (12:12-15) ή αν ήταν ο Μάρκος που αναφέρεται στην πρώτη επιστολή του Πέτρου (15:13) ή ο Μάρκος που αναφέρεται στις επιστολές του Παύλου…

Η πρώτη εκκλησία είχε τη συνήθεια να υποθέτει πως όλες οι αναφορές ενός ονόματος στην Καινή Διαθήκη αναφέρονταν σε ένα μόνο άτομο. Αλλά αν αναλογιστούμε πως Μάρκος ήταν το πιο κοινό λατινικό όνομα στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και πως η πρώτη εκκλησία πρέπει να περιλάμβανε αμέτρητους Μάρκους, συνειδητοποιούμε πόσο επισφαλής είναι μια υπόθεση ταυτότητας σε αυτήν την περίπτωση.»

Το πιο σημαντικό θέμα που τράβηξε τον προσοχή των μελετητών σχετικά με αυτό το Ευαγγέλιο, είναι το τέλος του. **Το τέλος αυτού του Ευαγγελίου (16:9-20) δε βρίσκεται στα παλιά σημαντικά χειρόγραφα όπως στον κώδικα του Βατικανού ή τον Σιναϊτικό κώδικα.**

Ο William Perkily είπε, «Το διάσημο τέλος –πέρα από την απουσία του από τα πρωτότυπα –έχει ένα ύφος η γλώσσα του οποίου είναι διαφορετική από το υπόλοιπο Ευαγγέλιο.»

Ο Ραχματ Αλλάχ Αλ-Χιντί παρέθεσε από τον Άγιο Ιερώνυμο τον 5ο αιώνα πως οι πρώτοι πατέρες αμφισβήτησαν το τέλος.

Η Revised Standard Version (Αναθεωρημένη Πρότυπη Έκδοση) της αγγλικής θεώρησε τα εδάφια (ύποπτα) αναξιόπιστα και τα διέγραψε από την έκδοση του 1951.

Η εισαγωγή του Ευαγγελίου του Μάρκου στην έκδοση της Ιησουιτικής Ιεροσύνης λέει, «Είναι γενικά αδιάψευστο πως το τέλος όπως είναι τώρα (16:9-20) προστέθηκε ώστε να ελαφρύνει το τέλος του βιβλίου από μια απότομη παύση στο εδάφιο 8.»

Ο Πατέρας Kissinger είπε σχετικά με το τέλος, «Τα τελευταία εδάφια έπρεπε να είχαν διαγραφεί όταν το Ευαγγέλιο του Μάρκου έγινε δεκτό από τους ανθρώπους που το υιοθέτησαν. Όταν διαδόθηκαν παρόμοια κείμενα από το Ματθαίο, το Λουκά και τον

Ιωάννη, γράφτηκε ένα τέλος στο Ευαγγέλιο του Μάρκου από δω κι εκεί…αυτό δίνει μια ιδέα για το πόσο ελεύθερα αντιμετωπίζονταν τα Ευαγγέλια.»

Σχολιάζοντας αυτό το θέμα, ο Maurice Bucaille είπε, «Τι προφανής ομολογία ότι οι άνθρωποι διέπραξαν πολλές αλλαγές στα ιερά εδάφια.»[32]

[32] "The Truth Revealed" (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), RahmatuAllah Al Hindi, Τομ.1 σελ. 152, "The Torah, The Gospel and the Quran and Science" (Η Τορά, το Ευαγγέλιο, το Κοράνιο και η Επιστήμη), Maurice Bucaille, σελ. 85- 86, "Christ in the Christians' Creeds Resources" (Ο Χριστός στις πηγές του Χριστιανικού Δόγματος), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 56

Τρίτον: Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο

Είναι το τρίτο και εκτενέστερο Ευαγγέλιο και αποτελείται από είκοσι τέσσερα κεφάλαια. Τα δύο πρώτα κεφάλαια μας λένε για τον Προφήτη Ιωάννη και τη γέννηση του Ιησού. Τα υπόλοιπα κεφάλαια μας λένε την ιστορία του Ιησού μέχρι την υποτιθέμενη Ανάσταση μετά τη υποτιθέμενη σταύρωση.

Οι πηγές ποικίλλουν για τον καθορισμό της ακριβής ημερομηνίας συγγραφής αυτού του Ευαγγελίου, και την τοποθετούν μεταξύ του 53-80 μ.Χ.. Ο συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου βάσισε το έργο του στο Μάρκο. Αντέγραψε τριακόσια πενήντα εδάφια από το Μάρκο και επίσης αντέγραψε από το Ματθαίο, ή ο Ματθαίος κι αυτός αντέγραψαν από την ίδια πηγή.[33]

Ποιος είναι ο Λουκάς;

Η εκκλησία αποδίδει αυτό το Ευαγγέλιο στο Λουκά, ενώ οι Χριστιανικές πηγές δε λένε πολλά σχετικά με τη βιογραφία του. Ωστόσο, **η εκκλησία συμφωνεί πως δεν ήταν ένας από τους μαθητές του Ιησού**, όπως φαίνεται στην αρχή του Ευαγγελίου του, «ΕΠΕΙΔΗ, πολλοί επιχείρησαν να συντάξουν διήγηση για τα πράγματα που σε μας είναι πλήρως βεβαιωμένα, καθώς **μας τα παρέδωσαν αυτοί που εξαρχής έγιναν αυτόπτες μάρτυρες και υπηρέτες τού λόγου**.» (Κατά Λουκάν 1:1-2)

[33] "The Torah, The Gospel and the Quran and Science" (Η Τορά, το Ευαγγέλιο, το Κοράνιο και η Επιστήμη), Maurice Bucaille, σελ. 87- 90, "Christ in the Christian Creed Resources" (Ο Χριστός στις Πηγές του Χριστιανικού Δόγματος), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 64 – 65, 150

Οι πηγές συμφωνούν επίσης στο ότι δεν ήταν Εβραίος, ήταν σύντροφος του Παύλου όπως αναφέρεται στους Κολοσσαείς (4:14) και σε άλλα, και στο ότι έγραψε το Ευαγγέλιό του για το φίλο του Θεόφιλο. «φάνηκε εύλογο και σε μένα, που παρακολούθησα ακριβώς τα πάντα από την αρχή, να σου γράψω γι' αυτά με τη σειρά, εξοχότατε Θεόφιλε· για να γνωρίσεις τη βεβαιότητα των πραγμάτων, για τα οποία κατηχήθηκες.» (Κατά Λουκάν 1:3-4)

Παρατηρήσεις για το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο

Οι ερευνητές παρατήρησαν πολλά πράγματα στο Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο. Τα πιο σημαντικά είναι:

1 –Η αρχή του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου μιλά για μια προσωπική επιστολή, και βασίζεται σε δικό του έργο και όχι Θεία έμπνευση. Πολλοί Χριστιανοί μελετητές παρατήρησαν αυτό και αρνήθηκαν το ότι αυτό το Ευαγγέλιο αποτελεί έμπνευση. Ανάμεσά τους ο Mister Keadell, στο βιβλίο του «Letter of inspiration» (Επιστολή έμπνευσης), ο Watson και πολλοί από τους παλαιότερους μελετητές. Ο Άγιος Αυγουστίνος είπε, «Δεν θα πίστευα ποτέ στο Ευαγγέλιο αν δεν το έπαιρνα από την αγία εκκλησία.»

2 –Πολλοί ερευνητές αμφισβήτησαν τα δύο πρώτα κεφάλαια αυτού του Ευαγγελίου. Επιπλέον, αυτή η αμφισβήτηση –όπως είπε ο Ιερώνυμος –χρονολογείται στους πρώτους πατέρες της εκκλησίας, και το αντίγραφο της αίρεσης του Μαρκίων (Μαρκιωνισμός) δεν περιλάμβανε τα δύο αυτά κεφάλαια.

Οι μελετητές επιβεβαιώνουν πως ο Λουκάς δεν έγραψε αυτά τα δύο κεφάλαια, επειδή στο βιβλίο των πράξεων είπε, «ΤΗΝ πρώτη

διήγηση, βέβαια, έκανα, ω Θεόφιλε, για όλα όσα ο Ιησούς άρχισε να κάνει και να διδάσκει» (Πράξεις Αποστόλων 1:1), εννοώντας τα θαύματά του όπως φαίνεται κατά την ολοκλήρωση του εδαφίου, «μέχρι την ημέρα κατά την οποία αναλήφθηκε» (Πράξεις Αποστόλων 1:2). Τα πρώτα δύο κεφάλαια μιλούν για τη γέννηση του Ιησού, όχι τις πράξεις του. Η Ward Catholic παρέθεσε από τον Ιερώνυμο τη ρήση του, «Ορισμένοι από τους παλαιότερους μελετητές αμφισβήτησαν το κεφάλαιο είκοσι δύο αυτού του Ευαγγελίου.»

Συνεπώς, βλέπουμε πως υπάρχουν τέσσερις συγγραφείς αυτού του Ευαγγελίου που εναλλάσσονταν στη συγγραφή των εδαφίων και των κεφαλαίων.

3 –Ο χαρακτήρας του συγγραφέα καλύπτεται από αβεβαιότητα. Κανείς δε γνωρίζει την πόλη του, για ποιον έγραψε το Ευαγγέλιό του και την ημερομηνία συγγραφής. Αυτό που γνωρίζουμε είναι πως ήταν ένας από τους ακολούθους του Παύλου και **δεν συνάντησε ποτέ τον Ιησού**. Πώς μπορεί κάποιος να παρουσιάσει αυτό το βιβλίο ως απόδειξη και πώς μπορούμε να θεωρήσουμε τα λόγια του ιερά;

Τέταρτον: Το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο

Το τέταρτο Ευαγγέλιο είναι το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Είναι το πιο σημαντικό και εκπληκτικό από τα Ευαγγέλια, εφόσον όσοι υποστηρίζουν τη θειότητα του Ιησού αναφέρουν ορισμένα από τα εδάφια του ως αποδείξεις.

Αυτό το Ευαγγέλιο αποτελείται από είκοσι ένα κεφάλαια που μιλούν για τον Ιησού με τρόπο διαφορετικό από τα υπόλοιπα τρία Ευαγγέλια. Οι μελετητές πιστεύουν ότι γράφτηκε μεταξύ των 68-98 μ.Χ., ενώ κάποιοι και αργότερα. Η εκκλησία απέδωσε αυτό το Ευαγγέλιο στον Ιωάννη τον ψαρά.

Ποιος είναι ο Ιωάννης ο ψαράς;

Είναι ο Ιωάννης ο γιος του Ζεβεδαίου, του ψαρά από τη Γαλιλαία. Αυτός και ο αδερφός του ο Ιάκωβος ακολούθησαν τον Ιησού. Η μητέρα του ήταν επίσης στον στενό κύκλο του Ιησού. Οι εκδότες του λεξικού της Βίβλου θεωρούν πιθανό να ήταν θεία του Ιησού, αδερφή της Μαρίας, της μητέρας του Ιησού. Έζησε μέχρι το τέλος του πρώτου αιώνα μ.Χ., ενώ ο ιστορικός Eranemous πιστεύει πως έζησε μέχρι το 98 μ.Χ. Η εκκλησία μάς λέει πως έγραψε το Ευαγγέλιό του στην Έφεσο πριν το θάνατό του.[34]

Χριστιανικά στοιχεία για την απόδοση του Ευαγγελίου στον Ιωάννη

[34] “The Holy Bible’s Dictionary” (Το Λεξικό της Βίβλου), σελ. 110 -111

Προκειμένου να υποστηρίξει την απόδοση του Ευαγγελίου στον Ιωάννη, η εκκλησία αναφέρει τα στοιχεία των εκδοτών του λεξικού της Αγίας Γραφής. Είναι τα εξής:

1 –Συγγραφέας του Ευαγγελίου ήταν ένας Εβραίος από την Παλαιστίνη. Αυτό φαίνεται από τη γνώση του για τη γεωγραφία της Παλαιστίνης και της Ιερουσαλήμ και τις εβραϊκές παραδόσεις, και φαίνεται και από το ελληνικό ύφος του Ευαγγελίου με τη χρήση ορισμένων Σημιτικών τεχνασμάτων.

2 –Ο συγγραφέας ήταν ένας από τους μαθητές του Ιησού και αυτό φαίνεται από τη χρήση πληθυντικού αναφερόμενου στις λεπτομέρειες των πράξεων του Ιησού και των αισθημάτων των μαθητών. Φαίνεται από το Κατά Ιωάννην (21:24) πως ο συγγραφέας του Ευαγγελίου ήταν ένας από τους μαθητές «Αυτός είναι ο μαθητής, ο οποίος δίνει μαρτυρία γι' αυτά, και τα έγραψε· και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή.» (Κατά Ιωάννην 21:24).

3 –Συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου ήταν ο μαθητής που αγαπούσε ο Ιησούς, αυτός ο μαθητής ήταν ο ίδιος ο Ιωάννης.[35]

Αυτό το Ευαγγέλιο αντιτίθετο ιδιαίτερα στο να αναγνωριστεί ως Ευαγγέλιο του κανόνα. Συνεπώς, ο Δρ. Post το υπερασπίστηκε στο λεξικό της Ιερής Βίβλου, λέγοντας, «Ορισμένοι από τους απίστους αρνήθηκαν τη νομιμότητα αυτού του Ευαγγελίου, καθώς μισούσαν τα πνευματικά του διδάγματα και την σαφή αναφορά του στη θεία φύση του Ιησού. Ωστόσο, η δική του μαρτυρία είναι αρκετή. Ο Πέτρος αναφέρεται σε ένα εδάφιο αυτού του Ευαγγελίου (Επιστολή Β΄ Πέτρου 1:14, Κατά Ιωάννην 21:18), ο Ιγνάτιος και ο Πολύκρης παρέθεσαν επίσης από αυτό καθώς και οι επιστολές

[35] "The Holy Bible's Dictionary" (Το Λεξικό της Βίβλου), σελ. 110 -111

προς τον Δευκίντη, το Βασίλειου, τον Ιουστίνου το μάρτυρα και τον Ταΐνα. Αυτά τα στοιχεία χρονολογούνται στο μέσο του δευτέρου αιώνα. Βασισμένοι σ' αυτά τα στοιχεία και το Ευαγγέλιο του Ιωάννη που συμφωνεί με όσα γνωρίζουμε για τη βιογραφία του Ιωάννη, λέμε πως ο Ιωάννης έγραψε αυτό το Ευαγγέλιο. Διαφορετικά, ο συγγραφέας του είναι ένας πολύ μοχθηρός απατεώνας, και αυτό δεν μπορούμε να το πιστέψουμε γιατί κάποιος που επιθυμεί να εξαπατήσει τον κόσμο δεν μπορεί να είναι πνευματικός.»[36]

Διάψευση της απόδοσης του Ευαγγελίου στον Ιωάννη

Οι μελετητές κατέβαλαν προσπάθειες να εξετάσουν την αλήθεια της απόδοσης αυτού του Ευαγγελίου στον Ιωάννη και να μάθουν τον πραγματικό συγγραφέα του. Αρνήθηκαν την απόδοση του Ευαγγελίου στον Ιωάννη τον απόστολο, βασισμένοι στα εξής:

1. Υπάρχει μια παλιά άρνηση της απόδοσης του Ευαγγελίου στον Ιωάννη. Η άρνηση προήλθε από μερικά χριστιανικά φύλα, μεταξύ των οποίων ήταν και οι Άλογοι από τον δεύτερο αιώνα. Ο συγγραφέας του βιβλίου «The God of Glory» (Ο Θεός της Δόξας) είπε, «Όσοι αρνούνταν την θεία φύση του Ιησού Χριστού βρήκαν πως το Ευαγγέλιο του Ιωάννη αποτελεί τεράστιο εμπόδιο και τροχοπέδη στο δρόμο τους. Όπως και στις πρώτες γενιές οι ετερόδοξοι αρνήθηκαν τον Ιωάννη.»

Η Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάννικα λέει, «Υπάρχει μια θετική μαρτυρία για όσους ασκούν κριτική στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη.

---

[36] "The Holy Bible's Dictionary" (Το Λεξικό της Βίβλου), σελ. 110 -111

Είναι πως υπήρχε μια χριστιανική αίρεση στη Μικρά Ασία που αρνήθηκε να αναγνωρίσει τον Ιωάννη ως συγγραφέα του Ευαγγελίου γύρω στο 165 μ.Χ. και το απέδωσε στον Κήρινθο (έναν άθεο). Δεν υπάρχει αμφιβολία πως επρόκειτο για εσφαλμένη απόδοση.

Ωστόσο, υπάρχει ένα ερώτημα γι' αυτή τη μεγάλη χριστιανική αίρεση. ο Άγιος Επιφάνιος (374-377 μ.Χ.) είδε πως αξίζει να μιλήσουμε εκτενώς γι' αυτό. Αποκάλεσε αυτή την αίρεση «Άλογοι» (δηλ. αντί-λογικός, υποδηλώνει ότι ήταν τόσο παράλογο και σε αντίθεση με το Ευαγγέλιο και εναντίον του χριστιανικού δόγματος).

Αν η απόδοση του Ευαγγελίου του Ιωάννη ήταν υπεράνω πάσης υποψίας, θα παρήγαγε μια τέτοια αίρεση και οποιαδήποτε από αυτές τις θεωρίες σε εκείνη την εποχή και σε μια τέτοια χώρα; Φυσικά και όχι!»

Μια απόδειξη της λανθασμένης απόδοσης του Ευαγγελίου στον Ιωάννη είναι ότι ο Ιουστίνος ο Μάρτυρας μίλησε για τον Ιωάννη στα μέσα του δευτέρου αιώνα και δεν ανέφερε ότι έγραψε Ευαγγέλιο. Επιπλέον, ο Φιλήμων (165 μ.Χ.) παρέθεσε απόσπασμα από το Ευαγγέλιο του Ιωάννη και δεν το απέδωσε σ' αυτόν.

Η απόδοση του Ευαγγελίου στον Ιωάννη διαψεύστηκε παρουσία του Ειρηναίου, του μαθητή του Πολύκαρπου, ο οποίος ήταν μαθητής του Ιωάννη. Ωστόσο, ο Ειρηναίος δεν υπερασπίστηκε το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, δε συζήτησε ούτε διαφώνησε με αυτήν την διάψευση. Ήταν απίθανο να είχε ακούσει από τον Πολύκαρπο πως ο Ιωάννης είχε Ευαγγέλιο και να μην το υπερασπίστηκε.[37]

---

[37] "The Truth Revealed" (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Rahmat Allah Al-Hindi, Τομ.1 σελ. 155- 156 , "The difference between

Οι μελετητές συνέχισαν να αρνούνται την απόδοση αυτού του Ευαγγελίου στον Ιωάννη για αιώνες. Μεταξύ αυτών των μαρτυριών είναι και αυτή στη Γαλλική Εγκυκλοπαίδεια: «Αυτό το Ευαγγέλιο και άλλα τρία κεφάλαια από την Καινή Διαθήκη αποδίδονται στον Ιωάννη. Ωστόσο, επιστημονικές έρευνες στη θεολογία δεν υποστηρίζουν αυτήν την απόδοση.»

Στο βιβλίο του, «The Banner of the Cross and Twisting the Truth» (Το Λάβαρο του Σταυρού και η Διαστρέβλωση της Αλήθειας), ο Ινδός πάστορας Μπαράκατ Αλλάχ είπε, «Οι μελετητές δεν πιστεύουν πια πως ο Ιωάννης ο γιος του Ζεβεδαίου έγραψε το τέταρτο Ευαγγέλιο χωρίς να διεξάγουν έρευνες και μελέτες. Επιπλέον, όλοι οι κριτικοί γενικά διαφωνούν με αυτήν τη θεωρία.»

Η Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάννικα λέει, «Αναφορικά με το Ευαγγέλιο του Ιωάννη, δεν υπάρχει αμφιβολία πως πρόκειται για ψεύτικο Ευαγγέλιο. Ο συγγραφέας του ήθελε οι δύο απόστολοι, ο Ματθαίος και ο Ιωάννης, να εναντιώνεται ο ένας στον άλλο. Λυπόμαστε εκείνους που καταβάλουν προσπάθειες να συνδέσουν, ακόμα και σε μικρό βαθμό, το φιλόσοφο, που έγραψε αυτό το Ευαγγέλιο το δεύτερο αιώνα με τον Ιωάννη τον ψαρά από τη Γαλιλαία, καθώς σπαταλούν τις προσπάθειές τους κάνοντάς το χωρίς την παραμικρή ένδειξη καθοδήγησης.»[38]

The Creator and the Creation" (Η διαφορά μεταξύ Δημιουργού και Δημιουργίας), Αμπντ Αρ-Ραχμάν Μπάγκι Αλ-Μπαγκντάντι, σελ. 560 -561

[38] "The difference between The Creator and the Creation" (Η διαφορά μεταξύ Δημιουργού και Δημιουργίας), Αμπντ Αρ-Ραχμάν Μπάγκι Αλ-Μπαγκντάντι, σελ. 561, "Christ (PBUH) between facts and illusions" (Ο Χριστός ανάμεσα στα γεγονότα και τις ψευδαισθήσεις), Μωχάμμαντ Ουάσφι, σελ. 41- 42.

Επιπλέον, η ανάγνωση του Ευαγγελίου θα δείξει, χωρίς αμφιβολία, πως το ίδιο το Ευαγγέλιο διαψεύδει την απόδοσή του στον Ιωάννη το μαθητή. Γράφτηκε με αγνωστικιστικό τρόπο, μιλώντας για το Λόγο και τη θεωρία του Φίλων (ο) Αλεξανδρέυς ή Φίλων (ο) Ιουσαίος.

Είναι αδύνατο ο Ιωάννης ο ψαράς να το είχε γράψει καθώς, και σύμφωνα με το Βιβλίο των Πράξεων, ήταν αγράμματος. «Και βλέποντας την παρρησία τού Πέτρου και του Ιωάννη, και καθώς πληροφορήθηκαν ότι είναι άνθρωποι **αγράμματοι** και ιδιώτες, θαύμαζαν.» (Πράξεις Αποστόλων 4:13)

Ο επίλογος του Ευαγγελίου, ««Αυτός είναι ο μαθητής, ο οποίος δίνει μαρτυρία γι' αυτά, και τα έγραψε• και ξέρουμε ότι η μαρτυρία του είναι αληθινή.»» (Κατά Ιωάννην 21:24), που αποτελούσε στοιχείο για την απόδοση του Ευαγγελίου στον Ιωάννη, αποτελεί απόδειξη για το ότι η απόδοση αυτού του Ευαγγελίου στον Ιωάννη δεν είναι αλήθεια καθώς μιλά για τον Ιωάννη σε τρίτο πρόσωπο.

Ο Δυτικός λόγιος πιστεύει πως αυτό το εδάφιο βρισκόταν στο περιθώριο και έπειτα προστέθηκε στο κείμενο. Μπορεί να είναι τα λόγια των πρεσβυτέρων της Εφέσου και ο επίσκοπος Gore τον υποστηρίζει καθώς δε βρίσκεται στον Σιναϊτικό Κώδικα. Η εισαγωγή της Ιησουιτικής ιεροσύνης λέει σχετικά με αυτό το εδάφιο και το εδάφιο που το ακολουθεί: «Υπάρχουν προσθήκες που αναγνωρίζονται από όλους τους σχολιαστές.»

Στο βιβλίο του, «The four Gospels» (Τα τέσσερα Ευαγγέλια), ο λόγιος Burnett Hillman Streeter πιστεύει ότι, «Ο σκοπός αυτών

“Differences between the translations of the Holy Bible” (Διαφορές μεταξύ των Μεταφράσεων της Βίβλου), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 87 -88.

των προσθηκών στο κείμενο και στο τέλος του Ευαγγελίου του Ιωάννη ήταν να ενθαρρύνει και να πείσει τους ανθρώπους να πιστέψουν πως ο συγγραφέας ήταν ο Ιωάννης, μια θεωρία που διαψεύσθηκε από ορισμένους ανθρώπους εκείνη την εποχή.»[39]

Επιπλέον, ορισμένοι ιστορικοί, όπως ο Charles Alfred και ο Robert Easels και άλλοι, είπαν πως ο Ιωάννης απαγχονίστηκε το 44 μ.Χ. από τον Αγρίππα τον πρώτο. Συνεπώς, δεν ήταν ο συγγραφέας του Ευαγγελίου, εφόσον το Ευαγγέλιο γράφτηκε στο τέλος του πρώτου αιώνα ή στις αρχές του δευτέρου.[40]

Ποιος έγραψε το Ευαγγέλιο του Ιωάννη;

Αν ο Ιωάννης δεν ήταν ο συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου, τότε ποιος είναι ο πραγματικός συγγραφέας;

Στην δικιά του εισαγωγή σ'αυτό το Ευαγγέλιο, ο Πάστορας Φαχίμ Αζίζ απαντά, «Είναι ένα δύσκολο ερώτημα και η απάντηση χρειάζεται ευρεία μελέτη, που συχνά λήγει με την πρόταση, 'Μόνο ο Θεός γνωρίζει ποιος έγραψε αυτό το Ευαγγέλιο'.».

Υπάρχουν ορισμένοι λόγιοι που προσπάθησαν να απαντήσουν σ' αυτό το ερώτημα καθορίζοντας τα χαρακτηριστικά του συγγραφέα

---

[39] "The Holy Books between truth and alterations" (Η Βίβλος μεταξύ Αλήθειας και Μεταβολών), Yahya Rabee, σελ. 155. "What Is Christianity" (Τι είναι ο Χριστιανισμός), Mohammad Al Othmany, σελ. 150 – 152. "Judaism and Christianity" (Ιουδαϊσμός και Χριστιανισμός), Μωχάμμαντ Ντία Αλ-Θαμι, σελ. 329. Is the Bible God's Word, Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 79.

[40] "Forgiveness between Islam and Christianity" (Συγχώρεση στο Ισλάμ και στο Χριστιανισμό), Ibrahim Khalil Ahmad, σελ. 18. "Christianity" (Χριστιανισμός), Mustapha Shaheen, σελ. 85

του Ευαγγελίου, χωρίς να αναφέρουν ένα ορισμένο όνομα. Ο Grant λέει, «Ήταν Χριστιανός και αγνωστικιστής ταυτόχρονα. Είναι πιθανό να μην ήταν Εβραίος αλλά ήταν ή Ανατολικός ή Έλληνας. Αυτό φαίνεται από το ότι δεν αναστατωνόταν όταν έγραφε για την καταστροφή κάποιας εβραϊκής πόλης.»

Στην εισαγωγή του Ευαγγελίου διαβάζουμε ότι μερικοί κριτικοί, «Δεν αναφέρουν το όνομα του συγγραφέα και τον περιγράφουν ως Χριστιανό που έγραψε στα Ελληνικά στο τέλος του πρώτου αιώνα στις ασιατικές εκκλησίες.»

Ο John Marsh, ο σχολιαστής του Ευαγγελίου του Ιωάννη, είπε (σελ. 81), «Είναι πιθανό κατά τα δέκα τελευταία χρόνια του πρώτου αιώνα να υπήρχε ένας άνθρωπος που ονομαζόταν Ιωάννης. Μπορεί να ήταν ο Ιωάννης Μάρκος, όχι ο Ιωάννης ο γιος του Ζεβεδαίου όπως είναι κοινώς γνωστό. Συνέλεξε πολλές πληροφορίες για τον Ιησού, μπορεί να γνώριζε για ένα ή περισσότερα από τα συνοπτικά Ευαγγέλια. Έπειτα, έγραψε την ιστορία του Ιησού με ένα νέο τρόπο, τον τρόπο της δικής του αίρεσης, που τη θεωρούσε διεθνή και είχε επηρεαστεί από τους μαθητές του Ιωάννη του Βαπτιστή.»

Ο λόγιος Ritchbunder είπε, «Αυτό το Ευαγγέλιο ως σύνολο, καθώς και οι επιστολές του Ιωάννη, δε γράφτηκαν από τον Ιωάννη. Κάποιος τα έγραψε στην αρχή του δευτέρου αιώνα και τα απέδωσε στον Ιωάννη ώστε να κάνει τους ανθρώπους να πιστέψουν σ’ αυτά.»

Ο Stedline συμφωνεί μαζί του. Πιστεύει πως ο συγγραφέας «ήταν μαθητής της Αλεξανδρινής σχολής». Στο βιβλίο του “Tohfat Angel” ο Yousof Alkhory είπε, «Ο συγγραφέας του Ευαγγελίου είναι ο Πρόκλος, ο μαθητής του Ιωάννη.»

Μελετητές, όπως ο James McKinnon και ο Burnett Hillman Streeter στο βιβλίο του «The four Gospels» (Τα τέσσερα Ευαγγέλια) πιστεύουν ότι ο Ιωάννης ήταν ένας άλλος μαθητής του Ιησού, δηλαδή ο Ιωάννης ο Σοφός. Ο Ειρηναίος ο οποίος απέδωσε αυτό το Ευαγγέλιο στον Ιωάννη το γιο του Ζεβεδαίου, μπερδεύτηκε ανάμεσα σ' αυτούς τους δύο μαθητές.

Στο βιβλίο του «The Testimony of the Gospel of John» (Η Μαρτυρία του Ευαγγελίου του Ιωάννη), ο George Elton ανέφερε πως ο συγγραφέας αυτού του Ευαγγελίου είναι ένας από τους τρεις: ένας μαθητής του Ιωάννη του μαθητή, ο Ιωάννης ο Πρεσβύτερος (όχι ο μαθητής), ή ένα άγνωστος λόγιος από την Έφεσο.

Ο Elton, ο οποίος ακόμη θεωρεί το Ευαγγέλιο του Ιωάννη ιερό, δεν πείστηκε, γιατί, «Παρά τις όποιες θεωρίες για το συγγραφέα αυτού του Ευαγγελίου, αυτό που είναι ξεκάθαρο σε μας είναι ότι ο άνδρας που το έγραψε είχε την ιδέα ενός Προφήτη. Αν το έγραφε κάποιος από τους μαθητές του, δεν υπάρχει αμφιβολία πως είχε επηρεαστεί και ήταν μεστός του πνεύματός του.».

Οι μελετητές πιστεύουν πως υπάρχουν περισσότεροι από ένας συγγραφείς γι' αυτό το Ευαγγέλιο. Ανάμεσά τους ο Coleman, όταν είπε, «Όλα υποδεικνύουν πως το παρόν δημοσιευμένο κείμενο ανήκει σε περισσότερους από έναν συγγραφείς. Το σημερινό Ευαγγέλιο μπορεί να δημοσιεύθηκε από τους μαθητές του συγγραφέα και εκείνοι μπορεί να προσέθεσαν σ' αυτό.». Η εισαγωγή στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη λέει το ίδιο.

Όλα αυτά αποδεικνύουν πως ο Απόστολος Ιωάννης δεν έγραψε το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, και πως ο πραγματικός συγγραφέας είναι άγνωστος. Δεν είναι σωστό να αποδίδουμε αγιότητα και το αλάνθαστο σε έναν άγνωστο συγγραφέα.

Ανεξάρτητα από το ότι δε γνωρίζουμε το συγγραφέα και την αδυναμία της αγιότητάς του, υπάρχουν πολλά προβλήματα σχετικά με αυτό το Ευαγγέλιο τα οποία ανέφεραν οι μελετητές. Μεταξύ αυτών των προβλημάτων:

1- Αυτό το Ευαγγέλιο είναι διαφορετικό από τα υπόλοιπα τρία Ευαγγέλια, παρόλο που το θέμα των τεσσάρων ευαγγελίων είναι η ιστορία και η ζωή του Χριστού, ειρήνη σ' αυτόν. Η ιστορία του Χριστού είναι παρόμοια στα τρία συνοπτικά Ευαγγέλια, ενώ διαφέρει στο τέταρτο Ευαγγέλιο.

Στο Βιβλίο του, «Introduction to the Gospel» (Εισαγωγή στο Ευαγγέλιο) ο Πατέρας Roget λέει, «Είναι ένας άλλος κόσμος, είναι διαφορετικός από τα υπόλοιπα Ευαγγέλια στην επιλογή θεμάτων, λόγου, ύφους, γεωγραφίας και ιστορίας και ακόμη και θεολογικού οράματος.»

Αυτές οι διαφορές τον οδήγησαν στην παρουσίαση μιας πολύ διαφορετικής εικόνας του Χριστού από τα τρία Ευαγγέλια που ορισμένοι αποκαλούν «Συνοπτικά» ή «παρόμοια». Γι' αυτό το θέμα, η Εγκυκλοπαίδεια Αμερικάνα λέει, «Είναι δύσκολο να συνδέσουμε τα τρία Ευαγγέλια με αυτό το Ευαγγέλιο, που σημαίνει πως αν αυτά τα τρία Ευαγγέλια είναι σωστά, αυτό το Ευαγγέλιο πρέπει να είναι λάθος.»

Στο βιβλίο του, «The Expanded Universe» (Το Διευρυμένο Σύμπαν) και σχολιάζοντας αυτές τις διαφορές, ο Sir Arthur Findlay λέει, «το Ευαγγέλιο του Ιωάννη δεν έχει τίποτα αξιόλογο που πρέπει να αναφερθεί αναφορικά με αληθινά γεγονότα. Φαίνεται πως το περιεχόμενό του προήλθε από τη φαντασία του συγγραφέα.»

2- Ένα από τα προβλήματα σχετικά με αυτό το Ευαγγέλιο είναι ότι έχει υποστεί μεταβολές. Η ιστορία της μοιχαλίδας

προστέθηκε μεταγενέστερα σ' αυτό (βλ. Κατά Ιωάννην 8:1-11), σχετικά με το οποίο η εισαγωγή της Ιησουιτικής Ιεροσύνης είπε, «Υπάρχει συμφωνία ότι ελήφθη από άγνωστη αναφορά και προστέθηκε αργότερα.» «Αυτή η ιστορία παραλήφθηκε από την αγγλική Revised Standard έκδοση, γιατί θεωρήθηκε ως προστιθέμενη στο Ευαγγέλιο αναφορά.»[41]

3- Επιπλέον, πολλοί λόγιοι πιστεύουν πως ο συγγραφέας του Ευαγγελίου δεν έγραψε το τελευταίο κεφάλαιο. Ο Crones, λέει, «Το Ευαγγέλιο αποτελούταν από είκοσι κεφάλαια και η εκκλησία της Εφέσου προσέθεσε το εικοστό πρώτο κεφάλαιο μετά το θάνατο του Ιωάννη.»[42].

Αυτό είναι αδιάψευστο και από τους συγγραφείς της εισαγωγής της Ιησουιτικής ιεροσύνης, καθώς πιστεύουν πως το κεφάλαιο είκοσι είναι το τελευταίο κεφάλαιο του Ευαγγελίου και το κεφάλαιο είκοσι ένα προστέθηκε στο Ευαγγέλιο. Λένε, «Αυτό το κεφάλαιο που ακολουθεί το 20:30-31 φαίνεται να είναι κάτι σαν ένδειξη και η πηγή του παραμένει θέμα συζήτησης. Αυτό το κεφάλαιο μπορεί να προστέθηκε από κάποιον από τους μαθητές του Ιωάννη.»

[41] "Readings in the Holy Bible" (Αναγνώσματα της Βίβλου), Αμπντ Αρ-Ραχείμ Μωχάμμαντ, Τομ.2 σελ. 272. "Christ's Crucifixion" (Η Σταύρωση του Ιησού), Ahmad Deedat, σελ. 68. "The Torah, the Gospel and the Quran and Science" (Η Τορά, το Ευαγγέλιο, το Κοράνιο και η Επιστήμη), Maurice Bucaille, σελ. 91. Η αραβική μετάφραση Joint τοποθετεί αυτά τα εδάφια σε εισαγωγικά και εξηγεί στο περιθώριο πως δεν υπάρχουν στον παλιό κώδικα, τις Ασσυριακές και τις Λατινικές μεταφράσεις.
[42] "The Truth Revealed" (Η Ιστορία Αποκαλύφθηκε), Τομ.1 σελ. 15

Συνεπώς, φτάσαμε σε ένα σαφές συμπέρασμα πως η απόδοση των τεσσάρων ευαγγελίων στους Μαθητές του Χριστού, «εγείρει δυσκολίες όλων των ειδών. Σήμερα κοιτάζουμε τα Ευαγγέλια σαν να γράφτηκαν από άγνωστους συγγραφείς»[43] και αυτή είναι η αλήθεια.

[43] "Summary of the Religions' History" (Περίληψη της Ιστορίας των Θρησκειών), Philsian Chali, σελ. 230, και το απέδωσε στον Ιστορικό Mount στο βιβλίο του "The History of the Holy Bible" (Η Ιστορία της Βίβλου), σελ. 156.

Πέμπτον: Επιστολές της Καινής Διαθήκης

Ακολουθώντας τα τέσσερα Ευαγγέλια, υπάρχει ένας αριθμός επιστολών, δηλαδή, (το Βιβλίο των Πράξεων –οι δεκατέσσερις επιστολές του Παύλου –οι Επιστολές του Ιακώβου –οι δύο επιστολές του Πέτρου –οι τρεις Επιστολές του Ιωάννη –οι Επιστολές του Ιούδα –Αποκάλυψη).

Πρώτον: Το Βιβλίο των Πράξεων

Αυτό το βιβλίο αποτελείται από είκοσι οχτώ κεφάλαια που μιλάνε για το έργο των Αποστόλων και των μαθητών. Αποδίδεται στο Λουκά, το συγγραφέα του τρίτου Ευαγγελίου, καθώς ξεκινά ως εξής, «ΤΗΝ πρώτη διήγηση, βέβαια, έκανα, ω Θεόφιλε, για όλα όσα ο Ιησούς άρχισε να κάνει και να διδάσκει.» (Πράξεις Αποστόλων 1:1)

Δεύτερον: Οι Επιστολές του Παύλου

Αυτές οι δεκατέσσερις επιστολές αποδίδονται στον Απόστολο Παύλο, και είναι γεμάτες εδάφια που δείχνουν πως εκείνος ήταν ο συγγραφέας. Αυτές οι επιστολές γράφτηκαν, επίσης, ως προσωπικές επιστολές. Δεν είναι θεολογικές στη φύση τους, αλλά προσωπικές επιστολές με εισαγωγές και συμπεράσματα.

Δεν υπάρχει συμφωνία για την αυθεντικότητα της απόδοσης αυτών των επιστολών στον Παύλο, καθώς ορισμένοι μελετητές τείνουν να πιστεύουν πως κάποιοι από τους μαθητές του έγραψαν τέσσερις από αυτές τις επιστολές είκοσι χρόνια μετά το θάνατό του, σύμφωνα με την Εγκυκλοπαίδεια Μπριτάννικα.

Στο σχολιασμό του για το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, ο Argon αμφισβητεί όλες τις επιστολές του Παύλου. Λέει, «Ο Παύλος δεν έγραψε τίποτα προς τις εκκλησίες, έγραψε μόνο δύο ή τέσσερις γραμμές.»

Η διαμάχη σχετικά με την επιστολή προς τους Εβραίους ήταν σφοδρότατη. Ενώ η Ανατολική Εκκλησία την αποδίδει στον Παύλο, ο Μαρτίνος Λούθηρος την αποδίδει στον Απολλώς. Ο Τερτυλλιανός, ο ιστορικός του δευτέρου αιώνα μ.Χ., είπε, «Γράφτηκε από τον Βαρνάβα.». Ο Ragus, (ένας προτεστάντης λόγιος) είπε, «Ορισμένοι από τους προτεστάντες μελετητές πιστεύουν στην αναλήθεια της επιστολής προς τους Εβραίους.»[44].

Η εισαγωγή της Ιησουιτικής Ιεροσύνης λέει, «Δεν υπάρχει αμφιβολία πως υπάρχουν πολλές αποδείξεις εναντίον της αυθεντικότητας της απόδοσης της επιστολής στον Παύλο. Μπορεί κανείς να πιστεύει πως την έγραψε ένας από τους φίλους του Παύλου, αλλά δεν υπάρχει τρόπος να βρούμε το όνομα του συγγραφέα. Πρέπει τελικά να ομολογήσουμε πως δε γνωρίζουμε το όνομα του συγγραφέα.»

Οι συγγραφείς του «Introduction to the Holy Bible» (Εισαγωγή στην Αγία Γραφή) λένε, «Απλά δε γνωρίζουμε ποιος ήταν ο συγγραφέας, παρόλο που η επιστολή τελειώνει με θερμούς χαιρετισμούς, δε φέρει τίτλο. Ωστόσο, η γενική υπόθεση είναι πως ο Παύλος είναι αυτός που την έγραψε. Συγγραφέας μπορεί να είναι ο Βαρνάβας (Πράξεις Αποστόλων 4:36), που πρέπει να γνώριζε τα πάντα σχετικά με τους ιερείς και το έργο τους. Μια τρίτη

[44] Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε, Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ.1 σελ. 163- 165 , Η διαφορά μεταξύ Δημιουργού και Δημιουργίας, Αμπντ Αρ-Ραχμάν Μπάγκι Αλ-Μπαγκντάντι, σελ. 306." Judaism and Christianity, Μωχάμμαντ Ντία Αλ-Θαμι, σελ. 325 – 327. The Holy Bible's Dictionary, σελ. 599

πιθανότητα είναι ο Λουκάς να ήταν ο συγγραφέας, εξαιτίας της ομοιότητας του ύφους μεταξύ της Επιστολής προς Εβραίους, του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου και του Βιβλίου των Πράξεων Αποστόλων. Υπάρχει μια τέταρτη πιθανότητα ο Απολλώς να ήταν ο συγγραφέας, ο οποίος γνώριζε πολύ καλά τον Τιμόθεο (13:23). Οι Πράξεις Αποστόλων (18:24) μας λένε πως ο Απολλώς ήταν καλός στο γραπτό λόγο και ευφραδής στον προφορικό, και όποιος έγραψε αυτήν την επιστολή ήταν όντως έτσι. Υπάρχουν πολλές άλλες πιθανότητες και πρέπει τελικά να πούμε πως κανείς δε γνωρίζει ποιος έγραψε αυτήν την επιστολή.»[45]

Ο Πατέρας Oreganos συμφώνησε με αυτήν την τελευταία φράση, όταν είπε, «Ο Θεός γνωρίζει ποιος πραγματικά έγραψε αυτήν την επιστολή. Μερικοί από τους πρώτους ανθρώπους είπαν: ο Πάπας Κλήμης Α΄ ή Άγιος Κλήμης, ο επίσκοπος Ρώμης το έκανε, και άλλοι είπαν: την έγραψε ο Λουκάς.»[46]

Τρίτον: Οι Καθολικές Επιστολές και η Αποκάλυψη

Αυτές οι επιστολές είναι επτά, τρεις αποδίδονται στον Ιωάννη, δύο στον Πέτρο, μία στον Ιούδα και μία στον Ιάκωβο. Τέλος, το τελευταίο βιβλίο της Καινής Διαθήκης: Αποκάλυψη. Οι μελετητές απέδωσαν αυτές τις επιστολές σε ανθρώπους που πίστευαν ότι ανήκουν στους δώδεκα μαθητές του Ιησού.

Ο Πέτρος ήταν ψαράς από το χωριό Καπερναούμ, γνωστός ως Σίμων. Οι μελετητές πιστεύουν πως ήταν ένας από τους μαθητές

[45] “An Introduction to the Holy Bible” (Μια Εισαγωγή στη Βίβλο), John Balkan και άλλοι, σελ. 556

[46] “The History of Church” (Η Ιστορία της Εκκλησίας), Ευσέβιος, σελ. 276

του Ιωάννη του Βαπτιστή πριν να συνοδεύσει το Χριστό και γίνει ο καλύτερος μαθητής του. Κήρυξε στην Αντιόχεια και αλλού και έπειτα δολοφονήθηκε στη Ρώμη στα μέσα του πρώτου αιώνα μ.Χ.

Ο Ιάκωβος ήταν γιος του Ζεβεδαίου του ψαρά –αδελφός του Ιωάννη του ευαγγελιστή –και ήταν κοντά στον Ιησού. Ηγούταν της συνόδου της Ιερουσαλήμ το 34 μ.Χ. και δολοφονήθηκε από τον Αγρίππα τον πρώτο, πιθανότατα το 44 μ.Χ. Άλλοι είπαν, «Οι Εβραίοι τον σκότωσαν όταν τον έριξαν από το ναό και τον λιθοβόλησαν το 62 μ.Χ.»

Αναφορικά με τον Ιούδα, οι πηγές δε λένε τίποτα γι’ αυτόν παρά μόνο αν ήταν ή όχι ο μικρότερος αδερφός του Ιακώβου, δηλαδή ο γιος του Ζεβεδαίου, ή αν ήταν ο μαθητής Λεββαίος, που ήταν γνωστός ως Θαδδαίος. Βέβαια ορισμένοι λένε πως ήταν ένας άλλος Ιούδας.[47]

Αυτές οι επιστολές είναι βάσει περιεχομένου εκπαιδευτικές, προσωπικές στο ύφος, συχνά αναφέρουν το όνομα του συγγραφέα στην εισαγωγή τους. Ωστόσο, η απόδοση αυτών των επιστολών ήταν θέμα μακροχρόνιας συζήτησης κατά τους πρώτους αιώνες της Χριστιανοσύνης. Όσα έχουμε αναφέρει σχετικά με την επιστολή προς Εβραίους ταιριάζουν στις περισσότερες. Ήταν μέχρι τα μέσα του τετάρτου αιώνα μ.Χ. που αναγνωρίστηκαν η δεύτερη επιστολή του Πέτρου, η δεύτερη και τρίτη επιστολή του Ιωάννη, οι δύο επιστολές του Ιακώβου, του Ιούδα και το βιβλίο της Αποκάλυψης, τα οποία όμως αποτέλεσαν αντικείμενο πολλών διαφωνιών, πριν από την έγκρισή τους.

---

[47] Λεξικό της Βίβλου, σελ. 174 -176, 1075. “How Evangelists think about the basics of the Christian Faith” (Πως Σκέφτονται οι Ευαγγελιστές Σχετικά με τις Βασικές Αρχές της Χριστιανικής Πίστης), Wayne Gerdom, σελ. 46.

Το βιβλίο της Αποκάλυψης περιέχει ένα περίεργο όνειρο, το οποίο στοχεύει στην επιβεβαίωση της θείας φύσης του Ιησού, της εξουσίας του στους ουρανούς και της υποταγής των αγγέλων σ' αυτόν, καθώς επίσης και μερικές μελλοντικές προβλέψεις διατυπωμένες με συμβολικό και ασαφή τρόπο. Ο Ιωάννης είδε αυτό το όραμα στο όνειρό του και είναι είκοσι επτά σελίδες! Αυτού του είδους τα όνειρα είναι περίεργα και απέχουν πολύ από την πραγματικότητα.

Οι πρώτοι πατέρες της εκκλησίας αμφισβήτησαν αυτό το βιβλίο. Ο Keens Brisbter (212 μ.χ.) είπε, *«Το βιβλίο της Αποκάλυψης γράφτηκε από το Κίρηνθο τον άθεο»*, το ίδιο ειπώθηκε και από το Διονύσιο, έναν από τους αρχαίους λογίους.

Ο Διονύσιος Αλεξανδρίας (ή Μέγας Διονύσιος), ο αρχιεπίσκοπος Αλεξανδρίας, ο επικεφαλής της Σχολής της Αλεξάνδρειας, το 250 μ.Χ. ανέφερε, από κάποιους προηγούμενους μελετητές που μελέτησαν όλα τα κεφάλαια του βιβλίου της Αποκάλυψης, και διαπίστωσε ότι, «Χωρίς νόημα ή αποδείξεις, πρόκειται για έναν ψευδή τίτλο. Δεν γράφτηκε από τον Ιωάννη…δεν γράφτηκε από κανέναν από τους μαθητές, τους ιερείς ή τους άνδρες της εκκλησίας. Ο Κορίνθιος, ο ιδρυτής της αποκαλούμενης Κορινθιακής αίρεσης, ήθελε να υποστηρίξει τη φανταστική του ιστορία και απέδωσε το βιβλίο στον Ιωάννη.»

Ο Κορίνθιος πίστευε πως ο Χριστός είναι ο βασιλιάς της γης, το οποίο έρχεται σε συμφωνία με την έννοια που δίνει το βιβλίο σχετικά με τα γεγονότα των τελευταίων ημερών της γης.

Ο Διονύσιος, ο μεγάλος συγγραφέας, δεν πείστηκε από τα επιτεύγματα των προηγούμενων μελετητών. Μελέτησε το βιβλίο και κατέληξε στο εξής, «Το βιβλίο γράφτηκε από ένα άτομο με το όνομα Ιωάννης, έναν άγιο εμπνευσμένο από το Άγιο Πνεύμα, αλλά

δεν μπορώ να πιστέψω πως ήταν ο μαθητής, ο γιος του Ζεβεδαίου, ο συγγραφέας του Κατά Ιωάννην Ευαγγελίου και των επιστολών. Πιστεύω πως υπήρχαν πολλοί άνθρωποι με ίδιο όνομα όπως ο Απόστολος Ιωάννης.»[48]

Ο Μαρτίνος Λούθηρος είπε, «Το βιβλίο δε διδάσκει για τον Ιησού, δεν τον αναφέρει ξεκάθαρα και δεν είναι ξεκάθαρο ότι ήταν εμπνευσμένο από το Άγιο Πνεύμα.». Ο διάδοχός του, ο αναμορφωτής Zwingli είπε, «Δεν έχουμε καμία σχέση με το βιβλίο της Αποκάλυψης, επειδή δεν είναι θρησκευτικό βιβλίο, δεν είναι σαν τα κείμενα του Ιωάννη και μπορώ να το απορρίψω.». Ο μεταφραστής Barkley σχολιάζει, «Πολλοί έχουν συμφωνήσει με το Λούθηρο και τον Zwingli.».

Παρατέθηκε ότι ορισμένοι μεταφραστές είπαν, «Ο αριθμός των αινιγμάτων στο βιβλίο της Αποκάλυψης είναι όσος ο αριθμός των λέξεων», κι ένας άλλος είπε, «Η μελέτη του βιβλίου της Αποκάλυψης μπορεί να οδηγήσει κάποιον στην τρέλα, ή όποιος προσπαθεί να το μελετήσει είναι ανόητος.».

Η εισαγωγή αυτού του βιβλίου στην έκδοση της Ιησουιτικής Ιεροσύνης λέει, «Το βιβλίο του Ιωάννη δε μας λέει τίποτα για το συγγραφέα του, ο ίδιος έδωσε στον εαυτό του το όνομα Ιωάννης και τον τίτλο του προφήτη και ποτέ δεν ανέφερε πως είναι ένας από τους δώδεκα μαθητές. Υπάρχει ένα κείμενο που μπορεί να είναι αλήθεια, βρέθηκε κατά το δεύτερο αιώνα και ανέφερε πως ο συγγραφέας της Αποκάλυψης ήταν ο Ιωάννης ο Απόστολος. Ωστόσο, δεν υπάρχει συμφωνία γι’ αυτό στην παλιά παράδοση, και η πηγή της Αποκάλυψης έχει παραμείνει υπό αμφισβήτηση. Οι απόψεις των μελετητών της εποχής μας είναι περίπλοκες.

[48] “The History of the Church” (Η Ιστορία της Εκκλησίας), Ευσέβιος, σελ. 329 -331

Ορισμένοι επιβεβαιώνουν πως οι διαφορές στη δομή, το περιβάλλον και τη θεολογική σκέψη καθιστούν δύσκολη την απόδοση της Αποκάλυψης και του Τετάρτου Ευαγγελίου σε ένα συγγραφέα.

Άλλοι μελετητές διαφωνούν με αυτούς…πιστεύουν πως υπάρχει σχέση μεταξύ του βιβλίου της Αποκάλυψης και του Ευαγγελίου και πως ο προφήτης (δηλ. ο συγγραφέας) διδάχθηκε από διδασκάλους που ανήκαν στο περιβάλλον του Ιωάννη (δηλ. ο μαθητής) στην Έφεσο.»

Στην εισαγωγή στο σχολιασμό της Αποκάλυψης, ο μεταφραστής William Barclay είπε, «Είναι απίθανο ο συγγραφέας να ήταν απόστολος, αν ήταν, θα υπογράμμιζε περισσότερο αυτό το γεγονός παρά το ότι ήταν προφήτης. Επιπλέον, μιλά για τους αποστόλους σαν να μην τους γνώριζε ποτέ. Αυτός είναι ο τρόπος να χρονολογήσει κανείς την εποχή των Αποστόλων και ο τίτλος του βιβλίου υποδηλώνει αυτήν την αντίληψη, είναι «Το όραμα του Ιωάννη του θεολόγου.»

Είναι πιθανό ο τίτλος, «θεολόγος» που σημαίνει κάποιον που γνωρίζει θεολογία, να προστέθηκε στο όνομα του Ιωάννη του συγγραφέα για να διακριθεί από τον Ιωάννη τον Απόστολο.

Ο Ευσέβιος, ο πατέρας της ιστορίας της εκκλησίας, είπε, «Είναι πιθανό ο δεύτερος Ιωάννης να ήταν αυτός που είδε το όραμα το οποίο απέδωσε στον Ιωάννη, αν κανείς δεν θέλει να πιστέψει πως ο πρώτος Ιωάννης [ο μαθητής] το είδε.»[49]

Συνεπώς, δεν υπάρχει καμία απόδειξη πως ο Ιωάννης έγραψε αυτό το βιβλίο και το καλύτερο που μπορούμε να πούμε είναι πως

---

[49] “The New Testament Commentary” (Ερμηνεία της Καινής Διαθήκης), William Barclay, σελ. 9.

το έγραψαν άγνωστοι συγγραφείς που διδάχθηκαν από τον Ιωάννη στην Έφεσο.

Οι μελετητές ανέφεραν την άρνηση της απόδοσης των Καθολικών Επιστολών, όπως την άρνηση του Horn, και υποστήριξαν πως τα πρωτότυπα τους δεν υπάρχουν στην αρχαία Συριακή μετάφραση.

Ο Ευσέβιος είπε, «Όλοι αποδέχθηκαν χωρίς διαφωνία τα γνωστά μας βιβλία, εκτός από την επιστολή προς Εβραίους, την επιστολή του Ιακώβου, την επιστολή του Ιούδα, τη δεύτερη επιστολή του Πέτρου, την Αποκάλυψη και τη δεύτερη και τρίτη επιστολή του Ιωάννη. Το κοινό τα αποδέχθηκε αλλά μερικοί τα αμφισβήτησαν. Οι δύο Επιστολές του Ιωάννη είναι προσωπικές επιστολές και είναι δύσκολο να αποδειχθεί η αυθεντικότητά τους.»[50].

Αναφορικά με την επιστολή του Ιακώβου, είπε, «Το γράμμα τίθεται υπό αμφισβήτηση, ή τουλάχιστον δεν το αναφέρουν πολλοί από τους πρόσφατους μελετητές στα κείμενά τους, όπως είναι η περίπτωση στην επιστολή του Ιούδα, και όμως γνωρίζουμε πως αυτές οι επιστολές διαβάστηκαν μαζί με το υπόλοιπο βιβλίο, δημόσια σε πολλές εκκλησίες.»[51]

Αναφορικά με την επιστολή του Ιούδα, ο λόγιος Krutis ανέφερε στο βιβλίο του, «The History of the Bible» (Η Ιστορία της Βίβλου), «Αυτή είναι η επιστολή του Ιούδα, ο οποίος ήταν ο δέκατος πέμπτος από τους Αρχιεπισκόπους της Ιερουσαλήμ στην εποχή του Ed Dane», καθιστώντας την επιστολή του Ιούδα ως έργο ενός επισκόπου που ζούσε το δεύτερο αιώνα μ.Χ.

---

[50] “The Church History” (Η Ιστορία της Εκκλησίας), Ευσέβιος, σελ. 145
[51] ο.π. σελ. 88

Η Συριακή εκκλησία δεν αναγνωρίζει, ούτε καν τώρα, τη δεύτερη επιστολή του Πέτρου και τη δεύτερη και τρίτη επιστολή του Ιωάννη. Ο Escalger είπε, «Αυτός, ο οποίος έγραψε τη δεύτερη επιστολή του Πέτρου σπατάλησε το χρόνο του.»

Αναφορικά με το συγγραφέα της δεύτερης επιστολής του Πέτρου, η εισαγωγή της Ιησουιτικής ιεροσύνης είπε, «Η άποψη ότι συγγραφέας της επιστολής είναι ο Σίμων Πέτρος αποτελεί ακόμα θέμα διαφωνίας που εγείρει πολλά προβλήματα. Δε χρειάζεται να αναφέρουμε τα σημεία όπου ο συγγραφέας μας μίλησε για τη ζωή του, στα οποία είπε πως είναι ο Πέτρος ο Απόστολος [δηλ. ο άγνωστος συγγραφέας ψευδόταν στον ισχυρισμό του πως είναι ο Πέτρος]. Είναι ένα είδος λογοτεχνίας γνωστό ως Διαθήκες. Δε φαίνεται ο συγγραφέας να ανήκει στην πρώτη γενιά Χριστιανών. Εφόσον η ημερομηνία μιας τέτοιας επιστολής, διαποτισμένης με τις εβραιοχριστιανικές παραδόσεις, δεν μπορεί να αναβληθεί, μπορούμε να υποθέσουμε ότι γράφτηκε γύρω στο 125 μ.Χ., πράγμα που αποδεικνύει πως δεν την έγραψε ο Πέτρος.»

Η εφαρμοσμένη ερμηνεία της Αγίας Γραφής είπε σχετικά με αυτήν την επιστολή, «Δεν είμαστε σίγουροι για το πότε γράφτηκε αυτή η επιστολή ή από ποιον γράφτηκε και το θέμα του συγγραφέα είναι αμφιλεγόμενο. Συνεπώς, η δεύτερη επιστολή του Πέτρου ήταν το τελευταίο βιβλίο που συμπεριλήφθηκε στην Καινή Διαθήκη.»

Στην Εκκλησιαστική Ιστορία, ο Ευσέβιος, ο πατέρας της εκκλησιαστικής ιστορίας, είπε, «Βρίσκουμε πως η δεύτερη επιστολή δεν είναι μέσα στα νόμιμα βιβλία, ωστόσο, αποδεικνύεται χρήσιμη σε πολλούς, έχει χρησιμοποιηθεί με άλλα βιβλία. Αυτό που γνωρίζω είναι πως υπάρχει μία μόνο νόμιμη επιστολή και αναγνωρίζεται από τους πρώτους μελετητές.»

Η εισαγωγή της Ιησουιτικής ιεροσύνης λέει σχετικά με τη νομιμότητά τους, «Και αυτή η επιστολή και το βιβλίο της Αποκάλυψης ήταν στην Καινή Διαθήκη, το οποίο ήταν το πιο δύσκολο ως προς την αναγνώριση βιβλίο. Εισήλθε στην εκκλησία με αργούς ρυθμούς. Δεν είχε αναγνωριστεί από τις περισσότερες εκκλησίες μέχρι τον πέμπτο αιώνα και αναγνωρίστηκε στη Συρία τον έκτο αιώνα.»

Κλείνουμε με αυτό που είπε ο Δρ. William Barclay, Καθηγητής της Καινής Διαθήκης στο Πανεπιστήμιο του Glasgow. «Ο Μαρτίνος Λούθηρος αρνήθηκε να δώσει σ' αυτό το βιβλίο (την Αποκάλυψη) μία θέση στην Καινή Διαθήκη, και το προσέθεσε σε άλλα βιβλία, που είναι οι επιστολές του Ιακώβου, οι επιστολές του Πέτρου, οι επιστολές του Ιούδα, η δεύτερη επιστολή του Πέτρου και η αποστολή προς Εβραίους. Πρότεινε να μπει η Αποκάλυψη στο τέλος της Καινής Διαθήκης.»[52]

[52] "The New Testament Commentary" (Η Ερμηνεία της Καινής Διαθήκης), William Barclay, σελ. 9

ΑΡΧΑΙΕΣ ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΠΗΓΕΣ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ

Οι αρχαίοι ειδωλολάτρες ήταν μια σημαντική αναφορά των ευαγγελιστών στη διαμόρφωση των ιστοριών τους σχετικά με το Χριστό, ιδιαίτερα για εκείνα τα σημεία για τα οποία δεν υπήρχαν μάρτυρες, όπως αυτά που αφορούν τη γέννησή του, την υποτιθέμενη σταύρωση ή τη φερόμενη δίκη του.

Οι μελετητές ανέφεραν πολλές ομοιότητες ανάμεσα στις ιστορίες των ευαγγελίων και τις ιστορίες των αρχαίων ειδωλολατρών –που προηγήθηκαν της ύπαρξης της Χριστιανοσύνης κατά πολλούς αιώνες –σχετικά με τους θεούς τους.

Η εμφάνιση αστεριών κατά τη γέννηση των θεών

Ο Ματθαίος μίλησε σχετικά με τη γέννηση του Ιησού. Είπε, «ΚΑΙ όταν ο Ιησούς γεννήθηκε στη Βηθλεέμ τής Ιουδαίας, κατά τις ημέρες τού βασιλιά Ηρώδη, ξάφνου, ήρθαν στα Ιεροσόλυμα μερικοί μάγοι (αυτοί που λατρεύουν τη φωτιά) από ανατολάς, λέγοντας: Πού είναι αυτός που γεννήθηκε, ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Επειδή, είδαμε το αστέρι του στην ανατολή, και ήρθαμε για να τον προσκυνήσουμε. …Και εκείνοι, αφού άκουσαν τον βασιλιά, αναχώρησαν, και ξάφνου, το αστέρι, που είχαν δει στην ανατολή, προπορευόταν απ' αυτούς, μέχρις ότου, φτάνοντας, στάθηκε επάνω εκεί όπου ήταν το παιδί. Και καθώς είδαν το αστέρι, χάρηκαν με χαρά υπερβολικά μεγάλη. Και όταν ήρθαν στο σπίτι, είδαν το παιδί μαζί με τη Μαρία, τη μητέρα του, και πέφτοντας κάτω το προσκύνησαν, και ανοίγοντας τους θησαυρούς τους, του

πρόσφεραν δώρα, χρυσάφι και λιβάνι και σμύρνα.». (Κατά Ματθαίον 2:1-11)

Η ιστορία του Ματθαίου είναι παρόμοια με αυτό που λένε οι Βουδιστές για το Βούδα. Στο βιβλίο του «The Angel Christ» (Ο Άγγελος Χριστός), ο Benson είπε, «Αναφέρεται στα ιερά βιβλία των Βουδιστών πως οι ουρανοί ανακοίνωσαν τη γέννηση του Βούδα με ένα λαμπρό αστέρι που εμφανίστηκε στους ουρανούς, και σε αυτά τα βιβλία το αποκαλούν το 'Αστέρι του Χριστού.'». Ο ιστορικός Bail είπε το ίδιο.

Στο βιβλίο του «The Chinese history» (Η Κινεζική Ιστορία), ο Thornton αφηγείται πως στη γέννηση του «Γιου», ο οποίος γεννήθηκε από μια παρθένο, ένα αστέρι εμφανίστηκε στον ουρανό και το ίδιο συνέβη και κατά τη γέννηση ενός Κινέζου σοφού, του Λαουτζέ.

Στο βιβλίο του, «The life of Christ» (Η ζωή του Χριστού), ο Πάστορας Geeks είπε, «Αξιοθαύμαστα γεγονότα ήταν κοινά, ιδιαίτερα κατά τη γέννηση ή το θάνατο ενός σπουδαίου άνδρα, και σημειώνονταν από την εμφάνιση ενός άστρου ή ενός κομήτη ή με την επαφή μεταξύ δύο ουράνιων σωμάτων.»[53]

Δώρα στους γεννημένους θεούς

Ο Ματθαίος μιλά, στο πλαίσιο της ιστορίας των Μάγων, σχετικά με τα δώρα των Μάγων στο νεογέννητο. « Και καθώς είδαν το αστέρι, χάρηκαν με χαρά υπερβολικά μεγάλη. Και όταν ήρθαν στο σπίτι, είδαν το παιδί μαζί με τη Μαρία, τη μητέρα του, και

[53] "Paganism in Christianity" (Ειδωλολατρία στον Χριστιανισμό), Μωχάμμαντ Τάχιρ Ατ-Τενέερ, σελ. 65-85. "Christianity" (Χριστιανισμός), Άχμαντ Σάλαμπι, σελ. 153

πέφτοντας κάτω το προσκύνησαν, και ανοίγοντας τους θησαυρούς τους, του πρόσφεραν δώρα, χρυσάφι και λιβάνι και σμύρνα. » (Κατά Ματθαίον 2:10-11)

Είναι, επίσης, γνωστό μεταξύ των αρχαίων ειδωλολατρών πως όταν γεννήθηκε ο Κρίσνα και οι βοσκοί έμαθαν για τη γέννησή του, του έφεραν ως δώρα ξύλα και μύρο. Ομοίως έπραξαν και οι σοφοί άνδρες κατά τη γέννηση του Βούδα.

Επιπλέον, ο Μίθρα, ο σωτήρας, στον οποίο οι σοφοί άνδρες των μάγων έφεραν ως δώρα χρυσό και μύρο. Το ίδιο έκαναν οι Μάγοι και στη γέννηση του Σωκράτη (469 μ.Χ.), τρεις από αυτούς ήρθαν από την ανατολή και του έφεραν ως δώρα χρυσό, μύρο και φαγητό.

Η Θεία Ευτυχία για τη γέννηση του θεού

Ο Λουκάς ανέφερε πως οι άγγελοι ήταν ευτυχισμένοι για τη γέννηση του Χριστού. «Και κοντά στην ίδια περιοχή υπήρχαν ποιμένες, που διανυκτέρευαν στα χωράφια, και φύλαγαν βάρδιες τής νύχτας στο κοπάδι τους. Και τότε, ένας άγγελος του Κυρίου φάνηκε σ' αυτούς ξαφνικά, και δόξα τού Κυρίου έλαμψε ολόγυρά τους, και φοβήθηκαν με μεγάλον φόβο. Και ο άγγελος είπε σ' αυτούς: Μη φοβάστε· επειδή, δέστε, σας φέρνω ένα χαρμόσυνο μήνυμα μεγάλης χαράς, που θα είναι σε ολόκληρο τον λαό· … Και ξαφνικά, μαζί με τον άγγελο, φάνηκε ένα πλήθος ουράνιας στρατιάς, που υμνούσαν τον Θεό, και έλεγαν: Δόξα στον Θεό εν υψίστοις, και επάνω στη γη ειρήνη, σε ανθρώπους ευδοκίας!» (Κατά Λουκάν 2:8-14)

Οι αρχαίοι ειδωλολάτρες μίλησαν γι' αυτό πριν από του Λουκά και αυτό φαίνεται από την αναφορά του βιβλίου «Fishno Burana»,

«Η παρθένος Ντεβάκι ήταν έγκυος από το φύλακα του κόσμου και τη δόξα των θεών. Η ημέρα της γέννησης ήταν γεμάτη ευτυχία, το σύμπαν γεμάτο φως, οι θεοί στον ουρανό ήταν ευτυχισμένοι και τα πνεύματα τραγουδούσαν όταν γεννήθηκε ο βοηθός. Τα σύννεφα ήταν επίσης ευτυχισμένα και άρχισε να βρέχει λουλούδια.»

Οι Βουδιστές πιστεύουν το ίδιο, όπως παρέθεσε ο ιστορικός «Φου Νεμπ χονκ». «Τα πνεύματα που περικύκλωσαν την παρθένο Μάγια και το γιο της, το σωτήρα, άρχισαν να προσεύχονται και να τραγουδούν, 'Δόξα στη Βασίλισσα, να είσαι ευτυχισμένη, καθώς το παιδί που συνέλαβες είναι άγιο'.»

Αυτό βρίσκεται κοντά και σ' αυτό που λένε οι Αιγύπτιοι σχετικά με τη γέννηση του «Όσιρι» και οι Κινέζοι στο «Κομφούκιο», όπως ανέφερε ο S. Francis και παρέθεσε ο Bounwick στο βιβλίο του «Egyptian belief» (Αιγυπτιακή πίστη). Το ίδιο αναφέρθηκε και για ορισμένα άλλα έθνη.

Τόποι γέννησης των θεών

Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο λέει πως ο Χριστός γεννήθηκε σε μια φάτνη (βλ. Κατά Λουκάν 2:6). Οι αρχαίοι ειδωλολάτρες λένε το ίδιο. Ο Κρίσνα, όπως λένε, γεννήθηκε, επίσης, σε μια σπηλιά, και μετά τη γέννησή του τοποθετήθηκε σε μια φάτνη, όπου τον ανέθρεψε ένας καλός βοσκός. Τον Χουάτ ζε, το Γιο του Ουρανού για τους Κινέζους, εγκατέλειψε η μητέρα του όταν ήταν μικρός και αγελάδες και πρόβατα τον περικύκλωσαν και τον προστάτεψαν από κάθε κακό.

Η εμπειρία της νηστείας του Ιησού

Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο μιλά για τη δοκιμασία του Χριστού από το Σατανά για σαράντα ημέρες. «Και αφού νήστεψε 40 ημέρες, και 40 νύχτες, έπειτα πείνασε.» (Κατά Ματθαίον 4:2) Το ίδιο ειπώθηκε και για το Βούδα στην Κίνα και τον Ζόροστερ με τους Μάγους και άλλους θεούς στο ειδωλολατρικό έθνος.

Στο βιβλίο του, «The fasting life of Buddha», (Η ζωή του Βούδα κατά τη νηστεία) ο Monsieur Connery είπε, «Ο μεγάλος Βούδας εξουθενώθηκε σε σημείο να μην τρώει, ούτε να αναπνέει. Ο πρίγκιπας Μάρα (ο πρίγκιπας των δαιμόνων) πέρασε από δίπλα και θέλησε να δοκιμάσει το Βούδα.»[54]

Η ανάσταση των θεών και τα δικαιώματά τους για κρίση

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης μιλούν για την κρίση του Χριστού. Το Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο λέει, «και εξουσία έδωσε σ' αυτόν να κάνει και κρίση, επειδή είναι Υιός ανθρώπου.» (Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο 5:27)

Είναι επίσης ειδωλολατρική αντίληψη. Οι ιστορικοί μιλούν για την αντίληψη των Αιγυπτίων σχετικά με την ανάσταση του σωτήρα τους μετά το θάνατο, και για το ότι θα είναι αυτός που ανταμείβει ή τιμωρεί τους νεκρούς την Ημέρα της Κρίσης.

Ανέφεραν στου θρύλους τους πως ο Όσιρις ήταν ένας δίκαιος κυβερνήτης. Ο αδελφός του τον πρόδωσε και τον σκότωσε και

[54] “Paganism in Christianity” (Ειδωλολατρία στον Χριστιανισμό), Μωχάμμαντ Τάχιρ Ατ-Τενέερ, σελ. 97–98. “Honest Discussion between the Worshipper of Allah, and the Worshipper of Christ” (Ειλικρινής Συζήτηση μεταξύ του Λάτρη του Αλλάχ και του Λάτρη του Χριστού), Αμπντ Αλ-Ουαντούντ Σάλαμπι, σελ. 43-46.

μοίρασε τα μέλη του σώματός του στις επαρχίες της Αιγύπτου. Η χήρα του, η Ίσις συγκέντρωσε τα μέλη του σώματός του από δω κι εκεί, ενώ γέμισε τον κόσμο δάκρυα. Έπειτα, ήρθε από τον ουρανό ένα φως, τα νεκρά μέλη του σώματος συνδέθηκαν. Ανέβηκε στον ουρανό κρατώντας τη σκάλα της δικαιοσύνης και του ελέους.

Οι Ινδοί πιστεύουν πως ο θεός τους, ο Κρίσνα είναι σωτήρας. Ο Πάστορας George Cox είπε, «Περιγράφουν τον Κρίσνα ως καλόκαρδο ήρωα, ο οποίος είναι γεμάτος θειότητα αφού θυσιάστηκε. Πιστεύουν πως κανείς δεν μπορεί να κάνει αυτό που εκείνος έκανε.»

Ο ιστορικός Doan είπε, «Οι Ινδοί πιστεύουν πως ο Κρίσνα, ο πρωτότοκος, ο οποίος είναι ο ίδιος θεός Φίσνο, που δεν έχει ούτε τέλος, ούτε αρχή –όπως πιστεύουν –ήταν ευγενής και έσωσε τη Γη από τα βάρη της. Ήρθε και θυσιάστηκε για να σώσει τους ανθρώπους.». Ο λόγιος Hawk είπε το ίδιο.[55]

Υπάρχει ένα σημαντικό ερώτημα: Πώς εξηγούν οι Χριστιανοί την αντιστοιχία ανάμεσα στις δικές τους αντιλήψεις και τις παλιές ειδωλολατρικές αντιλήψεις, που κατέστησαν το Χριστιανισμό μια τροποποιημένη εκδοχή αυτών των θρησκειών;

Πολλοί ισχυρίστηκαν πως αυτές οι θρησκείες πήραν τα δόγματά τους από το Χριστιανισμό, αλλά αυτές οι θρησκείες **υπήρχαν αιώνες πριν το Χριστιανισμό**.

[55] “Paganism in Christianity” (Ειδωλολατρία στον Χριστιανισμό), Μωχάμμαντ Τάχιρ Ατ-Τενέερ, σελ. 29–32. “Readings in the Holy Bible” (Αναγνώσματα της Βίβλου), Αμπντ Αρ-Ραχείμ Μωχάμμαντ, Τομ. 2, σελ. 238-239

Τα χειρόγραφα και τα απολιθώματα που κατέγραψαν τις αντιλήψεις τους είναι πολύ παλιότερα από το Χριστιανισμό και τα ευαγγέλιά του.

Συνεπώς, οι Χριστιανοί πρέπει να παραδεχτούν πως οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης άντλησαν στοιχεία από θρύλους προηγούμενων ειδωλολατρικών εθνών, ή ξεχύθηκαν σε ένα κόσμο μυστικών και σκοταδισμού όπου δεν υπήρχε καμιά λογική ή αποδείξεις, και τον έλεγχο ανέλαβε ο μύθος.

Ο Πατέρας James Ted, λέκτορας στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης είπε σχετικά με αυτήν την ομοιότητα, «Είναι ένα θείο μυστικό, πέρα από τη λογική των ανθρώπων και δεν θα μπορούσε να ερμηνευτεί ως η ερμηνεία και η αντίληψη αυτών των ανθρώπων.»[56]

[56] "Honest Discussion between the Worshipper of Allah, and the Worshipper of Christ" (Ειλικρινής Συζήτηση μεταξύ του Λάτρη του Αλλάχ και του Λάτρη του Χριστού), Αμπντ Αλ-Ουαντούντ Σάλαμπι, σελ. 41

Το Ευαγγέλιο του Χριστού (ﷺ)

Αν άνθρωποι έγραψαν αυτά τα Ευαγγέλια και τις επιστολές και αν οι συγγραφείς δεν ισχυρίστηκαν πως έγραφαν τα λόγια του Θεού, πώς έγιναν αυτά τα κείμενα ιερά και θεία, και που είναι το Ευαγγέλιο που αποκάλυψε ο Αλλάχ (ﷻ) στον Ιησού, στο οποίο πιστεύουν οι Μουσουλμάνοι;

Το Αληθινό Ευαγγέλιο: το Ευαγγέλιο του Χριστού

Οι μελετητές αναρωτιόντουσαν καιρό για το Ευαγγέλιο του Χριστού, το οποίο ο Αλλάχ αποκάλυψε στον Ιησού, στο οποίο πιστεύουν οι Μουσουλμάνοι και το οποίο αναφέρεται συχνά μέσα στα Ευαγγέλια. Ωστόσο, η Χριστιανική απάντηση είναι απόλυτη σιωπή και άγνοια για την ύπαρξη του Ευαγγελίου αυτού. Πιστεύουν πως το Ευαγγέλιο ή η Καινή Διαθήκη ξεκινά όταν οι απόστολοι αρχίζουν να γράφουν τις επιστολές και τα Ευαγγέλια.

Οι επιστολές του Παύλου, που γράφτηκαν κατά το δεύτερο μισό του πρώτου αιώνα, μιλούν σε πολλά εδάφια για το Ευαγγέλιο του Χριστού, αλλά δεν αναφέρουν τα τέσσερα Ευαγγέλια. Ο Παύλος – που έχει δεκατέσσερις επιστολές στην Καινή Διαθήκη, δολοφονήθηκε το 62 μ.Χ., ενώ ο Μάρκος έγραψε το πρώτο Ευαγγέλιο το 65 μ.Χ. Δεκάδες Ευαγγέλια γράφτηκαν μετά απ' αυτό, τα οποία αναφέρονται επίσης στο Ευαγγέλιο του Χριστού (ﷺ) ή το Ευαγγέλιο του Θεού.

Εδάφια μιλούν για το Ευαγγέλιο του Χριστού

Ο Παύλος, έπειτα οι Ευαγγελιστές, μίλησαν για το Ευαγγέλιο του Χριστού σε πολλά εδάφια. Ο Παύλος είπε, «Θαυμάζω ότι τόσο γρήγορα μεταφέρεστε από εκείνον, που σας κάλεσε με τη χάρη τού Ιησού Χριστού, σε άλλο Ευαγγέλιο·… αλλά, υπάρχουν μερικοί που σας ταράζουν, και θέλουν να μετατρέψουν το Ευαγγέλιο του Χριστού.» (Επιστολή προς Γαλάτες 1:6-7). Μίλησαν για ένα πραγματικό Ευαγγέλιο το οποίο οι άνθρωποι εγκατέλειψαν και στράφηκαν σε ένα άλλο ψεύτικο Ευαγγέλιο.

Προειδοποιώντας τους, είπε, «σ' αυτούς που δεν υπακούν στο Ευαγγέλιο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού· οι οποίοι θα τιμωρηθούν με αιώνιο όλεθρο» (Προς Θεσσαλονικείς Β΄ 1:8-9)

Τα τέσσερα Ευαγγέλια ανέφεραν ένα πραγματικό Ευαγγέλιο. Όταν η γυναίκα έχυσε άρωμα στα πόδια του Ιησού (ﷺ), εκείνος είπε, «Σας διαβεβαιώνω, όπου αν κηρυχθεί τούτο το Ευαγγέλιο, σε όλο τον κόσμο, θα γίνει λόγος και γι' αυτό που αυτή έπραξε, σε ανάμνησή της.» (Κατά Ματθαίον 26:13). Χωρίς αμφιβολία, δεν εννοούσε το Ευαγγέλιο του Ματθαίου, το οποίο ο Ματθαίος έγραψε χρόνια μετά από αυτήν την ιστορία.

Το Κατά Μάρκον Ευαγγέλιο λέει, «Επειδή, όποιος θέλει να σώσει τη ζωή του, θα τη χάσει· και όποιος χάσει τη ζωή του εξαιτίας μου και εξαιτίας τού Ευαγγελίου, αυτός θα τη σώσει.» (Κατά Μάρκον 8:35).

Είναι προφανές πως αυτά τα εδάφια μιλούν για ένα Ευαγγέλιο, όχι τέσσερα ή τριακόσια Ευαγγέλια, τα οποία έχει απορρίψει η εκκλησία. Τα εδάφια αποκαλούν αυτό το Ευαγγέλιο το Ευαγγέλιο του Θεού και το Ευαγγέλιο του Χριστού.

Το κείμενο αποκαλείται η έμπνευση του Αλλάχ (ﷻ) στο Χριστό «ο Λόγος του Θεού». Άνθρωποι συγκεντρώθηκαν γύρω από την ακτή της λίμνης για να ακούσουν το λόγο του Θεού. «Και ενώ το

πλήθος τον συνέθλιβε για να ακούει τον λόγο τού Θεού» (Κατά Λουκάν 5:1)

Το ίδιο και όταν εισήλθε στο χωριό της Καπερναούμ. «Κι αμέσως συγκεντρώθηκαν πολλοί, ώστε δεν τους χωρούσαν πλέον ούτε οι χώροι κοντά στην πόρτα· και τους κήρυττε τον λόγο.» (Κατά Μάρκον 2:2). Αυτός ο θείος λόγος τον οποίο οι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν να ακούσουν ήταν το Ευαγγέλιο στο οποίο πιστεύουν οι Μουσουλμάνοι. Είναι ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ) στο Χριστό (ﷺ), τον οποίο το Κοράνιο αποκαλεί «Ιν-τζήλ» -το Ευαγγέλιο.

Οι Χριστιανοί αποφεύγουν την αναγνώριση της ύπαρξης ενός αληθινού Ευαγγελίου –του Ευαγγελίου του Χριστού. Λένε πως τίποτα δεν αποκαλύφθηκε στο Χριστό. Το Ευαγγέλιο είναι τα προσωπικά του λόγια, τα οποία παρέθεσαν οι Ευαγγελιστές. Αυτό φυσικά συνάδει με την πίστη τους σχετικά με τη θειότητα του Ιησού. Αρμόζει στο Θεό να λάβει ένα βιβλίο; Αυτό είναι για τους προφήτες.

Ο ισχυρισμός τους διαψεύδεται από το κείμενο που μιλά για την έμπνευση του Αλλάχ (ﷻ) σ’ εκείνον. «Εγώ μιλάω ό,τι είδα κοντά στον Πατέρα μου» (Κατά Ιωάννην 8:38). Επιβεβαίωσε επίσης πως έλαβε αποκάλυψη και έμπνευση από τον Αλλάχ (ﷻ). Είπε, «Επειδή, εγώ δεν μίλησα από τον εαυτό μου, αλλά ο Πατέρας που με απέστειλε, αυτός μου έδωσε εντολή, τι να πω, και τι να μιλήσω· και ξέρω ότι η εντολή του είναι αιώνια ζωή. Όσα, λοιπόν, εγώ μιλάω, όπως μου είπε ο Πατέρας, έτσι μιλάω» (Κατά Ιωάννην 12:49-50), και επίσης, «αλλά καθώς με δίδαξε ο Πατέρας μου, αυτά μιλάω.» (Κατά Ιωάννην 8:28).

Ο Ιωάννης ο Βαπτιστής αποκάλεσε τα λόγια του Αλλάχ (ﷻ) στον Ιησού «μαρτυρία», και προέβλεψε ότι πολλοί από το λαό του

Ισραήλ θα την αρνηθούν. Είπε, «Αυτός που έρχεται από επάνω, είναι υπεράνω όλων· αυτός που είναι από τη γη, από τη γη είναι, και από τη γη μιλάει· αυτός που έρχεται από τον ουρανό, είναι υπεράνω όλων. Και εκείνο που είδε και άκουσε, αυτό δίνει ως μαρτυρία· και κανένας δεν δέχεται τη μαρτυρία του. Όποιος δεχθεί τη μαρτυρία του, επισφράγισε ότι ο Θεός είναι αληθής. Δεδομένου ότι, εκείνος, που ο Θεός τον απέστειλε, μιλάει τα λόγια τού Θεού.» (Κατά Ιωάννην 3:31-34).

Σε άλλα κείμενα, ο Ιησούς είπε πως έλαβε αποκάλυψη όπως όλοι οι προφήτες. Οι μαθητές του τον πίστεψαν ως αγγελιαφόρο και πίστεψαν πως όσα τους είπε ήταν ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ). Είπε, «Φανέρωσα το Όνομά Σου στους ανθρώπους, που μου έδωσες από τον κόσμο. Δικοί Σου ήσαν, και τους έδωσες σε μένα, και φύλαξαν τον λόγο Σου. Τώρα, γνώρισαν ότι όλα όσα μου έδωσες είναι από Σένα· επειδή, τα λόγια που μου έδωσες, τα έδωσα σ' αυτούς· κι αυτοί δέχθηκαν, και γνώρισαν αληθινά ότι από Σένα εξήλθα· και πίστεψαν ότι Εσύ με απέστειλες.» (Κατά Ιωάννην 17:6-8)

Συνεπώς, όταν η μητέρα και τα αδέλφια του ήλθαν σ’ αυτόν και στάθηκαν στην πόρτα του, απομακρύνθηκε από αυτούς και πήγε στους μαθητές του, οι οποίοι άκουσαν το λόγο του Αλλάχ (ﷻ) και τον ακολούθησαν. «Και εκείνος, απαντώντας, είπε σ' αυτούς: Μητέρα μου και αδέλφια μου είναι αυτοί, που ακούν τον λόγο τού Θεού και τον εφαρμόζουν.» (Κατά Λουκάν 8:21). Τα λόγια του Αλλάχ δεν είναι απλά χαρμόσυνες ειδήσεις στις οποίες πιστεύουν οι άνθρωποι –όπως ισχυρίζονται μερικοί πως το Ευαγγέλιο είναι οι χαρμόσυνες ειδήσεις της σωτηρίας του –αλλά πράξεις.

Για να επιβεβαιώσει την αποκάλυψη του Αλλάχ (ﷻ) σ’ αυτόν, είπε, «Εκείνος που δεν με αγαπάει, δεν φυλάττει τα λόγια μου. Και ο λόγος που ακούτε, δεν είναι δικός μου, αλλά του Πατέρα που με απέστειλε.» (Κατά Ιωάννην 14:24). Αυτή η έμπνευση θα είναι ο

κριτής την Ημέρα της Κρίσης. «Αυτός που με απορρίπτει και δεν δέχεται τα λόγια μου, σ' αυτά θα βρει εκείνον που θα τον δικάσει, έχει αυτόν που τον κρίνει· ο λόγος που κήρυξα, εκείνος θα τον κρίνει κατά την έσχατη ημέρα. Επειδή, εγώ δεν μίλησα από τον εαυτό μου» (Κατά Ιωάννην 12:48-49).

Το Ευαγγέλιο του Χριστού είναι αυτό που οι Μουσουλμάνοι πιστεύουν πως είναι ο λόγος του Αλλάχ (ﷻ) στον Ιησού Χριστό (ﷺ), και που σήμερα μας λείπει και λαχταράμε να δούμε, αλλά επειδή το Ευαγγέλιο του Χριστού δεν ήταν γραμμένο σε ένα Βιβλίο, αλλά γι' αυτό όταν ο Ιησούς έφυγε από τη γη ήταν μαζί του το Ευαγγέλιό του.

Η Τεκμηρίωση και η Αυθεντικότητα της Καινής Διαθήκης

Νέα ερωτήματα μας έρχονται στο μυαλό: πώς εμφανίστηκαν τα Ευαγγέλια μετά την εξαφάνιση του Ευαγγελίου του Χριστού, ποιος τα έγραψε και υπό ποιες συνθήκες γράφηκαν;

Απαντώντας σε αυτά τα ερωτήματα, ορισμένοι Χριστιανοί ιστορικοί συμφωνούν πως επρόκειτο για προφορικές ιστορίες και αναφορές. Αυτές οι αναφορές διαμορφώθηκαν αργότερα ώστε να γίνουν γραπτά κείμενα που ικανοποιούσαν τις ανάγκες τις ανερχόμενης Χριστιανικής εκκλησίας. Είναι επαρκές να αναφέρουμε τι είπε ο Ιωακείμ Ιερεμίας στο βιβλίο του, «Christ's words that are not in Gospels» (Λόγια του Χριστού που δεν βρίσκονται στα Ευαγγέλια), που δημοσιεύθηκε από την Αιγυπτιακή Εκκλησία. Είπε, «Πρέπει να έχουμε υπόψη δύο γεγονότα κλειδιά σχετικά με τα Ευαγγέλια και τη συγγραφή τους: ότι για πολύ καιρό όλες οι γνωστές παραδόσεις σχετικά με τον Ιησού ήταν όλες προφορικές αναφορές, και αυτό συνεχίστηκε και για σχεδόν τριάντα πέντε χρόνια μετά τον Ιησού. Η κατάσταση δεν άλλαξε μέχρι το διωγμό των Χριστιανών από τον Νέρωνα. Ύστερα, οι πρεσβύτεροι της εκκλησίας συναντήθηκαν κατά την πτώση του 64 μ.Χ., και ανακάλυψαν πως πολλοί από τους καλύτερους άνδρες της εκκλησίας είχαν χαθεί. Δεν βρήκαν παρά μόνο τον Ιωάννη, ο οποίος ήταν γνωστός ως Μάρκος, έναν συνάδελφο του Απόστολου Πέτρου, για να καταγράψει όσα μπορούσε να θυμηθεί από τις διδασκαλίες του Χριστού. Ο Μάρκος έγραψε το σύντομο Ευαγγέλιο του που έφερε το όνομά του και ήταν η πιο παλιά γραπτή ιστορία σχετικά με τη ζωή του Χριστού.

Το δεύτερο γεγονός είναι πως η ιστορία του Μάρκου σχετικά με τον Ιησού και τις ρήσεις του οδήγησε κι άλλους στο να κάνουν το ίδιο και εμφανίστηκαν κι άλλα Ευαγγέλια…Υπήρχε ένας σημαντικός αριθμός ευαγγελίων. Όταν η Εκκλησία αντιλήφθηκε τον κίνδυνο της κατάστασης, άρχισε να ερευνά τις ρίζες αυτών των τεσσάρων γνωστών ευαγγελίων και θεώρησε τα υπόλοιπα Απόκρυφα, τα οποία συλλέχθηκαν και κάηκαν έως ότου εξαφανίστηκαν.»

Μιλώντας για την ιστορία των πηγών της Καινής Διαθήκης, η εισαγωγή της Ιησουιτικής ιεροσύνης λέει, «Το Ευαγγέλιο του Μάρκου μπορεί να γράφτηκε κατά τα έτη 65-70 μ.Χ. Τα Ευαγγέλια του Ματθαίου και του Λουκά δεν αντικατοπτρίζουν το ίδιο περιβάλλον, καθώς εστάλησαν σε άλλα μέρη και γράφτηκαν δέκα με είκοσι χρόνια μετά το Ευαγγέλιο του Μάρκου.»

Στα μέσα του δευτέρου αιώνα, υπήρχε ένα κίνημα συγκέντρωσης ενός ιερού βιβλίου όπως ήταν αυτό των Εβραίων. Αυτό το κίνημα οδήγησε στα βιβλία που έχουμε σήμερα στην Καινή Διαθήκη. Η γαλλική εισαγωγή της Καινής Διαθήκης λέει, «Οι πρώτοι Χριστιανοί δεν αντιλήφθηκαν την αναγκαιότητα του να γράψουν και να διατηρήσουν τις πράξεις των αποστόλων μέχρι το θάνατο των τελευταίων Αποστόλων.»

Φαίνεται πως οι Χριστιανοί, μέχρι το έτος 150 μ.Χ., προχώρησαν αργά ώστε να καθιερώσουν ένα νέο σύνολο ιερών βιβλίων. Πιθανότατα, ξεκίνησαν συγκεντρώνοντας τις επιστολές του Παύλου και χρησιμοποιώντας τες στην εκκλησίας τους. Σκοπός τους δεν ήταν ποτέ η προσθήκη ενός νέου κεφαλαίου στην Αγία Γραφή. Ανεξαρτήτως της σημασίας αυτών των κειμένων, δεν υπάρχει γραπτή μαρτυρία πριν από το δεύτερο αιώνα (Πέτρος 2:3-16), που να αποδεικνύει ότι οι άνθρωποι γνώριζαν έναν αριθμό γραπτών Ευαγγελικών κειμένων. Δεν υπάρχει αναφορά πως αυτά

τα κείμενα είχαν τα απαραίτητα κριτήρια. Εμφανίστηκαν μόλις στο δεύτερο μισό του δευτέρου αιώνα. Μπορούμε να πούμε πως τα τέσσερα Ευαγγέλια έγιναν νομικά αποδεκτά το 170 μ.Χ., παρόλο που αυτός ο όρος δεν χρησιμοποιούταν έως τότε.

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε τι συνέβη μεταξύ των ετών 150 και 200, καθώς το Βιβλίο των Πράξεων γινόταν σταδιακά αποδεκτό και υπήρχε συμφωνία για την πρώτη επιστολή του Ιωάννη…Υπάρχει μεγάλος αριθμός έργων τα οποία ορισμένοι πατέρες αναφέρουν ως νόμιμα βιβλία ενώ άλλοι τα θεωρούν ωφέλιμα αναγνώσματα. Υπήρχαν και κάποια άλλα βιβλία που θεωρούταν μέρος της Αγίας Γραφής και μέρος του Νόμου. Ωστόσο, δε έμειναν έτσι για πολύ, σταδιακά αφαιρούνταν από το νόμο. Αυτό συνέβη στον Ποιμήν του Ερμά, τη Διδαχή, την πρώτη επιστολή του Πάπα Κλήμη, την Επιστολή του Βαρνάβα, και την Αποκάλυψη του Πέτρου.[57]

Μπορούμε να συνοψίσουμε τι ανέφερε η εισαγωγή της Καινής Διαθήκης στα εξής: η συλλογή των ευαγγελίων ξεκίνησε μετά το θάνατο των σημαντικότερων μαθητών και έγινε αποδεκτή στα μέσα του δευτέρου αιώνα. Ο Μαρκίων, βοήθησε στη διαμόρφωση της Καινής Διαθήκης το έτος 160 μ.Χ., όταν επέβαλε την απόρριψη της Παλαιάς Διαθήκης και χρειάστηκε να προμηθεύσει την εκκλησία του με άλλα ιερά βιβλία.

Οι υποστηρικτές του συνέβαλαν στη διάδοση αυτών των Ευαγγελίων. Συνέλεξε ένα Ευαγγέλιο κατά την εποχή του και αυτή ήταν η αρχή της Καινής Διαθήκης.

[57] “Readings in the Holy Bible” (Αναγνώσματα της Βίβλου), Αμπντ Αρ-Ραχείμ Μωχάμμαντ, Τομ.2, σελ. 268-269. “Christ in the Christians’ Creeds Resources” (Ο Χριστός στις Πηγές του Χριστιανικού Δόγματος), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 33 -35

Οι ιστορικοί της εκκλησίας συμφώνησαν πως τα τέσσερα Ευαγγέλια και οι επιστολές του Παύλου έγιναν αποδεκτά προς το τέλος του δευτέρου αιώνα. Ο πρώτος ιστορικός που ανέφερε τα τέσσερα Ευαγγέλια ήταν ο Ειρηναίος το έτος 200 μ.Χ. Έπειτα, ο Πάπα Κλήμης, ο οποίος τα ανέφερε, τα υπερασπίστηκε και θεώρησε αναγκαία την αποδοχή τους.

Στο βιβλίο του, «Dissertation upon Irenaeus» (Διατριβή πάνω στον Ειρηναίο), ο Δρ. Dodwell είπε, «Είμαστε σήμερα σίγουροι για τους πιο αυθεντικούς εκκλησιαστικούς συγγραφείς των εποχών, όπως τον Πάπα Κλήμη, τον Βαρνάβα, τον Ερμά, τον Ιγνάτιο και τον Πολύκαρπο, οι οποίοι έγραψαν με τη σειρά που τους έχω κατονομάσει και μετά από όλους τους συγγραφείς της Καινής Διαθήκης. Αλλά στον Ερμά δεν θα βρείτε ούτε ένα εδάφιο ή αναφορά στην Καινή Διαθήκη, ούτε σε κανέναν άλλο από τους κατονομασμένους Ευαγγελιστές.».

Ο Ιουστίνος ο Μάρτυρας, ο πιο εξέχων από τους πρώτους Πατέρες, έγραψε γύρω στα μέσα του δευτέρου αιώνα για τη θειότητα του Χριστού. Χρησιμοποίησε περισσότερες από τριακόσιες παραπομπές από τα βιβλία της Καινής Διαθήκης και σχεδόν εκατό από τα Απόκρυφα βιβλία της Καινής Διαθήκης, αλλά ούτε μία από τα τέσσερα Ευαγγέλια.

Στο βιβλίο του «Christian records» (Χριστιανικά Αρχεία) (σελ. 71), ο Αιδεσιμότατος Δρ. Giles είπε, «Τα ονόματα των Ευαγγελιστών, Ματθαίος, Μάρκος, Λουκάς και Ιωάννης δεν αναφέρονται καθόλου από αυτόν (τον Ιουστίνο) –και δεν εμφανίζονται ούτε μια φορά στα κείμενά του.». Τα υπόλοιπα βιβλία της Καινής Διαθήκης παρέμειναν θέμα διαμάχης μεταξύ των εκκλησιών κατά τη διάρκεια του τρίτου αιώνα. Λίγα από τα βιβλία έγιναν αποδεκτά από τις Ανατολικές εκκλησίες, όπως η επιστολή προς Εβραίους, ενώ οι υποστηρικτές των Δυτικών

εκκλησιών την απέρριψαν και δέχτηκαν το βιβλίο της Αποκάλυψης.[58]

Συνεπώς, αφού έφυγε από τη γη το Ευαγγέλιο του Χριστού, η ανάγκη έκανε την εκκλησία να επινοήσει νέα Ευαγγέλια και επιστολές γνωστά στα μέσα του δευτέρου αιώνα μ.Χ. Στη συνέχεια, οι εκκλησίες τα υιοθέτησαν με διαφορετικό βαθμό ιερότητας. Η διαφωνία παρέμενε για αιώνες, μέχρι τον έκτο αιώνα μ.Χ., όταν αυτό το βιβλίο θεωρήθηκε Αγία Γραφή. Το έγραψαν άνθρωποι και άνθρωποι το θεώρησαν ιερό και το λόγο του Αλλάχ (ﷻ). Πρόκειται για έργο ανθρωπογενές και ο άνθρωπος το κατέστησε ως Αγία Γραφή.

[58] “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ.2 σελ. 381

Τα Λάθη των Ευαγγελίων

Οποιοδήποτε ανθρώπινο έργο υπόκειται σε λάθη και τέτοια είναι τα Ευαγγέλια. Είναι γεμάτα λάθη που επιβεβαιώνονται από την ιστορία και την πραγματικότητα. Αυτά τα λάθη στο βιβλίο καθιστούν αδύνατο το να είναι ιερό και μετατρέπουν τον ισχυρισμό περί έμπνευσης σε πλάνη. Τα λάθη στα Ευαγγέλια είναι πολλά, και πολλών ειδών. Η Αγία Γραφή απέδειξε ότι κάποια ήταν λάθη ή ψεύδη, το μυαλό και η λογική απορρίπτουν πολλά, ενώ η ιστορία και η πραγματικότητα απορρίπτουν άλλα.

Πρώτον: Λάθη φανερά από τα ιερά βιβλία

Πόσο απέχουν αυτά τα εδάφια από το να τιμήσουν το Θεό και τους προφήτες Του!

Το βιβλίο της Αποκάλυψης μιλά για το όραμα του Ιωάννη όταν είδε τον υιό του Θεού να ετοιμάζει το θρόνο του σε μορφή προβάτου με εφτά κέρατα και εφτά μάτια, ο Παντοδύναμος Αλλάχ είναι πολύ ανώτερος αυτού. Ο συγγραφέας είπε, «Είδα τότε μπροστά στο θρόνο και στο μέσο των τεσσάρων ζώων, και στο μέσον των πρεσβυτέρων, ένα Αρνίο να στέκεται ως σφαγμένο, έχοντας επτά κέρατα, και επτά μάτια· που είναι τα επτά πνεύματα του Θεού, τα οποία έχουν αποσταλεί σε ολόκληρη τη γη.» (Αποκάλυψη Ιωάννου 5:6).

Το εδάφιο συνεχίζει να μιλά για εκείνους που στέκονται μπροστά Του, «Γι' αυτό είναι μπροστά στον θρόνο τού Θεού, και τον λατρεύουν ημέρα και νύχτα μέσα στον ναό του· και εκείνος που κάθεται επάνω στον θρόνο θα είναι πάντα μαζί τους. Δεν θα πεινάσουν πλέον, ούτε θα διψάσουν πλέον, ούτε θα υποφέρουν

από τον ήλιο, ούτε από άλλον καύσωνα· επειδή, το Αρνίο, που είναι στη μέση του θρόνου, σαν καλός βοσκός θα τους κατευθύνει, και θα τους οδηγήσει σε ζωντανές πηγές νερών της ζωής· και ο Θεός θα εξαλείψει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους.» (Αποκάλυψη Ιωάννου 7:15-17).

Το κείμενο αποκαλύπτει πως αυτός που κάθεται στο θρόνο με τη μορφή προβάτου είναι ο Υιός του Θεού, ο δεύτερος θεός της Αγίας Τριάδας. Είπε, «Αυτοί θα πολεμήσουν με το Αρνίο, και το Αρνίο θα τους νικήσει, επειδή είναι Κύριος κυρίων και Βασιλιάς βασιλιάδων· και όσοι είναι μαζί του, είναι κλητοί και εκλεκτοί και πιστοί.» (Αποκάλυψη Ιωάννου 17:14).

Το κείμενο του Ιωάννη συνεχίζει ανακαλώντας το πλήθος που στεκόταν μπροστά από θρόνο του Θεού να φωνάζει για τη σωτηρία του Θεού και του προβάτου. «Ύστερα απ' αυτά, είδα, και ξάφνου, ένα μεγάλο πλήθος, το οποίο κανένας δεν μπορούσε να απαριθμήσει, από κάθε έθνος και φυλές και λαούς και γλώσσες, οι οποίοι στέκονταν μπροστά στον θρόνο και μπροστά στο Αρνίο, ντυμένοι με λευκές στολές και έχοντας στα χέρια τους φοίνικες· και κράζοντας με δυνατή φωνή, έλεγαν: Η σωτηρία είναι τού Θεού μας, που κάθεται επάνω στον θρόνο, και του Αρνίου. Και όλοι οι άγγελοι στέκονταν ολόγυρα από τον θρόνο και τους πρεσβύτερους και τα τέσσερα ζώα, και έπεσαν μπρούμυτα μπροστά στον θρόνο, και προσκύνησαν τον Θεό, λέγοντας: 'Αληθινά, ευλογία και δόξα και σοφία, ευχαριστία και τιμή και δύναμη και ισχύς ανήκουν για πάντα στο Θεό μας. Αμήν» (Αποκάλυψη Ιωάννου 7:9-12)

Χρειάζεται ο Θεός σωτηρία και από ποιον, και ποιος θα Τον σώσει; Δεν υπάρχει καλύτερος τρόπος να αναφερθεί κανείς στον λατρεμένο Παντοδύναμο Θεό;

Η Καινή Διαθήκη αποδίδει μωρία και αδυναμία στο Θεό, και ότι η μωρία Του είναι σοφότερη από τη σοφία των ανθρώπων και η αδυναμία Του δυνατότερη από τη δύναμη των ανθρώπων. Αναφορικά με αυτό, ο Παύλος είπε, «Γιατί αυτό που μοιάζει με μωρία τού Θεού είναι σοφότερο από τη σοφία των ανθρώπων· και αυτό που μοιάζει με αδυναμία τού Θεού είναι ισχυρότερο από τη δύναμη των ανθρώπων.» (Επιστολή προς Κορίνθιους Α΄ 1:25). Δεν υπάρχει κανένας τρόπος να αποδεχτούμε πούμε πως ο Παντοδύναμος Θεός έχει αδυναμία ή άγνοια. Αυτός (S.W.) Είναι ο Παντοδύναμος, ο Πάνσοφος, ο Παντογνώστης.

Ο Παύλος –ή για ακρίβεια ο άγνωστος συγγραφέας του «Προς Εβραίους» –προσβάλλει το βιβλίο του Θεού και το Νόμο, τον οποίο περιγράφει ως παλιό. Αυτό δεν μπορεί να βρίσκεται μέσα στο βιβλίο του Θεού, ή σ’ αυτά που αποκαλύπτει στους προφήτες Του, οι αποστολές των οποίων ήταν να επιβεβαιώσουν και να δοξάσουν την αποκάλυψη και τα λόγια Του. Ο Παύλος είπε, «Επομένως, γίνεται μεν κατάργηση της προηγούμενης εντολής, εξαιτίας τού ότι αυτή ήταν ανίσχυρη και ανώφελη· (επειδή, ο νόμος δεν έφερε τίποτε στην τελειότητα), προστέθηκε όμως μια καλύτερη εισαγωγή ελπίδας, διαμέσου τής οποίας πλησιάζουμε τον Θεό.» (Προς Εβραίους 7:18-19).

Είπε σχετικά με την Τορά που αποκάλυψε ο Θεός στο Μωυσή, «Αυτό δε που παλιώνει και γερνάει, είναι κοντά σε αφανισμό.» (Προς Εβραίους 8:13). Επίσης είπε, «Επειδή, αν η πρώτη εκείνη σκηνή ήταν άμεμπτη, δεν θα υπήρχε ανάγκη να ζητηθεί τόπος για μια δεύτερη» (Προς Εβραίους 8:7).

Αγνοώντας όλα τα βιβλία που απαγορεύουν ορισμένες τροφές (βλ. Λευιτικόν 11:1-47) και λαμβάνοντας υπόψη τους τούς Εβραϊκούς μύθους και τις επιθυμίες των αποστατών, ο Παύλος είπε, «και να μη προσέχουν σε Ιουδαϊκούς μύθους, και εντολές

ανθρώπων, που αποστρέφονται την αλήθεια. Στους μεν καθαρούς όλα είναι καθαρά· στους μολυσμένους, όμως, και απίστους τίποτε δεν είναι καθαρό.» (Επιστολή προς Τίτον. 1:14-15).

Αυτό είπε ο Παύλος ή ο άγνωστος συγγραφέας της «Επιστολή προς Εβραίους» για το Νόμο του Θεού, ο οποίος στους Ψαλμούς περιγράφεται ως, «Ο νόμος τού Κυρίου είναι τέλειος, ανανεώνει τη ζωή· η μαρτυρία τού Κυρίου είναι αληθινή, σοφό κάνει τον άσοφο· Σωστοί είναι οι δρόμοι του Κυρίου, ευφραίνουν την καρδιά· οι εντολές του καθαρές, φωτίζουν τη διάνοια.» (Ψαλμοί 19:8-9).

Η Καινή Διαθήκη αποδίδει στον Ιησού ότι προσβάλει τους αδελφούς προφήτες του, περιγράφοντάς τους ως κλέφτες και κατηγορώντας τους ότι δεν καθοδηγούν τους ανθρώπους τους. Ο Ιωάννης είπε, «Ο Ιησούς, λοιπόν, τους είπε ξανά: Σας διαβεβαιώνω απόλυτα ότι εγώ είμαι η θύρα των προβάτων. Όλοι όσοι ήρθαν πριν από μένα, είναι κλέφτες και ληστές· αλλά, τα πρόβατα δεν τους άκουσαν ... Ο κλέφτης δεν έρχεται, παρά για να κλέψει, να σφάξει και να εξολοθρεύσει· εγώ ήρθα για να έχουν ζωή, και να την έχουν με αφθονία. Εγώ είμαι ο ποιμένας ο καλός· ο ποιμένας ο καλός την ψυχή του βάζει για χάρη των προβάτων. Αλλά, ο μισθωτός, και ο οποίος δεν είναι ποιμένας, του οποίου τα πρόβατα δεν είναι δικά του, βλέπει τον λύκο να έρχεται, και αφήνει τα πρόβατα, και φεύγει· και ο λύκος τα αρπάζει, και σκορπίζει τα πρόβατα.» (Κατά Ιωάννην 10:7-12).

Είναι αδύνατον ο Παντοδύναμος Θεός να είπε τέτοια πράγματα για τον Ίδιο στο βιβλίο Του ή στους αγγελιαφόρος Του.

Απώλεια σημείων, ακόμη και χαρακτήρων από το Νόμο

Προσπαθώντας να ενδυναμώσουν την αυθεντικότητα της Παλαιάς Διαθήκης, οι ευαγγελιστές απέδωσαν στον Ιησού τα εξής λόγια, «Και είναι ευκολότερο ο ουρανός και η γη να παρέλθουν, παρά μία κεραία τού νόμου να πέσει.» (Κατά Λουκάν 16:17). Επιπλέον, στο Κατά Ματθαίον είπε, «Επειδή, σας διαβεβαιώνω, μέχρις ότου παρέλθει ο ουρανός και η γη, ένα γιώτα ή μία κεραία δεν θα παρέλθει από τον νόμο, έως ότου όλα εκπληρωθούν.» (Κατά Ματθαίον 5:18). Είναι αυτές οι δηλώσεις αληθείς ή έχουν χαθεί από το Νόμο λέξεις, γραμμές ή ακόμη και βιβλία;

Πολλά παραδείγματα έχουν παρατεθεί σχετικά με αυτές τις χαμένες λέξεις στο πρώτο βιβλίο αυτής της σειράς. Συνεπώς, θα παρουσιάσω μόνο τρία παραδείγματα, αφήνοντας τον έντιμο αναγνώστη να αναλογιστεί ένα τέτοιο κείμενο. Αυτά τα παραδείγματα αποδεικνύουν πως οι παραπάνω δηλώσεις δεν είναι ο Λόγος του Θεού ή τα λόγια του προφήτη Χριστού, αλλά ορισμένες προσθήκες γράφτηκαν από αυτούς τους συγγραφείς και αποδόθηκαν ψευδώς στο Θεό.

Μεταξύ των αποδείξεων περί ανεπάρκειας και έλλειψης σημείων και χαρακτήρων από το Νόμο, βρίσκουμε την εξής αναφορά στο βιβλίο των Χρονικών. «Και οι γιοι τού Εζρά ήσαν: Ο Ιεθέρ, και ο Μερέδ, και ο Εφέρ, και ο Ιαλών *****· και η γυναίκα τού Μερέδ γέννησε την Μαριάμ, και τον Σαμαϊ, και τον Ισχβάθ, τον ιδρυτή της πόλης Εστεμοά.» (Α΄ Χρονικών 4:17).

Δεν ανέφερε τα υπόλοιπα παιδιά του Έζρα, ούτε αυτό που συνέλαβε τη Μαρία και τις αδελφές της και οι δακτυλογράφοι έβαλαν μόνο πέντε αστέρια αντί να ελκύσουν την προσοχή στις ελλείψεις του κειμένου.

Για να δεις περισσότερα αστέρια της Βίβλου, βλ. (Β΄ Χρονικών 36:23), (Α΄ Έζρας 1:3), (Α΄ Έζρας 6:5-6), (Β΄ Σαμουήλ 5:8),

(Ιεζεκιήλ 22:43), (Β’ Βασιλέων 5:6) και (Ζαχαρίας 6:15), και υπερβολικά πολλά άλλα ώστε να αναφερθούν τώρα.

Η απώλεια και η ανεπάρκεια επεκτείνονται ώστε να περιλάβουν βιβλία που περιλαμβάνουν χιλιάδες σημεία και γράμματα, όπως το Βιβλίο των Πολέμων του Κυρίου, το οποίο αναφέρεται στο βιβλίο των «Αριθμών»: «Γι' αυτό και στο βιβλίο των πολέμων τού Κυρίου αναφέρονται: η πόλη Βαέβ στην περιοχή Σουφά, οι κοιλάδες τού Αρνών» (Αριθμοί 21:14). Αυτό το βιβλίο δεν μπορεί να βρεθεί όπως και το βιβλίο του Νάθαν του Προφήτη, η προφητεία του Αχιά του Σηλωνίτη, και τα οράματα της Ιωήλ που αναφέρονται στο βιβλίο των Χρονικών. Λέει, «Η υπόλοιπη ιστορία του Σολομώντα, από τις πρώτες μέρες του ως τις τελευταίες, είναι καταχωρημένη στα χρονικά του προφήτη Νάθαν τού προφήτη, και στην προφητεία τού Αχιά τού Σηλωνίτη, και στα οράματα του Ιωήλ, του βλέποντα» (Β΄ Χρονικών 9:29).

Για να δείτε περισσότερα από τα γράμματα και τα βιβλία που λείπουν, βλ. (Ιησούς του Ναυί 10:3), (Β΄ Σαμουήλ 1:18), (Α΄ Χρονικών 29:29), (Β΄ Χρονικών 12:15), (Α΄ Βασιλείς 4:13-32) και πολλά άλλα.

Όλες αυτές είναι αποδείξεις της απώλειας λέξεων και γραμμάτων του Νόμου, καθώς οι ουρανοί και η γη και η επιβίωσή τους είναι μάρτυρες της αθωότητας του Χριστού για αυτά που του αποδίδουν οι Ευαγγελιστές.

Ο Ματθαίος, εσφαλμένα, αναφέρεται στο Βιβλίο του Ιερεμία

Σε μια προφητεία που ανέφερε ο Ματθαίος, έκανε ένα λάθος όταν παρέθεσε από την Τορά. Ο Ματθαίος είπε, «Τότε, ο Ιούδας,

αυτός που τον παρέδωσε, βλέποντας ότι καταδικάστηκε, αφού μεταμελήθηκε επέστρεψε στους πρεσβύτερους τα 30 αργύρια… Και ρίχνοντας τα αργύρια μέσα στον ναό, αναχώρησε…Και οι ιερείς, παίρνοντας τα αργύρια, είπαν: Δεν επιτρέπεται να τα βάλουμε στο θησαυροφυλάκιο· επειδή, είναι τιμή αίματος. Και αφού έκαναν συμβούλιο, αγόρασαν μ' αυτά το χωράφι τού κεραμέα, για να θάβονται εκεί οι ξένοι. Γι' αυτό, το χωράφι εκείνο ονομάστηκε: Χωράφι αίματος, μέχρι τη σημερινή ημέρα. Τότε, εκπληρώθηκε εκείνο που ειπώθηκε διαμέσου τού Ιερεμία τού προφήτη, που είπε: «Και πήραν τα 30 αργύρια, την τιμή που εκτιμήθηκε, τον οποίο εκτίμησαν οι γιοι Ισραήλ, και τα έδωσαν στο χωράφι τού κεραμέα, καθώς ο Κύριος παρήγγειλε σε μένα».» (Κατά Ματθαίον 27:3-10). Η απόδοση αυτής της παραπομπής στο Βιβλίο του Ιερεμία ήταν εσφαλμένη. Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο στο Βιβλίο του Ιερεμία. Υπάρχει στο Βιβλίο του Ζαχαρία: «Και τους είπα: Αν σας φαίνεται καλό, δώστε μου τον μισθό μου· ειδάλλως, αρνηθείτε τον. Και έστησαν τον μισθό μου 30 αργύρια. Και ο Κύριος είπε σε μένα: Ρίξε' τα στον κεραμέα, την πολύτιμη τιμή, με την οποία τιμήθηκα απ' αυτούς. Και πήρα τα 30 αργύρια και τα έριξα στον οίκο τού Κυρίου, στον κεραμέα.» (Ζαχαρίας 11:12-13).

Είναι σημαντικό να αναφέρουμε εδώ πως η ιστορία στο Βιβλίο του Ζαχαρία δεν έχει καμία σχέση με το Χριστό και τον Ιούδα. Η τιμή που ζητήθηκε από το Ζαχαρία ήταν μια αξιοπρεπής τιμή για τη δουλειά του, ενώ η τιμή που έλαβε ο Ιούδας ήταν τιμή προδοσίας και δολιότητας.

Οι φίλοι του Δαυίδ δεν έφαγαν τον Άρτο τον Επιούσιο την εποχή του ιερέα Αχιμέλεχ

Ο συγγραφέας του Ευαγγελίου του Μάρκου έκανε ένα λάθος δύο φορές καθώς μιλούσε για το τι έκανε ο Δαυίδ όταν πεινούσε και έφαγε τον άρτο τον επιούσιο, τον οποίο μόνο οι ιερείς επιτρέπεται να τρώνε. Είπε, «Ποτέ δεν διαβάσατε τι έκανε ο Δαβίδ, όταν είχε ανάγκη, και πείνασε, αυτός και εκείνοι που ήσαν μαζί του; Πώς μπήκε μέσα στον οίκο τού Θεού, όταν αρχιερέας ήταν ο Αβιάθαρ, και έφαγε τους άρτους τής πρόθεσης, που δεν επιτρέπεται να φάνε, παρά μονάχα οι ιερείς, και έδωσε και σ' εκείνους που ήσαν μαζί του;» (Κατά Μάρκον 2:25-26).

Η φράση, «αυτός και εκείνοι που ήσαν μαζί του» είναι σίγουρα λάθος, καθώς ο Δαυίδ ήταν μόνος όταν πήγε στον αρχιερέα αφού έφυγε από τον Σαούλ, όπως αναφέρθηκε στο βιβλίο του Σαμουήλ. «ΚΑΙ ο Δαβίδ ήρθε στη Νωδ, στον ιερέα Αχιμέλεχ· και ο Αχιμέλεχ εξεπλάγη στη συνάντηση του Δαβίδ, και του είπε: Γιατί εσύ είσαι μόνος, και δεν είναι κανένας μαζί σου;… Δεν έχω πρόχειρο κανένα κοινό ψωμί, αλλά είναι άρτοι αγιασμένοι» (Α΄ Σαμουήλ 21:1-4).

Το δεύτερο λάθος προέκυψε όταν ο Μάρκος ονόμαζε τον αρχιερέα Αβιάθαρ. Το βιβλίο του Σαμουήλ αναφέρει πως ο αρχιερέας ήταν ο πατέρας του, ο Αχιμέλεχ, που δολοφονήθηκε από τον Σαούλ επειδή έδωσε τον άγιο άρτο στο Δαυίδ. Βλ. (Α΄ Σαμουήλ 22:20-23).

Οι εκδότες του Λεξικού της Αγίας Γραφής υπενθυμίζουν πως ο Αβιάθαρ πήγε στο Δαυίδ με τον Σαδούκ, τον αρχιερέα μετά το θάνατο του πατέρα του, του Αχιμέλεχ. Ο Ward, ο Καθολικός παραδέχθηκε το λάθος του στο βιβλίο του «Errors» (Λάθη) και

παρέθεσε τα λόγια του Joe Will, «*ο Μάρκος έκανε ένα λάθος, έγραψε Αβιάθαρ αντί για Αχιμέλεχ.*»[59]

Εξύμνηση του Ιούδα, του προδότη

Όταν οι ευαγγελιστές μιλούν για τους μαθητές, μιλούν όμορφα και για τους δώδεκα, συμπεριλαμβανομένου του Ιούδα, του προδότη. Τον αναφέρουν ακόμη και όταν αναφέρουν γεγονότα που έλαβαν χώρα μετά το θάνατό του.

Ο Ματθαίος ανέφερε τον Ιησού να λέει στους δώδεκα μαθητές, «Σας διαβεβαιώνω, ότι εσείς που με ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν ο Υιός τού ανθρώπου καθίσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του, **θα καθίσετε κι εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.**». (Κατά Ματθαίον 19:28).

Ο Ματθαίος δεν εξαίρεσε τον Ιούδα, τον προδότη, τον οποίο ο Ιησούς αποκάλυψε ως, «αλλοίμονο, όμως, στον άνθρωπο εκείνον…καλό ήταν σ' εκείνον τον άνθρωπο, αν δεν είχε γεννηθεί.» (Κατά Ματθαίον 26:24).

Ο Λουκάς παρατήρησε το λάθος του Ματθαίου και δεν έκανε το ίδιο λάθος, δεν ανέφερε τον αριθμό των καθισμάτων. Βλ. (Κατά Λουκάν 22:28-29).

Ο Παύλος έκανε το ίδιο λάθος όταν μίλησε για την υποτιθέμενη ανάσταση του Χριστού, που υποτίθεται πως έγινε μετά το θάνατο του Ιούδα και πριν την εκλογή του Ματθία. (βλ. Πράξεις Αποστόλων 1:26). Ο Παύλος είπε, «την τρίτη ημέρα αναστήθηκε,

[59] “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ.2 σελ. 339. Λεξικό της Βίβλου, σελ. 20

σύμφωνα με τις γραφές· και ότι φάνηκε στον Κηφά, έπειτα στους **δώδεκα**· ύστερα απ' αυτά φάνηκε σε 500 και περισσότερους αδελφούς, μονομιάς» (Προς Κορίνθιους Α΄ 15:4-6)

Ο συγγραφέας του Μάρκου παρατήρησε το λάθος όταν είπε την ίδια ιστορία, και έτσι είπε, «Ύστερα, φανερώθηκε στους **έντεκα**» (Κατά Μάρκον 16:14).

Πρέπει να αναφέρουμε εδώ πως ο Ιησούς παρουσιάστηκε στους **δέκα** από τους μαθητές την πρώτη φορά, καθώς ο Θωμάς, ο οποίος έχασε την πρώτη συνάντηση, δεν ήταν μαζί τους. Ο Ιωάννης είπε, «Ο Θωμάς, όμως, ένας από τους 12, που λέγεται Δίδυμος, **δεν ήταν μαζί τους** όταν ήρθε ο Ιησούς» (Κατά Ιωάννην 20:24).

Η διάρκεια της παραμονής του Χριστού στην καρδιά της γης δεν ήταν τρεις ημέρες και τρεις νύχτες

Ο Ματθαίος έκανε ένα ακόμη λάθος όταν ανέφερε πως ο γιος του ανθρώπου (ο Χριστός) έμεινε στην καρδιά της γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες. Είπε. «Τότε, μερικοί από τους γραμματείς και τους Φαρισαίους του είπαν: ‘Δάσκαλε, θέλουμε να δούμε από σένα ένα σημάδι.’ Και εκείνος, απαντώντας, τους είπε: Πονηρή και άπιστη γενεά ζητάει σημάδι· αλλά, άλλο σημάδι δεν θα της δοθεί, παρά μονάχα το σημάδι τού προφήτη Ιωνά. Επειδή, όπως ο Ιωνάς ήταν στην κοιλιά τού κήτους τρεις ημέρες και τρεις νύχτες, έτσι θα είναι και ο Υιός τού ανθρώπου στην καρδιά τής γης τρεις ημέρες και τρεις νύχτες.» (Κατά Ματθαίον 12:38-40).

Είναι γνωστό από τα Ευαγγέλια πως ο Ιησούς σταυρώθηκε Παρασκευή, θάφτηκε Σάββατο βράδυ και βγήκε από τον τάφο πριν το ξημέρωμα της Δευτέρας. Αυτό σημαίνει πως δεν έμεινε

στον τάφο παρά μόνο το Σάββατο και την Κυριακή το βράδυ. Αυτό ισούται με δυο νύχτες και μία ημέρα, όχι τρεις ημέρες και τρεις νύχτες όπως είπε ο Ματθαίος.

Ο Basle, ένας Χριστιανός λόγιος, παραδέχθηκε πως ο Ματθαίος έκανε ένα λάθος και ισχυρίστηκε πως παρερμήνευσε τα λόγια του Χριστού. Μια τέτοια ερμηνεία, να μείνει δηλαδή στη γη τρεις νύχτες και τρεις ημέρες, βασίζεται στην αντίληψη του Ματθαίου. Αυτό που εννοούσε ο Ιησούς ήταν, «Όπως οι άνθρωποι της Νινευή πίστευαν στο κήρυγμα και δεν ζήτησαν κάποιο θαύμα, οι άνθρωποι πρέπει να ακούσουν το κήρυγμά μου χωρίς να ζητούν κάποιο θαύμα.»

Προσπαθώντας να προσδιορίσει τις προσπάθειες του να ερμηνεύσει το κείμενο, η Γιοχάνα Φαμ Αθαχάμπ είπε, «Οι τρεις ημέρες και οι τρεις νύχτες μετριούνται από την Πέμπτη, όταν ο Ιησούς δείπνησε με τους μαθητές και το φαγητό έγινε το σώμα του. Η καρδιά της γης είναι μεταφορική έκφραση για τα στομάχια τους.» [60] Είναι σαφέστατα μια αποκρουστική δήλωση!

Δεύτερον: Λάθη που αποδεικνύονται από την πραγματικότητα

Η επικείμενη επιστροφή του Ιησού και το γρήγορο τέλος του κόσμου

Υπάρχουν πολλά άλλα κείμενα, στα οποία οι ευαγγελιστές κάνουν λάθη, και η απόδειξη είναι η πραγματικότητα και η ιστορία. Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο αναφέρει την κοντινή μέρα

[60] “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τομ.2 σελ. 318

της Ανάστασης, που συνδυάζεται με την κοντινή επιστροφή του Ιησού, κάτι που εξειδίκευσε, όπως ισχυρίζονται, ο Χριστός, για πριν το τέλος της γενιάς του. Επομένως, ζήτησε από τους μαθητές του να μην πάνε να κηρύξουν στις πόλεις κοντά στους Σαμαρείτες, καθώς η Ανάσταση θα γίνει εκεί.

Υπάρχουν περίπου δέκα αποσπάσματα, τα οποία μιλούν για την επιστροφή του Χριστού και την Ανάσταση στα Ευαγγέλια. Το πιο σημαντικό είναι: «Επειδή, ο Υιός τού ανθρώπου πρόκειται να έρθει μέσα στη δόξα τού Πατέρα του μαζί με τους αγγέλους Του· και τότε θα αποδώσει στον καθέναν σύμφωνα με την πράξη του. Σας διαβεβαιώνω, υπάρχουν μερικοί απ' αυτούς που στέκονται εδώ, οι οποίοι δεν θα γευτούν θάνατο, μέχρις ότου δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα στη βασιλεία του.» (Κατά Ματθαίον 16:27-28)

Είπε, επίσης, «Και όταν σας καταδιώκουν σ' αυτή την πόλη, φεύγετε στην άλλη· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Δεν θα τελειώσετε τις πόλεις τού Ισραήλ, μέχρις ότου έρθει ο Υιός τού ανθρώπου.» (Κατά Ματθαίον 10:23)

Ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν σχολίασε αυτό το απόσπασμα, λέγοντας: «Πήρε τόσο καιρό στους λογίους να εξηγήσουν αυτό το εδάφιο, και δήλωσαν ότι δε μπορούν να βρουν τη λύση, καθώς δεν υπάρχει λύση.»[61].

Επιπλέον, στο βιβλίο της Αποκάλυψης, είπε: «Σύντομα θα έρθω.» (Αποκάλυψη 3:11) Ο Ματθαίος ανέφερε τα γεγονότα που θα συνοδεύσουν την επιστροφή του Ιησού: «Και ενώ καθόταν επάνω στο βουνό των ελαιών, ήρθαν κοντά του, κατ' ιδίαν, οι μαθητές, λέγοντας: Πες μας, πότε θα γίνουν αυτά; Και ποιο θα

[61] Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) αλ-Μισκείν, σελ. 364-365

είναι το σημείο τής παρουσίας σου, και της συντέλειας του αιώνα;» (Κατά Ματθαίον 24:3)

Ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) αλ-Μισκείν είπε: «Με το ερώτημα σχετικά με την καταστροφή του ναού, προσέθεσαν: Ποιο είναι το σημείο για τον ερχομό του υιού του ανθρώπου, ήταν απολύτως σίγουροι ότι η καταστροφή του ναού είναι το τέλος του κόσμου, και έρχεται ο Υιός του Ανθρώπου, και ολοκληρώνεται η Έσχατη Ημέρα, και ξεκινά η Βασιλεία του Θεού.»[62]

Ο Ιησούς απάντησε στην πρώτη ερώτηση των μαθητών του, αφού περιέγραψε σημεία της καταστροφής του ναού. Έπειτα προχώρησε, απαντώντας στη δεύτερη ερώτηση, όσον αφορά τον ερχομό του και το τέλος των καιρών. Είπε: «Αμέσως ύστερα από τα δεινά εκείνης της εποχής, ο ήλιος θα σκοτεινιάσει, και το φεγγάρι θα πάψει πια να φέγγει, τ'άστρα θα πέσουν από τον ουρανό, και οι ουράνιες δυνάμεις που κρατούν την τάξη του σύμπαντος, θα διασαλευτούν. Τότε θα εμφανιστεί στον ουρανό το σημάδι του Υιού του ανθρώπου και θα θρηνήσουν όλες οι φυλές της γης. Θα δουν τον Υιό του Ανθρώπου να έρχεται πάνω στα σύννεφα του ουρανού, με δύναμη και λαμπρότητα μεγάλη. Αυτός θα στείλει τους αγγέλους του να σαλπίσουν δυνατά και να συνάξουν τους εκλεκτούς του από τα τέσσερα σημεία του ορίζοντα, από το ένα άκρο του κόσμου ως το άλλο. Πάρτε μάθημα από τη συκιά. Όταν πια μαλακώσουν τα κλαδιά της και βγάλει φύλλα καταλαβαίνετε πως πλησιάζει το καλοκαίρι. Έτσι και εσείς όταν τα δείτε όλα αυτά, να καταλάβετε ότι πλησιάζει το τέλος, ότι βρίσκεται πολύ κοντά. Σας βεβαιώνω πως όλα αυτά θα γίνουν όσο ακόμη ζουν οι άνθρωποι ετούτης της γενιάς. Ο σημερινός κόσμος

[62] Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) αλ-Μισκείν, σελ. 367

θα πάψει να υπάρχει, τα λόγια μου όμως ποτέ. », (Κατά Ματθαίον 24:29-35) (βλ. κατά Μάρκον 13:24-31)

Στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, «Και θα πέσουν με στόμα μάχαιρας, και θα φερθούν αιχμάλωτοι, σε όλα τα έθνη· και η Ιερουσαλήμ θα είναι πατούμενη από τα έθνη, μέχρις ότου εκπληρωθούν οι καιροί των εθνών. Και θα υπάρχουν σημεία στον ήλιο και στο φεγγάρι και στα αστέρια· κι επάνω στη γη στενοχώρια των εθνών με απορία, και θα ηχεί η θάλασσα και τα κύματα· οι άνθρωποι θα λιποψυχούν από τον φόβο και την προσδοκία των δεινών που επέρχονται στην οικουμένη· επειδή, οι δυνάμεις των ουρανών θα σαλευτούν. Και τότε θα δουν τον Υιό τού ανθρώπου να έρχεται μέσα σε σύννεφο και με δύναμη και πολλή δόξα. … Σας διαβεβαιώνω ότι, δεν θα παρέλθει αυτή η γενεά μέχρις ότου όλα αυτά γίνουν. Ο ουρανός και η γη θα παρέλθουν, τα λόγια μου όμως δεν θα παρέλθουν.» (κατά Λουκάν 21:24-33)

Ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) (Ματθαίος) αλ-Μισκείν είπε: «Όλοι οι λόγιοι συμφωνούν ότι αυτό το εδάφιο αναφέρεται στην καταστροφή της Ιερουσαλήμ και του ναού, που στην πραγματικότητα έγινε κατά τη γενιά του.»[63]

Η ιδέα της γρήγορης επιστροφής και της επικείμενης ανάστασης κατέκλυσε τους συγγραφείς των επιστολών. Ανάμεσά τους ο Παύλος, ο οποίος είπε: «Όλα αυτά …γράφτηκαν για τη νουθεσία μας, στους οποίους έφτασαν τα τέλη των αιώνων.» (Α’ Κορινθίους 10:11)

Στην επιστολή του προς Θεσσαλονικείς, ο Παύλος μίλησε για το πώς θα συναντήσει τον Ιησού αφού οι πιστοί του αναστηθούν από

[63] Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) αλ-Μισκείν, σελ. 674

τους νεκρούς. Είπε: «Επειδή, σας λέμε τούτο διαμέσου του λόγου τού Κυρίου, ότι εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε στην παρουσία τού Κυρίου, δεν θα προλάβουμε αυτούς που κοιμήθηκαν· δεδομένου ότι, ο ίδιος ο Κύριος θα κατέβει από τον ουρανό με πρόσταγμα, με φωνή αρχαγγέλου, και με σάλπιγγα Θεού, κι αυτοί που πέθαναν εν Χριστώ θα αναστηθούν πρώτα· έπειτα, εμείς που ζούμε, όσοι απομένουμε, θα αρπαχτούμε μαζί τους, ταυτόχρονα, με σύννεφα σε συνάντηση του Κυρίου στον αέρα· και έτσι, θα είμαστε πάντοτε μαζί με τον Κύριο.» (Α’ Θεσσαλονικείς 4:15-17)

Επιβεβαίωσε την πίστη του σ’ αυτήν την ιδέα, λέγοντας, «Δέστε, ένα μυστήριο λέω προς εσάς· όλοι μεν δεν θα κοιμηθούμε, όλοι όμως θα μεταμορφωθούμε, σε μια στιγμή, σε χρόνο ανοιγοκλεισίματος του ματιού, στην έσχατη σάλπιγγα· επειδή, θα σαλπίσει, και οι νεκροί θα αναστηθούν άφθαρτοι, κι εμείς θα μεταμορφωθούμε.» (Α’ Κορινθίους 15:51-51)

Το Jesuit Monastic σχολιάζει σ’ αυτό το τελευταίο κείμενο, λέγοντας: «Ο Παύλος μιλούσε σαν κάποιος που περίμενε να είναι ζωντανός κατά τον ερχομό του Χριστού.»

Το λεξικό της Θεολογίας λέει: «Φαίνεται πως οι πιστοί, κατά τις αρχές της Εκκλησίας πίστευαν ότι ο Ιησούς θα ερχόταν αμέσως… Ο Παύλος δεν είπε ότι ο δεύτερος, ένδοξος ερχομός του θα γινόταν μετά από πολύ καιρό, μα αντίθετα, ήλπιζε ότι θα ήταν ο ίδιος ζωντανός.» (Α’ θεσσαλονικείς 4:17)

Ο Ιωάννης είπε: «Παιδάκια μου, είναι έσχατη ώρα· και καθώς ακούσατε ότι ο αντίχριστος έρχεται, και τώρα πολλοί αντίχριστοι υπάρχουν· γι' αυτό γνωρίζουμε ότι είναι έσχατη ώρα.» (Α’ Ιωάννη 2:18)

Το Jesuit Monastic σχολιάζει σ’ αυτό το εδάφιο: «Σχετικά με την τελική ώρα της ιστορίας, οι πρώτοι Χριστιανοί,

συμπεριλαμβανομένου του Ιωάννη, ήταν πεπεισμένοι ότι η Ώρα πλησιάζει, μα πίστευαν ότι πριν τον ένδοξο ερχομό του Κυρίου θα προηγηθεί μια διαφθορά: ο Αντίχριστος.».

Αυτές οι ρήσεις, και άλλες δείχνουν ότι η ανάσταση και η επιστροφή του Ιησού προηγουμένως, θα συμβούν κατά τον καιρό της πρώτης γενιάς. Ωστόσο, πολλοί αιώνες έχουν περάσει και αυτό δεν έχει συμβεί. Αυτό δείχνει ότι οι συγκεκριμένες προφητείες είναι ανάμεσα στα λάθη των ευαγγελιστών.

Τα θαύματα των πιστών

Η πραγματικότητα αποδείχθηκε ακόμη ένα λάθος των ευαγγελιστών. Ο Ιησούς δεν είπε ψέματα, και είναι αδύνατο να είπε ό,τι τού απέδωσαν οι ευαγγελιστές σ' αυτά τα εδάφια.

Το τέλος του κατά Μάρκον Ευαγγελίου αναφέρει ότι ο Ιησούς εμφανίστηκε στους μαθητές του μετά τη σταύρωση. «Τούτα δε τα σημεία θα παρακολουθούν εκείνους που πίστεψαν: Στο όνομά μου θα βγάζουν δαιμόνια· θα μιλούν καινούργιες γλώσσες· θα πιάνουν φίδια· και αν κάτι θανάσιμο πιούν, δεν θα τους βλάψει· θα βάζουν τα χέρια επάνω σε αρρώστους, και θα γιατρεύονται.» (Κατά Μάρκον 16:17-18)

Κοντά σ' αυτό το νόημα, ο Μάρκος είπε ότι ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: «Και ο Ιησούς, απαντώντας, λέει σ' αυτούς: Έχετε πίστη Θεού. Επειδή, σας διαβεβαιώνω, ότι όποιος πει σ' αυτό το βουνό: Σήκω και πέσε μέσα στη θάλασσα, και δεν διστάσει στην καρδιά του, αλλά πιστέψει ότι εκείνα που λέει γίνονται, θα γίνει σ' αυτόν ό,τι και αν πει.» (Κατά Μάρκον 11:22-23)

Επιπλέον, στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, «Και όλα όσα ζητήσετε στην προσευχή, έχοντας πίστη, θα τα πάρετε.» (Κατά Ματθαίον 21:22)

Όταν κάποιος πλησίασε τον Ιησού εκλιπαρώντας τον να γιατρέψει τον υιό του από την επιληψία, είπε: «Και πολλές φορές τον έριξε και σε φωτιά και στα νερά, για να τον εξολοθρεύσει· αλλά, αν μπορείς κάτι να κάνεις, βοήθησέ μας, και σπλαχνίσου μας. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν, το: Αν μπορείς να πιστέψεις, όλα είναι δυνατά σ' αυτόν που πιστεύει. Κι αμέσως ο πατέρας τού παιδιού, κράζοντας με δάκρυα, έλεγε: Πιστεύω, Κύριε· βοήθα με γιατί η πίστη μου δεν είναι δυνατή.» (Κατά Μάρκον 9:22-24) Ο Ιησούς τον έκανε να καταλάβει ότι οι πιστοί μπορούν να κάνουν θαύματα –κάθε είδους θαύματα. Έτσι, ο Ιησούς τού ζήτησε να πιστέψει, έτσι ώστε να γιατρέψει το γιο του. Ο άνθρωπος υποσχέθηκε να πιστέψει, και ο Ιησούς θεράπευσε το γιο του, καθώς ο άνδρας δεν ήταν ακόμη πιστός.

Σύμφωνα με τον Ιωάννη, ο Ιησούς είπε: «Σας διαβεβαιώνω απόλυτα, όποιος πιστεύει σε μένα, τα έργα που εγώ κάνω, θα κάνει κι εκείνος, και μεγαλύτερα απ' αυτά θα κάνει·» (Κατά Ιωάννην 14:12) Έτσι, κάθε πιστός μπορεί να κάνει εντυπωσιακά θαύματα, σαν αυτά που έγιναν από τον Ιησού, όπως το να ανασταίνει τους νεκρούς ή να θεραπεύει τους αρρώστους! Και η προσπάθεια είναι η καλύτερη απόδειξη!

Εκείνοι που αμφισβητούν την επιτυχία αυτής της εμπειρίας θα πρέπει να διαβάσουν τις ακόλουθες γραμμές, τις οποίες έγραψε ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν. Είπε: «Δώστε μου λυγισμένα γόνατα και ειλικρινείς καρδιές από την πίστη στην υπόσχεση του Ιησού, και θα δείτε πώς θα δουν οι τυφλοί, θα ακούσουν οι κωφοί, και θα περπατήσουν, θα τρέξουν και θα χορέψουν οι ανάπηροι. Κάθε είδους ασθένεια θα θεραπευτεί,

ακόμα και οι χρόνιες, ο καρκίνος, η κίρρωση του ήπατος, η νεφρική ανεπάρκεια και η ασθένεια της καρδιάς. Γιατί ο Ιησούς είναι ο Ιησούς, χθες, και σήμερα και για πάντα.»[64]

Αυτοί που πιστεύουν στην ιερότητα αυτών των εδαφίων και δεν είναι ικανοί να πραγματοποιήσουν θαύματα δεν έχουν πίστη. Ο Ματθαίος είπε για τους μαθητές, οι οποίοι ήλθαν στον Ιησού ιδιαιτέρως για να τον ρωτήσουν γιατί δε θεράπευσε τον λεπρό. Τους απάντησε, «Εξαιτίας της απιστίας σας· επειδή, σας διαβεβαιώνω: Αν έχετε πίστη σαν κόκκον σιναπιού, θα πείτε σ' αυτό το βουνό: Πήγαινε από εδώ εκεί, και θα πάει, και δεν θα είναι σε σας τίποτε αδύνατο·» (Κατά Ματθαίον 17:20) Έτσι, κάθε Χριστιανός πιστός μπορεί να επαναφέρει ανθρώπους στη ζωή, να θεραπεύσει τους αρρώστους και να εξορκίσει τα δαιμόνια, μα αν αποτύχει να το κάνει σημαίνει ότι δεν ήταν πιστός.

Αυτά τα εδάφια μιλούν για θαύματα που μπορούν να κάνουν οι πιστοί. Υπάρχει κανένα θαύμα που συνέβη στις ζωές εκείνων που ισχυρίζονται ότι πιστεύουν στο Χριστό;

Έκαναν οι πατέρες της εκκλησίας, ή οι άλλοι πιστοί, θαύματα σαν κι αυτά, ή καλύτερα απ’ αυτά του Ιησού; Έφεραν τους νεκρούς στη ζωή, θεράπευσαν τους ασθενείς, κατάφεραν να μιλούν πολλές γλώσσες, ή μήπως δεν ήταν πιστοί και απέτυχαν να πραγματοποιήσουν τέτοια θαύματα;

Κατά τη διάρκεια του ντιμπέιτ μεταξύ του Άχμαντ Ντιντάτ και του αρχιερέα της Σουηδίας, Στάνλει Στζόμπεργκ, κάποιος από το κοινό σηκώθηκε και διάβασε το εδάφιο του Μάρκου στον Αιδ. Στζόμπεργκ (Κατά Μάρκον 16:16-18). Τότε ο άνδρας τού ζήτησε να πιει ένα μπουκάλι δηλητήριο λέγοντας: «*Πιείτε από αυτό το*

---

[64] *Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο*, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν, σελ. 514.

θανατηφόρο δηλητήριο, μα δε θα πεθάνετε, επειδή πιστεύετε στον Ιησού, και έχετε αληθινή πίστη.»

Τότε το πρόσωπο του Στζόμπεργκ άλλαξε, και εκείνος ψέλλισε: «Δεν πεθαίνουμε αν πιούμε δηλητήριο! Αυτό είναι παράξενο. Είμαι πιστός στο Θεό και στο Άγιο Πνεύμα. Το Άγιο Πνεύμα μάς λέει τι θα μας συμβεί. Η σύζυγός μου μου είπε πριν από τριάντα χρόνια, 'Πρόσεξε, Στάνλεϊ, κάποιος θα σε δολοφονήσει με δηλητήριο.'…Βλέπω το Διάβολο μέσα σας (απευθυνόμενος σ' εκείνον τον άνδρα), δε θέλω να κάνω θέαμα…» Έπειτα πήρε το δηλητήριο και το έχυσε σε μια γλάστρα.

Γρήγορες ανταμοιβές των πιστών στην εγκόσμια ζωή

Η πράξη και η ζωή, και πάλι, απέδειξαν ένα ακόμα λάθος των ευαγγελιστών. Ο Μάρκος ανέφερε ότι ο Πέτρος είπε στον Ιησού, «Και ο Πέτρος άρχισε να του λέει: Δες, εμείς τα αφήσαμε όλα, και σε ακολουθήσαμε. Και ο Ιησούς, απαντώντας, είπε: Σας διαβεβαιώνω, δεν υπάρχει κανένας που, ενώ άφησε σπίτι ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια εξαιτίας μου, και εξαιτίας τού Ευαγγελίου, δεν θα πάρει 100 φορές περισσότερα τώρα, σε τούτο τον καιρό, σπίτια και αδελφούς και αδελφές και μητέρες και παιδιά και χωράφια, μαζί με διωγμούς, και στον ερχόμενο αιώνα ζωή αιώνια.». (κατά Μάρκον 10:28-30) Στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, «Και κάθε ένας που άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα ή μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια, εξαιτίας τού ονόματός μου, θα πάρει 100 φορές περισσότερα, και θα κληρονομήσει αιώνια ζωή.» (Κατά Ματθαίον 19:29). Στο κατά Λουκάν, «ο οποίος δεν θα απολαύσει πολλαπλάσια κατά τον καιρό τούτο, και αιώνια ζωή κατά τον ερχόμενο αιώνα.» (κατά Λουκάν 18:30).

Οι λόγιοι δεν κατάλαβαν πώς να λάβουν αυτές τις αμοιβές. Πώς θα μπορούσαν να έχουν πολλούς πατέρες και πολλές μητέρες; Αν αντιληφθούμε τους γονείς και τους αδελφούς και τις μητέρες σαν μεταφορικές εκφράσεις, πώς πρέπει να καταλάβουμε τις αμοιβές σε χωράφια ή γυναίκες; Πότε το είδαμε αυτό να συμβαίνει σ' αυτούς που κηρύττουν το Χριστιανισμό; Αφήνουν τις μητέρες τους, τις αδελφές τους και τα χρήματά τους, πότε έλαβαν εκατονταπλάσια αμοιβή;

Το εδάφιο μιλά καθαρά για μια επίγεια αμοιβή «μαζί με διωγμούς» και ότι θα συμβεί «σε τούτο τον καιρό», και μετά έχει μια υπόσχεση για αιώνια ζωή.

Το εδάφιο αυτό είναι ψευδές, αν ήταν αληθινό οι άνθρωποι θα έσπευδαν να απαντήσουν στο κάλεσμα, και το πείραμα θα αποκάλυπτε γεγονότα και πράγματα για τα οποία οι άνθρωποι θα αγωνίζονταν και θα πολεμούσαν ο ένας τον άλλον.

Ωστόσο, ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν περιέγραψε την υπόσχεση με έναν περίεργο συμβολισμό: Είπε, «Αντί του Πατρός, ο Ιησούς θα του δώσει το πνεύμα του υιού του αιώνιου πατέρα, και αντί για τη μητέρα, θα νιώσει τη μητρότητα της εκκλησίας. Αντί για γυναίκες εδώ, θα αρθεί από τους άνδρες και τις γυναίκες η αίσθηση της ανάγκης του ενός για τον άλλον…Γίνεται ανάγκη από τον ουρανό η τεκνοποίηση, με το πνεύμα, παιδιών που θα κληρονομήσουν τη βασιλεία των ουρανών. Η επιθυμία για τα παιδιά, γίνεται νοσταλγία σ' αυτούς, ως παιδιά του Θεού.»[65]

[65] *Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο*, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν, σελ. 553.

Η γη είναι σφαιρική ή επίπεδη;

Η Αποκάλυψη του Ιωάννου μιλά για το όραμα του τελευταίου, κατά το οποίο είδε τη γη επίπεδη με τέσσερις γωνίες, και έναν άγγελο να στέκεται σε κάθε γωνία. «ΚΑΙ ύστερα απ' αυτά είδα τέσσερις αγγέλους να στέκονται επάνω στις τέσσερις γωνίες τής γης, που κρατούσαν τούς τέσσερις ανέμους τής γης, για να μη πνέει ο άνεμος επάνω στη γη ούτε επάνω στη θάλασσα ούτε επάνω σε κάθε δέντρο.» (Αποκάλυψη 7:1). Ο Ιωάννης ανέφερε τις τέσσερις γωνίες της γης, όταν είπε: «Και όταν συμπληρωθούν τα 1.000 χρόνια, ο σατανάς θα λυθεί από τη φυλακή του. Και θα βγει για να πλανήσει τα έθνη που βρίσκονται στις τέσσερις γωνίες τής γης, τον Γωγ και τον Μαγώγ…» (Αποκάλυψη 20:7-8).

Ο Ματθαίος επιβεβαίωσε αυτήν την αντίληψη για τη γη όταν μίλησε για τη δοκιμασία του Διαβόλου στο Χριστό. Όταν ήθελε να δείξει στον Ιησού όλα τα βασίλεια της γης, ο διάβολος τον πήγε σε ένα πολύ ψηλό βουνό και του έδειξε όλα τα βασίλεια της γης: «ον παραλαμβάνει πάλι ο διάβολος σε ένα βουνό πολύ ψηλό, και του δείχνει όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους» (Κατά Ματθαίον 4:8)

Κατάφερε να τα δει από κείνο το ψηλό βουνό, κάτι που θα μπορούσε να συμβεί μόνο αν η γη ήταν επίπεδη, μα κάτι τέτοιο είναι αδύνατο, καθώς, όπως ξέρουμε, η γη είναι σφαιρική.

Τρίτον: λάθη που αποδεικνύονται από το νου

Υπάρχουν λάθη που αποδεικνύονται από το νου και δεν είναι εμπνεύσεις. Το μυαλό θα συνειδητοποιούσε ότι ήταν λάθη, και θα συνειδητοποιούσε την άγνοια των συγγραφέων των νόμων του Αλλάχ στη φύση.

Ένα άστρο στον ουρανό της Ιερουσαλήμ

Ο Ματθαίος ανέφερε την ιστορία των μάγων, που πήγαν στο Χριστό όταν γεννήθηκε, για να τον προσκυνήσουν. Είπε: «Και όταν ο Ιησούς γεννήθηκε στη Βηθλεέμ τής Ιουδαίας, κατά τις ημέρες τού βασιλιά Ηρώδη, ξάφνου, ήρθαν στα Ιεροσόλυμα μερικοί μάγοι από ανατολάς, λέγοντας: Πού είναι αυτός που γεννήθηκε, ο βασιλιάς των Ιουδαίων; Επειδή, είδαμε το αστέρι του στην ανατολή, και ήρθαμε για να τον προσκυνήσουμε. Και καθώς ο βασιλιάς Ηρώδης το άκουσε, ταράχτηκε, και μαζί του ολόκληρη η Ιερουσαλήμ, και αφού συγκέντρωσε όλους τούς αρχιερείς και τους γραμματείς τού λαού, ρωτούσε να μάθει απ' αυτούς, πού γεννιέται ο Χριστός.

5 Και εκείνοι τού είπαν: Στη Βηθλεέμ τής Ιουδαίας· επειδή, έτσι είναι γραμμένο διαμέσου τού προφήτη: «Και εσύ Βηθλεέμ, γη τού Ιούδα, δεν είσαι καθόλου ελάχιστη ανάμεσα στους ηγεμόνες τού Ιούδα· επειδή, από σένα θα βγει ένας ηγέτης, που θα ποιμάνει τον λαό μου τον Ισραήλ». Τότε, ο Ηρώδης, αφού κάλεσε κρυφά τούς μάγους, εξακρίβωσε απ' αυτούς τον καιρό που φάνηκε το αστέρι· και καθώς τους έστειλε στη Βηθλεέμ, είπε: Αφού πάτε, εξετάστε ακριβώς για το παιδί· και όταν το βρείτε, αναγγείλατέ το και σε μένα, για να έρθω και εγώ να το προσκυνήσω. Και εκείνοι, αφού άκουσαν τον βασιλιά, αναχώρησαν, και ξάφνου, το αστέρι, που είχαν δει στην ανατολή, προπορευόταν απ' αυτούς, μέχρις ότου, φτάνοντας, στάθηκε επάνω εκεί όπου ήταν το παιδί. Και καθώς είδαν το αστέρι, χάρηκαν με χαρά υπερβολικά μεγάλη.» (Κατά Ματθαίον 2:1-10) Υπάρχουν πολλοί λόγοι για να απορρίψει το μυαλό αυτήν την ιστορία:

- Ο Ματθαίος μίλησε για ένα κινούμενο άστρο και για τις κινήσεις του – παρ' ό,τι είναι πολύ μακριά – μπορεί να ιδωθεί από τη γη, το οποίο δείχνει ένα συγκεκριμένο σημείο στην Ιερουσαλήμ, όπου βρίσκεται ο Χριστός. Έπειτα το άστρο σταματά ενώ βρίσκεται ακόμα στον ουρανό. Πώς κινούταν, πώς τους οδήγησε στο σπίτι, πώς σταμάτησε, και πώς τα είδαν όλα αυτά; Αυτές οι ερωτήσεις δεν απαντιούνται.

- Πώς γνώριζαν οι μάγοι για τον Ιησού και για το άστρο του, αν δε γνώριζαν καν το Θεό; Πώς προσκύνησαν έναν Προφήτη στη θρησκεία του οποίου δεν πίστευαν; Αυτά είναι ψέματα, γιατί κανείς από τους αρχαίους μάγους και τους ιστορικούς τους δεν ανέφερε κάτι τέτοιο, και ακόμα ούτε και άλλοι ευαγγελιστές, συμπεριλαμβανομένου του Λουκά, ο οποίος όπως λέει κατέγραψε τα πάντα με ακρίβεια.

- Γιατί, λοιπόν, οι μάγοι μπήκαν στη διαδικασία να κάνουν αυτό το μακρύ ταξίδι, απλά για να τον προσκυνήσουν, να του δώσουν δώρα και απλά να επιστρέψουν;

- Το απόσπασμα μιλά για το ενδιαφέρον του Ηρώδη για το νεογέννητο, και για το ότι σκόπευε να το σκοτώσει. Ρώτησε τους μάγους αν βρήκαν το παιδί, ώστε να πάει να το προσκυνήσει. Οι μάγοι ονειρεύτηκαν ότι δεν έπρεπε να επιστρέψουν στον Ηρώδη, κι έτσι έπραξαν, επειδή, αν ο Ηρώδης ενδιαφερόταν, θα μπορούσε να πάει μαζί τους στη Βηθλεέμ, που είναι κοντά στην Ιερουσαλήμ, ή θα μπορούσε να στείλει μαζί τους κάποιους από τους άνδρες του, εφ' όσον το θέμα ήταν γι' αυτόν πολύ σημαντικό.

- Ο Ματθαίος ανέφερε τη σφαγή των νεογνών από τον Ηρώδη, αφού έφυγαν οι μάγοι, πριν βρει το παιδί. Αυτή η ιστορία είναι ψευδής, αφού κανείς από τους τότε ιστορικούς δεν ανέφερε το γεγονός, παρά τη σημασία του. **Πρέπει εδώ να αναφέρουμε**

ότι ο Ηρώδης πέθανε τέσσερα χρόνια πριν τη γέννηση του Ιησού, όπως αναφέρεται σε όλες τις ιστορικές πηγές.

Καβάλησε το γαϊδούρι και το πουλάρι μαζί

Αυτό που δε μπορεί να διανοηθεί το μυαλό είναι αυτό που ανέφερε ο Ματθαίος μιλώντας για την είσοδο του Ιησού στην Ιερουσαλήμ. «έφεραν το γαϊδούρι και το πουλαράκι, και έβαλαν επάνω τους τα ιμάτιά τους και τον έβαλαν και κάθισε επάνω σ' αυτά.» (Κατά Ματθαίον 21:7) Δε θα μπορούσε ο Χριστός να καθίσει και στο γαϊδούρι και στο πουλαράκι ταυτόχρονα. Είναι λάθος και ψέμα, με το οποίο ο Ματθαίος ήθελε να εκπληρώσει την προφητεία της Τορά. «Και όλο τούτο έγινε, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε διαμέσου τού προφήτη, που είπε: «Πείτε στη θυγατέρα Σιών»: «Δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα πράος, και καθισμένος επάνω σε γαϊδούρι, και πουλάρι, αρσενικό γέννημα υποζυγίου».» (Κατά Ματθαίον 21:4-5)

Τα θαύματα του Ματθαίου κατά το θάνατο του εσταυρωμένου

Κατά παρόμοιο τρόπο, ο νους δεν αποδέχεται τα θαύματα που είπε ο Ματθαίος ότι έγιναν κατά το θάνατο του Ιησού. Είπε: «Και ο Ιησούς, αφού έκραξε ξανά με δυνατή φωνή, άφησε το πνεύμα. Και ξάφνου, το καταπέτασμα του ναού σκίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω· και η γη σείστηκε, και οι πέτρες σκίστηκαν, και τα μνήματα άνοιξαν, και πολλά σώματα αγίων που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν· κι αφού βγήκαν από τα μνήματα ύστερα από την ανάστασή του, μπήκαν μέσα στην άγια πόλη, και εμφανίστηκαν σε πολλούς.» (Κατά Ματθαίον 27:50-53)

Αυτή η ιστορία είναι εσφαλμένη και ψευδής, γιατί αυτό δε συνέβη ποτέ στους αγίους ή σε άλλους που αναστήθηκαν.

Τι έγινε μετά, παντρεύτηκαν αφού επέστρεψαν, επέστρεψαν στα σπίτια τους, ή πέθαναν μετά από αυτό; Ποια ήταν η αντίδραση των Εβραίων, του Πιλάτου και των μαθητών όταν συνέβη αυτό το σπουδαίο γεγονός;

Η απάντηση είναι «Τίποτα», γιατί ούτε ο Ματθαίος, ούτε αυτοί που δε μίλησαν γι’ αυτά τα θαύματα, απάντησαν σ’ αυτές τις ερωτήσεις. Αν αυτά τα θαύματα ήταν αληθινά, ο καθένας θα μιλούσε γι’ αυτά και όλοι θα πίστευαν στον Ιησού. Ο πατέρας Kenningser είπε: «Δεν πρέπει να κοροϊδεύουμε, γιατί η πρόθεση του Ματθαίου είναι πολύ σεβαστή, ενσωμάτωσε τα προφορικά λόγια της παλαιάς ιστορίας στο γράψιμό του, μα η ιστορία είναι ακόμη κατάλληλη στον Ιησού Χριστό – το άστρο.»

Ο Norton, που αποκαλείται φύλακας του Ευαγγελίου, είπε: «Αυτή η ιστορία είναι ψευδής, και κατά πάσα πιθανότητα αυτές οι ιστορίες ήταν δημοφιλείς ανάμεσα στους Εβραίους μετά την καταστροφή της Ιερουσαλήμ. Ίσως κάποιος να την έγραψε στο περιθώριο του αντιγράφου του βιβλίου του Ματθαίου, έπειτα ο συγγραφέας να το εισήγαγε στο κείμενο, και ο μεταφραστής να το μετέφρασε όπως ήταν.»

Ίσως να υπάρχουν πολλά εδάφια τα οποία βρίσκονταν στα περιθώρια της Καινής Διαθήκης, και εισήχθησαν εσφαλμένα στο κείμενο. Πώς γίνεται να βρούμε αυτά τα ψευδή εδάφια και να τα αφαιρέσουμε από το κείμενο;

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι οι άνθρωποι της εκκλησίας, που έκλεισαν τα μυαλά τους από την αλήθεια, αρνούνται να δεχτούν το γεγονός ότι το Ευαγγέλιο έχει λάθη, γιατί το Άγιο Πνεύμα δεν κάνει λάθη. Ενώ αυτό θα το έλεγαν όσοι σέβονται τη νοημοσύνη

τους, αυτό το βιβλίο είναι ανθρώπινο και όχι ο Λόγος του Θεού, κάτι για το οποίο δείξαμε τις αποδείξεις.

Αλλοιώσεις στην Καινή Διαθήκη

Αναρωτιέται κανείς από πού προήλθαν οι αλλοιώσεις στο Ευαγγέλιο. Ήταν από τους ευαγγελιστές και τους συγγραφείς των γραμμάτων, ή από τους γραφείς, που άλλαξαν τα κείμενα ανάλογα με τα δόγματά τους, ή μήπως από εκείνους που έκαναν ιερές τις προσωπικές γραφές των μαθητών, ή από όλους αυτούς; Ίσως η τελευταία να είναι και η σωστή απάντηση.

Πρώτον: Η αλλοίωση από τους ευαγγελιστές

Είναι αναμφισβήτητο, όπως προαναφέρθηκε, ότι ο Λουκάς είχε αντιγράψει το 51% από το Ευαγγέλιο του Μάρκου, ενώ ο Ματθαίος είχε αντιγράψει το 90%. Ήταν ο Ματθαίος και ο Λουκάς ειλικρινείς όταν αντέγραψαν από το Μάρκο, ή αντέγραψαν ανάλογα με τις επιθυμίες τους;

Η αλήθεια είναι ότι και οι δυο αντέγραψαν από το Μάρκο όπως ήθελαν, ειδικά ο Ματθαίος, ο οποίος πάντα υπερέβαλλε τα γεγονότα που αντέγραφε για να ταιριάζουν στο πρόσωπο του Χριστού, ή για να μεταδώσουν την εκπλήρωση μιας προφητείας από την Τορά, την οποία δε μπορούσε να εκπληρώσει η ιστορία του Μάρκου. Οι λόγιοι ανέφεραν πολλά παραδείγματα, όπως:

Ο Μάρκος λέει για τον εσταυρωμένο, «Και του έδιναν να πιει κρασί ανάμικτο με σμύρνα·» (κατά Μάρκον 15:23)

Ωστόσο, ο Ματθαίος αντέγραψε από τον Μάρκο και άλλαξε το κείμενο, λέγοντας: «του έδωσαν να πιει ξίδι ανακατεμένο με χολή» (Κατά Ματθαίον 27:34) Είναι γνωστό ότι το ξίδι και το κρασί είναι διαφορετικά. Ο Ματθαίος σκόπευε να εκπληρώσει την

προφητεία της Τορά, «Για φαγητό μου, έδωσαν σε μένα χολή, και στη δίψα μου με πότισαν ξίδι.» (Ψαλμοί 69:21). Άλλαξε το κρασί με «ξίδι».

Ο Μάρκος λέει: «όποιος κάνει το θέλημα του Θεού, αυτός είναι αδελφός μου, και αδελφή μου, και μητέρα μου.» (κατά Μάρκον 3:35)

Ενώ ο Ματθαίος το αντέγραψε ως, «επειδή, όποιος κάνει το θέλημα του Πατέρα μου, που είναι στους ουρανούς, αυτός είναι σε μένα αδελφός και αδελφή και μητέρα.» (Κατά Ματθαίον 12:50), οι λέξεις «του Πατέρα μου» προστέθηκαν για θεολογικούς σκοπούς.

Το ίδιο συμβαίνει και σε ένα ακόμα εδάφιο. Όταν ο Χριστός ρώτησε τους μαθητές του τι πίστευαν γι' αυτόν, ο Πέτρος απάντησε: «Είσαι ο Χριστός.» (κατά Μάρκον 8:29). Ωστόσο, ο Ματθαίος άλλαξε την απάντηση του Πέτρου, «Είσαι ο Μεσσίας, ο υιός του Αληθινού Θεού.» (Κατά Ματθαίον 16:16)

Παράδειγμα της αλλοίωσης του Ματθαίου είναι το ότι άλλαξε αυτό που ο Μάρκος είπε για το Χριστό, ότι δεν πραγματοποίησε θαύματα στη Γαλιλαία. Είπε, «Και δεν μπορούσε να κάνει εκεί κανένα θαύμα, παρά μονάχα βάζοντας τα χέρια του επάνω σε λίγους αρρώστους, τους θεράπευσε. Και θαύμαζε για την απιστία τους. Και περιερχόταν ολόγυρα τις κωμοπόλεις, διδάσκοντας.» (κατά Μάρκον 6:5-6) Δεν έκανε ούτε ένα θαύμα, μα θεράπευσε μερικούς αρρώστους. Όμως η θεραπεία μερικών ανθρώπων δεν ήταν αρκετή για να πιστέψουν, και εξεπλάγη επειδή δεν πίστεψαν.

Ωστόσο, στο Ματθαίο δεν άρεσε η ιδέα ότι ο Χριστός δεν έκανε κανένα θαύμα. Είπε: «Και δεν έκανε εκεί πολλά θαύματα εξαιτίας τής απιστίας τους.» (Κατά Ματθαίον 13:58) Έκανε θαύματα, μα όχι πολλά, και δικαιολόγησε το ότι ο Ιησούς δεν

έκανε πολλά θαύματα με την απιστία τους. Η απιστία έγινε λόγος μη τέλεσης θαυμάτων, ενώ στο Μάρκο ήταν αποτέλεσμα.

Και ο Λουκάς, όμως, τροποποίησε αυτά που είχε αντιγράψει από το Μάρκο. Ο Μάρκος – που, σύμφωνα με τις χριστιανικές πηγές, δίνει την πιο ρεαλιστική εικόνα του Χριστού – ανέφερε τα τελευταία λόγια του εσταυρωμένου. Ήταν μια κραυγή απελπισμένου ανθρώπου: «Θεέ μου, Θεέ μου, γιατί με εγκατέλειψες;» (κατά Μάρκον 15:34)

Ωστόσο, στο Λουκά, όπως πιστεύει ο Will Durant, δεν άρεσε η τελευταία πρόταση του Μάρκου. Ο Λουκάς πίστευε ότι δε συμφωνούσε με τις διδασκαλίες του Παύλου για τον Ιησού Χριστό Σωτήρα, που ήλθε για να σταυρωθεί, και το άλλαξε: «Πατέρα, στα χέρια σου παραδίνω το πνεύμα μου.» (κατά Λουκάν 23:46)

Ο Ματθαίος είχε κάνει αλλαγές σε πολλά εδάφια που αντέγραψε από το Μάρκο. Προσέθεσε ό,τι πίστευε ότι θα αύξαινε τη θέση του Ιησού. Ο Μάρκος ανέφερε τον άνδρα με τα ανίερα πνεύματα, τον οποίον ο Ιησούς θεράπευσε και έβγαλε έξω του τα δαιμόνια, κάνοντάς τα να πάνε στα γουρούνια. Είπε: «Και ήρθαν στην αντίπερα όχθη της θάλασσας, στη χώρα των Γαδαρηνών. Και καθώς βγήκε από το πλοίο, τον συνάντησε αμέσως ένας άνθρωπος από μέσα από τα μνήματα, που είχε ακάθαρτο πνεύμα, αυτός είχε την κατοικία του μέσα στα μνήματα, και κανένας δεν μπορούσε να τον δέσει ούτε με αλυσίδες· επειδή, πολλές φορές είχε δεθεί με ποδόδεσμα και με αλυσίδες, αλλ' αυτός είχε σπάσει τις αλυσίδες, και είχε συντρίψει τα ποδόδεσμα· και κανένας δεν μπορούσε να τον δαμάσει· και βρισκόταν πάντοτε, ημέρα και νύχτα, στα βουνά και στα μνήματα, κράζοντας και κατακόβοντας τον εαυτό του με πέτρες. Βλέποντας, όμως, από μακριά τον Ιησού, έτρεξε, και τον προσκύνησε· και κράζοντας με δυνατή φωνή, είπε: Τι υπάρχει ανάμεσα σε σένα και σε μένα, Ιησού, Υιέ τού Ύψιστου Θεού; Σε

ορκίζω στον Θεό, μη με βασανίσεις. Επειδή, του έλεγε: Εσύ, το ακάθαρτο πνεύμα, βγες από τον άνθρωπο. Και τον ρώτησε: Ποιο είναι το όνομά σου; Και απάντησε, λέγοντας: Το όνομά μου είναι λεγεώνα· επειδή, είμαστε πολλοί. Και τον παρακαλούσε πολύ, να μη τους στείλει έξω από τη χώρα. Ήταν μάλιστα εκεί, κοντά στα βουνά, μια μεγάλη αγέλη από γουρούνια, που έβοσκε· και όλοι οι δαίμονες τον παρακάλεσαν, λέγοντας: Στείλε μας στα γουρούνια, για να μπούμε μέσα σ' αυτά. Και ο Ιησούς αμέσως τους το επέτρεψε. Και αφού τα ακάθαρτα πνεύματα βγήκαν, μπήκαν μέσα στα γουρούνια·» (κατά Μάρκον 5:1-13)

Ο Ματθαίος τούς έκανε δύο άνδρες αντί ενός. Είπε: «Και όταν ήρθε στην απέναντι όχθη, στη χώρα των Γεργεσηνών, τον συνάντησαν **δύο** δαιμονιζόμενοι, καθώς έβγαιναν από τα μνήματα, υπερβολικά άγριοι, ώστε κανένας δεν μπορούσε να περάσει από εκείνον τον δρόμο. Και ξάφνου, έκραξαν, λέγοντας: Τι είναι ανάμεσα σε μας και σε σένα, Ιησού, Υιέ τού Θεού; Ήρθες εδώ προ καιρού για να μας βασανίσεις; Και μακριά απ' αυτούς υπήρχε μια αγέλη από πολλά γουρούνια, που έβοσκε. Και οι δαίμονες τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Αν μας βγάλεις, επίτρεψέ μας να πάμε στην αγέλη των γουρουνιών. Και τους είπε: Πηγαίνετε. Και εκείνοι, αφού βγήκαν, πήγαν στην αγέλη των γουρουνιών. Και ξάφνου, ολόκληρη η αγέλη των γουρουνιών όρμησε προς τον γκρεμό στη θάλασσα, και πνίγηκαν μέσα στα νερά.» (Κατά Ματθαίον 8:28-32)

Στην ερμηνεία του για το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο, ο Πάστορας Tadrus Yacob Malaty προσπάθησε να συμβιβάσει τις δύο ιστορίες. Είπε: «Φαίνεται ότι ένας από τους δύο άνδρες ήταν κάποιος πολύ γνωστός εκεί, και ήταν σαφέστατα τρελός, έτσι ο Ματθαίος και ο Λουκάς επικεντρώθηκαν σ' αυτόν, αγνοώντας τον άλλον.» Η δημοτικότητα ενός από τους δύο άνδρες τούς έκανε να

παραμελήσουν να αναφέρουν το θαύμα του Ιησού να θεραπεύσει τον άλλον, γιατί είναι τρελός και όχι διάσημος!

Ο Μάρκος και ο Λουκάς μίλησαν για τη θεραπεία του τυφλού. Ο Μάρκος είπε: «Και έρχονται στην Ιεριχώ· και ενώ έβγαινε έξω από την Ιεριχώ αυτός και οι μαθητές του, και ένα μεγάλο πλήθος, ο γιος τού Τιμαίου, ο τυφλός Βαρτίμαιος, καθόταν κοντά στον δρόμο ζητώντας ελεημοσύνη· και ακούγοντας ότι είναι ο Ιησούς, ο Ναζωραίος, άρχισε να φωνάζει δυνατά και να λέει: Υιέ τού Δαβίδ, Ιησού, ελέησέ με. Και πολλοί τον επέπλητταν, για να σιωπήσει· εκείνος, όμως, φώναζε πολύ δυνατότερα: Υιέ τού Δαβίδ, ελέησέ με. Και αφού ο Ιησούς στάθηκε, είπε να τον φωνάξουν· και φωνάζουν τον τυφλό, λέγοντάς του: Πάρε θάρρος, σήκω επάνω· σε φωνάζει. Και εκείνος, πετώντας το ιμάτιό του, σηκώθηκε επάνω και ήρθε στον Ιησού. Και ο Ιησούς, αποκρινόμενος, λέει σ' αυτόν: Τι θέλεις να σου κάνω; Και ο τυφλός τού είπε: Ραββουνί, να ανακτήσω το φως μου. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Πήγαινε· η πίστη σου σε έσωσε. Κι αμέσως ανέκτησε το φως του, και ακολουθούσε στον δρόμο τον Ιησού.» (κατά Μάρκον 10:46-52) Βλ. κατά Λουκάν (18:35-43).

Ο Ματθαίος είπε την ίδια ιστορία, μα με δύο τυφλούς. Είπε: «Και ενώ έβγαιναν από την Ιεριχώ, τον ακολούθησε ένα μεγάλο πλήθος. Και ξάφνου, **δύο** τυφλοί καθισμένοι κοντά στον δρόμο, όταν άκουσαν ότι περνάει ο Ιησούς, έκραξαν, λέγοντας: Ελέησέ μας, Κύριε, γιε τού Δαβίδ. Και το πλήθος τούς επέπληξε για να σωπάσουν· αλλά, εκείνοι έκραζαν πιο δυνατά, λέγοντας: Ελέησέ μας, Κύριε, γιε τού Δαβίδ. Και καθώς ο Ιησούς στάθηκε, τους φώναξε, και είπε: Τι θέλετε να σας κάνω; Του λένε: Κύριε, να ανοιχτούν τα μάτια μας. Και ο Ιησούς, επειδή τους σπλαχνίστηκε, άγγιξε τα μάτια τους· κι αμέσως τα μάτια τους ξαναείδαν, και τον ακολούθησαν.» (Κατά Ματθαίον 20:29-34). Αυτό ήταν υπερβολή

από τον Ματθαίο και αλλοίωση σ' αυτά που είχε αντιγράψει από το Μάρκο.

Πρέπει εδώ να αναφέρουμε ότι ο Λουκάς έκανε την ιστορία να έχει συμβεί πριν την είσοδο του Χριστού στην Ιεριχώ. Είπε: «Και όταν πλησίαζαν στην Ιεριχώ, κάποιος τυφλός καθόταν κοντά στον δρόμο, ζητιανεύοντας.» (κατά Λουκάν 18:35) Τον θεράπευσε πριν μπει στην Ιεριχώ ή αφού βγήκε από αυτήν;

Υπάρχει ακόμα μια αλλοίωση από τους ευαγγελιστές, το μέρος του θαύματος. ήταν η χώρα των Γαδαρηνών, σύμφωνα με το Μάρκο, και το Λουκά, ή η χώρα των Γεργεσηνών, σύμφωνα με το Ματθαίο 8:28; Τα δύο ονόματα υποδεικνύουν δύο διαφορετικά μέρη.

Το πρώτο, σύμφωνα με την Εγκυκλοπαίδεια των Ιερών Γραφών, βρίσκεται τώρα «στην Ομ Κάις, στα υψίπεδα νότια της ζεστής πηγής της κοιλάδας Γιαρμούκ, και στην αποκαλούμενη 'Χάμμα'», περίπου έξι μίλια μακριά από τη νοτιοανατολική ακτή της θάλασσας της Γαλιλαίας.

Ενώ η χώρα των Γεργεσηνών βρίσκεται περίπου εξήντα χιλιόμετρα νότια της Τζάντρα, και τα ερείπια αυτής της διάσημης ρωμαϊκής πόλης βρίσκονται ακόμα στην πόλη Γέρασα της Ιορδανίας. Η τοποθεσία των δύο πόλεων είναι σαφής σε όποιον κοιτάξει τους χάρτες της Βίβλου. Μπορεί κανείς να δει ακόμα ένα σημαντικό πράγμα: και οι δυο πόλεις δε βρίσκονται δίπλα στη θάλασσα. Έτσι, δεν είναι τα σωστά μέρη γι' αυτό το θαύμα.

Οι λόγιοι δεν ήξεραν πώς να κάνουν τα δύο μακρινά μεταξύ τους μέρη να είναι κοντά το ένα στο άλλο. Οι συγγραφείς της εγκυκλοπαίδειας συμφωνούν σε μια υπόθεση που δεν έχει απόδειξη. Είπαν: «Είναι βέβαιο ότι η διακυβέρνηση της Γάδαρα, ως κύριας πόλης της περιοχής, έχει επεκταθεί σε όλη την περιοχή

ανατολικά της θάλασσας, συμπεριλαμβανομένης της πόλης της Γέρασα.» [66]

Με αυτόν τον ακροβατικό τρόπο, η πόλη της Γάδαρα και η πόλη της Γέρασα έγιναν μία πόλη.

Ο Μάρκος μάς είπε για τον ερχομό του Ιησού στην Ιερουσαλήμ πάνω σε ένα πουλάρι. Είπε: «Και όταν πλησιάζουν στα Ιεροσόλυμα, στη Βηθφαγή και Βηθανία, κοντά στο βουνό των Ελαιών, στέλνει δύο από τους μαθητές του, και τους λέει: Πηγαίνετε στην κωμόπολη απέναντί σας· κι αμέσως, καθώς θα μπαίνετε μέσα σ' αυτή, θα βρείτε ένα πουλάρι δεμένο, επάνω στο οποίο κανένας άνθρωπος δεν έχει καθίσει· λύστε το και φέρτε το· … Και έφεραν το πουλάρι στον Ιησού, και έβαλαν επάνω του τα ιμάτιά τους· και κάθισε επάνω του.» (κατά Μάρκον 11:1-7)

Ενώ ο Ματθαίος υπερέβαλλε λέγοντάς μας την ίδια ιστορία, είπε ότι ο Ιησούς εισήλθε στην Ιερουσαλήμ πάνω σε γάιδαρο και πουλάρι ταυτόχρονα. Είπε: «ΚΑΙ όταν πλησίασαν στα Ιεροσόλυμα, και ήρθαν στη Βηθφαγή, προς το όρος των ελαιών, ο Ιησούς έστειλε τότε δύο μαθητές, λέγοντάς τους: Πηγαίνετε στην κωμόπολη, που είναι απέναντί σας· κι αμέσως θα βρείτε ένα θηλυκό γαϊδούρι δεμένο, και μαζί του ένα πουλαράκι· λύστε τα, και φέρτε τα σε μένα. … έφεραν το γαϊδούρι και το πουλαράκι, και έβαλαν επάνω τους τα ιμάτιά τους και τον έβαλαν και κάθισε επάνω σ' αυτά.» (Κατά Ματθαίον 21:1-7)

Ο Ματθαίος μας έδειξε πώς ο Ιησούς καβάλησε γαϊδούρι και πουλάρι ταυτόχρονα. Το σημαντικό δεν είναι αυτό, το σημαντικό είναι ότι εκπλήρωσε την προφητεία της Τορά, που βρίσκεται στο βιβλίο του Ζαχαρία. «δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα· αυτός

[66] “The Holy Writings Encyclopedia” (Εγκυκλοπαίδεια Ιερών Γραφών), Γάδαρα

είναι δίκαιος, και σώζει· πράος, και κάθεται επάνω σε γαϊδούρι, και επάνω σε πουλάρι, γιο υποζυγίου.» (Ζαχαρίας 9:9), και ο Ματθαίος το δήλωσε (Κατά Ματθαίον 21:4)

Όταν ο Ιησούς (ειρήνη σ' αυτόν) μίλησε για την Ημέρα της Ανάστασης, είπε ότι δεν ήξερε πότε θα ήταν. Ο Μάρκος είπε: «Όσο για την ημέρα εκείνη και την ώρα δεν γνωρίζει κανένας ούτε οι άγγελοι, που είναι στον ουρανό, ούτε ο Υιός, παρά μονάχα ο Πατέρας.» (κατά Μάρκον 13:32). Αυτό δεν άρεσε στο Ματθαίο, καθώς δε μπορούσε να φανταστεί την άγνοια του Ιησού για την Ημέρα της Ανάστασης, κι έτσι είπε: «Για την ημέρα εκείνη, όμως, και την ώρα, δεν γνωρίζει κανένας, ούτε οι άγγελοι των ουρανών, παρά ο Πατέρας μου, μόνος.» (Κατά Ματθαίον 24:36)

Ο Ματθαίος άλλαξε, επίσης, τα γεγονότα που συνέβησαν κατά το θάνατο του εσταυρωμένου, σύμφωνα με τη φαντασία του. Είπε: «και ο Ιησούς, αφού έκραξε ξανά με δυνατή φωνή, άφησε το πνεύμα. Και ξάφνου, το καταπέτασμα του ναού σκίστηκε στα δύο, από επάνω μέχρι κάτω· και η γη σείστηκε, και οι πέτρες σκίστηκαν, και τα μνήματα άνοιξαν, και πολλά σώματα αγίων που είχαν πεθάνει αναστήθηκαν· κι αφού βγήκαν από τα μνήματα ύστερα από την ανάστασή του, μπήκαν μέσα στην άγια πόλη, και εμφανίστηκαν σε πολλούς.» (Κατά Ματθαίον 27:50-53)

Ο Ματθαίος δε μας είπε ούτε τι έκαναν αυτοί που επέστρεψαν από τους νεκρούς, ούτε για τις αντιδράσεις των ανθρώπων γι' αυτά τα σημαντικά γεγονότα. Ο Μάρκος δεν ανέφερε καν αυτά τα γεγονότα, παρά τη σημασία τους. Αν ήταν αληθινά, δε θα τα αγνοούσε. Ούτε ο Λουκάς, ούτε ο Ιωάννης τα ανέφερε, κάτι που σημαίνει ότι αποτελούν αποκύημα της φαντασίας του Ματθαίου.

Οι ευαγγελιστές τροποποίησαν τα λόγια του Ιησού όταν ανέφεραν τα λόγια του στους μαθητές του. Σύμφωνα με το Λουκά,

τους είπε: «αλλά, και οι τρίχες του κεφαλιού σας είναι όλες αριθμημένες. Μη φοβάστε, λοιπόν· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε. Σας λέω δε: Καθένας που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, και ο Υιός τού ανθρώπου θα τον ομολογήσει μπροστά στους αγγέλους τού Θεού. Ενώ, όποιος με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, και ο Υιός τού ανθρώπου θα τον αρνηθεί μπροστά στους αγγέλους τού Θεού.» (κατά Λουκάν 12:7-9) Ο Λουκάς έκανε την αποδοχή και την άρνηση του Ιησού μπροστά στους αγγέλους του Θεού.

Διαφώνησε με το Ματθαίο, ο οποίος έκανε την αποδοχή και την άρνηση του Ιησού ενώπιων του Θεού, όχι των αγγέλων. Σύμφωνα μ’ αυτόν, ο Ιησούς είπε: «Μη φοβηθείτε, λοιπόν· από πολλά σπουργίτια διαφέρετε εσείς. Καθένας, λοιπόν, που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους, θα τον ομολογήσω και εγώ μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς. Όποιος, όμως, με αρνηθεί μπροστά στους ανθρώπους, θα τον αρνηθώ και εγώ μπροστά στον Πατέρα μου που είναι στους ουρανούς.» (Κατά Ματθαίον 10:31-33). Τι απ’ τα δυο είπε ο Ιησούς, και τι συμβαίνει με το άλλο;

Στην ερμηνεία του για το βιβλίο του Ματθαίου, σελ. 271, ο John Fenton δε θα μπορούσε να αρνηθεί τα γεγονότα, και παραδέχτηκε αυτές τις αλλοιώσεις στις ιστορίες. «Τα χειρόγραφα (των ευαγγελίων) τροποποιήθηκαν σημαντικά σε σημεία όπου αναφέρονται οι τίτλοι του Κυρίου.» Παραδέχεται ότι υπήρξε αλλοίωση μα κατηγόρησε τους αντιγραφείς των χειρογράφων, όχι το Ματθαίο, το συγγραφέα.

Στην πραγματικότητα, οι συγγραφείς των ευαγγελίων έκαναν τις αλλοιώσεις των κειμένων και όχι οι αντιγραφείς. Οι προσθήκες βρίσκονται πάντα στο βιβλίο του Ματθαίου. Αν οι αλλοιώσεις ήταν στα αρχικά χειρόγραφα, δε θα βρίσκονταν πάντα στο βιβλίο

του Ματθαίου. Ο λόγιος είχε δίκιο όταν είπε: **«Ο Λουκάς και ο Ματθαίος έκαναν σκόπιμα εκατό αλλαγές στο κείμενο του βιβλίου του Μάρκου**, που βρισκόταν στην κατοχή τους, για θρησκευτικούς σκοπούς.»

Δεύτερον: Οι αλλοιώσεις των ευαγγελιστών όταν αντέγραψαν από τα βιβλία της Τορά

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης τροποποίησαν τα βιβλία της Τορά όταν αντέγραψαν από αυτήν:

- Ο Παύλος τροποποίησε το κείμενο όταν αντέγραψε από το βιβλίο των Ψαλμών. Ο Παύλος είπε: «Επειδή, είναι αδύνατον το αίμα ταύρων και τράγων να αφαιρεί αμαρτίες. Γι' αυτό, μπαίνοντας μέσα στον κόσμο, λέει: «Θυσία και προσφορά δεν θέλησες, αλλά μου ετοίμασες ένα σώμα. Σε ολοκαυτώματα και προσφορές περί αμαρτίας δεν ευαρεστήθηκες.» (Εβραίους 10:4-6)

Ο Παύλος αντέγραψε από το βιβλίο των Ψαλμών και το τροποποίησε. Στους Ψαλμούς: «θυσία και προσφορά δεν θέλησες· άνοιξες σε μένα αυτιά· ολοκαύτωμα και προσφορά για την αμαρτία δεν ζήτησες» (Ψαλμός 40:6) Άλλαξε το «άνοιξες σε μένα αυτιά» με το «μου ετοίμασες ένα σώμα».

- Οι ευαγγελιστές προέβησαν, επίσης, σε αλλοιώσεις, καθώς απέδωσαν στην Τορά πράγματα που δε βρίσκονται σ' αυτήν. Ο Ματθαίος είπε για το Χριστό, «Και καθώς ήρθε, κατοίκησε σε μια πόλη, που την έλεγαν Ναζαρέτ· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε διαμέσου των προφητών, ότι, Ναζωραίος θα ονομαστεί.» (Κατά Ματθαίον 2:23) Δεν υπάρχει κάτι τέτοιο στο βιβλίο των Προφητών.

Αυτό που επιβεβαιώνει ότι η αλλοίωση είναι από το Ματθαίο είναι ότι όταν ο Φίλιππος είπε στο μαθητή Ναθαναήλ για τον Ιησού από τη Ναζαρέτ, ο τελευταίος εξεπλάγη που ο Χριστός ήταν από τη Ναζαρέτ. «Και ο Ναθαναήλ είπε σ' αυτόν: Μπορεί να προέλθει κάτι καλό από τη Ναζαρέτ;» (κατά Ιωάννην 1:47) Αν υπήρχε προφητεία για το Ναζωραίο, δε θα εκπλησσόταν.

Σχολιάζοντας αυτό το εδάφιο, οι εκδότες της Ιεροσύνης των Ιησουιτών είπαν: «Είναι δύσκολο να γνωρίζουμε ακριβώς σε ποιο απόσπασμα αναφερόταν ο Ματθαίος.» Επιπλέον, οι λόγιοι της Βίβλου είπαν: «Η Ναζαρέτ δεν ήταν μεγάλης σημασίας στους αρχαίους χρόνους, κι έτσι δεν αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη, ούτε στα βιβλία του Ιώσηπου, ούτε στα Αιγυπτιακά, Ασσυριακά, Χετιτικά, Φοινικικά και Αραμαϊκά έγγραφα πριν τη γέννηση του Ιησού, και αναφέρεται πρώτη φορά στη Βίβλο.»

- Ακόμη ένα παράδειγμα αλλοίωσης, όταν ο Ιάκωβος και ο Λουκάς μιλούσαν για την έλλειψη βροχής από τις προσευχές του Προφήτη Ηλία, είπαν ότι κράτησε για τρία χρόνια και έξι μήνες, τροποποιώντας την Παλαιά Διαθήκη, που έλεγε ότι η βροχή σταμάτησε για λιγότερο από τρία χρόνια. Ο Ιάκωβος είπε: «Ο Ηλίας ήταν άνθρωπος ομοιοπαθής με μας, και προσευχήθηκε ένθερμα για να μη βρέξει· και δεν έβρεξε επάνω στη γη για τρία χρόνια και έξι μήνες·» (Ιακώβου 5:17) Ο Λουκάς συμφώνησε μαζί του και ισχυρίστηκε ότι ο Ιησούς είπε: «Και με βάση την αλήθεια σάς λέω: Πολλές χήρες υπήρχαν στον Ισραήλ κατά τις ημέρες τού Ηλία, όταν ο ουρανός κλείστηκε για τρία χρόνια και έξι μήνες, κατά την εποχή που έγινε μεγάλη πείνα σε ολόκληρη τη γη·» (κατά Λουκάν 4:25)

- Αντέγραψαν και τροποποίησαν την ιστορία, όπως προανέφερα, από το Βιβλίο των Βασιλέων. Λέει: «αυτά τα χρόνια δεν θα υπάρχει δρόσος και βροχή, παρά μονάχα με τον λόγο τού στόματός μου..» (Α’ Βασιλέων 17:1) Έπειτα, «ΚΑΙ ύστερα από πολλές ημέρες, ο λόγος τού Κυρίου ήρθε στον Ηλία κατά τον τρίτο χρόνο, λέγοντας: Πήγαινε, και φανερώσου στον Αχαάβ· και θα δώσω βροχή επάνω στο πρόσωπο της γης.» (Α’ Βασιλέων 18:1) Έβρεξε τον τρίτο χρόνο, ίσως και στην αρχή του τρίτου χρόνου, που σημαίνει ότι η βροχή σταμάτησε για λιγότερο από τρία χρόνια, και όχι τρία χρόνια και έξι μήνες, όπως ανέφερε ο Λουκάς και ο Ιάκωβος.

- Ο Παύλος απέδωσε την περιγραφή του Παραδείσου, που ο Θεός ετοίμασε για τους πιστούς, στο βιβλίο των Προφητών. Είπε: «Αλλ’ όπως είναι γραμμένο: Εκείνα που μάτι δεν είδε, και αυτί δεν άκουσε, και σε καρδιά ανθρώπου δεν ανέβηκαν, τα οποία ο Θεός ετοίμασε γι' αυτούς που τον αγαπούν» (Α’ Κορινθίους 2:9) Δεν υπάρχει τέτοιο εδάφιο ή απόσπασμα στα βιβλία των Προφητών στην Π. Διαθήκη.

- Στο πέμπτο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του, ο Ματθαίος απέδωσε στον Ιησού κάτι που δε βρισκόταν στην Τορά. Είπε: «Ακούσατε ότι ειπώθηκε: «Θα αγαπάς τον πλησίον σου», και θα μισείς τον εχθρό σου. Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρούνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν·» (Κατά Ματθαίον 5:43-44) Ο Ματθαίος αναφερόταν σ’ ένα εδάφιο στο Λευιτικό: «Δεν θα εκδικείσαι ούτε θα μνησικακείς ενάντια στους γιους τού λαού σου· αλλά θα αγαπάς τον πλησίον σου, όπως τον εαυτό σου. Εγώ είμαι ο Κύριος.» (Λευιτικός 19:18) ούτε αυτό το εδάφιο, ούτε κανένα

άλλο, δεν αναφέρει τίποτα σχετικά με το να μισεί κανείς τους εχθρούς του. Ο ισχυρισμός του Ματθαίου ότι βρίσκεται στα αρχαία βιβλία είναι ψέμα και αλλοίωση. Έτσι, ο Πάστορας Γιουσούφ είπε: «Θα ζητούσε ο Θεός το μίσος; Μπορεί να νομίζει κανείς ότι κάτι τέτοιο βρίσκεται στην Π. Διαθήκη, μα δεν υπάρχει τίποτα σαν αυτό στις εντολές του Θεού.» (σύγκρινε Λευιτικός 19:18)[67]

Οι ευαγγελιστές ανέφεραν την προφητεία του Ζαχαρία, που λέει: «Χαίρε υπερβολικά, θυγατέρα Σιών· αλάλαζε, θυγατέρα Ιερουσαλήμ· δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα· αυτός είναι δίκαιος, και σώζει· πράος, και κάθεται επάνω σε γαϊδούρι, και επάνω σε πουλάρι, γιο υποζυγίου.» (Ζαχαρίας 9:9), μα, ως συνήθως, δε βρήκαν δυσκολία στο να αλλάξουν τα λόγια όπου το έκριναν αναγκαίο. Ο Ματθαίος είπε: «Και όλο τούτο έγινε, για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε διαμέσου τού προφήτη, που είπε: «Πείτε στη θυγατέρα Σιών»: «Δες, ο βασιλιάς σου έρχεται σε σένα πράος, και καθισμένος επάνω σε γαϊδούρι, και πουλάρι, αρσενικό γέννημα υποζυγίου».» (Κατά Ματθαίον 21:4-5) Ο Ματθαίος έκανε πολλές αλλαγές στο κείμενο, κόβοντας και διαγράφοντας ό,τι δεν ταίριαζε στο πρόσωπο του Χριστού. Διέγραψε το «αυτός είναι δίκαιος, και σώζει» γιατί κατάλαβε ότι ο Χριστός δεν είναι ο βασιλιάς που περίμεναν, ο οποίος είναι ενάρετος και νικητής, και κράτησε τα δυο χαρακτηριστικά, πράος και καθισμένος πάνω σε γαϊδούρι και πουλάρι μαζί.

Ο Ιωάννης έκανε το ίδιο και διέγραψε ό,τι είχε διαγράψει ο Ματθαίος, και προσέθεσε ότι ο Ιησούς κάθισε πάνω σε ένα ζώο αντί για δύο. Είδε ότι το να κάθεται πάνω σε δύο ζώα

[67] “Introduction to the Old Testament” (Εισαγωγή στην Παλαιά Διαθήκη), Πάστορας Samuel Yousuf, σελ. 367

ταυτόχρονα δεν ταίριαζε με την ώριμη προσωπικότητα του Ιησού. Επίσης, άλλαξε την προφητεία από χαρά και ευχαρίστηση «Χαίρε υπερβολικά, θυγατέρα Σιών» σε φόβο, «Μη φοβάσαι, θυγατέρα Σιών· δες, ο βασιλιάς σου έρχεται καθισμένος επάνω σε ένα πουλάρι γαϊδουριού» (κατά Ιωάννην 12:15)

Ο Παύλος δεν ήταν ειλικρινής όταν μετέφερε από το βιβλίο του Ησαΐα, «Καθότι, είναι γραμμένο: «Ζω εγώ» λέει ο Κύριος «ότι σε Μένα θα κάμψει κάθε γόνατο, και κάθε γλώσσα θα δοξολογήσει τον Θεό».» (Επιστολή προς Ρωμαίους 14:11). Άλλαξε το κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης δύο φορές, πρώτα όταν απέδωσε στον Θεό να λέει ότι είναι ζωντανός. Δεύτερον, όταν είπε ότι οι γλώσσες θα δοξάζουν το Θεό, όταν ο Ησαΐας μίλησε για όρκο στο Θεό. Ο Ησαΐας είπε: «Ορκίστηκα στον εαυτό μου· ο λόγος βγήκε από το στόμα μου με δικαιοσύνη, και δεν θα επιστρέψει, ότι: Κάθε γόνατο θα λυγίσει σε μένα, κάθε γλώσσα θα ορκίζεται σε μένα.» (Ισαΐας 45:23)

Επιπλέον, ο Ματθαίος άλλαξε τη γενεαλογία του Ιησού. Διέγραψε ό,τι δεν του άρεσε, και έπειτα προσπάθησε να παραπλανήσει τον αναγνώστη. Ο Ματθαίος συνειδητοποίησε ότι τα παιδιά του βασιλιά Ιωακείμ ήταν απαγορευμένα από το να καθίσουν στο θρόνο του Δαυίδ (βλ. Ιερεμίας 36:30-31), έτσι διέγραψε το όνομά του από τους προγόνους του Ιησού, φοβούμενος μήπως ο αναγνώστης καταλάβει ότι ο Ιησούς δε θα καθόταν στο θρόνο του Δαυίδ. Είπε: «και ο Ιωσίας γέννησε τον Ιεχονία και τους αδελφούς του, κατά τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας.» (Κατά Ματθαίον 1:11) Είναι γνωστό ότι ο Ιεχονίας είναι εγγονός του Ιωσία, όχι γιος του,

και είναι γιος του απαγορευμένου βασιλιά Ιωακείμ, γιου του Ιωσία. (βλ. Α' Χρονικών 3:14-15)

Ο Λουκάς ισχυρίστηκε ότι ο Σαλά είναι γιος του Καϊνάν, γιος του Αρφαξάδ. Και αυτό διαφέρει από την Τορά. Ο Λουκάς είπε: «(γιου) του Έβερ, του Σαλά, του Καϊνάν, του Αρφαξάδ,» (κατά Λουκάν 3:35-36) Η Γένεση λέει: «Και ο Αρφαξάδ γέννησε τον Σαλά· και ο Σαλά γέννησε τον Έβερ.» (Γένεσις 10:24) Επιβεβαιώνεται στο επόμενο κεφάλαιο, καθώς λέει ότι ο Αρφαξάδ απέκτησε το γιο του το Σαλά στην ηλικία των 35. «Και ο Αρφαξάδ έζησε 35 χρόνια, και γέννησε τον Σαλά·» (Γένεσις 11:12) (βλ. Α' Χρονικών 1:18 και 1:24) Το όνομα Καϊνάν δεν αναφέρθηκε ποτέ στην Τορά, αυτό που είπε ο Λουκάς ήταν αλλοίωση, ή πίστευε ότι η Τορά είχε τροποποιηθεί, έτσι το άλλαξε.

Ο αιδεσιμότατος Samaan Kalhoon συμφωνεί μαζί μας ότι αυτό αποτελεί αλλοίωση, μα δε συμφωνεί για το ποιος ήταν υπεύθυνος. Πιστεύει ότι «Το όνομα Καϊνάν δεν αναφέρθηκε ποτέ στα πρωτότυπα Εβραϊκά της Π. Διαθήκης. Ίσως να προστέθηκε κατά λάθος από κάποιον από τους αντιγραφείς.»[68] Ο αντιγραφέας, κατά τη γνώμη του, είναι υπεύθυνος γι' αυτήν την αλλοίωση, και όχι ο Λουκάς. Ο αναγνώστης μπορεί να αποδώσει την αλλοίωση σε οποιονδήποτε (τον αντιγραφέα ή το Λουκά) μα επιμένω ότι πρέπει να συμφωνήσει με τον αιδεσιμότατο Kalhoon και με μένα, στο ότι υπάρχει αλλοίωση σ' αυτήν την παράγραφο.

Ο Λουκάς ισχυρίστηκε ότι ο Ιησούς άνοιξε το βιβλίο, και διάβασε μια πρόταση, στο κεφ. 61 του Ησαΐα, το οποίο δε

---

[68] "The Two Evangelists Agreement" (Η Συμφωνία των Δύο Ευαγγελιστών), Samaan Kalhoon, σελ. 86

μπορούμε να βρούμε στο βιβλίο σήμερα. Είπε: «Και του δόθηκε το βιβλίο τού προφήτη Ησαΐα· και ανοίγοντας το βιβλίο βρήκε το μέρος, όπου ήταν γραμμένο: «Πνεύμα Κυρίου είναι επάνω μου· γι' αυτό με έχρισε· με έστειλε για να φέρνω τα χαρμόσυνα νέα στους φτωχούς, για να γιατρέψω τούς συντριμμένους στην καρδιά, για να κηρύξω ελευθερία στους αιχμαλώτους, και ανάβλεψη στους τυφλούς, να αποστείλω τούς ψυχικά τσακισμένους σε ελευθερία, για να κηρύξω ευπρόσδεκτο χρόνο τού Κυρίου».» (κατά Λουκάν 4:17-19). Τα λόγια του «και ανάβλεψη στους τυφλούς, να αποστείλω τούς ψυχικά τσακισμένους σε ελευθερία» δε βρίσκονται στο απόσπασμα από το οποίο διάβαζε ο Ιησούς. Βλ. (Ησαΐα 61:1-3), και το δεύτερο απόσπασμα στον (Ησαΐα 58:6)

Ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν ανέφερε τη σύγχυση των λογίων αναφορικά με αυτό το απόσπασμα: «Οι λόγιοι έχουν διαφορετικές γνώμες για αυτήν την προσθήκη, καθώς μερικοί λένε: προστέθηκε αργότερα από κάποιον Χριστιανό. Άλλοι, όπως ο λόγιος K. Prott, είπαν ότι αυτή η προσθήκη είναι αποτέλεσμα του συνδυασμού των δύο κειμένων μαζί στην Εβραϊκή Λειτουργία. Ενώ ο λόγιος B. Rike είπε ότι ο ίδιος ο Μεσσίας το προσέθεσε από μόνος του, σαν προφήτης.» [69] Όλοι συμφωνούν ότι είναι προσθήκη που δε βρίσκεται στο κεφάλαιο 61 του Ησαΐα, μα δε συμφωνούν για το ποιος την έκανε. Ο Χριστός, οι Εβραίοι ή αργότερα, οι Χριστιανοί.

Τέλος, ο Ματθαίος έκανε κάποιες αλλαγές όταν μετέφερε από το βιβλίο του Μιχαία. Είπε: «Και εκείνοι τού είπαν: Στη

[69] Το Κατά Λουκάν Ευαγγέλιο, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν, σελ. 202

Βηθλεέμ τής Ιουδαίας· επειδή, έτσι είναι γραμμένο διαμέσου τού προφήτη: Και εσύ Βηθλεέμ, γη τού Ιούδα, δεν είσαι καθόλου ελάχιστη ανάμεσα στις σπουδαιότερες πόλεις τού Ιούδα· επειδή, από σένα θα βγει ένας ηγέτης, που θα οδηγήσει τον λαό μου τον Ισραήλ.» (Κατά Ματθαίον 2:5-6) Ο Μιχαίας δεν αρνήθηκε ότι η Βηθλεέμ είναι η μικρότερη από τις Εβραϊκές πόλεις, μα την περιέγραψε ως τη μικρότερη πόλη του Ιούδα. Είπε: «κι εσύ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρή, ώστε να είσαι ανάμεσα στις χιλιάδες τού Ιούδα, από σένα θα εξέλθει σε μένα ένας άνδρας για να είναι ηγούμενος στον Ισραήλ· που οι έξοδοί του είναι εξαρχής, από ημέρες αιώνα.» (Μιχαίας 5:1)

Τρίτον: Η εφεύρεση της τυπογραφίας και η αλλοίωση της Καινής Διαθήκης

Το 16ο αιώνα εφευρέθηκε η τυπογραφία, και εμφανίστηκε ένα νέο είδος αλλοίωσης. Στο Βιβλίο του, "*Τα Ευαγγέλια, η προέλευσή τους και η Ανάπτυξή τους*", ο Frederick Grant και ο George Caird στην ερμηνεία τους, είπαν ότι το 1516 ο Έρασμος εξέδωσε το πρώτο του αντίτυπο. Κατά τον καιρό του βασιλιά James A' της Αγγλίας και της Σκωτίας, διεξήχθη μια θρησκευτική σύνοδος για τη διαμόρφωση μιας επιτροπής μεταφραστών από τους Προτεστάντες. Η επιτροπή ανέλαβε την παραγωγή της επίσημης μετάφρασης της Βίβλου στην Αγγλική, και η King James εκτυπώθηκε και εκδόθηκε το 1611 Κ.Ε..

Αυτή η έκδοση, η πιο διάσημη έκδοση στην ιστορία του Χριστιανισμού, που μεταφράστηκε στις περισσότερες γλώσσες του κόσμου, έχει δεχτεί πολλή κριτική από τον καιρό

του βασιλιά James. Ένα υπόμνημα παρουσιάστηκε στο βασιλιά James. Έλεγε: «Τα κείμενα που περιλαμβάνονται στο βιβλίο προσευχών μας είναι λίγο-πολύ διαφορετικά από την Εβραϊκή Έκδοση, ίσως να έχουν αλλαχθεί 200 θέματα.»

Ο Breton είπε στους ιερείς: «Η διάσημη μετάφρασή σας στην Αγγλική αλλοίωσε τα λόγια της Παλαιάς Διαθήκης σε 848 σημεία, και έκανε τους ανθρώπους να απορρίπτουν την Καινή Διαθήκη και να πάνε στο πυρ της κολάσεως.»

Το 1881 η έκδοση king James αναθεωρήθηκε και ονομάστηκε Έκδοση Revised Standard. Έπειτα 32 θεολόγοι, με τη βοήθεια μιας συμβουλευτικής επιτροπής την αναθεώρησαν πάλι 1951, ονομάζοντάς την Έκδοση Revised Standard (RSV). Αναθεωρήθηκε και πάλι το 1971, και πήρε το ίδιο όνομα (RSV). Στην εισαγωγή αυτής της έκδοσης, διαβάζουμε: «Τα κείμενα της Έκδοσης King James είχαν σοβαρά λάθη…αυτά τα λάθη είναι πολλά και σοβαρά, που απαιτούν αναθεώρηση.»

Η RSV διέγραψε το διάσημο εδάφιο του Ιωάννη για την Αγία Τριάδα. Βλ. (1 Ιωάννη 5:7) και το τέλος του κατά Μάρκον Ευαγγελίου (16:19-20)[70]

Η ανάπτυξη του κειμένου της Καινής Διαθήκης είναι πιθανή σύμφωνα με τους Καθολικούς, όπως αναφέρεται στην εισαγωγή της Καινής Διαθήκης. Λέει: «Σήμερα μπορούμε να πούμε ότι το κείμενο της Καινής Διαθήκης είναι φτιαγμένο

---

70 “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Ράχματ Αλλάχ Αλ-Χίντι, Τόμος 2 σελ. 572-573, “The Modern Debate” (Το Σύγχρονο Ντιμπέιτ), Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 133-139, “Is the Bible God’s word?” (Είναι η Βίβλος ο Λόγος του Θεού;) Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 18-19

καλώς, και δε χρειάζεται να αναθεωρηθεί, εκτός και αν βρεθούν νέα έγγραφα.»[71]

Οι Καθολικοί έχουν εκδώσει μια δική τους έκδοση στη Λατινική, και την ονόμασαν «Duay». Εκτυπώθηκε για πρώτη φορά το 1582 κι έπειτα το 1609. Η έκδοση αυτή διαφέρει από τη σύγχρονή του King James σε πολλά πράγματα. Το πιο σημαντικό είναι η προσθήκη επτά από τα βιβλία της Τορά (τα Απόκρυφα), τα οποία δε βρίσκονται στην έκδοση King James της προτεσταντικής μετάφρασης.

Παραδείγματα αλλοίωσης των εκδόσεων

Αυτοί που αλλοίωσαν τα Ευαγγέλια δοκίμασαν διάφορους τρόπους. Προέβησαν σε σκόπιμες προσθήκες στο εκτυπωμένο κείμενο, και έκαναν προσθήκες σε αγκύλες για να δείξουν την απουσία του σε παλαιότερα χειρόγραφα και ότι αποτελούν επεξηγηματικές προσθήκες.

Ωστόσο, σε άλλες εκδόσεις, οι αγκύλες εξαφανίζονται και ό,τι βρισκόταν σε αγκύλες γίνεται μέρος του Ιερού κειμένου. Σε άλλες εκδόσεις, διέγραψαν και τις αγκύλες και το κείμενο μέσα σ' αυτές. Ποιο απ' αυτά τα κείμενα είναι ο Λόγος του Θεού; Ποιος έχει το δικαίωμα να προσθέτει στην Αγία Γραφή ή να αφαιρεί απ' αυτήν; Δεν αυξάνει την τιμωρία του το να προσθέσει στο βιβλίο, ή να αφαιρέσει το όνομά του από το βιβλίο της ζωής και την ιερή πόλη όταν προσθέτει ή αφαιρεί κάτι από το βιβλίο; Βλ. (Αποκάλυψη 22:18-19)

---

[71] "Differences in The holy Bible Translations" (Διαφορές στις Μεταφράσεις της Βίβλου), Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 26

Ένα παράδειγμα αλλοίωσης αυτών των εκδόσεων είναι αυτό που αναφέρεται στην πρώτη επιστολή του Ιωάννη: «Επειδή, τρεις είναι αυτοί που δίνουν μαρτυρία στον ουρανό: Ο Πατέρας, ο Λόγος, και το Άγιο Πνεύμα· και οι τρεις αυτοί είναι ένα. Και τρεις είναι αυτοί που δίνουν μαρτυρία στη γη: Το Πνεύμα και το νερό και το αίμα, και οι τρεις αυτοί δίνουν ομόφωνη μαρτυρία.». Το πρώτο απόσπασμα δεν υπάρχει στα παλαιά χειρόγραφα, και δεν αναφέρθηκε στην Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας. Το πρώτο απόσπασμα βρίσκεται μέσα σε αγκύλες.

Αυτό το απόσπασμα βρίσκεται σε όλες τις μεταφράσεις που τυπώθηκαν μετά τον 16ο αι.. Είναι γνωστό ότι η προσθήκη κειμένου ήταν αναγκαία για τη διασφάλιση του δόγματος της Αγίας Τριάδας, που του λείπουν τέτοιες ισχυρές αποδείξεις.

Χριστιανοί θεολόγοι, συμπεριλαμβανομένων των Crespak, Schulz, Horne του προκατειλημμένου, των συλλεκτών της ερμηνείας του Ερρίκου, Eckstein, και του αιδεσιμότατου Fender παραδέχθηκαν ότι αυτό το κείμενο αποτελεί προσθήκη, και ο Μαρτίνος Λούθηρος το παρέλειψε από τη μετάφρασή του. Ο Ισαάκ Νεύτων έγραψε μια επιστολή πενήντα σελίδων, αποδεικνύοντας την αλλοίωση αυτού του εδαφίου, που παρέμεινε σε όλες τις εκδόσεις και μεταφράσεις στις διάφορες γλώσσες του κόσμου μέχρι τα μέσα αυτού του αιώνα.

Το 1952, η επιτροπή αναθεώρησης της Βίβλου εξέδωσε την έκδοση New (Νέα) Revised Standard. Αυτό το κείμενο

ήταν ανάμεσα στα διαγραμμένα, μα όχι από όλες τις εκδόσεις της Βίβλου[72].

Σε κάποιες εκδόσεις χρησιμοποιούνται αγκύλες για να δείξουν ότι κάτι δεν υπάρχει στα αρχαία χειρόγραφα. Ωστόσο, η παράγραφος έγινε τμήμα του κειμένου, αφού εμφανιζόταν χωρίς αγκύλες, σε πολλές εκδόσεις ανά τον κόσμο. Άλλες εκδόσεις διέγραψαν αυτό το κείμενο και το θεώρησαν, παρά την τεράστια θεολογική σημασία του, προσθήκη στο κείμενο της Βίβλου.

Οι λόγιοι αιτιολογούν τη διαγραφή του κειμένου αυτού λέγοντας: «Αυτές οι προσθήκες προέρχονται από κάποια αρχαία χειρόγραφα στη Λατινική.» Δηλαδή προσετέθη από εκείνους που μετέφρασαν το βιβλίο από την Ελληνική στη Λατινική. Πρέπει εδώ να αναφέρω ότι η μετάφραση του Ευσέβιου Σωφρόνιου Ιερώνυμου στη Λατινική δεν περιείχε αυτό το απόσπασμα.

Επίσης διέγραψαν τα μόνα δύο εδάφια που μιλούσαν για την ανάληψη του Ιησού στους ουρανούς στο κατά Μάρκον (16:19) και στο κατά Λουκάν (24:51). Τα διέγραψαν από τη RSV το 1952, και παρέμειναν σε όλες τις υπόλοιπες μεταφράσεις.

Έπειτα, το 1971, δύο άτομα και δύο θρησκευτικές αιρέσεις παρουσίασαν κάποια αιτήματα στην επιτροπή

[72] “The Truth Revealed” (Η Αλήθεια Αποκαλύφθηκε), Τόμος 2, σελ. 497- 504, “The True Evidence Of the Alteration of the Old Books” (Οι Πραγματικές Αποδείξεις Της Αλλοίωσης Των Παλαιών Βιβλίων, Άχμαντ Αμπντ Αλ-Ουαχάμπ, σελ. 34-38, “Is the Bible God’s Word?” (Είναι η Βίβλος ο Λόγος του Θεού;), Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 26 -28

αναθεώρησης. Κατά συνέπεια, τα εδάφια που αφορούσε την Αγία Τριάδα, η κατάληξη του κατά Μάρκον Ευαγγελίου (16:9-20) και το κατά Λουκάν (24:51) αναθεωρήθηκαν στην επόμενη έκδοση, που είχε το ίδιο όνομα (RSV)[73]. Ωστόσο, η μετάφραση στην Κοινή Αραβική έθεσε την κατάληξη του κατά Μάρκον Ευαγγελίου σε αγκύλες και δήλωνε στο περιθώριο ότι «δεν υπάρχει στα αρχαία χειρόγραφα».

Υπάρχει, επίσης, αλλοίωση στο ότι το Ευαγγέλιο του Μάρκου αποτελούταν από κάποια αντίγραφα, «Και αν σε κάποιο μέρος δεν σας δεχθούν ούτε σας ακούσουν, βγαίνοντας από εκεί, τινάξτε και τη σκόνη που είναι κάτω από τα πόδια σας, ως μαρτυρία εναντίον τους· σας διαβεβαιώνω, πως την ημέρα της κρίσης ο Θεός θα δείξει μεγαλύτερη επιείκεια για τα Σόδομα ή τα Γόμορρα, παρά για εκείνη την πόλη.» (κατά Μάρκον 6:11 King James)

Στις νέες εκδόσεις της Κ. Διαθήκης, δε βρίσκει κανείς το δεύτερο εδάφιο, που ξεκινά με «σας διαβεβαιώνω». Σε άλλα αντίγραφα, υπάρχει σημείωση σε αγκύλες, με μια εξήγηση του τύπου: «Μερικά Ελληνικά αντίγραφα συνεχίζουν, ‘Θα σας πω την αλήθεια, η ημέρα της κρίσεως θα είναι καλύτερη για τις πόλεις Σόδομα και Γόμορα, παρά για τους ανθρώπους εκείνης της πόλης.’»

Ωστόσο, σε άλλες εκδόσεις, οι αγκύλες αφαιρέθηκαν, και ό,τι βρισκόταν σε αγκύλες προστέθηκε στο κείμενο. Ενώ άλλες εκδόσεις αφαίρεσαν τις αγκύλες και ό,τι βρισκόταν μέσα σ’ αυτές. **Είναι αυτό το εδάφιο Λόγος του Θεού, ή όχι;**

---

[73] “Is the Bible God’s word?” (Είναι η Βίβλος ο Λόγος του Θεού;), Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 26 – 28, “Two Debates In Stockholm” (Δύο Δημόσιες Συζητήσεις στην Στοκχόλμη), Άχμαντ Ντιντάτ, σελ. 65

Μια ερώτηση που παρουσιάζουμε σ’ αυτούς που ακόμα πιστεύουν ότι η Βίβλος προστατεύεται από την αλλοίωση, και ότι η καταστροφή του ουρανού και της γης είναι ευκολότερη από το να χαθεί ένα γράμμα από αυτήν!

Η ίδια αλλοίωση συνέβη συχνά σε πολλά εδάφια, όπως στο Κατά Ματθαίον, «επειδή δική Σου είναι η βασιλεία και η δύναμη και η δόξα στους αιώνες. Αμήν.» (Κατά Ματθαίον 6:13), στον Παύλο (Α’ Κορινθίους 10:28) «μη τρώτε, για εκείνον που το φανέρωσε, και για τη συνείδηση· επειδή, «του Κυρίου είναι η γη και το πλήρωμά της».»

Σε άλλα κεφάλαια στη Βίβλο, οι θεολόγοι διστάζουν να συμπεριλάβουν κάποια εδάφια στη Βίβλο, γιατί δε συμφωνούν στο αν είναι πρωτότυπα, αφού κάποιες εκδόσεις τα θέτουν σε αγκύλες, ενώ άλλες τα διαγράφουν εντελώς. Ωστόσο, αυτό δεν απέτρεψε τις άλλες εκδόσεις από το να διαγράψουν τις αγκύλες, κάνοντας αυτό που βρισκόταν μέσα τους λόγο του Θεού, κάτι που δεν αλλάζει!

Ο Ματθαίος είπε: «Και αφού τον σταύρωσαν, μοιράστηκαν τα ιμάτιά του, βάζοντας κλήρο· [για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε διαμέσου τού προφήτη: «Μοιράστηκαν αναμεταξύ τους τα ιμάτιά μου, και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο».]» (Ματθαίος 27:35 Καινή Διαθήκη Wycliffe)

Η King James και άλλες εκδόσεις διέγραψαν τις αγκύλες, και έκαναν αυτό που βρισκόταν μέσα τους τμήμα του κειμένου: «Και αφού τον σταύρωσαν, μοιράστηκαν τα ιμάτιά του, βάζοντας κλήρο· για να εκπληρωθεί εκείνο που ειπώθηκε διαμέσου τού προφήτη: «Μοιράστηκαν αναμεταξύ τους τα

ιμάτιά μου, και στον ιματισμό μου έβαλαν κλήρο».» (Κατά Ματθαίον 27:35 έκδοση King James)

Και πάλι άλλες μεταφράσεις διέγραψαν τις αγκύλες και το κείμενο. «Και αφού τον σταύρωσαν, μοιράστηκαν τα ιμάτιά του, βάζοντας κλήρο» (Κατά Ματθαίον 27:35 American Standard Version, New International Version – Ηνωμένο Βασίλειο, και Today's New International Version)

Στο Κατά Ματθαίον, ο Ματθαίος λέει: «Αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές· επειδή, κατατρώτε τα σπίτια των χηρών, κι αυτό με την πρόφαση ότι κάνετε μεγάλες προσευχές· γι' αυτό θα λάβετε μεγαλύτερη καταδίκη.» (Κατά Ματθαίον 23:13) Στην έκδοση King James έβαλαν σημείωση, και υπέδειξαν στο περιθώριο ότι: «Μερικά χειρόγραφα δεν περιέχουν το εδάφιο 13»

Οι χριστιανοί θεολόγοι αλλοίωσαν το τέλος της επιστολής προς Εβραίους. Άλλαξαν αυτό που έγραψε ο άγνωστος συγγραφέας της «Τον έκανες για λίγο κατώτερον από τους αγγέλους· με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες, και τον έβαλες επάνω στα έργα των χεριών σου· όλα τα υπέταξες κάτω από τα πόδια του»· επειδή, καθώς υπέταξε σ' αυτόν τα πάντα, δεν άφησε τίποτε ανυπότακτο σ' αυτόν. Τώρα, όμως, δεν βλέπουμε να είναι ακόμα τα πάντα υποταγμένα σ' αυτόν.» (Προς Εβραίους 2:7-8). Πολλές εκδόσεις παρέλειψαν τη φράση «και τον έβαλες επάνω στα έργα των χεριών σου», και λέει: «με δόξα και τιμή τον στεφάνωσες · όλα τα υπέταξες κάτω από τα πόδια του».

Ο άγνωστος συγγραφέας της επιστολής προς Εβραίους είπε: «(επειδή, δεν υπέφεραν αυτό που προσταζόταν: «Και ζώο αν αγγίξει το βουνό, θα λιθοβοληθεί ή θα κατατοξευτεί

με βέλη».» (Προς Εβραίους 12:20) Το κείμενο «ή θα κατατοξευτεί με βέλη» διαγράφηκε από πολλές εκδόσεις και μεταφράσεις (όπως και στην Ελληνική), ενώ η μετάφραση στην Αραβική το θεωρεί Λόγο του Θεού, που ισχυρίζονται ότι θα διαρκέσει για πάντα.

Επιπλέον, μερικές φορές οι θεολόγοι είτε προσθέτουν, είτε αφαιρούν, χωρίς να προσθέσουν αγκύλες, όπως αναφέρθηκε στο Βιβλίο των Πράξεων στην Προτεσταντική έκδοση της Βίβλου της Μέσης Ανατολής, στο πλαίσιο της ιστορίας του Φιλίππου με τον υπηρέτη της Βασίλισσας της Αβησσυνίας. Λέει: «Και καθώς εξακολουθούσαν τον δρόμο, ήρθαν σε κάποιον τόπο με νερό· και ο ευνούχος λέει: Δες, νερό· τι με εμποδίζει να βαπτιστώ; Και ο Φίλιππος είπε: Αν πιστεύεις με όλη σου την καρδιά, μπορείς. Και αποκρινόμενος είπε: Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός τού Θεού. Και πρόσταξε να σταθεί η άμαξα· και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό, ο Φίλιππος και ο ευνούχος· και ο Φίλιππος τον βάπτισε.» (Πράξεις Αποστόλων 8:36-38 King James) Αυτό το εδάφιο, «Και ο Φίλιππος είπε: Αν πιστεύεις με όλη σου την καρδιά, μπορείς. Και αποκρινόμενος είπε: Πιστεύω ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Υιός τού Θεού.», το οποίο συνέβη αφού είχαν δει το νερό, δε βρίσκεται στην έκδοση New International, στην Today’s New International και στην New international Readers’. «και ο ευνούχος λέει: Δες, νερό· τι με εμποδίζει να βαπτιστώ; Και πρόσταξε να σταθεί η άμαξα· και κατέβηκαν και οι δύο στο νερό.» Ο λόγος της διαγραφής αυτού του εδαφίου είναι ότι δεν υπάρχει στην πλειοψηφία των παλαιών χειρογράφων.

Ακόμα ένα παράδειγμα είναι η αλλοίωση της ερώτησης του Ιησού στον τυφλό που θεράπευσε. «Ο Ιησούς άκουσε ότι

τον έβγαλαν έξω, και όταν τον βρήκε, του είπε: Εσύ πιστεύεις στον Υιό τού Ανθρώπου;» (κατά Ιωάννην 9:35) αλλάχθηκε σε πολλές εκδόσεις με: «Ο Ιησούς άκουσε ότι τον έβγαλαν έξω, και όταν τον βρήκε, του είπε: Εσύ πιστεύεις στον Υιό τού Θεού;»[74].

Τέλος, το βιβλίο του Λουκά είπε ότι ο Ιησούς είπε στους Εβραίους: «Και αποκρινόμενος προς αυτούς είπε: Σε ποιον από σας το γαϊδούρι ή το βόδι θα πέσει σε πηγάδι, και δεν θα το ανασύρει αμέσως κατά την ημέρα τού Σαββάτου;» (κατά Λουκάν 14:5) πολλές μεταφράσεις άλλαξαν τη λέξη «γαϊδούρι» με «γιος». «Σε ποιον από σας ο γιος ή το βόδι θα πέσει σε πηγάδι, και δεν θα το ανασύρει αμέσως κατά την ημέρα τού Σαββάτου;».

Τα παραπάνω θα μπερδέψουν ακόμα περισσότερο τον αναγνώστη ανάμεσα στα τόσα διαφορετικά αποσπάσματα, και θα παραμείνει στο μυαλό του η ερώτηση, «Ποια από αυτά τα κείμενα είναι ο λόγος του Θεού;».

[74] Για να δείτε περισσότερες τέτοιες αλλοιώσεις δείτε Κατά Ματθαίον 18/11, 19/9, 20/16, 23/14, Κατά Μάρκον 7/8, 7/16, 9/44, 10/21, 11/26, 15/28, Κατά Λουκάν 1/28, 8/45, 11/11, 17/36, 23/17, 24/42, Κατά Ιωάννην 3/13, 11/51, Πράξεις Αποστόλων 9/5-6, 15/34, 24/6-7, 28/29, Επιστολή προς Ρωμαίους 11/6, Επιστολή Α΄ Πέτρου 4/14, και σε άλλα σημεία.

Οι αντιφάσεις μεταξύ Ευαγγελίων

﴾Μα δεν συλλογίζονται, το Κοράνιο; Αν ήταν από άλλον εκτός από τον Αλλάχ, θα έβρισκαν σίγουρα μέσα του πολλές αντιφάσεις.﴿ (Ιερό Κοράνιο, Σούρα αν-Νισά 4:82)

Αυτό το εδάφιο παρουσιάζει ένα έγκυρο κριτήριο για την επιβεβαίωση της αυθεντικότητας κάθε βιβλίου που αποδίδεται στον Παντοδύναμο Θεό (Αλλάχ). Οι άνθρωποι κάνουν λάθη. Μπορεί να ξεχάσουν ή να μπερδευτούν με το πέρασμα των ημερών, κι έτσι τα γραπτά τους είναι συναφή με την ανθρώπινη φύση.

Αν το σκεφτούμε αυτό για τα τέσσερα Ευαγγέλια και τις επιστολές, θα δούμε τα αποτελέσματα αυτά της ανθρώπινης φύσης στα γραπτά των ευαγγελιστών, και ότι δημιούργησαν αντιφάσεις στα γεγονότα που αναφέρουν. Η ύπαρξη αυτών των αντιφάσεων αποδεικνύει ότι αυτά τα βιβλία δεν είναι ο Λόγος του Θεού, και δε μπορούν να είναι τμήμα του Λόγου του Θεού.

Οι χριστιανοί παραδέχονται την εγκυρότητα αυτού του κριτηρίου, κι έτσι βλέπουμε ότι οι ερμηνευτές της Καινής Διαθήκης εξηγούν αυτές τις αντιφάσεις και τις δυσκολίες πολύ μακριά από την αλήθεια που τα κείμενα δείχνουν και λένε, επειδή πιστεύουν ότι αυτές οι αντιφάσεις σημαίνουν ότι αυτά τα βιβλία είναι ανθρώπων, και όχι του Θεού.

Οι χριστιανοί πιστεύουν στα τέσσερα Ευαγγέλια, τα οποία μιλούν όλα για την ιστορία του Χριστού. Επομένως, όλες οι ιστορίες έπρεπε να είναι παρόμοιες στο νόημα και στο περιεχόμενο, ή –τουλάχιστον – να αλληλοσυμπληρώνονται για να γίνουν μια ολοκληρωμένη βιογραφία του Ιησού Χριστού. Ωστόσο, συγκρίνοντας τα κείμενα των ευαγγελίων

για το ίδιο γεγονός, βλέπουμε μια αντίφαση, κάτι που το καθιστά αδύνατο στο νου να πει ότι πρόκειται για το ίδιο γεγονός.

Αν αναλογιστούμε αυτές τις αντιφάσεις, ήταν αναγκαίο οι χριστιανοί να επιλέξουν μερικά απ’ αυτά τα Ευαγγέλια, ή κάποιες άλλες ιστορίες, να τα κάνουν ιερά, και να απορρίψουν άλλα. Επιπλέον, πρέπει να παραδεχτούν ότι τα τέσσερα Ευαγγέλια είναι βιβλία που έγραψαν άνθρωποι, και τότε και μόνο τότε θα καταλάβουν αυτές τις αντιφάσεις οι άνθρωποι. Εμείς απορρίπτουμε την επιμονή στο ότι αυτές οι αντιφάσεις προέρχονται από το Θεό.

Υπάρχουν αντιφάσεις στα Ευαγγέλια;

Παραδείγματα αντιφάσεων στην Καινή Διαθήκη

Οι λόγιοι έχουν δεκάδες παραδείγματα αντιφάσεων στα τέσσερα Ευαγγέλια και στις επιστολές. Μερικές σχετίζονται με τα γεγονότα, άλλες κάνουν τον Ιησού να αντιφάσκει με τα ίδια του τα λεγόμενα, ειδικά οι αντιφάσεις που αφορούν τη σταύρωση, ενώ υπάρχουν και αντιφάσεις ως προς την Παλαιά Διαθήκη.

Πρώτον: Οι αντιφάσεις των ευαγγελιστών στην καταγραφή γεγονότων

-Η γενεαλογία του Χριστού

Ίσως η πιο δυνατή και σημαντική αντίφαση στην Καινή Διαθήκη είναι η αντίφαση των Κατά Ματθαίον (1:1-17) και

κατά Λουκάν (3:23-38) σχετικά με τη γενεαλογία του Ιωσήφ, του Μαραγκού. Οι λόγιοι έχουν ανακαλύψει μερικές σημειώσεις για αυτήν τη γενεαλογία, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

- Οι Λουκάς και Ματθαίος συμφώνησαν στην αρχή της γενεαλογίας του Ιωσήφ του Μαραγκού, έπειτα απέκλιναν, και μετά συναντήθηκαν ξανά στον Ζοροβάβελ, γιο του Σαλαθιήλ, όπου ο Ματθαίος τον έκανε δέκατο πρόγονο του Ιωσήφ, ενώ ο Λουκάς δέκατο ένατο.

Οι δύο ευαγγελιστές απέκλιναν ξανά μεταξύ τους, καθώς ο Ματθαίος έκανε το Χριστό απόγονο των βασιλέων του Ισραήλ, Σολομώντα, έπειτα Ροβοάμ, Αβιά, μετά Ασά, έπειτα Ιωσαφάτ, ενώ ο Λουκάς τον έκανε απόγονο του Ναθάν, γιου του Δαυίδ, του οποίου κανένα παιδί δεν ήταν βασιλιάς του Ισραήλ.

- Είναι ασύλληπτο το ότι ο Ιησούς είναι απόγονος δύο αδελφών, του Σολομώντα και του Ναθάν, γιων του Δαυίδ (ειρήνη σ' αυτόν), ούτε βγάζει νόημα σχετικά με στον Ζοροβάβελ και τον πατέρα του, Σαλαθιήλ. Είτε αυτοί (Χριστός, Ζοροβάβελ, Σαλαθιήλ) ήταν απόγονοι του Σολομώντα, είτε του αδελφού του, Ναθάν.

- Η διαφορά μεταξύ των δύο λιστών ονομάτων είναι τόσο μεγάλη, ώστε είναι αδύνατος ο συνδυασμός τους. Υπάρχει διαφορά στον αριθμό των γενεών και στα ονόματα. Υπάρχει ανισορροπία στη γενεαλογία, κάτι που έγκειται στη διαγραφή κάποιων προγόνων.

- Ο Ματθαίος προσπάθησε να χωρίσει τη γενεαλογία σε τρεις ομάδες, από δεκατέσσερις προγόνους η κάθε μία. «Όλες, λοιπόν, οι γενεές από τον Αβραάμ μέχρι τον Δαβίδ είναι 14

γενεές· και από τον Δαβίδ μέχρι τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας είναι 14 γενεές· και από τη μετοικεσία τής Βαβυλώνας μέχρι τον Χριστό είναι 14 γενεές.» (Κατά Ματθαίον 1:17)

Ωστόσο, ο Ματθαίος δεν ανέφερε τους ίδιους αριθμούς. Ανέφερε μόνο δώδεκα προγόνους μεταξύ του Χριστού και της μετοικεσίας της Βαβυλώνας. Διέγραψε μερικά ονόματα από τη δεύτερη λίστα για να διατηρήσει τον αριθμό 14. Διέγραψε τρία ονόματα μεταξύ του Ιωράμ και του Οζία. Τα ονόματα αυτά είναι ο Αχαζίας, γιος του Ιωράμ, ο γιος του, Ιωάς και ο γιος του, Αμαζίας, πατέρας του Αζαρία.

Ο παρακάτω πίνακας δείχνει τις αντιφάσεις με σαφήνεια. Συγκρίνει τις λίστες των Λουκά, Ματθαίου και Α’ Χρονικών αναφορικά με τη γενεαλογία του Ιησού μεταξύ του Δαυίδ και του Ιωσήφ του Μαραγκού. Θα δούμε τα ονόματα που είχε διαγράψει ο Ματθαίος για να κάνει τη λίστα. Άλλαξε τη γενεαλογία του Χριστού για να εξυπηρετήσει το σκοπό του.

Αρ.	Κατά Ματθαίον 1:1-17	Α΄ Χρονικών 3:10-19	Κατά Λουκάν 3:23-38	Αρ.	Κατά Ματθαίον 1:1-17	Α΄ Χρονικών 3:10-19	Κατά Λουκάν 3:23-38
1	Δαυίδ	Δαυίδ	Δαυίδ	22	Ζοροβάβελ	Ζοροβάβελ	Σαλαθιήλ
2	Σολομών	Σολομών	Ναθάν	23	Αβιούδ		Ζοροβάβελ

3	Ροβωάμ	Ροβωάμ	Ματταθά	24	Ελιακίμ		Ρησά
4	Αβιάς	Αβιάς	Μαϊνάν	25	Αζώρ		Ιωαννάν
5	Ασά	Ασά	Μελεά	26	Σαδώκ		Ιωδά
6	Ιωσαφάτ	Ιωσαφάτ	Ελιακείμ	27	Αχείμ		Ιωσή
7	Ιωράμ	Ιωράμ	Ιωνάς	28	Ελιούδ		Σεμεΐ
8		Αχαζίας	Ιωσήφ	29	Ελεάζαρ		Ματταθίας
9		Ιωάς	Ιούδας	30	Ματθάν		Μαάθ
10		Αμαζίας	Συμεών	31	Ιακώβ		Ναγγαί
11	Οζίας	Αζαρίας	Λευί	32	Ιωσήφ		Εσλίμ
12	Ιωάθαμ	Ιωάθαμ	Ματθάτ	33			Ναούμ
13	Άχαζ	Άχαζ	Ιωρήμ	34			Αμώς
14	Εζεκίας	Εζεκίας	Ελιέζερ	35			Ματταθίας

15	Μανασής	Μανασής	Ιωσή	36			Ιωσήφ
16	Αμών	Αμών	Ηρ	37			Ιωαννά
17	Ιωσίας	Ιωσίας	Ελμωδάμ	38			Μελχί
18		Ιωακείμ	Κωσάμ	39			Λευί
19	Ιεχωνίας	Ιεχωνίας	Αδδί	40			Ματθάν
20	Σαλαθιήλ		Μελχί	41			Ηλί
21		Πεδαίας	Νηρί	42			Ιωσήφ

-Ποιος ζήτησε τη βασιλεία, η μητέρα ή οι δύο γιοι της;

Σ' αυτό το γεγονός, ο Ματθαίος αντιφάσκει με το Μάρκο. Ο Ματθαίος είπε: «Τότε, ήρθε κοντά του η μητέρα των γιων τού Ζεβεδαίου μαζί με τους γιους της, προσκυνώντας, και ζητώντας απ' αυτόν κάτι. Και εκείνος τής είπε: Τι θέλεις; Του λέει: Πες να καθήσουν αυτοί οι δύο γιοι μου, ένας από τα δεξιά σου, και ένας από τα αριστερά σου, στη βασιλεία σου. Και απαντώντας ο Ιησούς, είπε: Δεν ξέρετε τι ζητάτε·» (Κατά Ματθαίον 20:20-22)

Ο Μάρκος αφηγήθηκε την ίδια ιστορία, μα τη βασιλεία τη ζήτησαν οι δύο γιοι, όχι η μητέρα τους. ο Μάρκος λέει:

«Τότε, έρχονται σ' αυτόν ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, οι γιοι τού Ζεβεδαίου, λέγοντας: Δάσκαλε, θέλουμε να κάνεις σ' εμάς ό,τι σου ζητήσουμε. … Και εκείνοι τού είπαν: Δώσε σ' εμάς να καθήσουμε ο ένας από τα δεξιά σου, και ο άλλος από τα αριστερά σου μέσα στη δόξα σου. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτούς: Δεν ξέρετε τι ζητάτε·» (Κατά Μάρκον 10:35-38)

Αναφορικά με αυτό το εδάφιο, στην ερμηνεία του για το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, ο John Fenton είπε: «Ο Ματθαίος έκανε κάποιες αλλαγές στο Ευαγγέλιο του Μάρκου. Η πιο σημαντική είναι ότι οι δύο μαθητές ζήτησαν από τον Ιησού, ενώ στο Κατά Ματθαίον ζήτησε η μητέρα.»

-Ζήτησε ο Ιησούς από τους μαθητές του να κρατήσουν τη ράβδο ή όχι ;

Ο Μάρκος είπε για τη σύσταση του Ιησού στους μαθητές του. Έπειτα τους έδωσε δύναμη έναντι των ακάθαρτων πνευμάτων. Είπε: «Και τους παρήγγειλε να μη κρατούν τίποτε στον δρόμο, παρά μονάχα μια ράβδο· ούτε ταγάρι ούτε ψωμί ούτε χάλκινα νομίσματα στη ζώνη· αλλά να είναι υποδεμένοι με σαντάλια· και να μη ντύνονται με δύο χιτώνες.» (κατά Μάρκον 6:8-9)

Ωστόσο, αυτό διαφέρει από το κατά Λουκάν Ευαγγέλιο: «Και τους έστειλε για να κηρύττουν τη βασιλεία τού Θεού και να γιατρεύουν εκείνους που ασθενούν. Και τους είπε: Μη κρατάτε τίποτε στον δρόμο, ούτε ράβδους ούτε ταγάρι ούτε ψωμί ούτε ασήμι ούτε να έχετε από δύο χιτώνες.» (κατά Λουκάν 9:2-3)

Το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο αντιφάσκει με το κατά Μάρκον στο κράτημα της ράβδου και στα υποδήματα, καθώς απέδωσε στον Ιησού: «Μη έχετε χρυσάφι ούτε ασήμι ούτε χαλκό στις ζώνες σας· μήτε σακίδιο για τον δρόμο μήτε δύο χιτώνες μήτε υποδήματα μήτε ραβδί· επειδή, ο εργάτης είναι άξιος της τροφής του.» (Κατά Ματθαίον 10:9-10) Ο Ματθαίος είπε ότι δεν επιτρεπόταν να βγάλουν τα υποδήματά τους, αντίθετα με το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο.

- Άκουσαν τη φωνή του Θεού, ή η φωνή του Θεού δεν ακούγεται;

Ο Ιησούς είπε για το Θεό, τον Πατέρα: «Και ο Πατέρας που με απέστειλε, Αυτός έδωσε μαρτυρία για μένα. Ούτε φωνή Του ακούσατε ποτέ ούτε όψη Του είδατε.» (Κατά Ιωάννην 5:37) Επομένως, κανείς δε μπορεί να ακούσει τη φωνή του Θεού.

Ενώ οι τρεις ευαγγελιστές είπαν για τη φωνή του Θεού που οι άνθρωποι άκουσαν μετά τη βάπτιση του Χριστού από τον Ιωάννη το Βαπτιστή, ο Μάρκος είπε: «Και φωνή ακούστηκε από τους ουρανούς: Εσύ είσαι ο Υιός Μου ο αγαπητός, στον οποίο ευαρεστήθηκα.» (κατά Μάρκον 1:11) και βλ. (Κατά Ματθαίον 17:5) και (κατά Λουκάν 3:22)

- Πότε μαράθηκε η συκιά;

Οι ευαγγελιστές ανέφεραν ότι ο Χριστός πήγε σε μια συκιά, και όταν την είδε χωρίς καρπούς, προσευχήθηκε ώστε να μην ξαναβγάλει καρπούς: «Και όταν το πρωί γύριζε στην πόλη, πείνασε· και βλέποντας μια συκιά επάνω στον δρόμο, ήρθε κοντά της, και δεν βρήκε τίποτε επάνω της, παρά μονάχα φύλλα· και της

λέει: Να μη γίνει πλέον καρπός από σένα στον αιώνα. Κι αμέσως η συκιά ξεράθηκε.» (Κατά Ματθαίον 21:19-20)

Ο Μάρκος διαφώνησε μ' αυτό, καθώς ανέφερε αυτήν την προσευχή του Ιησού, κι έπειτα, «Και όταν έγινε βράδυ, έβγαινε έξω από την πόλη. Και το πρωί, καθώς διάβαιναν, είδαν τη συκιά ξεραμένη από τη ρίζα. Κι ο Πέτρος, καθώς το θυμήθηκε, του είπε: Ραββί, δες, η συκιά, που καταράστηκες, ξεράθηκε.» (κατά Μάρκον 11:19-21) Αυτό σημαίνει ότι η συκιά δε μαράθηκε αμέσως, και οι μαθητές δεν το έμαθαν, παρά την επόμενη μέρα.

- Πήγε ο εκατόνταρχος στον Ιησού;

Ο Ματθαίος ανέφερε ότι όταν ο Ιησούς εισήλθε στην πόλη Καπερναούμ, «Και όταν ο Ιησούς μπήκε μέσα στην Καπερναούμ, τον πλησίασε ένας εκατόνταρχος, παρακαλώντας τον, και λέγοντας: Κύριε, ο δούλος μου κείτεται παράλυτος στο σπίτι, υποφέροντας φρικτά.» (Κατά Ματθαίον 8:5-6)

Ο Λουκάς είπε την ίδια ιστορία μα ανέφερε ότι ο εκατόνταρχος δεν πήγε στον Ιησού, αλλά, «Και ακούγοντας για τον Ιησού, έστειλε σ' αυτόν μερικούς πρεσβύτερους των Ιουδαίων, παρακαλώντας τον να έρθει να διασώσει τον δούλο του. Και εκείνοι που ήρθαν στον Ιησού, τον παρακαλούσαν επίμονα, λέγοντας ότι: Είναι άξιος εκείνος στον οποίο θα το κάνεις αυτό·» (κατά Λουκάν 7:3-4) Τελικά πήγε ο εκατόνταρχος στον Ιησού ή όχι;

- Πότε συνέβη η ιστορία με το μύρωμα των ποδιών του Ιησού;

Οι τέσσερις ευαγγελιστές μιλούν για την ίδια αμαρτωλή γυναίκα που άλειψε με μύρο τα πόδια του Ιησού και τα σκούπισε με τα μαλλιά της. Οι ευαγγελιστές διαφωνούν ως προς το χρόνο της ιστορίας. Ο Λουκάς είπε ότι ήταν κατά το ξεκίνημα του κηρύγματος το Ιησού, ενώ άλλοι λένε ότι ήταν κατά τη στιγμή της σταύρωσης, και δε συμφωνούν αν ήταν δύο ή έξι μέρες πριν το Πάσχα των Ιουδαίων. Ο Λουκάς είπε ότι ήταν κατά την αρχή του κηρύγματος του Ιησού («Κάποιος Φαρισαίος προσκάλεσε τον Ιησού σε γεύμα. Ο Ιησούς μπήκε στο σπίτι του Φαρισαίου και κάθισε στο τραπέζι. Στην πόλη ήταν κάποια αμαρτωλή γυναίκα, όταν άκουσε ότι ο Ιησούς γευματίζει στο σπίτι του Φαρισαίου, έφερε ένα αλαβάστρινο δοχείο με μύρο, στάθηκε πίσω κοντά στα πόδια του και κλαίγοντας τα έβρεχε με τα δάκρυά της και τα σκούπιζε με τα μαλλιά της, τα φιλούσε και τα άλειφε με μύρο.» (Κατά Λουκάν 7:36-50)), κατά τη διάρκεια της ζωής του Ιωάννη του Βαπτιστή. Ο Λουκάς είπε ότι ο Βαπτιστής έστειλε τους μαθητές του στον Ιησού στο ίδιο κεφάλαιο (βλ. κατά Λουκάν 7:19-23)

Ωστόσο, ο Μάρκος ισχυρίζεται ότι η ιστορία συνέβη δύο μέρες πριν το Εβραϊκό Πάσχα. Είπε: «Και ύστερα από δύο ημέρες ήταν το Πάσχα και τα άζυμα· και οι αρχιερείς και οι γραμματείς ζητούσαν πώς να τον συλλάβουν με δόλο, και να τον θανατώσουν. Και έλεγαν: Όχι κατά τη διάρκεια της γιορτής, μήπως και γίνει θόρυβος από τον λαό. Και ενώ αυτός ήταν στη Βηθανία, στο σπίτι τού λεπρού Σίμωνα, και καθόταν στο τραπέζι, ήρθε μια γυναίκα, που είχε ένα αλάβαστρο με μύρο, από καθαρή πολύτιμη νάρδο· και συντρίβοντας το αλάβαστρο, έχυσε το μύρο επάνω στο κεφάλι του.» (κατά Μάρκον 14:1-3). Το Πάσχα, που ανέφερε ο Μάρκος, είναι αυτό κατά το οποίο συνέβη η σταύρωση.

Ο Ιωάννης ισχυρίζεται ότι η ιστορία έγινε έξι μέρες πριν το Πάσχα. Είπε: «Ο Ιησούς, λοιπόν, έξι ημέρες πριν από το Πάσχα, ήρθε στη Βηθανία, όπου ήταν ο Λάζαρος, που είχε πεθάνει, τον οποίο ανέστησε από τους νεκρούς. Και του έκαναν εκεί δείπνο, και η Μάρθα υπηρετούσε· ο δε Λάζαρος ήταν ένας από τους συγκαθήμενους μαζί του. Τότε, η Μαρία, αφού πήρε μία λίτρα από πολύτιμη καθαρή νάρδο, άλειψε τα πόδια τού Ιησού, και με τις τρίχες της σκούπισε τα πόδια του· και το σπίτι γέμισε από την ευωδιά τού μύρου.» (κατά Ιωάννην 12:1-3) Μίλησε για το ίδιο Πάσχα που ανέφερε ο Μάρκος, που είναι εκείνο πριν τη σταύρωση. Πότε λοιπόν, έλαβε χώρα η ιστορία; Έκαναν λάθος τα Άγια Πνεύματα όταν την έλεγαν την ιστορία στους ευαγγελιστές, ή μήπως οι Ευαγγελιστές είναι εκείνοι που έκαναν το λάθος;

- Δοκίμασε ο διάβολος τον Ιησού πρώτα στο όρος ή στο ναό;

Οι ευαγγελιστές ανέφεραν ότι ο διάβολος δοκίμασε τον Ιησού σε δύο μέρη, στην Ιερουσαλήμ, στο ναό, και σε ένα πολύ ψηλό βουνό. Ωστόσο, διαφώνησαν μεταξύ τους για τη σειρά των δύο γεγονότων, αφού ο Ματθαίος πίστευε ότι πρώτα έγινε η δοκιμασία στο ναό και μετά στο βουνό. Είπε: «Τότε, τον παραλαμβάνει ο διάβολος στην άγια πόλη, την Ιερουσαλήμ και τον στήνει στο πτερύγιο του ιερού, και του λέει: Αν είσαι Υιός τού Θεού, ρίξε κάτω τον εαυτό σου· επειδή, είναι γραμμένο ότι: Θα προστάξει για σένα τούς αγγέλους Του», και «θα σε σηκώνουν επάνω στα χέρια τους, για να μη προσκόψεις το πόδι σου σε πέτρα». Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Είναι επίσης γραμμένο: «Δεν πρέπει να βάλεις σε δοκιμασία τον Κύριο, τον Θεό σου». Τον παραλαμβάνει πάλι ο διάβολος σε ένα βουνό πολύ ψηλό, και του δείχνει όλα τα βασίλεια του κόσμου και τη δόξα τους,» (Κατά Ματθαίον 4:5-8). Αντίθετα,

ο Λουκάς πίστευε ότι συνέβη πρώτα η δοκιμασία στο όρος: «Και ο διάβολος, ανεβάζοντάς τον σε ένα ψηλό βουνό, του έδειξε όλα τα βασίλεια της οικουμένης μέσα σε μια στιγμή χρόνου· και ο διάβολος είπε σ' αυτόν: Σε σένα θα δώσω ολόκληρη αυτή την εξουσία και τη δόξα τους· επειδή, σε μένα είναι παραδομένη, και τη δίνω σε όποιον θέλω· εσύ, λοιπόν, αν προσκυνήσεις μπροστά μου, όλα θα είναι δικά σου. Και ο Ιησούς, απαντώντας σ' αυτόν, είπε: Πήγαινε πίσω μου, σατανά· επειδή, είναι γραμμένο: «Τον Κύριο τον Θεό σου θα προσκυνήσεις, κι αυτόν μονάχα θα λατρεύεις». Και τον έφερε στην Ιερουσαλήμ, και τον έστησε επάνω στο πτερύγιο του ιερού, και του είπε: Αν είσαι Υιός τού Θεού, ρίξε τον εαυτό σου από εδώ κάτω·» (Κατά Λουκάν 4:5-9).

Ο Αιδεσιμότατος Δρ. Ιμπραχίμ Σάιντ είναι μπερδεμένος με τη σειρά των δύο γεγονότων. Δε μπορεί να βρει τίποτα που να καταπραΰνει τη σύγχυση τη δική του και των αναγνωστών. Είπε: «Οι περισσότεροι λόγιοι του περασμένου αιώνα τείνουν να αποδεχτούν τη σειρά που αναφέρεται στο Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, ενώ οι σύγχρονοι προτιμούν τη σειρά του κατά Λουκάν.»[75] Το ερώτημα είναι ποιο από τα δυο γεγονότα συνέβη πρώτο. Αυτή είναι μια από τις δυσκολίες της Καινής Διαθήκης.

- Πότε εμφανίστηκαν ο Ηλίας και ο Μωυσής στους Μαθητές;

Οι ευαγγελιστές ανέφεραν την εμφάνιση του Ηλία και του Μωυσή στους μαθητές αφού πήγαν με τον Ιησού στο όρος για προσευχή. Μέρες μετά τη φυγή του Ιησού από την πόλη. Ωστόσο, διαφωνούν ως προς το αν ήταν έξι ή οκτώ μέρες. Ο Λουκάς είπε:

[75] Ερμηνεία του Κατά Λουκάν Ευαγγελίου, Αιδεσιμότατος Δρ. Ιμπραχίμ Σάιντ, σελ. 85

«Και μετά τα λόγια αυτά, πέρασαν περίπου οκτώ ημέρες, και παίρνοντας μαζί του τον Πέτρο, και τον Ιωάννη και τον Ιάκωβο, ανέβηκε στο βουνό για να προσευχηθεί.» (κατά Λουκάν 9:28)

Ο Ματθαίος, αντίθετα, είπε: «Και ύστερα από έξι ημέρες, ο Ιησούς παίρνει τον Πέτρο, και τον Ιάκωβο, και τον αδελφό του, τον Ιωάννη, και τους ανεβάζει σε ένα ψηλό βουνό, κατ' ιδίαν.» (Κατά Ματθαίον 17:1) Μετά από πόσες μέρες εμφανίστηκαν ο Ηλίας και ο Μωυσής, έξι ή οκτώ;

Σε μια απελπισμένη προσπάθεια να επιλύσει αυτήν την αντίφαση, ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν είπε: «Αυτή η σύγχυση ίσως προέρχεται από το ότι ο Ματθαίος δεν μέτρησε το Σάββατο στη μέση, ενώ ο Λουκάς το μέτρησε και μέτρησε και την ημέρα κατά την οποία ο Πέτρος μίλησε για τον Χριστό.» [76]

Πιστεύω ότι ο αναγνώστης γνωρίζει ότι η λέξη «ίσως» σημαίνει ότι αυτή η εξήγηση αποτελεί αβάσιμη υπόθεση. Είναι καλύτερο και ηθικό να πει κανείς ότι κάποιος από τους ευαγγελιστές έκανε ένα λάθος.

- Ήταν ο Αβραάμ δίκαιος εξαιτίας της πίστης του και μόνο;

Μια από τις πιο σημαντικές αντιφάσεις στην Καινή Διαθήκη είναι η διαφορά στη σημασία που δίνεται στα έργα για την επίτευξη της αρετής-δικαιοσύνης, σύμφωνα με τη σημασία της πίστης. Ο Παύλος υποβάθμισε τη σημασία των έργων, και πίστευε ότι δεν έχουν κανένα όφελος για το Θεό. Αναφέρθηκε στην δικαιοσύνη του Αβραάμ (ειρήνη σ’ αυτόν) λόγω της πίστης του

[76] Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν, σελ. 502

και της συμμόρφωσής του στο Νόμο, και θεώρησε ότι τα έργα είναι αποτέλεσμα της αρετής-δικαιοσύνης που ο Θεός τού χορήγησε. Είπε: «Επειδή, αν ο Αβραάμ ανακηρύχθηκε δίκαιος από τα έργα, έχει καύχημα· όχι, όμως, μπροστά στον Θεό. Επειδή, τι λέει η γραφή: «Και πίστεψε ο Αβραάμ στον Θεό, και γι' αυτή του την πίστη ο Θεός τον αναγνώρισε δίκαιο.». Σε όποιον, όμως, εργάζεται, ο μισθός δεν λογαριάζεται ως χάρη, αλλά ως χρέος· σ' εκείνον, όμως, που δεν εργάζεται, αλλά πιστεύει στο Θεό, που σώζει τον ασεβή, ο Θεός τον αναγνωρίζει δίκαιο γι' αυτή του την πίστη. Όπως λέει και ο Δαβίδ τον μακαρισμό τού ανθρώπου, στον οποίο ο Θεός τον αναγνωρίζει δίκαιο δίχως έργα:» (Επιστολή προς Ρωμαίους 4:2-6).

Η πίστη χωρίς έργα είναι ο δρόμος προς την δικαιοσύνη, όπως ο Αβραάμ ήταν δίκαιος εξαιτίας της πίστης του. Έτσι θα δικαιολογούνταν και οι πιστοί. Αυτό είναι το δόγμα του Παύλου: «Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι ο άνθρωπος ανακηρύσσεται δίκαιος διαμέσου τής πίστης, χωρίς τα έργα τού νόμου.» (Επιστολή προς Ρωμαίους 3:28).

Ο Μαθητής Ιάκωβος διαφώνησε και διέψευσε τον Παύλο, πιστεύοντας ότι η πίστη χωρίς έργα δεν είναι παρά νεκρή πίστη. Σε αντίθεση με τον Παύλο, αναφέρθηκε στην αρετή της δικαιοσύνης του Αβραάμ, ενώ η πίστη του Αβραάμ δεν ήταν αρκετή για να θεωρηθεί δίκαιος. Έγινε δίκαιος με το έργο του, το να θυσιάσει τον υιό του, Ισαάκ, στο Θεό, και αυτό το θεώρησε αρετή του. Ο Ιάκωβος είπε: «Ο πατέρας μας ο Αβραάμ δεν δικαιώθηκε από τα έργα, όταν πρόσφερε τον γιο του τον Ισαάκ επάνω στο θυσιαστήριο; Βλέπεις ότι η πίστη συνεργούσε στα έργα του, και από τα έργα η πίστη αποδείχθηκε τέλεια. Και εκπληρώθηκε η γραφή, που έλεγε: «Ο δε Αβραάμ πίστεψε στον Θεό, και γι'αυτή του την πίστη ο Θεός τον αναγνώρισε δίκαιο.»· και ονομάστηκε

«φίλος τού Θεού». Βλέπετε, λοιπόν, ότι από έργα δικαιώνεται ο άνθρωπος, και όχι μονάχα από πίστη. Παρόμοια δε και η πόρνη Ραάβ δεν δικαιώθηκε από έργα, όταν υποδέχθηκε τους αποσταλμένους, και τους έβγαλε έξω από άλλον δρόμο. Επειδή, όπως το σώμα χωρίς πνεύμα είναι νεκρό, έτσι και η πίστη χωρίς τα έργα είναι νεκρή.» (Επιστολή Ιακώβου 2:21-26).

Ο Αβραάμ ήταν δίκαιος λόγω της πίστης του και μόνο ή η πίστη χωρίς έργα είναι σαν ένα νεκρό σώμα;

- Πού έλαβε χώρα το κήρυγμα του Ιησού;

Οι ευαγγελιστές ανέφεραν το μακρύ κήρυγμα του Ιησού στους μαθητές του, κατά το οποίο ανέφερε τη συμπόνοια του προς τους φτωχούς και τους πεινασμένους, και απείλησε τους πλουσίους. Ωστόσο, διαφώνησαν όσον αφορά το μέρος όπου έδωσε το κήρυγμά του ο Ιησούς: «Όταν, όμως, είδε τα πλήθη, ανέβηκε στο βουνό, και αφού κάθισε, ήρθαν κοντά του οι μαθητές του.» (Κατά Ματθαίον 5:1) Ο Ματθαίος πίστευε ότι η ομιλία έγινε επί του όρους.

Ο Λουκάς είπε ότι το κήρυγμα έγινε σε πεδιάδα, και όχι σε βουνό. Είπε: «Και καθώς κατέβηκε μαζί τους, στάθηκε επάνω σε έναν πεδινό τόπο·» (κατά Λουκάν 6:17)

Δεύτερον: Υποπίπτει ο Ιησούς σε αντιφάσεις σύμφωνα με τα δικά του λεγόμενα;

Τα Ευαγγέλια δείχνουν ότι ο Ιησούς πέφτει σε πολλές αντιφάσεις προς τα ίδια του τα λεγόμενα, λόγω αντιφάσεων μεταξύ των

ευαγγελιστών, ή ακόμα αντιφάσεων ενός ευαγγελιστή με τον εαυτό του.

-Ήταν ο Πέτρος δαίμονας ή προφήτης;

Αναφέροντας τη γνώμη του Ιησού για τον Πέτρο, ο Ματθαίος υπέπεσε σε αντίφαση στην ίδια σελίδα. Είπε: «… Μακάριος είσαι, Σίμωνα, γιε τού Ιωνά, επειδή αυτό δεν σου το αποκάλυψε σάρκα και αίμα, αλλά ο Πατέρας μου, που είναι στους ουρανούς. … Εσύ είσαι ο Πέτρος, … Και θα σου δώσω τα κλειδιά τής βασιλείας των ουρανών· και ό,τι κρατήσεις ασυγχώρητο στη γη θα είναι ασυγχώρητο και στους ουρανούς· και ό,τι συγχωρήσεις στη γη, θα είναι συγχωρημένο και στους ουρανούς.» (Κατά Ματθαίον 16:17-19)

Μετά από λίγες γραμμές είπε: «Και εκείνος, αφού στράφηκε, είπε στον Πέτρο: Πήγαινε πίσω μου, σατανά, μου είσαι σκάνδαλο· επειδή, δεν φρονείς τα πράγματα του Θεού, αλλά εκείνα των ανθρώπων.» (Κατά Ματθαίον 16:23)

Ο Ματθαίος έπειτα μίλησε για την άρνηση του Πέτρου, και ακόμα και για την κατάρα του Ιησού τη νύχτα της δίκης (βλ. Κατά Ματθαίον 26:74). Έπειτα, είπε σε ένα άλλο εδάφιο: «Και ο Ιησούς τους είπε: Σας διαβεβαιώνω, ότι εσείς που με ακολουθήσατε, κατά την παλιγγενεσία, όταν ο Υιός τού ανθρώπου καθίσει επάνω στον θρόνο τής δόξας του, θα καθίσετε κι εσείς επάνω σε δώδεκα θρόνους για να κρίνετε τις δώδεκα φυλές τού Ισραήλ.» (Κατά Ματθαίον 19:28) Ποια λόγια για τον Πέτρο είναι σωστά, ενώ όλα αποδίδονται στον Ιησού;

- Ποια ήταν η απάντηση του Ιησού προς τους εχθρούς του;

Ο Λουκάς απέδωσε στον Ιησού δύο αντιφατικές απαντήσεις προς τους εχθρούς του. Μια φορά ισχυρίστηκε ότι ο Ιησούς συνέστησε το να τους αγαπά κανείς: «Αλλά, σε σας που ακούτε, λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας· να αγαθοποιείτε εκείνους που σας μισούν· να ευλογείτε εκείνους, που σας καταρούνται· και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν.» (κατά Λουκάν 6:27-28). Ωστόσο, απέδωσε το αντίθετο στον Ιησού, όταν ο Ιησούς είπε το παράδειγμα των δέκα θεματοφυλάκων στη βασιλεία του, σαν το βασιλιά που απορρίφθηκε από το λαό του. Είπε: «Πλην, εκείνους τους εχθρούς μου, που δεν με θέλησαν να βασιλεύσω επάνω τους, φέρτε τους εδώ, και κατασφάξτε τους μπροστά μου.» (κατά Λουκάν 19:27). Ποια είναι η συμπεριφορά απέναντι στους εχθρούς η οποία προήλθε από τον Ιησού;

- Είναι πιθανό το Πυρ της Κολάσεως να είναι η μοίρα του Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν);

Ο Ματθαίος ανέφερε ότι ο Χριστός είπε πως όσοι προσβάλλουν τους αδελφούς τους θα πάνε στην κόλαση: «Εγώ, όμως, σας λέω ότι, καθένας που οργίζεται αναίτια ενάντια στον αδελφό του, θα είναι ένοχος στην κρίση, και όποιος πει στον αδελφό του: Ρακά (δηλ. ανόητο), θα είναι ένοχος στο συνέδριο· και όποιος πει: Μωρέ, (δηλ. ηλίθιο) θα είναι ένοχος στη φωτιά της κολάσεως.» (Κατά Ματθαίον 5:22). Ο Λουκάς ισχυρίστηκε ότι ο Ιησούς πρόσβαλε δύο μαθητές του, που δεν τον αναγνώρισαν μετά την ανάστασή του: «Κι αυτός είπε σ' αυτούς: Ω, ανόητοι και βραδείς στην καρδιά στο να πιστεύετε σε όλα όσα μίλησαν οι προφήτες·» (κατά Λουκάν 24:25) Επίσης είπε στον Πέτρο: «Πήγαινε πίσω

μου, σατανά» (Κατά Ματθαίον 16:23), και σε ένα άλλο εδάφιο τού είπε: «Και ο Ιησούς απλώνοντας αμέσως το χέρι, τον έπιασε, και του λέει: Ολιγόπιστε, σε τι δίστασες;» (Κατά Ματθαίον 14:31). Λένε οι χριστιανοί ότι η μοίρα του Ιησού είναι το πυρ της κολάσεως, ή κρίνουν αυτά τα εδάφια ως αντιφάσεις;

Τρίτον: η αντίφαση μεταξύ Παλαιάς και Καινής Διαθήκης

Οι ευαγγελιστές, επίσης, υπέπεσαν σε αντιφάσεις με τους συγγραφείς της Παλαιάς Διαθήκης σε διάφορα θέματα για τα οποία μίλησαν, είτε ιστορικά, είτε θεολογικά.

Αντιφάσεις ως προς τα χαρακτηριστικά του Θεού

Ο Ιωάννης είπε: «Κανείς ποτέ δεν έχει δει το Θεό.» (κατά Ιωάννην 1:18), και είχε δίκιο. Ωστόσο, αυτό ήταν αντίθετο με αυτό που λέει η Τορά σε πολλά σημεία. Ο Ιακώβ είπε: «Και ο Ιακώβ αποκάλεσε το όνομα εκείνου του τόπου Φανουήλ, λέγοντας: Επειδή, είδα τον Θεό πρόσωπο με πρόσωπο, και φυλάχθηκε η ζωή μου.» (Γένεσις 32:30).

Το ίδιο υπάρχει και στο βιβλίο της Εξόδου, όπου ο Μωυσής επέμενε ότι είδε το Θεό: «Και ο Κύριος είπε: Να ένας τόπος κοντά Μου, και θα σταθείς επάνω στην πέτρα· και όταν η δόξα Μου διαβαίνει, θα σε βάλω στη σχισμή της πέτρας, και θα σε σκεπάσω με το Χέρι Μου, μέχρις ότου περάσω· και θα σηκώσω το χέρι Μου, και θα δεις τα νώτα Μου· το πρόσωπό Μου, όμως, δεν θα το δεις.» (Έξοδος 33:21-23)

Επιπλέον, ο Παύλος διέψευσε αυτό που είπε ο Λουκάς, λέγοντας ότι ο Στέφανος είχε δει την εικόνα και τη δόξα του Θεού: «Ο δε Στέφανος, πλήρης καθώς ήταν από Πνεύμα Άγιο, ατενίζοντας στον ουρανό, είδε τη δόξα τού Θεού, και τον Ιησού να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού, και είπε: Να! θωρώ τους ουρανούς ανοιγμένους, και τον Υιό τού ανθρώπου να στέκεται από τα δεξιά τού Θεού. » (Πράξεις Αποστόλων 7:55-56).

Ο Ιωάννης είπε ότι κανείς δεν άκουσε την φωνή του Πατρός, του Θεού. Είπε: «Και ο Πατέρας που με απέστειλε, Αυτός έδωσε μαρτυρία για μένα. Ούτε φωνή Του ακούσατε ποτέ ούτε όψη Του είδατε.» (Κατά Ιωάννην 5:37). Έτσι, κανείς δεν είχε άκουσε τη φωνή του Θεού, κάτι που είναι αντίθετο με αυτό που αναφέρεται στην Τορά, ότι ο λαός του Ισραήλ είχε ακούσει τη φωνή του Θεού όταν τους μίλησε στην Χορέβ: «Και ο Κύριος σας μίλησε από το μέσον τής φωτιάς· εσείς ακούσατε μεν τη φωνή των λόγων, δεν είδατε, όμως, κανένα ομοίωμα· μόνον φωνή ακούσατε.» (Δευτερονόμιο 4:12). Άκουσε ο λαός τη φωνή το Θεού ή όχι;

Ο Παύλος περιέγραψε το Θεό σωστά. Είπε: «επειδή, ο Θεός δεν είναι Θεός ακαταστασίας, αλλά ειρήνης.» (Α’ Κορινθίους 14:33)

Ωστόσο, αυτό έρχεται σε αντίφαση με αυτό που αναφέρθηκε στο βιβλίο της Γενέσεως. «Και ο Κύριος είπε: Να, ένας λαός, και όλοι έχουν μία γλώσσα, και άρχισαν να το πραγματοποιούν· και τώρα δεν θα εμποδιστεί σ' αυτούς κάθε τι που σκοπεύουν να κάνουν· ελάτε, ας κατέβουμε, και ας συγχύσουμε εκεί τη γλώσσα τους, για να μη καταλαβαίνει ο ένας τη γλώσσα τού άλλου. Και από εκεί ο Κύριος τους διασκόρπισε επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης· και σταμάτησαν να κτίζουν την πόλη. Γι' αυτό, το όνομά της ονομάστηκε Βαβέλ· επειδή, εκεί ο Κύριος σύγχυσε τη γλώσσα ολόκληρης της γης· και από εκεί ο Κύριος τους διασκόρπισε επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης.» (Γένεσις 11:6-9).

- Επιτρέπονται όλες οι τροφές;

Η Τορά αναφέρει ποιες τροφές πρέπει ή δεν πρέπει να τρώμε. (Βλ. Λευιτικός 11:1-47) Ωστόσο, ο Μάρκος είπε ότι ο Ιησούς διαφώνησε μ' αυτό και ότι είπε παράξενα πράγματα, ότι επέτρεψε όλα τα είδη φαγητών: «Και προσκαλώντας ολόκληρο το πλήθος, τους έλεγε: Ακούτε με όλοι, και καταλαβαίνετε· δεν υπάρχει τίποτε που, απέξω από τον άνθρωπο, μπαίνει μέσα του, το οποίο μπορεί να τον μολύνει, αλλά αυτά που βγαίνουν απ' αυτόν, εκείνα είναι που μολύνουν τον άνθρωπο.» (κατά Μάρκον 7:14-15)

Ήταν δύσκολο για τους μαθητές του να καταλάβουν, κι έτσι, ρώτησαν ξανά, και απάντησε: «Εφ' όσον δεν εισέρχεται στην καρδιά του, μα στο στομάχι του, και διώχνεται;» (Έτσι, όρισε όλα τα τρόφιμα ως καθαρά.) (Κατά Μάρκον 7:19). Αυτός είναι ο πιο παράξενος τρόπος εξαγνισμού των τροφών, και έρχεται σε αντίθεση με τους Νόμους της Τορά.

- Ποιος αγόρασε τη γη της Συχέμ;

Υπάρχει μια αντίφαση μεταξύ του βιβλίου των Πράξεων και της Γενέσεως, όσον αφορά το ποιος αγόρασε τη γη της Συχέμ από τους γιους τού Εμμώρ, ο Αβραάμ ή ο Ιακώβ;

Στο βιβλίο των πράξεων, «Και ο Ιακώβ κατέβηκε στην Αίγυπτο, και πέθανε εκεί αυτός και οι πατέρες μας. Και μετακομίστηκαν στη Συχέμ, και τέθηκαν στο μνήμα, που **ο Αβραάμ,** πληρώνοντας ασήμι, είχε αγοράσει από τους γιους τού Εμμώρ, του πατέρα τού Συχέμ.» (Πράξεις Αποστόλων 7:15-16)

Στο βιβλίο της Γενέσεως, «Και αφού **ο Ιακώβ** επέστρεψε από την Παδάναράμ, ήρθε στη Σαλήμ, μια πόλη τής Συχέμ, αυτή που είναι στη γη Χαναάν, και κατασκήνωσε μπροστά στην πόλη. Και **αγόρασε** τη μερίδα τού χωραφιού, από τους γιους τού Εμμώρ, τον πατέρα τού Συχέμ, για 100 αργύρια, όπου έστησε τη σκηνή του.» (Γένεσις 33:18-19).

Το λάθος ήταν από τον συγγραφέα του βιβλίου των Πράξεων, γιατί η γη που αγόρασε ο Αβραάμ ήταν στη γη της Χεβρών (Γαλιλαία). Την αγόρασε από τον Εφρόν, και εκεί έθαψε τη Σάρα, και εκεί θάφτηκε και ο ίδιος. Στο βιβλίο της Γενέσεως, διαβάζουμε: «Και ο Αβραάμ άκουσε τον Εφρών· και ο Αβραάμ ζύγισε στον Εφρών το ασήμι, που είπε σε επήκοο των γιων τού Χετ, 400 σίκλους ασήμι, δεκτό ανάμεσα σε εμπόρους. Και το χωράφι τού Εφρών, που ήταν στη Μαχπελάχ, μπροστά στη Μαμβρή, το χωράφι και το σπήλαιο που βρισκόταν σ' αυτό, και όλα τα δέντρα που ήσαν στο χωράφι και σε όλα τα όρια ολόγυρα, ασφαλίστηκαν στον Αβραάμ για κτήμα, μπροστά στους γιους τού Χετ, μπροστά σε όλους εκείνους που έμπαιναν στην πύλη τής πόλης του. Και ύστερα απ' αυτά, ο Αβραάμ έθαψε τη γυναίκα του τη Σάρρα στο σπήλαιο του χωραφιού Μαχπελάχ, μπροστά στη Μαμβρή· αυτή είναι η Χεβρών στη γη Χαναάν.» (Γένεσις 23:16-19). Ποιος αγόρασε τη γη του Συχέμ, ο Αβραάμ ή ο Ιακώβ;

- Πόσα χρόνια κυβέρνησε ο Σαούλ το λαό του Ισραήλ;

Στο Βιβλίο του Σαμουήλ, ο Σαούλ κυβέρνησε το λαό του Ισραήλ για δύο χρόνια: «Ο ΣΑΟΥΛ ήταν έναν χρόνο βασιλιάς· και αφού βασίλευσε δύο χρόνια στον Ισραήλ» (Α’ Σαμουήλ 13:1) που αναιρεί αυτό που είναι στο βιβλίο των Πράξεων «Και έπειτα ζήτησαν βασιλιά, και ο Θεός έδωσε σ' αυτούς τον Σαούλ, τον γιο

τού Κις, έναν άνδρα από τη φυλή Βενιαμίν, για 40 χρόνια.» (Πράξεις Αποστόλων 13:21) Διοίκησε ο Σαούλ για σαράντα ή για δύο χρόνια;

- Ποιος είναι ο υιός του Θεού, τον οποίον προφήτευσε ο Δαυίδ;

Ο Παύλος ανέφερε στην επιστολή του «προς Εβραίους» την υπόσχεση του Θεού στο Δαυίδ για το γιο του, Σολομώντα, μα έκανε μια πρόβλεψη για το Χριστό (ειρήνη σ' αυτόν) «τον οποίο έθεσε κληρονόμο των πάντων, διαμέσου τού οποίου έκανε και τους αιώνες· αυτός, που είναι το απαύγασμα της δόξας και ο χαρακτήρας τής υπόστασής του, και βαστάζει τα πάντα με τον λόγο τής δύναμής του, αφού διαμέσου τού εαυτού του έκανε καθαρισμό των αμαρτιών μας, κάθισε στα δεξιά τής μεγαλοσύνης στα υψηλά·τόσο πολύ ανώτερος έγινε από τους αγγέλους, όσο εξοχότερο απ' αυτούς κληρονόμησε όνομα. Επειδή, σε ποιον από τους αγγέλους είπε ποτέ: «Εσύ είσαι Υιός Μου, Εγώ σήμερα σε γέννησα;». Και πάλι: «Εγώ θα είμαι σ' αυτόν Πατέρας, κι αυτός θα είναι σε Μένα Υιός;».» (Προς Εβραίους 1:2-5).

Ο Παύλος μετέφερε το εδάφιο από το 2ο βιβλίο του Σαμουήλ (7:14), και το έκανε πρόβλεψη για το Χριστό. Λέει: «εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας, κι αυτός θα είναι σε μένα γιος» (Β' Σαμουήλ 7:14) Ο Παύλος σκέφτηκε ότι αυτό το απόσπασμα ήταν πρόβλεψη του Χριστού (ειρήνη σ' αυτόν) και το ανέφερε στην επιστολή του. Ωστόσο, αυτή η ρήση δεν είναι αληθινή, καθώς το απόσπασμα μιλούσε για το Δαυίδ. Ο Θεός ζήτησε από τον προφήτη Ναθάν να πει στο Δαυίδ: «Τώρα, λοιπόν, έτσι θα πεις στον δούλο Μου τον Δαβίδ: Έτσι λέει ο Κύριος των δυνάμεων: Εγώ σε πήρα από τη μάντρα, πίσω από τα πρόβατα, για να είσαι ηγεμόνας επάνω στον

λαό Μου, επάνω στον Ισραήλ· και Ήμουν μαζί σου παντού όπου περπάτησες, και εξολόθρευσα όλους τους εχθρούς σου από μπροστά σου, και σε έκανα ονομαστόν, σύμφωνα με το όνομα των μεγάλων που βρίσκονται επάνω στη γη· και θα διορίσω έναν τόπο για τον λαό Μου τον Ισραήλ, και θα τους φυτέψω, και θα κατοικούν σε δικό τους τόπο, και δεν θα μεταφέρονται πλέον· και οι γιοι τής αδικίας δεν θα τους καταθλίβουν πια, όπως άλλοτε, και όπως τις ημέρες κατά τις οποίες είχα καταστήσει κριτές επάνω στον λαό Μου Ισραήλ· και θα σε αναπαύσω από όλους τους εχθρούς σου. Ο Κύριος αναγγέλλει ακόμα σε σένα, ότι ο Κύριος θα οικοδομήσει σπίτι σε σένα. Αφού συμπληρωθούν οι ημέρες σου, και κοιμηθείς μαζί με τους πατέρες σου, θα σηκώσω ύστερα από σένα το σπέρμα σου, που θα βγει από τα σπλάχνα σου, και θα στερεώσω τη βασιλεία του. Αυτός θα οικοδομήσει οίκον στο όνομά Μου· και θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας του μέχρι τον αιώνα· Εγώ θα είμαι σ' αυτόν πατέρας, κι αυτός θα είναι σε Μένα γιος· αν διαπράξει ανομία, θα τον σωφρονίσω με ράβδο ανδρών, …. Σύμφωνα με όλα αυτά τα λόγια, και σύμφωνα με ολόκληρη αυτή την όραση, έτσι μίλησε ο Νάθαν στον Δαβίδ.» (Β΄ Σαμουήλ 7:8-17).

Αυτή η πρόβλεψη ήταν από κάποιον που γεννήθηκε από το Δαυίδ, όχι από τους απογόνους του, που θα διοικήσει το λαό του Ισραήλ μετά το θάνατο του Δαυίδ. Ήταν για κάποιον που θα είναι αυτός που θα κτίσει τον οίκο του Θεού, και τον οποίον ο Θεός θα τιμωρήσει αν δεν ακολουθήσει το Νόμο. Όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, σύμφωνα με την Τορά, εκπληρώθηκαν από το Σολομώντα.

Το βιβλίο των Χρονικών αναφέρει ότι αυτό το άτομο είναι ο Σολομών. Λέει: «δες, θα γεννηθεί σε σένα γιος, που θα είναι άνδρας ανάπαυσης· και θα τον αναπαύσω από όλους τους εχθρούς

του, ολόγυρα· επειδή, το όνομά του θα είναι Σολομώντας, και στις ημέρες του θα δώσω ειρήνη και ησυχία στον Ισραήλ· αυτός θα οικοδομήσει οίκο στο όνομά Μου· κι αυτός θα είναι σε Μένα γιος, κι Εγώ θα είμαι σ' αυτόν Πατέρας· και θα στερεώσω τον θρόνο τής βασιλείας του επάνω στον Ισραήλ μέχρι τον αιώνα.» (Α' Χρονικών 22:9-10)

- Ποιος κλήθηκε από την Αίγυπτο;

Άλλη μια αλλοίωση από τις ισχυριζόμενες προφητείες είναι αυτό που είπε ο Ματθαίος για την επιστροφή του Ιησού από την Αίγυπτο κατά την παιδική ηλικία του. Ο Ματθαίος είπε: «και ήταν εκεί μέχρι τον θάνατο του Ηρώδη· για να εκπληρωθεί αυτό που ειπώθηκε από τον Κύριο διαμέσου τού προφήτη, λέγοντας: «Από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο Μου».» (Κατά Ματθαίον 2:15) Ισχυρίστηκε ότι εκπλήρωσε την προφητεία του, που είναι το βιβλίο του Ιωσηέ. Βλ (Ιωσηέ 11:1-2)

Ωστόσο, το εδάφιο στο βιβλίο του Ιωσηέ δεν είπε τίποτα για το Χριστό. Αφορά την επιστροφή του λαού του Ισραήλ από την Αίγυπτο, μαζί με το Μωυσή. Αφορά τον Ιακώβ, κι έπειτα τους γιους του και την επιστροφή τους από την Αίγυπτο, καθώς και την λατρεία τους προς είδωλα και το ότι αγνόησαν τις εντολές του Θεού. «Όταν ο Ισραήλ ήταν νήπιο, τότε Εγώ τον αγάπησα, και από την Αίγυπτο κάλεσα τον γιο Μου. Όσο τους καλούσαν, τόσο αυτοί αναχωρούσαν από μπροστά τους· θυσίαζαν στους Βααλείμ, και θυμίαζαν στα γλυπτά.» (Ιωσηέ 11:1-2)

Το κείμενο δεν έχει να κάνει σε τίποτε με το Χριστό. Η λατρεία ειδώλων υπήρχε πριν το Χριστό. Δεν έχει να κάνει με κείνους που ζούσαν τον καιρό του Ιησού, γιατί οι Εβραίοι μετανόησαν και σταμάτησαν να λατρεύουν είδωλα 536 χρόνια πριν το Χριστό,

μετά την απελευθέρωσή τους από τη Βαβυλώνα. Δεν επέστρεψαν στη λατρεία ειδώλων μετά από αυτήν τη μεταμέλεια, όπως γίνεται σαφές στον αναγνώστη της Βίβλου, και αποδεικνύεται από τα ιστορικά βιβλία.

Τέταρτον: Οι Χριστιανοί ανάμεσα στην αναγνώριση των αντιφάσεων και στην αλαζονεία

Οι Χριστιανοί λόγιοι έκαναν απελπισμένες και αφελείς προσπάθειες να συνδυάσουν αυτές τις αντιφάσεις και να τις παρουσιάσουν ως συμβατές και συμπληρωματικές. Ωστόσο, όλες αυτές οι προσπάθειες αποβαίνουν μάταιες, καθώς και συνδυασμοί που δεν έχουν αποδείξεις.

Επομένως, ο Εβραίος κριτικός και φιλόσοφος Εσπινόζα είχε δίκιο σε ό,τι είπε για την Τορά, και τα λόγια του συνάδουν και με την Καινή Διαθήκη. «Αν κάποιος νομίζει ότι μιλώ γενικά, χωρίς επαρκή βάση, θα του ζητούσα να μας δείξει μια συγκεκριμένη σειρά αυτών των αφηγήσεων που μπορεί να ακολουθηθεί, με τα γραπτά των ιστορικών χωρίς να υποπέσει σε σοβαρό σφάλμα. Πρέπει κανείς, προσπαθώντας να συμφιλιώσει την ερμηνεία αυτών των αναφορών, να λάβει υπόψιν όρους και μεθόδους, και τρόπους σύνδεσης των λόγων, και να τους εξηγήσει, ώστε να μπορέσουμε να ακολουθήσουμε αυτήν την εξήγηση των γραφών. Εγώ θα σκύψω με ευλάβεια σ’ αυτούς που μπορούν να το πετύχουν, και είμαι έτοιμος να τον περιγράψω ως τον ίδιο τον Απόλλωνα.

Πρέπει να παραδεχτώ ότι δεν κατάφερα να βρω αυτόν που έκανε αυτήν την προσπάθεια, παρά τη μεγάλη μου έρευνα γι’ αυτόν. Παρά το ότι από την παιδική μου ηλικία μού έχουν εμποτιστεί οι κοινές απόψεις της Βίβλου, δεν κατάφερα να πετύχω αυτό που επιζητούσα. Όπως και να ‘χει, δεν υπάρχει λόγος εδώ να χαραμίσω

το χρόνο του αναγνώστη, και να του/της προσφέρω, ως πρόκληση, να κάνει μια απέλπιδα προσπάθεια.»[77]

Λίγοι είναι αυτοί που αναγνωρίζουν την αλήθεια. Ανάμεσά τους είναι οι εκδότες του χριστιανικού περιοδικού, «The Plain Truth» (Η Ξεκάθαρη Αλήθεια). Στο τεύχος του 1975 διαβάζουμε: «Υπάρχουν πολλοί ισχυρισμοί ασυνεπειών στη Βίβλο, που οι λόγιοι μέχρι στιγμής δεν έχουν καταφέρει να επιλύσουν. Έχει ό,τι ικανοποιεί κάθε άπιστο και άθεο. Οι λόγιοι ακόμα παλεύουν με κάποιες δυσκολίες, μέχρι και σήμερα. Κανείς δεν αρνείται αυτό το γεγονός, ωστόσο, παρά μόνο αυτοί που έχουν άγνοια ως προς τη Βίβλο.»

[77] "The Holy Books between Accuracy and Alteration" (Τα Ιερά Βιβλία Ανάμεσα στην Ακρίβεια και την Αλλοίωση), Γιάγια Ραμπί, σελ. 325

Η νομοθετική και ηθική επίδραση της Καινής Διαθήκης

Ο Χριστός είπε: «Προσέχετε δε από τους ψευδοπροφήτες, που έρχονται σε σας με ενδύματα προβάτων, από μέσα όμως είναι αρπακτικοί λύκοι. Θα τους γνωρίσετε από τους καρπούς τους· μήπως μαζεύουν σταφύλια από αγκάθια ή σύκα από τριβόλια; Έτσι, κάθε καλό δέντρο κάνει καλούς καρπούς· ενώ το σαπρό δέντρο κάνει κακούς καρπούς. Δεν μπορεί ένα καλό δέντρο να κάνει κακούς καρπούς ούτε ένα σαπρό δέντρο να κάνει καλούς καρπούς. Κάθε δέντρο που δεν κάνει καλό καρπό κόβεται και ρίχνεται στη φωτιά. Επομένως, από τους καρπούς τους θα τους γνωρίσετε.» (Κατά Ματθαίον 7:15-20)

Οι Μουσουλμάνοι παρουσιάζουν αυτό το βιβλικό απόσπασμα και ζητούν από τους Χριστιανούς να το θεωρήσουν δικαστή, κι έπειτα τα αποτελέσματα θα τους δείξουν το σωστό και το λάθος.

- Η πραγματικότητα των Χριστιανικών κοινωνιών

Κοιτώντας τις χριστιανικές κοινωνίες γενικά, οι λόγιοι κατέγραψαν την εξάπλωση ενός αριθμού κακών αναμεσά τούς, όπως μοιχεία, ομοφυλοφιλία, αυτοκτονίες, εγκλήματα, φυλετικές διακρίσεις, διάλυση της οικογένειας και κακές κοινωνικές σχέσεις, αλκοόλ και ναρκωτικά, αποξένωση από τη θρησκεία και κυριαρχία της αθεΐας, και βιαιότητα με τα άλλα έθνη.

Το Ponte, ένα γερμανικό περιοδικό, είχε δημοσιεύσει στατιστικά για τις θρησκευτικές πεποιθήσεις των Γερμανών, και το αποτέλεσμα ήταν ότι το 65% των Γερμανών πιστεύει στο Θεό, και το 50% πιστεύει στη ζωή και την κρίση μετά το θάνατο.

Στη Νότια Αφρική, όπου το ποσοστό των Χριστιανών βρίσκεται στο 98%, η αιμομιξία μεταξύ των λευκών βρίσκεται στο 8%, ενώ ο αριθμός των αλκοολικών στις ΗΠΑ, σύμφωνα με τον Αιδεσιμότατο Jimmy Swegart, είναι σαράντα τέσσερα εκατομμύρια, με επιπρόσθετους δέκα εκατομμύρια μέθυσους.

Ο John Weston ανέφερε μια έρευνα που διεξήχθη το 1978, και το αποτέλεσμά της ήταν ότι το 4% της Αμερικανικής κοινωνίας είναι ομοφυλόφιλοι σε όλη τη ζωή τους, ενώ το 10% είναι ομοφυλόφιλοι για τρία χρόνια. Οι αριθμοί από την Ομοσπονδία Γονέων στη Βρετανία δείχνουν ότι τα μισά έφηβα κορίτσια κάτω των 16 ετών έχουν εμπλακεί σε μοιχεία.

- Πώς αντιμετωπίζει αυτήν την πραγματικότητα η Καινή Διαθήκη;

Θα μπορούσε κανείς να αναρωτηθεί τι μπορεί να αναμορφώσει το Ευαγγέλιο έτσι ώστε να διορθώσει αυτές τις καταστροφές και τα επιδημιολογικά στοιχεία; Έχει το Ευαγγέλιο σχέση μ’ αυτούς τους αριθμούς;

Η απάντηση είναι η ανικανότητα της νομοθεσίας του Ευαγγελίου να θεραπεύσει αυτές τις συνθήκες στις Χριστιανικές κοινωνίες. Δεν αποτελεί λάθος να ισχυριστεί κανείς ότι η Βίβλος είναι μια από τις αιτίες της διαφθοράς σ’ αυτές τις κοινωνίες, άμεσα ή έμμεσα.

Αυτό δε σημαίνει ότι η Βίβλος δεν περιέχει κάποιες ευγενείς διδασκαλίες, που είναι το φως και η καθοδήγηση όλων των προφητών. Ωστόσο, αυτές οι διδασκαλίες είναι αναμεμειγμένες με ψευδείς αλλοιώσεις που τις κάνουν πολύ δύσκολο να αναγνωριστούν.

Οι ευθύνες της Βίβλου γι’ αυτά τα κακά ποικίλλουν ανάλογα με το επίπεδο επιπτώσεών τους, μα συσσωρευμένα περιέχουν τη ρίζα και την αιτία αυτών των προβλημάτων. Αυτό δείχνει ότι δεν είναι ο λόγος του Θεού, γιατί ο Θεός έστειλε προφήτες για να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους και να τους βγάλουν από το σκοτάδι και το κακό, και να τους οδηγήσουν προς την καθοδήγηση και το φως.

Πρώτον: Η Καινή Διαθήκη αντιτίθεται με την ανθρώπινη φύση

Υπάρχουν πολλά κείμενα ευαγγελίων που αντανακλούν τι βρίσκεται ενάντια στην ανθρώπινη φύση, που είχαν αρνητική ηθική ή κοινωνική επίδραση στους αναγνώστες, συμπεριλαμβανομένων των εξής:

Η Καινή Διαθήκη προτρέπει στην αποχή από το γάμο και στο να παραμένει κανείς άγαμος: Ο Παύλος είπε: «Προς τους αγάμους και προς τις χήρες, όμως, λέω: Είναι καλό σ' αυτούς αν μείνουν όπως και εγώ·» (Α’ Κορινθίους 7:8). Σε ένα άλλο εδάφιο, είπε: «Επειδή, το φρόνημα της σάρκας είναι έχθρα στον Θεό·» (Επιστολή προς Ρωμαίους 8:7). Επομένως, σύμφωνα με τον Παύλο, οι άνθρωποι πίνουν, τρώνε, κοιμούνται, παντρεύονται και καλύπτουν τις υπόλοιπες ανθρώπινες ανάγκες, όντας εχθρικοί προς το Θεό.

Ο Παύλος το είπε αυτό λόγω της εσφαλμένης ιδέας που τον κατέκλυσε, ότι υπάρχει εχθρότητα μεταξύ πνεύματος και σώματος. «Επειδή, η σάρκα επιθυμεί ενάντια στο Πνεύμα, και το Πνεύμα ενάντια στη σάρκα· αυτά, μάλιστα, αντιμάχονται το ένα προς το άλλο, ώστε εκείνα που θέλετε, να μη τα πράττετε.» (Επιστολή προς Γαλάτες 5:17) Αυτή η υποτιθέμενη σύγκρουση μεταξύ

πνεύματος και σώματος διαστρεβλώνει την ανθρώπινη ζωή, που δε μπορεί να φτάσει στην ευτυχία, εκτός κι αν υπάρχει ενσωμάτωση μεταξύ των αναγκών του σώματος και των επιθυμιών της ψυχής.

Ο Μαθητής Ιάκωβος υπερέβαλλε στην προειδοποίηση για την αγάπη του κόσμου χωρίς τη διαχώριση μεταξύ καλού και κακού. Είπε: «Μοιχοί και μοιχαλίδες, δεν ξέρετε ότι η φιλία τού κόσμου είναι έχθρα προς τον Θεό; Όποιος, λοιπόν, θελήσει να είναι φίλος τού κόσμου, γίνεται εχθρός τού Θεού.» (Ιακώβου 4:4) Είναι η αγάπη για το καλό, ή για τους γονείς, ή ακόμα και για τις ανθρώπινες ανάγκες, όπως ο γάμος, η αναπαραγωγή, και το ποτό και το φαγητό εχθρότητα προς το Θεό;!

Ο Ματθαίος ανέφερε ότι ο Χριστός ζήτησε να απαρνηθεί κανείς τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των βασικών και θεμελιωδών αναγκών μιας ικανοποιητικής ανθρώπινης ζωής. Ένας άνδρας πήγε στον Ιησού και είπε ότι είχε απομνημονεύσει όλες τις Εντολές: «Του λέει ο νεανίσκος: Όλα αυτά τα φύλαξα από τη νιότη μου· τι μου λείπει ακόμα; Του είπε ο Ιησούς: Αν θέλεις να είσαι τέλειος, πήγαινε, πούλησε τα υπάρχοντά σου, και δώσε τα στους φτωχούς· και θα έχεις θησαυρό στον ουρανό· και έλα, ακολούθα με. Ακούγοντας δε ο νεανίσκος τον λόγο, αναχώρησε λυπημένος· επειδή, είχε πολλά κτήματα. Και ο Ιησούς είπε στους μαθητές του: Σας διαβεβαιώνω ότι, δύσκολα ένας πλούσιος θα μπει μέσα στη βασιλεία των ουρανών. Και σας ξαναλέω: Ευκολότερο είναι να περάσει μια καμήλα από βελονότρυπα, παρά ένας πλούσιος να μπει μέσα στη βασιλεία τού Θεού. Και όταν το άκουσαν οι μαθητές του, εκπλήττονταν υπερβολικά, λέγοντας: Ποιος μπορεί, λοιπόν, να σωθεί;» (Κατά Ματθαίον 19:20-25) Αυτό το απόσπασμα, όπως και άλλα, είναι αντίθετα με τις βασικές αρχές της ζωής, που χτίζουν πολιτισμούς.

Παρομοίως, βλέπουμε πρόσκληση σε νωθρότητα και τεμπελιά, τα οποία αν η ανθρωπότητα έπραττε, θα καταστρεφόταν. Ο Λουκάς είπε: «Και στους μαθητές του είπε: Γι' αυτό, σας λέω: Μη μεριμνάτε για τη ζωή σας, τι να φάτε· ούτε για το σώμα, τι να ντυθείτε. Η ζωή είναι πολυτιμότερη από την τροφή, και το σώμα από το ένδυμα. Παρατηρήστε τά κοράκια, ότι δεν σπέρνουν ούτε θερίζουν· τα οποία δεν έχουν ταμείο ούτε αποθήκη, και ο Θεός τα τρέφει· … Παρατηρήστε τα κρίνα, πώς μεγαλώνουν· δεν κοπιάζουν ούτε κλώθουν· σας λέω, όμως, ούτε ο Σολομώντας, μέσα σε όλη του τη δόξα, δεν ντύθηκε σαν ένα απ' αυτά. Αλλά, αν το χορτάρι, που σήμερα είναι στο χωράφι, και αύριο ρίχνεται σε καμίνι, ο Θεός το ντύνει με έναν τέτοιο τρόπο, πόσο περισσότερο εσάς, ολιγόπιστοι; Κι εσείς μη ζητάτε τι να φάτε ή τι να πιείτε· και μη είστε μετέωροι. Επειδή, όλα αυτά τα ζητούν τα έθνη τού κόσμου· ενώ ο Πατέρας σας ξέρει ότι έχετε ανάγκη απ' αυτά. Πλην, ζητάτε τη βασιλεία τού Θεού, και όλα αυτά θα σας προστεθούν.» (Κατά Λουκάν 12:22-31)

Άλλη μια σύγκρουση με την ανθρώπινη φύση είναι οι παράλογες ιδέες στην Καινή Διαθήκη. Παραθέτοντας τα λόγια του Ιησού, ο Ματθαίος είπε: «Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρούνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν·» (Κατά Ματθαίον 5:44) Επιπλέον με το γεγονός ότι το να αγαπά κανείς τους εχθρούς του είναι αδύνατο, και οι χριστιανικές κοινωνίες δεν το εφαρμόζουν ποτέ, είναι αδύνατον ο Ιησούς να ζήτησε να αγαπά κανείς το Σατανά, το μεγαλύτερο εχθρό της ανθρωπότητας. Μπορούμε να πούμε το ίδιο και για τους δαίμονες της ανθρωπότητας, τους οποίους ο Θεός δεν αγαπά, και δεν είναι σωστό να τους αγαπούν οι άνθρωποι.

Δεύτερον: Το νομοθετικό έλλειμμα της Καινής Διαθήκης

Οι νομοθεσίες των ευαγγελίων δε δύνανται να ορίσουν την ευθεία, ολοκληρωμένη ζωή, και είναι αδύνατο η ζωή να είναι ευθεία μ’ αυτά. Ο Ματθαίος απέδωσε στον Ιησού τα εξής: «Εγώ, όμως, σας λέω, μη αντισταθείτε στον πονηρό· αλλά, όποιος σε ραπίσει στο δεξί σου σαγόνι, στρέψε σ' αυτόν και το άλλο·» (Κατά Ματθαίον 5:39). Το κείμενο αναφέρει μια εναλλακτική στην ατιμωρησία, κι έτσι αποτελεί κατάργηση του νόμου της ανταπόδοσης, ή μια ηθική προσθήκη που δεν έχει λογική, σαν να προτρέπει στην αποδοχή της θλίψης και της αδικίας, κάτι που αποτελεί αναμφίβολα σπουδαία αιτία του ξεσπάσματος της διαφθοράς και της κακίας.

Παρομοίως, ο Λουκάς είπε: «Σ' εκείνον που σε χτυπάει επάνω στο ένα σαγόνι, να πρόσφερέ του και το άλλο, και από εκείνον που αφαιρεί το ιμάτιό σου, μη εμποδίσεις και τον χιτώνα. Σε καθέναν που ζητάει από σένα, δίνε· και από εκείνον που αφαιρεί τα δικά σου, μη απαιτείς.» (κατά Λουκάν 6:29-30). Ποιος σοφός άνδρας θα έκανε κάτι τέτοιο; Αν οι άνθρωποι το έκαναν, πόσο άδικο, κακό και καταπιεστικό θα ήταν;

Εδώ αναρωτιόμαστε: Αν αυτό το κείμενο ήταν από τα λόγια του Χριστού, γιατί τα παραβίασε όταν οι δούλοι των ιερέων τον χτύπησαν; Δεν τους γύρισε το άλλο μάγουλο, αντίθετα τους είπε: «Ο Ιησούς αποκρίθηκε σ' αυτόν: Αν μίλησα κακώς, πες για το κακό· αν, όμως, καλώς, γιατί με δέρνεις;» (Κατά Ιωάννην 18:23).

Υπάρχει και ακόμα μια ερώτηση που χρειάζεται απάντηση: Εφάρμοσε ποτέ η Εκκλησία αυτήν την ηθική, ή η πραγματικότητα είναι ότι αυτά τα λόγια είναι αδύνατον να εφαρμοστούν, και αν η

Εκκλησία και ο Χριστός απέτυχαν να το εφαρμόσουν, είναι αδύνατον και για τους άλλους να τα εφαρμόσουν.

Η Καινή Διαθήκη απαγορεύει το διαζύγιο, εκτός κι αν κάποιος από τους δυο συζύγους έχει διαπράξει μοιχεία: «Εκείνο, λοιπόν, που ο Θεός συνένωσε, άνθρωπος ας μη χωρίζει. … Σας λέω δε ότι, όποιος χωρίσει τη γυναίκα του, εκτός για λόγον πορνείας, και νυμφευθεί άλλη, γίνεται μοιχός·..» (Κατά Ματθαίον 19:6-9).

Αυτή η νομοθεσία είναι μια από τις αιτίες της εξάπλωσης της μοιχείας σήμερα. Είναι η λύση και ο δρόμος γι' αυτούς που έχουν προβλήματα στο γάμο τους λόγω των δυσκολιών της ζωής και των διαφορών της ανθρώπινης φύσης. Αυτούς τους οποίους η Καινή Διαθήκη αποτρέπει να χτίσουν ξανά τις ζωές τους με αγνότητα.

Αυτή η νομοθεσία δε μπορεί να διορθώσει τη ζωή σήμερα. Υπάρχουν πολλά πράγματα που κάνουν τη συμβίωση ανυπόφορη, και η μόνη διέξοδος είναι το διαζύγιο, και με την αποτροπή του πολλά κακά μπορεί να συμβούν. Γι' αυτό η προτεσταντική Εκκλησία επέτρεψε το διαζύγιο, το οποίο προσπαθούν να εγκρίνουν και οι άλλες εκκλησίες για να ξεφύγουν απ' αυτήν την νομοθεσία.

Η δήλωση του Ματθαίου για το λόγο της απαγόρευσης του διαζυγίου: «Εκείνο, λοιπόν, που ο Θεός συνένωσε, άνθρωπος ας μη χωρίζει» (Κατά Ματθαίον 19:6), δεν είναι αληθινός, γιατί ο γάμος δεν είναι θεία σύνδεση μεταξύ δύο. Αποτελεί συμφωνία μεταξύ δύο να παντρευτούν σύμφωνα με τους νόμους του Θεού. Σαν τους υπόλοιπους Θείους Νόμους.

Ακόμα ένα νομοθετικό έλλειμμα στην Καινή Διαθήκη είναι η απαγόρευση του γάμου με περισσότερες από μία γυναίκες, όπως καταλαβαίνουμε από την Α' προς Κορινθίους (7:2) «Αλλά για να αποφεύγεται η πορνεία, κάθε άντρας πρέπει να έχει τη δική του

γυναίκα, και κάθε γυναίκα πρέπει να έχει το δικό της άντρα.» που συμφωνείται από διάφορες Χριστιανικές Εκκλησίες. Οι στατιστικές δείχνουν συνεχή αύξηση στον αριθμό των γυναικών. Στην Αγγλία, οι γυναίκες είναι τέσσερα εκατομμύρια περισσότερες από τους άνδρες, στη Γερμανία πέντε εκατομμύρια, και οκτώ εκατομμύρια στην Αμερική. Πώς μπορεί η Καινή Διαθήκη να λύσει αυτό το πρόβλημα, που θα αυξηθεί αν οι Χριστιανοί ακολουθήσουν τα λόγια του Παύλου και παραμείνουν άγαμοι; «Προς τους αγάμους και προς τις χήρες, όμως, λέω: Είναι καλό σ' αυτούς αν μείνουν όπως και εγώ· αλλά, αν δεν μπορούν να μείνουν εγκρατείς, ας έρθουν σε γάμο· επειδή, είναι καλύτερο να έρθουν σε γάμο, παρά να φλέγονται από την επιθυμία.» (Α' Κορινθίους 7:8-9).

Αποτέλεσμα αυτής της εκπαίδευσης είναι τα σκάνδαλα που ξεσπούν και ταρακουνούν την εκκλησία καθημερινά, και αποδεικνύουν ότι οι άνθρωποι δε μπορούν να ξεπεράσουν τη φύση τους, και ότι αυτή η καθοδήγηση δεν προέρχεται από το Θεό, γιατί ο Θεός γνωρίζει τι δουλεύει και τι είναι κατάλληλο για τους δούλος Του.

Τρίτον: Ο ρόλος της ακύρωσης του Νόμου στην εξάπλωση της διαφθοράς και της διάλυσης

Ωστόσο, όλα όσα αναφέραμε είναι απλώς παρενέργειες της πληγής. Το κύριο πρόβλημα που βιώνουν οι χριστιανικές κοινωνίες είναι στο δόγμα της Σωτηρίας και της Εξιλέωσης. Σύμφωνα με αυτό το δόγμα, η πίστη στη σταύρωση του Χριστού είναι αρκετή για τη σωτηρία κάποιου. Και για την απελευθέρωσή του/της από την κατάρα του νόμου και των Εντολών. Ο Παύλος ακύρωσε την απαγόρευση και την τιμωρία για όσους διέπραξαν

διάφορα κακά, όπως μοιχεία, κατανάλωση αλκοόλ, φόνο και διαφθορά.

Σύμφωνα μ’ αυτόν, η πίστη στο Χριστό, που σταυρώθηκε για μας, εξιλεώνει τις αμαρτίες μας όσο σοβαρές κι αν είναι. Συνεπώς, οι πιστοί σ’ αυτά τα κείμενα θα διέπρατταν κάθε είδους αμαρτία, χωρίς να φοβούνται την τιμωρία του Θεού.

Ο Παύλος αποκάλεσε το νόμο του Θεού, που φιλτράρει την ανθρώπινη συμπεριφορά, κατάρα. Είπε: «Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου.» (Επιστολή προς Επιστολή προς Γαλάτες 3:13). Ανακοίνωσε ότι δεν υπάρχει ανάγκη γι’ αυτόν μετά τη σταύρωση του Ιησού. Είπε: «Ώστε, ο νόμος έγινε παιδαγωγός μας στον Χριστό, για να ανακηρυχθούμε δίκαιοι διαμέσου τής πίστης· τώρα, όμως, που ήρθε η πίστη, δεν είμαστε πλέον κάτω από παιδαγωγό.» (Επιστολή προς Επιστολή προς Γαλάτες 3:24-5).

Μας διαβεβαίωσε για την κατάργηση του νόμου, λέγοντας: «Επειδή, αυτός είναι η ειρήνη μας, ο οποίος έκανε τα δύο μέρη ένα, και γκρέμισε το μεσότοιχο του φραγμού, καταργώντας την έχθρα επάνω στη σάρκα του, τον νόμο των εντολών, που είναι στα διατάγματα, ώστε, στον εαυτό του, να κτίσει τούς δύο σε έναν καινούργιο άνθρωπο, φέρνοντας ειρήνη·» (Επιστολή προς Εφέσιους 2:14-15). Επίσης, είπε: «ξέροντας ότι δεν ανακηρύσσεται δίκαιος ο άνθρωπος από τα έργα τού νόμου, παρά μονάχα διαμέσου τής πίστης στον Ιησού Χριστού, κι εμείς πιστέψαμε στον Ιησού Χριστό, για να ανακηρυχθούμε δίκαιοι από την πίστη στον Χριστό, και όχι από τα έργα τού νόμου· επειδή, από τα έργα τού νόμου δεν θα ανακηρυχθεί δίκαιος κανένας άνθρωπος.» (Επιστολή προς Επιστολή προς Γαλάτες 2:16) Αυτοί που ακολουθούν το νόμο, σύμφωνα με τον Παύλο, προσβάλλουν το Χριστό: «Αποχωριστήκατε από τον Χριστό, όσοι

ανακηρύσσεστε δίκαιοι από τον νόμο· ξεπέσατε από τη χάρη.» (Επιστολή προς Γαλάτες 5:4)

Διαβεβαιώνει πως δεν υπάρχει ανάγκη για καλά έργα, αφού είπε: «Δεν αθετώ τη χάρη τού Θεού· επειδή, αν η δικαίωση γίνεται διαμέσου τού νόμου, άρα ο Χριστός μάταια πέθανε.» (Επιστολή προς Γαλάτες 2:21) Επίσης, είπε: «Πού είναι, λοιπόν, η καύχηση; Κλείστηκε έξω. Με ποιον νόμο; Των έργων; Όχι· αλλά με τον νόμο τής πίστης. Συμπεραίνουμε, λοιπόν, ότι ο άνθρωπος ανακηρύσσεται δίκαιος διαμέσου τής πίστης, χωρίς τα έργα τού νόμου.» (Επιστολή προς Ρωμαίους 3:27-28). Ο Παύλος πιστεύει ότι η πίστη στο Χριστό είναι ο δρόμος προς την αρετή και τη σωτηρία, χωρίς την ανάγκη του νόμου και των πράξεων. «ο οποίος μάς έσωσε, και μας κάλεσε με άγια κλήση, όχι σύμφωνα με τα έργα μας, αλλά σύμφωνα με τη δική του πρόθεση και χάρη, που δόθηκε σε μας εν Χριστώ Ιησού προαιώνια, φανερώθηκε όμως τώρα διαμέσου τής επιφάνειας του Σωτήρα μας Ιησού Χριστού, ο οποίος, αφενός μεν κατήργησε τον θάνατο, αφετέρου δε έφερε σε φως τη ζωή και την αφθαρσία διαμέσου τού Ευαγγελίου.» (Β' προς Τιμόθεον 1:9-10)

Επιβεβαίωσε αυτό το παράξενο νόημα και σε μια άλλη ρήση: «Όταν, όμως, φανερώθηκε η αγαθότητα και η φιλανθρωπία τού Σωτήρα μας Θεού, όχι από έργα δικαιοσύνης, που εμείς πράξαμε, αλλά σύμφωνα με το έλεός του μας έσωσε, με το βάπτισμα της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα.» (Επιστολή προς Τίτον 3:4-5).

Έτσι, αντιτέθηκε στην Τορά και δήλωσε ότι κάθε τροφή είναι νόμιμη. Βλ. (Δευτερονόμιο 14:1-24)

Είπε: «Ξέρω και είμαι πεπεισμένος στον Κύριο Ιησού, ότι τίποτε δεν υπάρχει ακάθαρτο από μόνο του, παρά σ' εκείνον που

στοχάζεται κάτι ότι είναι ακάθαρτο, σ' εκείνον είναι ακάθαρτο.» (Επιστολή προς Ρωμαίους 14:14). Είπε, επίσης: «Στους μεν καθαρούς όλα είναι καθαρά· στους μολυσμένους, όμως, και απίστους τίποτε δεν είναι καθαρό, αλλά και ο νους τους και η συνείδηση είναι μολυσμένα.» (Επιστολή προς Τίτον 1:15). «Επειδή, καθετί που δημιούργησε ο Θεός είναι καλό, και τίποτα δεν είναι απαγορευμένο, όταν το χρησιμοποιούμε ευχαριστώντας το Θεό.». (Α’ προς Τιμόθεον 4:4).

Όρισε τον ενάρετο σύμφωνα με το δόγμα του, λέγοντας: «ανακηρύσσονται, όμως, δίκαιοι, δωρεάν, με τη χάρη του, διαμέσου τής απολύτρωσης που έγινε με τον Ιησού Χριστό· τον οποίο ο Θεός προκαθόρισε ως μέσον εξιλέωσης διαμέσου τής πίστης, με βάση το αίμα του, προς φανέρωση της δικαιοσύνης του, για την άφεση των αμαρτημάτων, που έγιναν στο παρελθόν, μέσα στη μακροθυμία τού Θεού· προς φανέρωση της δικαιοσύνης του στον παρόντα καιρό, για να είναι αυτός δίκαιος, και να ανακηρύσσει δίκαιον εκείνον που πιστεύει στον Ιησού.» (Επιστολή προς Ρωμαίους 3:24-26).

Δηλώνοντας τις νέες προϋποθέσεις για τη σωτηρία, είπε: «ότι, αν με το στόμα σου ομολογήσεις Κύριο, τον Ιησού, και μέσα στην καρδιά σου πιστέψεις ότι ο Θεός τον ανέστησε από τους νεκρούς, θα σωθείς·» (Επιστολή προς Ρωμαίους 10:9), και το ίδιο υπάρχει και στο Μάρκο: «Όποιος πιστέψει και βαπτιστεί, θα σωθεί· όποιος, όμως, απιστήσει, θα κατακριθεί.» (κατά Μάρκον 16:16)

Σε ένα άλλο εδάφιο, δήλωσε ότι η σωτηρία είναι για όλη την ανθρωπότητα. Είπε: «Επειδή, αυτός, που τον ίδιο του τον Υιό δεν λυπήθηκε, αλλά τον παρέδωσε για χάρη όλων μας, πώς και μαζί μ' αυτόν δεν θα χαρίσει σε μας τα πάντα;» (Επιστολή προς Ρωμαίους 8:32) και τα λόγια του Ιωάννη το εξηγούν: «Παιδάκια μου, αυτά σας τα γράφω, για να μη αμαρτήσετε· αν, όμως, κάποιος

αμαρτήσει, έχουμε συνήγορο προς τον Πατέρα, τον Ιησού Χριστό τον Δίκαιο. Κι αυτός είναι μέσον εξιλασμού για τις αμαρτίες μας· και όχι μονάχα για τις δικές μας, αλλά και για τις αμαρτίες όλου τού κόσμου..» (Α΄ Ιωάννη 2:1-2). Το επιβεβαίωσε λέγοντας: «Κι εμείς οι ίδιοι είδαμε και δίνουμε μαρτυρία ότι ο Πατέρας απέστειλε τον Υιό για τη Σωτήρα τού κόσμου.» (Α΄ Ιωάννη 4:14).

Έκανε τη σωτηρία να είναι για όλες τις αμαρτίες και για όλους τους ανθρώπους, ανεξαρτήτως της αμαρτίας που διέπραξαν. Έτσι, σύμφωνα μ' αυτό το δόγμα, οι άνθρωποι που θα εισέρχοντο στον Παράδεισο (τη Βασιλεία του Θεού) είναι οι χειρότεροι και οι ανήθικοι άνθρωποι.

Αυτά τα αποσπάσματα είχαν μεγάλη επίδραση στους Χριστιανούς. Οι Χριστιανοί κατάλαβαν απ' αυτά τα εδάφια ότι όλα επιτρέπονται. Ο Μαρτίνος Λούθηρος, ένας από τους ιδρυτές του Προτεσταντισμού, είπε: «Το Ευαγγέλιο δε μας ζητά να πράξουμε έργα για τη σωτηρία μας, μα αντίθετα, απορρίπτει τις πράξεις μας. Για να εμφανιστεί η δύναμη της αρετής μας, πρέπει οι αμαρτίες μας να είναι σπουδαίες και πολλές.»

Στο βιβλίο της, «Τα Θεία Μέρη», η Mila Neckton είπε: «Μην ανησυχείτε αν είστε κλέφτης, μοιχός, ή αμαρτωλός. Απλά μην ξεχνάτε ότι Θεός είναι ένας πολύ ευγενικός γηραιός και είχε συγχωρέσει τις αμαρτίες σας πολύ πριν τις διαπράξετε.»[78]

[78] "The Original Sin Between Judaism, Christianity and Islam" (Το Προπατορικό Αμάρτημα Μεταξύ Του Ιουδαϊσμού, Του Χριστιανισμού Και Του Ισλάμ), Ομάυμα Σαχίν, σελ. 148, "Christ In the Quran, the Torah, and the Gospel" (Ο Χριστός στο Κοράνιο, την Τορά και το Ευαγγέλιο), Αμπτούλ-Καρείμ Αλ-Χατίμπ, σελ. 374

Έτσι, βρήκαμε ότι αυτό που συμβαίνει στην Ευρώπη σας και στις χριστιανικές κοινωνίες γενικότερα συμβαίνει λόγω αυτού του βιβλίου, το οποίο, επιμένουν οι Χριστιανοί, παρά της μεγάλης αρνητικής του επίδρασης, την καθοδήγηση του Θεού που οδηγεί στην αρετή και στον Παράδεισο.

Είναι αυτός ο Χριστός;

Το τελικό στάδιο της απόδειξης ότι η Καινή Διαθήκη δεν είναι ο λόγος του Θεού είναι το να επισημάνουμε κάποια από τα χαρακτηριστικά και τις πράξεις που η Καινή Διαθήκη αποδίδει στον Ιησού. Αυτές οι πράξεις και τα χαρακτηριστικά δε μπορεί να αποδοθούν σε ευγενείς και σοφούς άνδρες. Πώς γίνεται να αποδίδονται στον Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν), τον οποίον ο Παντοδύναμος έστειλε ως καλό παράδειγμα για την ανθρωπότητα;

Η Καινή Διαθήκη έχει πολλά εδάφια που προσβάλλουν τον Ιησού, και ο έπαινός του σε άλλα εδάφια δεν ξεκαθαρίζει αυτό το ζήτημα. Κάποια από αυτά τα εδάφια είναι τα ακόλουθα:

Ο Μάρκος ισχυρίστηκε ότι ο Ιησούς δεν ενδιαφέρθηκε να διδάξει τους αδύναμους πιστούς, μα τους μαθητές του. Ο Μάρκος είπε: «Και όταν έμεινε μόνος, τον ρώτησαν εκείνοι που ήσαν γύρω του, μαζί με τους δώδεκα, για την παραβολή. Και τους έλεγε: Σε σας δόθηκε να γνωρίσετε το μυστήριο της βασιλείας τού Θεού· σ' εκείνους, όμως, τους έξω τα πάντα γίνονται με παραβολές· για να βλέπουν, βλέποντας, και να μη δουν· και να ακούν, ακούγοντας, και να μη καταλάβουν· μήπως και επιστρέψουν, και τους συγχωρεθούν τα αμαρτήματα. Και τους λέει: Δεν ξέρετε αυτή την παραβολή; Και πώς θα γνωρίσετε όλες τις παραβολές;… Και με πολλές τέτοιες παραβολές μιλούσε τον λόγο, όπως μπορούσαν να ακούν. Αλλά, χωρίς παραβολή δεν τους μιλούσε· όμως, ιδιαίτερα εξηγούσε στους μαθητές του τα πάντα.» (Κατά Μάρκον 4:10-34). Σύμφωνα με το Μάρκο, ο Ιησούς εξηγούσε τα διδάγματά του μόνο στους μαθητές, και ότι μιλούσε στους άλλους με παραβολές: «Ισως πράγματι να βλέπουν μα δεν καταλαβαίνουν, και μπορεί να

ακούν, αλλά δεν καταλαβαίνουν.» και το έκανε αυτό για να τους παραπλανήσει, «μήπως στραφούν και συγχωρεθούν».

Τα Ευαγγέλια αναφέρουν τη συμβουλή του Ιησού σχετικά με τις μητέρες και τους πατέρες μας. Ωστόσο, αναφέρουν ότι προσέβαλε τη μητέρα του κατά το γάμο της Κανά. Ο Ιωάννης ανέφερε ότι η μητέρα του Ιησού πήγε και του ζήτησε να μετατρέψει το νερό σε κρασί. Τότε ο Ιησούς τής είπε: «Ο Ιησούς λέει σ' αυτή: Τι κοινό υπάρχει ανάμεσα σε μένα και σε σένα, γυναίκα; Δεν ήρθε ακόμα η ώρα μου.» (Κατά Ιωάννην 2:4). Αυτά ήταν τα ίδια λόγια που ανέφερε στην αμαρτωλή γυναίκα, την οποία έφερε προς λιθοβολισμό. «Και όταν ο Ιησούς σήκωσε το κεφάλι, και μη βλέποντας κανέναν, εκτός από τη γυναίκα, της είπε: Γυναίκα, πού είναι εκείνοι οι κατήγοροί σου; Δεν σε καταδίκασε κανένας;» (Κατά Ιωάννην 8:10).

Όταν κάποιος από τους μαθητές πήγε και είπε στον Ιησού ότι η μητέρα και τα αδέλφια του περίμεναν να του μιλήσουν, δε σηκώθηκε για να τους συναντήσει και να τους καλωσορίσει. Αντίθετα, σύμφωνα με τον ισχυρισμό του Ματθαίου, είπε: «Κι εκείνος, αποκρινόμενος σ' αυτόν που του το είπε, απάντησε: Ποια είναι η μητέρα μου και ποιοι είναι οι αδελφοί μου; Κι απλώνοντας το χέρι του προς τους μαθητές του, είπε: Δέστε! η μητέρα μου και οι αδελφοί μου· επειδή, όποιος κάνει το θέλημα του Πατέρα μου, που είναι στους ουρανούς, αυτός είναι σε μένα αδελφός και αδελφή και μητέρα.» (Κατά Ματθαίον 12:48-50). Είναι δυνατόν ο Χριστός να αγνόησε κατ' αυτόν τον τρόπο τη μητέρα του; Δεν ήταν αυτή η αγνή παρθένος στην οποία εμφανίστηκαν οι άγγελοι;

Ο Ιησούς δεν ήταν όπως ισχυρίζονται τα Ευαγγέλια. Ήταν ευγενικός προς τη μητέρα του, όπως είπε στο Κοράνιο: **«Και *(με Έκανε)* ευσεβή και υπάκουο προς τη μητέρα μου, και δε με**

έκανε αλαζόνα *(που μεταχειρίζεται τους ανθρώπους σκληρά και με αλαζονεία)*, άθλιο.» (Σούρα Μαριάμ 19:32)

Σε ένα άλλο εδάφιο, τα Ευαγγέλια τον κατηγόρησαν ότι ήπιε κρασί. Ο Ματθαίος είπε ότι ο Ιησούς είπε στους Εβραίους: «Ήρθε ο Υιός τού ανθρώπου τρώγοντας και πίνοντας· και λένε: Δέστε, ένας άνθρωπος φαγάς και κρασοπότης, φίλος τελωνών και αμαρτωλών! Και η σοφία δικαιώθηκε από τα παιδιά της.» (Κατά Ματθαίον 11:19).

Αυτά αναφέρουν τα Ευαγγέλια για τον Ιησού και τη μητέρα του. Ο Ιωάννης απέδωσε στη Μαρία, τη μητέρα του Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν), ότι έκανε κρασί για τους καλεσμένους του γάμου. Αντιθέτως, το Κοράνιο αναφέρει ότι ήταν η αγνότερη απ' όλες τις γυναίκες της εποχής της. **«Και *(ανάφερε)* όταν οι άγγελοι είπαν: «Ω Μάριαμ! Ο Αλλάχ σε επέλεξε και σε εξάγνισε *(από οποιαδήποτε μορφή πολυθεϊσμού)*, και σε επέλεξε προτιμώντας σε από όλες τις γυναίκες του κόσμου *(της εποχής της)*.»** (Ιερό Κοράνιο, Σούρα Αλ-Ιμράν 3:42)

Ο Παύλος είχε ολοκληρώσει την τραγωδία όταν ζήτησε από τους ανθρώπους να πιούν κρασί. Είπε: «Μη πίνεις πλέον μόνο νερό, αλλά να μεταχειρίζεσαι λίγο κρασί για το στομάχι σου και τις συχνές σου ασθένειες.» (1 Τιμόθεο 5:23). Επιπλέον, το βιβλίο των Παροιμιών θεωρεί την πόση κρασιού συνταγή για τα προβλήματα των φτωχών, αφού τους κάνει να ξεχνούν τα προβλήματα και τον πόνο τους. Λέει: «Να δίνετε δυνατά ποτά στους θλιμμένους, και κρασί στους πικραμένους στην ψυχή· για να πιούν και να λησμονήσουν τη φτώχεια τους, και να μη θυμούνται πια τη δυστυχία τους.» (Παροιμίαι 31:6-7) Ωστόσο, οι Χριστιανικές κοινωνίες δεν πίνουν λίγο κρασί όπως δίδαξε ο Παύλος, αντίθετα, έχουν δεκάδες εκατομμύρια αλκοολικούς! Ακόμα μια επίδραση της Βίβλου.

Είναι επίσης απρεπές το να αποδίδει κανείς στον Ιησού, που ήταν προφήτης της ειρήνης, μια φρικτή ρήση. Παραθέτοντας τα λόγια του Ιησού, ο Ματθαίος είπε: «Μη νομίσετε ότι ήρθα να βάλω ειρήνη επάνω στη γη· δεν ήρθα να βάλω ειρήνη, αλλά μάχαιρα. Επειδή, ήρθα να διαχωρίσω άνθρωπο ενάντια στον πατέρα του, και θυγατέρα ενάντια στη μητέρα της, και νύφη ενάντια στην πεθερά της. Και εχθροί τού ανθρώπου θα είναι οι άνθρωποι του σπιτιού του.» (Κατά Ματθαίον 10:34-36). Αυτό αποτελεί μεγάλη προσβολή σ’ αυτόν τον σπουδαίο προφήτη, κάτι που δείχνει το ψεύδος των συγγραφέων, που οι Χριστιανοί ισχυρίζονται ότι έγραφαν τα λόγια του Θεού.

Παρομοίως, ο Λουκάς είπε: «Φωτιά ήρθα να βάλω στη γη· και τι θέλω, αν έχει ήδη ανάψει; Μάλιστα, ένα βάπτισμα έχω να βαπτιστώ, και πώς στενοχωρούμαι μέχρις ότου εκτελεστεί; Νομίζετε ότι ήρθα να δώσω ειρήνη στη γη; Σας λέω, όχι, αλλά διαχωρισμό. Επειδή, από τώρα θα είναι πέντε μέσα σ' ένα σπίτι διαχωρισμένοι, οι τρεις ενάντια στους δύο, και οι δύο ενάντια στους τρεις. Θα διαχωριστεί πατέρας ενάντια σε γιο, και γιος ενάντια σε πατέρα· μητέρα ενάντια σε θυγατέρα, και θυγατέρα ενάντια σε μητέρα· πεθερά ενάντια στη νύφη της, και νύφη ενάντια στην πεθερά της.» (Κατά Λουκάν 12:49-53). Είπαν την αλήθεια οι ευαγγελιστές όταν έλεγαν ότι ο Ιησούς ήταν ανήθικος προφήτης;

Σύμφωνα με το Ματθαίο, ένας άντρας ακολούθησε τον Ιησού θέλοντας να έχει την τιμή να τον ακολουθήσει, κι έπειτα ζήτησε από τον Ιησού να του δώσει την άδεια να θάψει τον πατέρα του, μα ο Ιησούς αρνήθηκε και είπε, «Και ο Ιησούς τού είπε: Ακολούθησέ με, και άφησε τους νεκρούς να θάψουν τους δικούς τους νεκρούς.» (Κατά Ματθαίον 8:22). (βλ. Κατά Λουκάν 9:59-60:

Κάνουν οι καλοί άνθρωποι τέτοια πράγματα; Ποια είναι η επίδραση και η επιρροή αυτού του εδαφίου στους αναγνώστες του εικοστού πρώτου αιώνα; Έχει αυτό το παράξενο εδάφιο σχέση με τις οικογενειακές σχέσεις στις Χριστιανικές κοινωνίες;

Άλλος ένας μαθητής ζήτησε από τον Ιησού για άδεια να αποχαιρετήσει την οικογένειά του, μα εκείνος αρνήθηκε και τον προειδοποίησε. Ο Λουκάς είπε: «Και ένας άλλος είπε: Κύριε, θα σε ακολουθήσω· πρώτα, όμως, επίτρεψέ μου να αποχαιρετήσω την οικογένειά μου. Και ο Ιησούς είπε σ' αυτόν: Κανένας, που έχει βάλει το χέρι του επάνω σε άροτρο, και βλέπει προς τα πίσω, δεν είναι κατάλληλος για τη βασιλεία τού Θεού.» (Κατά Λουκάν 9:61-62). Έτσι, αυτός ο μαθητής δεν άξιζε τη βασιλεία του Θεού. Τι είδους θρησκεία είναι αυτή, και τι διδασκαλίες είναι αυτές, αυτά μάς διδάσκουν τα Λόγια του Θεού να κάνουμε; Αναμφίβολα αυτά τα εδάφια και τα παρόμοιά τους είναι οι λόγοι για τη διάλυση της οικογένειας στην Ευρώπη και στη Δύση.

Μια ακόμα προσβολή προς τον Ιησού είναι αυτό που έγραψε ο Ματθαίος: «Και όταν ήρθαν προς το πλήθος, τον πλησίασε κάποιος άνθρωπος γονατίζοντας σ' αυτόν, και λέγοντας: Κύριε, ελέησέ μου τον γιο, επειδή είναι επιληπτικός και υποφέρει φοβερά· με αποτέλεσμα να πέφτει στη φωτιά, και πολλές φορές στο νερό· και τον έφερα στους μαθητές σου, αλλά δεν μπόρεσαν να τον θεραπεύσουν. Και αποκρινόμενος ο Ιησούς, είπε: Ω, γενεά διεφθαρμένη και άπιστη, μέχρι πότε θα είμαι μαζί σας; Μέχρι πότε θα σας ανέχομαι; Φέρτε τον εδώ σε μένα. Και ο Ιησούς τον επιτίμησε, και το δαιμόνιο βγήκε απ' αυτόν, και το παιδί θεραπεύθηκε από εκείνη την ώρα.» (Κατά Ματθαίον 17:14-18). Δεν υπάρχει λόγος γι’ αυτό το παράπονο ή για την ενόχληση του να βοηθά κανείς τους ενδεείς.

Τα Ευαγγέλια ακόμα προσβάλλουν τον Ιησού όταν αναφέρουν την ιστορία με τη Χαναναία. «Και ξάφνου, μια γυναίκα Χαναναία, που βγήκε από εκείνα τα όρια του τόπου, κραύγασε σ' αυτόν, λέγοντας: Ελέησέ με, Κύριε, γιε τού Δαβίδ· η θυγατέρα μου βασανίζεται από δαιμόνιο. Κι εκείνος δεν της απάντησε ούτε λέξη. Και οι μαθητές του ερχόμενοι κοντά τον παρακαλούσαν, λέγοντας: Διώξε την, επειδή φωνάζει πίσω μας και μας ακολουθεί. Και εκείνος αποκρινόμενος είπε: Δεν στάλθηκα παρά μονάχα στα χαμένα πρόβατα του οίκου του Ισραήλ. Και εκείνη, καθώς ήρθε, τον προσκυνούσε, λέγοντας: Κύριε, βοήθα με. Και αποκρινόμενος είπε: Δεν είναι καλό να πάρει κάποιος το ψωμί των παιδιών, και να το πετάξει στα σκυλιά. Και εκείνη είπε: Ναι, Κύριε· αλλά και τα σκυλιά τρώνε από τα ψίχουλα που πέφτουν από το τραπέζι των κυρίων τους. Τότε, ο Ιησούς αποκρινόμενος είπε σ' αυτήν: Ω, γυναίκα, μεγάλη είναι η πίστη σου· ας γίνει σε σένα, όπως θέλεις. Και η θυγατέρα της γιατρεύτηκε από εκείνη την ώρα.» (Κατά Ματθαίον 15:22-28)

Δεν της έδειξε έλεος και δεν τη βοήθησε μέχρι να αποδεχτεί ότι είναι μια από κείνους που είναι σα σκυλιά, τους ειδωλολάτρες. «Και της είπε: Γι' αυτό τον λόγο, πήγαινε· το δαιμόνιο βγήκε από τη θυγατέρα σου.» (Κατά Μάρκον 7:29). Δεν υπάρχει λόγος για τόση σκληρότητα. Πώς και γιατί δε βοήθησε αυτήν τη φτωχή γυναίκα, και πώς είπε ότι αυτή – ή όλοι οι ειδωλολάτρες – είναι σαν τα σκυλιά;

Σε ένα άλλο εδάφιο, σύμφωνα με τα Ευαγγέλια, είπε ότι οι ειδωλολάτρες είναι σαν γουρούνια. Ο Ματθαίος είπε: «Μη δώσετε τα άγια πράγματα στα σκυλιά· ούτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας μπροστά στα γουρούνια, μήπως και τα γουρούνια τα καταπατήσουν με τα πόδια τους, και οι σκύλοι στραφούν εναντίον σας και σας καταξεσχίσουν.» (Κατά Ματθαίον 7:6). Είναι

απαράδεκτο ότι αποδίδουν ρατσισμό στον Ιησού, ο οποίος, όπως ισχυρίζονται, ήλθε για τη σωτηρία όλου του κόσμου.

Στο βιβλίο του, «Η Ιστορία του Πολιτισμού», ο Will Durand είπε: «Μπορεί κανείς να έβρισκε σκληρά και πικρά αποσπάσματα στα Ευαγγέλια, τα οποία αποτελούν το αντίθετο απ' αυτό που μας λέγεται για τον Ιησού σε άλλα αποσπάσματα. Ότι κάποια μοιάζουν με την πρώτη ματιά μακριά από τη δικαιοσύνη, και κάποια περιλαμβάνουν πικρή προσβολή και μίσος.»

Ανάμεσα στα πράγματα που προκαλούν έκπληξη στην Καινή Διαθήκη είναι το ότι αποκαλεί τον Ιησού καταραμένο. Η κατάρα εξαιρείται από το Έλεος του Θεού, και είναι η τιμωρία για τους αμαρτωλούς, τους εγκληματίες κι εκείνους που δεν ακολουθούν τις Εντολές και το Νόμο του Θεού. (βλ. Δευτερονόμιο 27:15-26)

Ωστόσο, ο Παύλος το βρήκε πρέπον να θεωρήσει τον Ιησού έναν από αυτούς τους εγκληματίες και αμαρτωλούς. Είπε: «Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα τού νόμου, καθώς έγινε κατάρα για χάρη μας· επειδή, είναι γραμμένο: «Επικατάρατος καθένας που κρεμιέται επάνω σε ξύλο».» (Επιστολή προς Γαλάτες 3:13). Δε βρήκε τρόπο σύνδεσης μεταξύ της κατάρας του κρεμασμένου σύμφωνα με το Μωσαϊκό νόμο, και του ισχυρισμού του για τον εσταυρωμένο Ιησού. Έκανε τον Ιησού καταραμένο με μια φιλοσοφία, ότι είναι αυτός καταραμένος αντί όλων των αμαρτωλών και των εγκληματιών.

Ο Ιωάννης ανέφερε ότι ο Ιησούς είπε ψέματα – μακριά απ' αυτόν! Ανέφερε ότι οι μαθητές ζήτησαν από τον Ιησού να πάει στην Ιερουσαλήμ κατά τους εορτασμούς για να δείξει τα θαύματά του. Έπειτα ο Ιησούς είπε, σύμφωνα με τον Ιωάννη: «Εσείς ανεβείτε σ' αυτή τη γιορτή· εγώ δεν ανεβαίνω ακόμα σ' αυτή τη γιορτή, επειδή ο καιρός μου δεν εκπληρώθηκε ακόμα. Και όταν

τούς είπε αυτά, έμεινε στη Γαλιλαία. Και αφού οι αδελφοί του ανέβηκαν, τότε ανέβηκε κι αυτός στη γιορτή, όχι φανερά, αλλά κάπως κρυφά.» (Κατά Ιωάννην 7:8-10). Τους είπε ότι δε θα πήγαινε, και πήγε κρυφά για να μην ανακαλύψουν το ψέμα του – μακριά απ’ αυτόν!

Αν τα Ευαγγέλια απέδωσαν ψεύδη στον Ιησού, τι θα περιμέναμε από τους ανθρώπους; Αυτά αποτελούν εμφανή ψεύδη που οι Χριστιανοί δε γίνεται και δε θα έπρεπε να αποδίδουν στον Ιησού (ειρήνη σ’ αυτόν).

Ο καθένας θα εκπλησσόταν με τη γύμνια στη Χριστιανική Δύση. Ωστόσο, δε θα ήταν έκπληξη γι’ αυτούς που διάβασαν την ιστορία του Ιησού στο Κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο. Ο Ιωάννης είπε: «σηκώνεται από το δείπνο, και βγάζει τα ιμάτιά του, παίρνοντας δε μια πετσέτα, ζώστηκε ολόγυρα στη μέση. Έπειτα, βάζει νερό στη λεκάνη, και άρχισε να πλένει τα πόδια των μαθητών, και να τα σκουπίζει με την πετσέτα, που είχε ολόγυρα στη μέση. Έρχεται, λοιπόν, στον Σίμωνα Πέτρο· και εκείνος τού λέει: Κύριε, εσύ μου πλένεις τα πόδια; Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Εκείνο που εγώ κάνω, εσύ δεν το ξέρεις τώρα, θα το γνωρίσεις, όμως, ύστερα απ' αυτά. Ο Πέτρος λέει σ' αυτόν: Δεν θα πλύνεις τα πόδια μου στον αιώνα. Ο Ιησούς αποκρίθηκε και του είπε: Αν δεν σε πλύνω, δεν έχεις μέρος μαζί μου. Ο Σίμωνας Πέτρος λέει σ' αυτόν: Κύριε, όχι μονάχα τα πόδια μου, αλλά και τα χέρια, και το κεφάλι. Ο Ιησούς λέει σ' αυτόν: Εκείνος που είναι λουσμένος δεν έχει ανάγκη παρά μονάχα τα πόδια να πλύνει, για τον λόγο ότι είναι ολόκληρος καθαρός· εσείς είστε καθαροί, αλλά όχι όλοι. Επειδή, ήξερε εκείνον που επρόκειτο να τον παραδώσει· γι' αυτό, είπε: Δεν είστε όλοι καθαροί. Αφού, λοιπόν, έπλυνε τα πόδια τους, και πήρε τα ιμάτιά του, όταν κάθισε ξανά, τους είπε: Ξέρετε τι σας έκανα;» (Κατά Ιωάννην 13:4-12).

Αυτοί που απέδωσαν γύμνια στον Ιησού δεν αισθάνονταν ντροπή να αποδώσουν κάτι τέτοιο στους μαθητές. Σύμφωνα με τον Ιωάννη, οι μαθητές πήγαν να κολυμπήσουν και ο Σίμων ήταν γυμνός, και ο Ιησούς δεν τον αναγνώρισε. Έπειτα, «Λέει, λοιπόν, στον Πέτρο ο μαθητής εκείνος, τον οποίο αγαπούσε ο Ιησούς: Ο Κύριος είναι. Και ο Σίμωνας Πέτρος, μόλις άκουσε ότι είναι ο Κύριος, ζώστηκε ολόγυρα το ιμάτιό του, (επειδή ήταν γυμνός), και έπεσε στη θάλασσα.» (Κατά Ιωάννην 21:7).

Επιπλέον, τα Ευαγγέλια ανέφεραν ότι ο Ιησούς καταράστηκε τους Εβραίους, και το άξιζαν. Ωστόσο, τέτοια λόγια δε γίνεται να προέρχονται από έναν προφήτη, τον οποίον ο Θεός έστειλε για να καθοδηγήσει και να διδάξει το λαό του ευγένεια και ηθική. Δε θα έπρεπε να προέρχονται από το στόμα κάποιου που είπε: «Εγώ, όμως, σας λέω: Να αγαπάτε τούς εχθρούς σας, να ευλογείτε εκείνους που σας καταρούνται, να ευεργετείτε εκείνους που σας μισούν, και να προσεύχεστε για εκείνους που σας βλάπτουν και σας κατατρέχουν·» (Κατά Ματθαίον 5:44).

Πώς γίνεται να είπε μετά από αυτό, «Αλλά, αλλοίμονο σε σας, γραμματείς και Φαρισαίοι, υποκριτές... Αλλοίμονο σε σας, τυφλοί οδηγοί… Φίδια, γεννήματα από οχιές, πώς θα ξεφύγετε από την τελική κρίση και την κόλαση;» (Κατά Ματθαίον 23:13-33).

Είναι θεμιτό γι’ αυτόν που ζήτησε να ευλογούμε τους εχθρούς, να είπε: «Ανόητοι!» (κατά Λουκάν 11:40) και να θεωρεί τους ανθρώπους σα σκυλιά και γουρούνια; «Μη δώσετε τα άγια πράγματα στα σκυλιά· ούτε να ρίξετε τα μαργαριτάρια σας μπροστά στα γουρούνια, γιατί τα γουρούνια θα τα καταπατήσουν με τα πόδια τους, και οι σκύλοι θα στραφούν εναντίον σας και θα σας καταξεσχίσουν.» (Κατά Ματθαίον 7:6).

Σύμφωνα με τα Ευαγγέλια, ο Ιησούς προσέβαλε τους μαθητές του. Είπε στους δύο μαθητές που δεν τον αναγνώρισαν, «Κι αυτός είπε σ' αυτούς: Ω, ανόητοι και βραδείς στην καρδιά στο να πιστεύετε σε όλα όσα μίλησαν οι προφήτες·» (Κατά Λουκάν 24:25) και στον Πέτρο είπε: «Ύπαγε οπίσω μου, Σατανά!» (Κατά Ματθαίον 16:23) και του είπε σε άλλη περίσταση: «Και ο Ιησούς απλώνοντας αμέσως το χέρι, τον έπιασε, και του λέει: Ολιγόπιστε, σε τι δίστασες;» (Κατά Ματθαίον 14:31).

Σύμφωνα με το Ματθαίο, ο Ιησούς απείλησε αυτούς που έκαναν λιγότερα απ’ αυτόν τον Νόμο. Ο Ματθαίος είπε: «και όποιος πει: Μωρέ (δηλ. ηλίθιο), πρέπει να καταδικαστεί στη φωτιά της κολάσεως.» (Κατά Ματθαίον 5:22).

Ο Παύλος καταράστηκε και είπε στους ανθρώπους κάτι παρόμοιο μ’ αυτό. «Προσέχετε τα σκυλιά, προσέχετε τους κακούς, προσέχετε αυτούς που με την περιτομή κόβουν τη σάρκα τους·» (Προς Φιλιππησίους 3:2). Έπειτα ανέφερε ότι οι μέθυσοι, οι κακολόγοι και οι πλεονέκτες δε θα κληρονομούσαν τη βασιλεία του Θεού. «ούτε κλέφτες ούτε πλεονέκτες ούτε μέθυσοι ούτε υβριστές ούτε άρπαγες δεν θα κληρονομήσουν τη βασιλεία τού Θεού.» (Α’ Κορινθίους 6:10)

Συμπεριέλαβε τον εαυτό του και τον Ιησού, ή και οι δυο αποτελούν εξαίρεση, ή μήπως ήταν παραπλάνηση το να αποδώσει αυτές τις ανοησίες σε έναν από τους σπουδαιότερους αγγελιαφόρους, και μπορούν ακόμα να ισχυρίζονται ότι είναι ο Λόγος του Θεού;

Τα Ευαγγέλια συνέχισαν να προσβάλλουν τον Ιησού, ο οποίος δεν έχει γενεαλογία, αναφέροντας τη γενεαλογία του. Αποτελεί έκπληξη ότι έφτιαξαν τη γενεαλογία του Ιωσήφ του Ξυλουργού, ως τη γενεαλογία του Ιησού, ο οποίος Ιησούς δεν είχε πατέρα! **Δεν**

υπάρχει σχέση εξ' αίματος μεταξύ του Ιησού και του Ιωσήφ. Ίσως να έβγαζε νόημα αν αναφερόταν στη γενεαλογία της Μαρίας, μα όχι του Ιωσήφ.

Ο ευαγγελιστής ανέφερε πολλές φορές τον Ιωσήφ το Μαραγκό ως τον πατέρα του Ιησού. Ο Λουκάς είπε: «και τελείωσαν τις ημέρες, ενώ αυτοί επέστρεφαν, το παιδί, ο Ιησούς, είχε μείνει πίσω στην Ιερουσαλήμ· και δεν κατάλαβε ο Ιωσήφ και η μητέρα του. Νομίζοντας, όμως, ότι ήταν στη συνοδεία… Παιδί μου, γιατί μας έκανες αυτό το πράγμα; Δες, ο πατέρας σου και εγώ σε αναζητούσαμε με οδύνη.» (Κατά Λουκάν 2:43-48)[79].

Η συσχέτιση του Ιησού με τον Ιωσήφ – παρά το ότι δεν είναι αλήθεια – βεβαιώνει αυτό που λένε οι Εβραίοι και αυτό που είναι γραμμένο στο Ταλμούδ για την Μαρία και τον υιό της.

Όταν διαβάζουμε τη γενεαλογία του Ιησού στο Κατά Ματθαίον, θα παρατηρήσουμε ότι ανέφερε τέσσερις γυναίκες προγόνους: είναι η Ταμάρ, και η σύζυγος του Ουρία του Χετταίου, η Ραάβ και η Ρουθ. Μπορεί κάποιος να ρωτήσει, ποιο είναι το μυστικό της αναφοράς αυτών των τεσσάρων σε σχέση με τους υπόλοιπους; Ήταν ασυνήθιστες και εξαιρετικές γυναίκες; Υπάρχει κάποιο μάθημα που μπορούμε να πάρουμε για την τίμηση του Ιησού συσχετίζοντάς τον μ' αυτές;

Η Παλαιά Διαθήκη αναφέρει μια αμαρτία για κάθε μία από αυτές τις προγόνους. Η Ταμάρ ήταν η μητέρα του νόθου Φαρές από τον

---

[79] Σχολιάζοντας αυτό το εδάφιο, ο πατήρ Σαμάαν Καλούν είπε: «Αναμφίβολα ο Ιησούς είχε μάθει από την παιδική του ηλικία ότι ο Ιωσήφ ήταν ο πατέρας του, και η μητέρα του δεν του είπε ότι ο Ιωσήφ δεν ήταν ο αληθινός του πατέρας. Δεν του είπε για τη θαυμαστή γέννησή του.» ("The Two Evangelists Agreement" (Η συμφωνία των δύο Ευαγγελιστών)), Σαμάαν Καλούν, σελ. 77-78)

πατέρα του συζύγου της. «Εκείνον τον καιρό ο Ιούδας έφυγε από τ' αδέρφια του και εγκαταστάθηκε κοντά σ' έναν Οδολλαμίτη, που λεγόταν Ιράς. Εκεί ο Ιούδας είδε την κόρη κάποιου Χαναναίου, που τον έλεγαν Σουά, την πήρε γυναίκα του και πλάγιασε μαζί της. Εκείνη έμεινε έγκυος και γέννησε γιο που τον ονόμασε Ηρ. Έμεινε και πάλι έγκυος και γέννησε γιο που τον ονόμασε Αυνάν. Και ξαναγέννησε γιο και τον ονόμασε Σηλά. Ο Ιούδας βρισκόταν στη Χαζβί όταν γεννήθηκε ο Σηλά.

Για τον πρωτότοκο γιο του τον Ηρ ο Ιούδας τού πήρε σύζυγο μια γυναίκα, που ονομαζόταν Ταμάρ. Ο Ηρ όμως δυσαρέστησε τον Κύριο, και ο Κύριος τον θανάτωσε. Τότε ο Ιούδας είπε στον Αυνάν: «Πήγαινε στη γυναίκα του αδερφού σου και εκπλήρωσε το καθήκον σου ως αδερφός του άντρα της, να δώσεις απόγονο στον αδερφό σου». Ο Αυνάν, επειδή ήξερε ότι ο απόγονος δε θα ανήκε σ' αυτόν, κάθε φορά που πλάγιαζε με τη γυναίκα του αδερφού του, έριχνε το σπέρμα στη γη, για να μη δώσει απόγονο στον αδερφό του. Αυτό που έκανε όμως δυσαρέστησε τον Κύριο, γι' αυτό τον θανάτωσε κι αυτόν. Τότε ο Ιούδας είπε στην Ταμάρ τη νύφη του: «Μείνε χήρα στο σπίτι του πατέρα σου, ώσπου να μεγαλώσει ο γιος μου ο Σηλά» –γιατί φοβήθηκε μήπως θανατωθεί κι αυτός όπως τ' αδέρφια του. Έτσι, η Ταμάρ πήγε κι έμεινε στο σπίτι του πατέρα της.

Μετά από καιρό, πέθανε η γυναίκα του Ιούδα, κόρη του Σουά. Όταν τελείωσε το πένθος, ο Ιούδας πήγε μαζί με το φίλο του τον Ιρά τον Οδολλαμίτη στην Τιμνά, να δει αυτούς που κούρευαν τα κοπάδια του. Ειδοποίησαν λοιπόν την Ταμάρ ότι ο πεθερός της ανέβαινε στην Τιμνά για το κούρεμα των κοπαδιών. Τότε εκείνη έβγαλε τα φορέματα της χηρείας της, σκεπάστηκε με πέπλο, καλλωπίστηκε και κάθισε στο σημείο όπου ο δρόμος που οδηγεί στην Τιμνά διασταυρώνεται με το δρόμο προς την Αιναΐμ· γιατί

έβλεπε ότι ο Σηλά είχε μεγαλώσει αλλά δεν του την είχαν δώσει για γυναίκα.

Ο Ιούδας όταν την είδε τη νόμισε για πόρνη, γιατί είχε σκεπασμένο το πρόσωπό της. Πήγε λοιπόν προς το μέρος της και της είπε: «Άσε με να πλαγιάσω μαζί σου». Δεν την αναγνώριζε βέβαια ότι ήταν νύφη του. Εκείνη όμως του είπε: «Τι θα μου δώσεις για να πλαγιάσεις μαζί μου;». Αυτός απάντησε: «Θα σου στείλω ένα κατσίκι από το κοπάδι μου». «Σύμφωνοι», του λέει εκείνη, «αλλά θα μου αφήσεις ένα ενέχυρο ώσπου να μου στείλεις το κατσίκι». Εκείνος τη ρώτησε: «Τι ενέχυρο να σου δώσω;». Και του απάντησε: «Το δαχτυλίδι σου με το σφραγιδόλιθο, το περιλαίμιό σου και το ραβδί που κρατάς στο χέρι σου». Της τα έδωσε και πήγε μαζί της, κι εκείνη έμεινε έγκυος απ' αυτόν. Έπειτα σηκώθηκε κι έφυγε· έβγαλε το πέπλο από πάνω της, και ξαναφόρεσε τα φορέματα της χηρείας της.

Ο Ιούδας έστειλε το κατσίκι με το φίλο του τον Οδολλαμίτη για να πάρει πίσω τα ενέχυρα από τη γυναίκα, αλλά εκείνος δεν τη βρήκε. Ρώτησε τους ανθρώπους του τόπου εκεί: «Πού είν' εκείνη η πόρνη που καθόταν στην Αιναΐμ, πλάι στο δρόμο;» Αλλά αυτοί του απάντησαν: «Δεν ήταν εδώ καμιά πόρνη». Τότε γύρισε πίσω στον Ιούδα και του είπε: «Δεν τη βρήκα· κι οι άνθρωποι του τόπου εκείνου μου είπαν ότι δεν ήταν εκεί καμιά πόρνη». Ο Ιούδας είπε: «Ας τα κρατήσει· μόνο να μη γελοιοποιηθούμε. Εγώ το κατσίκι το 'στειλα αλλά εσύ δεν τη βρήκες».

Μετά από τρεις περίπου μήνες, ήρθαν και είπαν στον Ιούδα: «Η νύφη σου η Ταμάρ πόρνεψε, και μάλιστα έμεινε έγκυος από την πορνεία της». Τότε ο Ιούδας είπε: «Βγάλτε την έξω από την πόλη για να καεί». Την ώρα που την οδηγούσαν έξω, έστειλε να πουν στον πεθερό της: «Από τον άντρα που του ανήκουν αυτά τα πράγματα, απ' αυτόν είμαι έγκυος. Αναγνώρισε, λοιπόν», του λέει,

«ποιανού είναι αυτό το περιλαίμιο, το ραβδί και το δαχτυλίδι με το σφραγιδόλιθο;» Ο Ιούδας τα αναγνώρισε και είπε: «Αυτή είναι πιο δίκαιη από μένα, γιατί δεν την έδωσα στο Σηλά το γιο μου για γυναίκα». Και δεν ξαναπλάγιασε μαζί της.

Όταν ήρθε ο καιρός να γεννήσει η Ταμάρ, βρέθηκαν δίδυμα στην κοιλιά της. Την ώρα της γέννας, το ένα παιδί έβγαλε έξω το χέρι του. Η μαμή το έπιασε και του έδεσε ένα κόκκινο νήμα, και είπε: «Αυτός βγήκε πρώτος». Εκείνος όμως τράβηξε το χέρι του κι αμέσως βγήκε ο αδερφός του. Τότε η μαμή είπε: «Τι σκίσιμο έκανες!». Γι' αυτό τον ονόμασαν Φαρές. Έπειτα βγήκε ο αδερφός του, που είχε στο χέρι του το κόκκινο νήμα και τον ονόμασαν Ζαράχ. (Γένεσις 38:1-30)

Η Βεθσεβά, σύζυγος του Ουρία, είναι αυτή που στην Τορά, εμφανίζεται ότι κατηγόρησε ψευδώς το Δαυίδ ότι διέπραξε μοιχεία μαζί της. Ήταν η σύζυγος του Ουρία, που ήταν ο αρχηγός του στρατού, και συνέλαβε από το Δαυίδ, ενώ στη συνέχεια ο Δαυίδ οδήγησε τον άνδρα της στο θάνατο, και την παντρεύτηκε. Ανάμεσα στα παιδιά της ήταν ο Σολομών, ένας από τους προγόνους του Ιησού. (Β' Σαμουήλ 11:1-4 «Τον επόμενο χρόνο, την εποχή που οι βασιλιάδες συνηθίζουν να κάνουν τις εκστρατείες τους, έστειλε ο Δαβίδ τον Ιωάβ, επικεφαλής του ισραηλιτικού στρατού, και τους αξιωματούχους του, να πολεμήσουν τους Αμμωνίτες. Λεηλάτησαν τη χώρα τους και πολιόρκησαν την πρωτεύουσα Ραββάθ, ενώ ο Δαβίδ είχε παραμείνει στην Ιερουσαλήμ.

Ένα βράδυ, ο Δαβίδ σηκώθηκε από το κρεβάτι του και περπατούσε στο δώμα του ανακτόρου του. Από κει είδε μια πολύ ωραία γυναίκα που έπαιρνε το λουτρό της. Αμέσως έστειλε και ζήτησε πληροφορίες για τη γυναίκα. «Αυτή είναι η Βηρσαβεέ», του είπαν, «κόρη του Ελιάμ και γυναίκα του Ουρία του

Χετταίου». Ο Δαβίδ τότε έστειλε τους ανθρώπους του και την κάλεσε στην κατοικία του. Εκείνη πήγε κι αυτός πλάγιασε μαζί της· έπειτα εκείνη γύρισε στο σπίτι της. Ήταν μόλις που είχε καθαριστεί από τα έμμηνά της.)

Η Ραάβ (Ραχάβ) ήταν η σύζυγος του Σαλμών (Κατά Ματθαίον 1:3-5) και μητέρα του Βοόζ (Ρουθ 4:20). Και οι δυο, σύμφωνα με το Ματθαίο, ήταν πρόγονοι του Ιησού. Είναι αυτή για την οποία ο Ιησούς του Ναυί είπε: «και μπήκαν μέσα στο σπίτι μιας πόρνης γυναίκας, που ονομαζόταν Ραάβ, και εκεί κατέλυσαν.» (Ιησούς του Ναυί 2:1), και ανέφερε την ιστορία της στο βιβλίο του.

Η Ρουθ η Μωαβίτισσα (Ρουθ 4:5) ήταν σύζυγος του Βοόζ και μητέρα του Οβήδ. Η Τορά λέει: «Αμμωνίτης και Μωαβίτης δεν θα μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου· μέχρι τη δέκατη γενεά τους, ποτέ δεν θα μπουν μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου.» (Δευτερονόμιο 23:3) Ευτυχώς, ο Ιησούς δε συμπεριλαμβάνεται σ' αυτήν την κατάρα. Ήταν στην τριακοστή δεύτερη γενιά της Ρουθ. Ωστόσο, αυτή η Μωαβίτισσα διέπραξε μοιχεία, με τον Βοόζ ακολουθώντας τη συμβουλή της πεθεράς της. Εκείνη της είπε: «λούσου, λοιπόν, και αλείψου, και ντύσου τη στολή σου, και κατέβα στο αλώνι· μη γνωριστείς στον άνθρωπο, μέχρις ότου τελειώσει από το να φάει και να πιει· κι ενώ πλαγιάζει, παρατήρησε τον τόπο όπου πλαγιάζει, και αφού έρθεις, σήκωσε το σκέπασμα από τα πόδια του, και πλάγιασε· κι εκείνος θα σου πει τι να κάνεις. … Και κατέβηκε στο αλώνι, και έκανε όλα όσα την πρόσταξε η πεθερά της.» (Ρουθ 3:3-6).

Μπορεί κανείς να ρωτήσει: Ποιο είναι το μυστικό του ενδιαφέροντός μας γι' αυτές τις τέσσερις προγόνους; Δε μπορώ να βρω άλλη εξήγηση παρά το ότι ήθελαν να βλάψουν την τιμή και τη φήμη των προφητών, ξεκινώντας με το Νώε και τελειώνοντας με τον Ιησού – είθε το έλεος του Θεού να είναι σε όλους τους.

Στην ερμηνεία του για το Κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, σε μια απελπισμένη προσπάθεια να δικαιολογήσει το λάθος του Ματθαίου και την τόσο μεγάλη κακομεταχείριση του Χριστού, ο πάστορας Τάδρος Γιακούμπ Μάλτι είπε: «Ο Χριστός έθεσε στον εαυτό του αυτήν την ακάθαρτη σχέση για να την εξαγνίσει. Ήθελε να πει, 'Αυτός που ήλθε για τους αμαρτωλούς, γεννήθηκε από αμαρτωλούς για να εξαγνίσει τις αμαρτίες όλων.'»

Ο πατήρ Μάττα (Ματθαίος) Αλ-Μισκείν θεώρησε τις τέσσερις προγόνους ως, «Τέσσερα κοσμήματα βγήκαν από τη λάσπη των εθνών για να ωραιοποιήσουν το «στήθος» του Ιησού ως το σωτήρα των αμαρτωλών. Από τα ονόματα των μοιχαλίδων έγινε ένα μαργαριταρένιο κολιέ, το οποίο μόνο αυτοί που έχουν ανοικτά μάτια και μεγάλη καρδιά μπορούν να απολαύσουν.»

Πιστεύω ότι δεν είμαι ένας απ' αυτούς που τους αρέσει το μαργαριταρένιο κολιέ που ωραιοποίησε το στήθος του Χριστού, και δεν είμαι σίγουρος για το αν ο αναγνώστης είναι το ίδιο μ' εμένα, ή αν είναι απ' αυτούς που έχουν ανοικτά μάτια, που τους αρέσει ότι τα ονόματα αυτών των μοιχαλίδων ωραιοποιούν το στήθος του Ιησού.

Δε θα σας αφήσω να λυπηθείτε γι' αυτά που διαβάσατε για τον Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν). Τον μεγάλο αγγελιαφόρο, που δεν ήταν καθόλου όπως τον ανέφεραν. Για να σας παρηγορήσω, θα σας αναφέρω τα λόγια του Ernest Renan, του μεγάλου ιστορικού. Στο βιβλίο του «Η ζωή του Ιησού» (σελ. 15) είπε: «Αν λάβουμε υπ' όψιν, όταν γράφουμε για τη ζωή του Ιησού, μόνο αυτά για τα οποία είμαστε σίγουροι, θα γράψουμε μόνο λίγες γραμμές.»

Είμαι σίγουρος ότι αυτές οι λίγες γραμμές δε θα περιέχουν όλη τη βλάβη και την κακομεταχείριση, που περιέχουν οι σελίδες του Ευαγγελίου.

Ελπίζω όλοι σας να συμφωνείτε μαζί μου στο ότι αυτές οι κακομεταχειρίσεις και προσβολές από τους ευαγγελιστές προς τον Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν) αποτελούν απόδειξη ότι τα Ευαγγέλια αυτά δεν είναι ο Λόγος του Θεού. Ο Λόγος του Θεού είναι πολύ μακριά από το να αναφέρει τέτοια αισχρά πράγματα για τους έντιμους αγγελιαφόρος και προφήτες του, συμπεριλαμβανομένου του Ιησού – το έλεος του Θεού και ειρήνη επ' αυτού.

Επίλογος

Αυτό το μακρύ ταξίδι θα τελειώσει λέγοντας ότι εμείς, οι Μουσουλμάνοι, πιστεύουμε στο Ευαγγέλιο που ο Θεός έδωσε στον Ιησού (ειρήνη σ' αυτόν), ως ορθή καθοδήγηση και φως για την ανθρωπότητα, και ως καλή είδηση για τον ερχομό του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ).

Αυτά που καταγράφουν οι γραφές της Καινής Διαθήκης, ισχυριζόμενες ότι αυτές οι καταγραφές είναι ο Λόγος του Θεού χωρίς αποδείξεις ή ενδείξεις, είναι αποδεδειγμένα αλλοιωμένα κι έτσι μάταια. Είδαμε, επίσης, ότι η Καινή Διαθήκη δε μπορεί να αποδοθεί στους μαθητές, μα αποτελεί κείμενα άγνωστων συγγραφέων, που δανείστηκαν αυτές τις ιστορίες από τους αρχαίους παγανιστές. Είδαμε, επίσης, ότι αυτοί οι άγνωστοι συγγραφείς αντέγραψαν ο ένας από τον άλλον, χωρίς να είναι ειλικρινείς.

Η εξέταση των βιβλίων της Καινής Διαθήκης μάς απέδειξε ότι αυτοί οι συγγραφείς δεν έλαβαν επιφοίτηση, λόγω του μεγάλου αριθμού λαθών που έκαναν. Επιπλέον, δεν ισχυρίστηκαν ότι έλαβαν έμπνευση, μα η εκκλησία και οι Οικουμενικές Σύνοδοι είναι που το ισχυρίστηκαν. Οι αποφάσεις των πατέρων της Εκκλησίας έκαναν αυτά τα βιβλία, ανάμεσα από πολλά άλλα κείμενα του 1ου αιώνα, ενώ οι ίδιοι πατέρες θεώρησαν το να διαβάζει κανείς άλλα κείμενα έγκλημα με τιμωρία την κατάρα και το θάνατο.

Η Καινή Διαθήκη συνέχισε να αποτυγχάνει ακόμα και με την ηθική. Διαθέτει ήθος που θα κατέστρεφε την ανθρωπότητα και τον πολιτισμό. Επιπλέον, προσβάλλει τον Ιησού Χριστό (ειρήνη σ'

αυτόν), κάτι που αποδεικνύει και πάλι ότι δεν είναι τα Λόγια του Παντοδύναμου Θεού.

Ο Παντοδύναμος έχει δίκιο. Λέει: **«Αλίμονο σ' αυτούς που γράφουν το Βιβλίο** ***(τη Βίβλο)*** **με τα δικά τους χέρια και έπειτα λένε, «Αυτό είναι από τον Αλλάχ.», για να λάβουν ως αντάλλαγμα γι' αυτό πενιχρό τίμημα! Αλίμονό σ' αυτούς για ό,τι έγραψαν τα χέρια τους και αλίμονό σ' αυτούς για ό,τι κερδίζουν μ' αυτό.»** (Σούρα Αλ-Μπάκαρα 2:79)

Πολλοί άνθρωποι έφτασαν στο ίδιο συμπέρασμα για την Καινή Διαθήκη. Αυτοί που δεν ακολουθούν τυφλά, αλλά δέχονται τις αποδείξεις και τις μαρτυρίες. Ανάμεσά τους ήταν ο Philsian Cali, που είπε: «Σπάνια οι γραφές της εκκλησίας είναι πρωτότυπες, και ανήκουν πραγματικά σ' αυτόν στον οποίον αποδίδονται. Τις περισσότερες φορές είναι αναμεμειγμένα έργα, αλλοιωμένα ή αλλαγμένα με πολλές παραλλαγές και προσθήκες. Είναι – όπως και να 'χει – έργο ανθρώπου, και είναι αδύνατο να αποτελούν Λόγο του Θεού.»[80]

Τέλος, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον αναγνώστη που διάβασε αυτές τις γραμμές, και τον/την καλώ με χαρά να διαβάσει το επόμενο μέρος της σειράς, «Είναι ο Αλλάχ Ένας ή Τρεις;»

Ζητάμε από τον Κύριό μας, να μας καθοδηγήσει στην αλήθεια με τη Βούλησή Του. Είναι ο Ένας, και ο Μόνος που είναι Ικανός γι' αυτό.

[80] "Summary of Religions History." (Περίληψη της Ιστορίας των Θρησκειών), Philsian Chali (σελ.234)

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

IslamHouse.com

You are now browsing ...
All Languages

All Languages
English
Know about Islam
All categories
Figures
Sources
All items
Quran (164)
Books (594)
Articles (543)
Fatawa (370)

English

Welcome to Islamhouse.com

Files 120997
Languages 114
Titles 46077

Search for language

Showing languages in which language:

Arabic
English
Bosnian
French
Urdu
Chinese
Indonesian
Uzbek
kurdish
Turkish
Russian
Pashto
Thai
Bengali
Spanish